

DE NIEUWE
SCHOLASTIEK

DE NIEUWE SCHOLASTIEK
XIX

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE
DOGMATIEK

XII, 3

HANDBOEK RV-BIJBEL I

Nederduits Gereformeerde Bijbelschool 2024
Dubbel Bijbel School 2024
Reformatorische Voorlichting 2024
Visseristische School 2024/2025

De Nieuwe Scholastiek
2026

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK
XII, 3

HANDBOEK RV-BIJBEL I

In dit deel :

NGD XII, 3, HRV I, 5 De nieuwe doleantie
HRV I, 6 De Latere Reformatie

DE NIEUWE DOLEANTIE

UITGAVE : VISSERISTISCHE SCHOOL

2024/ 2025

1. DE KWESTIE NETELNBOS-GEELKERKEN (1920-1926)
2. BESPREKING DE SAAMBINDER 1974 - DEEL 3
3. BESPREKING DE WACHTER SIONS 1967
4. VAN DA COSTA TOT KUYPER - DE TWEE REVEILS IN DE JAREN 1800
5. BEGRIJPT GIJ WAT GIJ LEEST ?
6. VAN VOORWERPELIJKHEID TOT VERBANDELIJKE ONDERWERPELIJKHEID
7. 1800se BLADEN
8. DE VAL VAN SYRIË - EEN NIEUW TIJDPERK
9. ZORG DAT JE DE BOOT NIET MIST
10. DE DAGVAARDING VAN DE MENS
11. VLUCHTELINGENKAMP-BERICHTEN I - AANTEKENINGEN VAN BRIEFWISSELINGEN OVER DE KERKGESCHIEDENIS
12. VLUCHTELINGENKAMP-BERICHTEN II - GEESTELIJK NEWTONISME - AANTEKENINGEN VAN BRIEFWISSELINGEN
13. DE VAL VAN SYRIË II - DE EXEGESE IN DE ZONDOLOGIE EN DE DEMONOLOGIE
14. AANVULLINGEN OP DE GENESIS, DE EXODUS EN HET EVANGELIE
15. BESPREKING DUIZEN EN II KAMBA
16. DE NIEUWE KUYPERIAANSE UITTOCHT - DE DOORTOCHT
17. BESPREKING DE HERAUT 1887
18. PSALM VAN DE HEMELSE VISSER (LANGE VERSIE)
19. PSALM VAN HET GRATENSCHRIFT (LANGE VERSIE)
20. PSALM VAN HET GRATENSCHRIFT (KORTE VERSIE)
21. PSALM VAN DE HEMELSE VISSER (KORTE VERSIE)
22. PUNTEN VAN DE NIEUWE DOLEANTIE
23. BESPREKING VAN CALVIJN'S BIJBELVERKLARING
24. DE NIEUWE DOLEANTIE -BESPREKING DE HERAUT 1888
25. HET WEZEN VAN DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK
26. DE HERVORMDE KERK VANAF 1920
27. HET VERLOREN SCHEPPINGSVERHAAL - VAN CALVINISME TOT VISSERISME
28. HET HERSTEL VAN DE VISSERISTISCHE LEER - DE KOMST VAN DE GEESTELIJKE INTERCOM
29. CALVIJN'S BIJBELVERKLARING
30. CALVIJN'S BIJBELVERKLARING - 2
31. CALVIJN'S BIJBELVERKLARING - 3
32. TERUG NAAR PNIËL - EVANGELISATIE IN DE KERKEN
33. VAN CALVIJN TOT KUYPER
34. SALOME OF JOHANNES DE DOPER ?
35. DE PREDIKING VAN HET BOEK DES LEVENS - EEN DROOM

36. BESPREKING VAN II KAMBA - DE DIEPE SLAAP VAN ADAM
37. HET GEHEIMENIS VAN ADAM EN EVA
38. EEN STUKJE NEDERLANDSE GESCHIEDENIS
39. DE SCHOOL VAN PNIËL
40. DE GELIJKENIS VAN DE VROUWEN EN DE HONINGBOOM
41. GELIJKENIS VAN DE GROTE BREDE RIVIER
42. LEVENSPRINCIPES VAN HET PARADIJS
43. TOCHT TOT EN DOOR HET PARADIJS
44. BRIEFWISSELING IN DE NIEUWE DOLEANTIE IN HET RODENBERGS-NEDERLANDS
45. BELANGRIJKE LEERSTELLINGEN VAN DE NIEUWE DOLEANTIE
46. BESPREKING BEHEMMA 19
47. De gelijkenis van het vreemde volk dat gij niet kent
48. De gelijkenis van de orkanen des Heeren
49. De gelijkenis van de vrouw in barensweeën
50. MAN EN VROUW IN DE GRONDTEKST

1. DE KWESTIE NETELNBOS-GEELKERKEN (1920-1926)

Een heleboel hebben de gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden niet begrepen, en ook de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus niet. Ze hebben het verletterlijkt, en zijn geheel voorbij gegaan aan de betekenis ervan. Waarom kregen de dwaze maagden geen olie ? Omdat ze het zelf moesten kopen, m.a.w. ze moesten het zelf bevinden. Waarom kreeg de rijke man geen waterdruppel ? Er was niet alleen maar een te grote kloof tussen hem en de arme Lazarus in het hiernamaals, maar hij moest het zelf bevinden, zelf gaan zoeken, zelf vinden of kopen ergens.

‘Ja,’ zullen sommige slimmerikken zeggen. ‘Hij was in de hel, en daar is die luxe allemaal niet, anders is het idee van de hel weg.’ Maar de psalmist sprak dat God ook in de hel zou zijn. Wij mogen niet voorwerpelijik met de hel omgaan. Het is een zeker principe dat we moeten leren. De gereformeerde vaders spraken ook dieper over de hel, zoals ook Augustinus. Het is een geheimenis. Het is niet zo rechtoe rechtaan als velen denken.

W. C. Lamain stelde dat als God in ons leven verschijnt, dan kunnen we het niet meer stellen met de zwijnendraf van de wereld. Er komen andere begeerten en behoeften. Men begeert dan de moedermelk van het Woord, en niets gaat meer snel. Lamain stelt dat ze wel uren reizen om een kruimel brood te ontvangen. Dan moet de mens een wildernistocht maken. God is geen sadist, maar wil dat we onderwerpelijik met de natuur en de wildernis omgaan, niet voorwerpelijik. Het moet persoonlijk doorleefd worden.

Dat was de taak van zowel de dwaze maagden als de rijke man. Ze kregen een ‘nee’ te horen naar het voorwerpelijike, omdat ze het onderwerpelijike moesten leren. Ze moesten het aardse en directe loslaten, het materialisme afleren, en het geestelijike leren. Jezus sprak dat ze in de gevangenis moesten blijven totdat ze hun schulden hadden betaald. Als Jezus spreekt over een eeuwig ‘nee’, dan gaat dit om het nee naar het voorwerpelijike, niet naar het onderwerpelijike. Het is een ‘nee’ naar de vleselijike weg, niet naar de geestelijike weg. Ook zouden daar de Aramese en Griekse grondteksten over geraadpleegd dienen te worden, omdat eeuwig hele andere betekenissen heeft dan in het westen.

Laten we zeggen dat er een eeuwig ‘nee’ is naar het vlees, want het vlees dient te sterven. Het is een nee naar het misbruik van het voorwerp. Men heeft ook van de theologische beginselen voorwerpen gemaakt. Daar wil God ons van afleiden, om naar het onderwerp te gaan in plaats van het voorwerp. In die dieptes wil God ons lokken. Daarom is er over het eeuwig ‘nee’ naar het vlees en het voorwerpelijik geen overmatige drama en tragedie. Het is ernstig, maar men moet niet overdrijven. God is geen sadistisch monster. De mens is een sadistisch monster die het heeft verzonnen door zijn gebrek aan kennis en diepte. Daarom staan we ook van harte aan de kant van Netelenbos en Geelkerken in hun strijd tegen gereformeerde letterslavernij, want die is gebouwd op ongeletterdheid, en nog wel schaamteloos ook. (1920-1926)

2. BESPREKING DE SAAMBINDER 1974 - DEEL 3

W. C. Lamain stelde dat als God in ons leven verschijnt, dan kunnen we het niet meer stellen met de zwijgendraf van de wereld. Er komen andere begeerten en behoeften. Men begeert dan de moedermelk van het Woord, en niets gaat meer snel. Lamain stelt dat ze wel uren reizen om een kruimel brood te ontvangen. Dan moet de mens een wildernistocht maken. (De Saambinder, 28/2, 1974)

God is geen sadist, maar wil dat we onderwerpeijk met de natuur en de wildernis omgaan, niet voorwerpeijk. Het moet persoonlijk doorleefd worden. Over dit verschil sprak Witsius ook toen hij het over de boom van kennis had. Er is dus altijd maar een gedeeltelijk 'ja' en een gedeeltelijk 'nee'. De mens moet niet overdrijven en het niet te zwart-wit maken. De gereformeerde voorvaderen lieten de dialectiek er van zien, de nuances. Dingen kunnen anders zijn dan de moderne, westerse, zelfgenoegzame mens denkt. Altijd denkt men maar weer de slimste van de klas te zijn in het westen. Een ieder strijdt voor zijn eigen vaandel. Vaak kom je dan op een verdachte markt terecht.

In de woestijn lijdt men dorst en hongersnood, waar de mens kwijnt, stelt Lamain. Hun ziel lijdt duizend pijnen en angsten van de dood. En toch is daar ergens een bron des Heeren, stelt Lamain. Nu, dit is wat de hel is. Daar moet je leren bouwen, leren filosoferen en geestelijk te leven.

In de hel moet de mens het materialisme afleren, al het snelle. In de hel moet de mens de schakels leren. De mens moet daar leren het gehele pad te begaan. Zo komt de mens uiteindelijk bij de bron. De hemel is dus omringd door de hel. Eerst moet de mens, net als Jezus en de oude profeten, door de hel heen, om principes te leren, te minderen, want minder is meer.

De gereformeerde voorvaderen hebben veelvuldig gesproken over het geheimenis van de hel, in al zijn veelzijdigheid en diepte, maar zij worden weinig gelezen. Veelal worden de kerken voortgetrokken door leken. Kerken zijn vaak erfgoed van families en kerkeraden, en de geleerde predikanten worden er gekooïd. Ze mogen een heleboel dingen niet uitspreken, die ze wel denken, vanwege hun studie. En dan moeten de predikanten soms vluchten. Ik heb het met mijn eigen ogen gezien, en heb het zelf ook meegemaakt.

De kerken worden veelal voortgedreven door de lagere krachten. De Saambinder waarschuwt er ook veel tegen. Zij roept de vrome : 'Kom hogerop.'

Wij moeten uiteraard oppassen voor al te ijverige en spitsvondige allegoriseringsen en vergeestelijkingen, waar Calvijn, Ledeboer en Kersten ook tegen waarschuwden. Nog steeds staat de willekeur en de overgeestelijkheid op de loer, de zweverigheid die afdoet aan het Woord des Heeren, en het laat vervagen tot bijzaken. De allegorisering en vergeestelijking mag niet afdoen aan het vaste Woord. De uiteindelijke en daadwerkelijke betekenis mag niet verloren gaan. Ook in hermeneutiek en exegese zijn we aan duidelijke regels onderworpen.

A. Bac (1940-2010) die als predikant in Boskoop, Oostkapelle en Bodegraven werkte stelde dat nalatigheid ook zonde is, en dat Eli zijn zonen niet genoeg bestrafte. In I Samuel 3:13 staat dat Eli hen niet eens zuur aanzag. Hij bestrafte hen wel, maar niet genoeg.

W.C. Lamain klaagde dat er geen lust is tot de vreze des Heeren. De mens wil blijven wat hij is. Wij krijgen vaak een nee te horen, juist om ons te beschermen. Lamain stelt ook : Wie het vatte kan, die vatte het. (7/3, 1974)

Paulus kreeg ook een nee te horen toen hij een doorn of pin had in zijn vlees. Het was om hem tegen de zonde, tegen de hoogmoed en overmoed, te beschermen. Het is juist de liefde van God als God 'nee' zegt, ook als mensen bij de hemelpoort worden afgewezen en eerst naar de hel moeten. Daar moeten ze een les leren. Ook de hel is de zorg en de liefde van God, de tucht. Er is een eeuwig 'nee' tot het aardse, het zondige, het voorwerpelijke, maar niet tot het geestelijke. God toorn niet voor eeuwig.

Lamain stelde : Zalig zijn zij die een nee horen, die niet hun zin krijgen. Hij spreekt zeker ernstig over de eeuwigheid, zoals Calvijn dat ook deed, maar we mogen dit nuanceren. De gereformeerde vaders hebben hier veel over gesproken. Lamain gaat niet voor het goedkope evangelie. Er moet vrees en ernst zijn, stelt hij, omtrend deze dingen. Het vlees kan er namelijk anders al te gemakkelijk mee weglopen.

Die vrees is niet zomaar eerbied, maar voorzichtigheid, kunnen we stellen. We hebben te strijden met de afgoden. Kersten stelde dat de afgoden ook in hun eigen kringen ronddwaalden. Ze waren er dus nog niet. Het was nog oorlog, en er is nog steeds oorlog. Altijd weer riep de Saambinder op tot zelfonderzoek.

Heb je alles al in kannen en kruiken ? Dan loop je groot gevaar. Zelfgenoegzaamheid ligt op de loer. Lamain wees op de duivel die als een briesende leeuw tekeer ging. Beseffen wij het wel ? De duivel zou zoeken wie hij zou mogen verslinden. Laten we daarom niet indutten, maar waakzaam zijn. De tijden zijn heel duister.

K. de Gier noemt als bijzondere vrucht van de uitverkiezing de droefheid die naar God is over de zonde. De droefheid die met en naar de wereld is bewerkt de dood, stelt de Gier. Maar waar is die droefheid ? Vele kerken zullen te licht bevonden worden, te zoet, te vrolijk. Andere kerken zullen te zwaar bevonden worden. Ze hebben anderen teveel belast. Zij waren als de farizeeërs met hun menselijke overleveringen die de mensen kwelden.

Daarom noemt de Saambinder ook het belang van het kruis-evangelie. En haar stem is lieflijk. (14/3, 1974)

Ik had een droom dat ik in een ouderlijk huis leefde met twee moeders. Deze twee moeders leefden in gevecht met elkaar. De ene moeder was het sterfjaar van C. Steenblok, 1966, en de andere moeder was iets in de Saambinder. 1966 was een wereldgezinde tiran. Ik werd door 1966 opgesloten gehouden in het ouderlijke huis. De andere moeder, van de Saambinder, wilde mij laten ontsnappen. Ik zou dat door een briefje doen, wat ik bij de kamer van de 1966-moeder moest leggen als ze nog zou slapen, en daarin moest ik neerzetten dat ik al weg zou zijn als ze zou zijn ontwaakt. Ik zou met de fiets weggaan en mijn bed meenemen. De Saambinder-moeder stelde dat ze de uittocht wel kon regelen door iemand me laten op te halen. Ik was al bij mijn fiets met mijn matras. Ik had mijn haren nog niet gekamd, maar de Saambinder-moeder zei dat ik nu moest gaan, want ze

was al wakker geworden, en had haar tv al aangezet. Ze sprak ook al door een soort tv-intercom. Ik wilde eerst zelf met de fiets weg, met de matras, maar merkte dat dat maar moeilijk ging, dus de Saambinder-moeder belde een inlader op die een grote machine had voor de uittochten. Klaarblijkelijk deden ze dat wel meer. De inlaad-machine zou al naar me op weg zijn, dus ik kon de inlaad-machine tegemoet gaan. Ik moest wel, want de Saambinder-moeder zei dat de 1966-moeder al kwam. Ik zou contact blijven houden met de Saambinder-moeder via een zendertje. De 1966-moeder raakte toen in gevecht met de Saambinder-moeder. De Saambinder-moeder kon haar wel de baas, maar kon haar verder niet tegenhouden. Toen ging de 1966-moeder achter mij aan. Via het zendertje stelde de Saambinder-moeder welke weg ik moest inslaan om de inlaad-machine tegemoet te gaan. Ik zag toen de grote machine, en kon zo met fiets en matras naar binnengaan. De 1966-moeder was woest en was uitgegroeid tot een verschrikkelijk monster. Woest ging ze tekeer. Ze brulde. Ze kon niet tegen de inlaad-machine op. Uiteindelijk veranderde ze in een briesende clown. De Saambinder-moeder stelde toen dat ik verder zou moeten gaan met het onderzoeken van de Saambinder.

Genadedrammers doven het geestelijke uit. Ze doven het persoonlijke, bevindelijke uit. Dat zou de kerkenoorlog van de zeventiger jaren zijn. Hierdoor zou de gereformeerde gemeente meer neigen naar C. Steenblok. Ze waren ergens tussen Kok en Steenblok ingekomen, een kloof die nogal veel gevaren opleverde, maar waar wel een pad of brug tussenin was. Die moesten ze zien te vinden. Dat ging met hulp van de Saambinder.

De mens wil niet horen van zijn zonde. Daarom was C. Steenblok een doorn in hun oog. Zij wilden horen dat alles goed was. Daarom was C. Steenblok de steen des aanstoets. 1953 was een schrikjaar voor hen. Daarom kwam 1966. We kunnen spreken van de gouden jaren van 1953-1966. Die kwamen abrupt ten einde in 1966. Toen moesten de gg en de ggin hier lering uit trekken. Ze moesten ontwaken tot het steenblokkiaanse. Dit zou een zware strijd zijn. De Saambinder-moeder liet hen niet in de steek.

3. BESPREKING DE WACHTER SIONS 1967

In 1967 volgde F. Mallan (1925-2010) C. Steenblok op, en nam ook de redactie over van De Wachter Sions. Ze moesten nu verder zonder C. Steenblok. De gouden jaren waren voorbij. 1966 had hard toegeslagen. Het was een enorm verlies. De inlaad-machine die mij in de droom tegemoetkwam in de ontsnapping uit de 1966-gevangenis was De Wachter Sions, het blad van de ggin. Hiertoe hielp de Saambinder-moeder mij.

F. Mallan spreekt in De Wachter Sions van 1967 dat wij door de diepe val in Adam in tijdelijke en eeuwige ellende zijn aangekomen, zonder ons toedoen. Wij zijn onderworpen aan de bittere vruchtgevolgen van de zonde, stelt F. Mallan. Hij noemt het een grondeloos diepe val. (6/1, 1967)

Nu, toch is daar een weg, een hoger natuurproces gaande. Wij moeten ontdekt worden aan de tijdelijke en eeuwige ellende in Adam, de tijdelijke en eeuwige doodstaat door de zonde onder ogen komen. Daar moeten wij bedroefd over zijn, en ons van afzonderen, als een weg door de wildernis. Wij moeten niet bij de zonde blijven, maar er tegen strijden, en dat kan alleen als we eerst de aard van de zonde en het loon van de zonde leren kennen. Hierin moeten we de Heere niet vooruit lopen en ook niet achterblijven, maar ons houden aan de afwachtingsleer van Calvijn, het onderscheiden van de tekenen der tijden en de roeping. Wij moeten wachten op God's leiding en niet dingen uit het vlees gaan doen. Vandaar ook dat het niet zomaar om genade of werken gaat, maar de mens moet volkomen afsterven aan zichzelf en zijn afgoden, om zo de Heere te volgen. Dat is het pad van het geslachte lam. Laten wij het geslachte lam echter niet verafgoden. In het westen heerst er een geheel andere Jezus. Men heeft genade tot hoofdzaak gemaakt, voorop gezet, en de zonde-ontdekking achteraan gezet. Hier streed C. Steenblok tegen. Hier streed F. Mallan tegen, zoals ook Calvijn er tegen streed, en Kersten. Kersten wilde ook niets weten van een goedkope Jezus.

De verafgoding gaat diep. De mens moet ontwaken tot die diepe val in Adam van tijdelijke en eeuwige ellende. Dit mag men overigens niet verabsoluteren. In de eeuwigheid is er een weg. Ook in de eeuwige hel, waarin we allen zijn door Adam, is een weg. God was met de psalmist in de hel, dichtte hij in psalm 139. Ieder vlees zal een eeuwig 'nee' te horen krijgen, opdat het voorwerp losgelaten zal worden, en men tot het onderwerp zal komen. Leren leven van de broodkruimels en de waterdruppels, en bij ontzegging hiervan de volle prijs ervoor betalen, de volle reis ervoor maken. Dat is wat de tocht door de wildernis betekent : Het leren leven met het vele 'nee', gewoonweg omdat de mens moet minderen, het aardse moet leren loslaten om tot het geestelijke te komen. Het is iets heel ernstigs. God is een verschrikkelijk vuur wat woedt tegen de zonde. Alleen hierin is het waarlijke leven, maar men heeft dit overmatig verletterlijkt en gedramatiseerd, overmatig zwaar gemaakt. Terwijl de gereformeerde voorvaders het hebben verdiept en genuanceerd.

Heeft u uw evangelie al in kannen en kruiken ? Dan bent u nog niet tot het kruis-evangelie gegaan, wat altijd dieper gaat, wat altijd genuanceerder wordt. Men is veelal zelfgenoegzaam in de moderne kerk. Men heeft alles al gebrouwen tot vlotte formules. Men heeft van de voorwerpen van religie afgoden gemaakt, en de onderwerpen opzij geschoven. Men heeft C. Steenblok gekruisigd. 1966.

Maar de Wachter Sions ging door met de prediking van C. Steenblok. Ze lieten zich niet uit het veld slaan. De strijd tegen het zelfgenoegzame en zorgeloze ging door. Die aloude roep van Calvijn om

te strijden tegen de dartelheid. Het volk mocht niet in slaap vallen, maar moest waken en nuchter zijn. Oh, de geest van 1966 was dronken en woest. Dronken was zij van het bloed van de oude profeten. En zij werd tot een clown om het werk des Heeren te bespotten.

De Wachter Sions stelde in 1967 dat er geen voorwerpelijke aanbieding is. Wie het voorwerp heeft aangenomen is nog gewoon dood. Als dat uw enige grond is dat u een voorwerp hebt aangenomen, dan bent u nog midden in de dood. (20/1, 1967)

Het was de aloude boodschap van Witsius in de jaren 1600, die door de Wachter Sions heensprak. Er wordt nee gezegd tegen voorwerpelijke kennis en ja gezegd tegen onderwerpelijke kennis, en dat is een pad. Zo besprak hij de boom der kennis. Dit waren dus eigenlijk twee bomen. Zo moet men ontwaken tot de geleerde kennis, niet de aangenomen kennis. Zo mag men komen van verdieping tot verdieping, zo mag men komen tot het grotere verband.

De Wachter Sions noemt het algemene aanbod vergif. Het gaat niet om zomaar het voorwerp. C. Steenblok waarschuwde hier ook tegen en wees op het bevindelijke, onderwerpelijke pad.

De Wachter Sions stelde haarfijn vast wat er aan het gebeuren was in de moderne kerken : een onbestemde algemene voldoening en een daarop onbestemd algemeen aanbod van genade was niets anders dan een lukraak rondstrooien van een genade-Jezus voor een ieder die het wil opgrrijpen en de zaligheid aan de willekeur van mensen onderwerpen en overleveren. Deze geest van willekeur werd veel door de gereformeerde voorvaders genoemd en bestreden. Dat gebeurt als de genade goedkoop wordt gemaakt. Dan nemen de mensen er een loopje mee. Zo werd de algemene genade als een afgod van de mensen. Het werd hoofdzaak voor de mensen.

C. Steenblok was zeer geliefd. Bij zijn begrafenis waren ook predikanten uit andere kerkelijke richtingen. Overal moest men ontwaken tot het steenblokkiaanse, tot 1953, wat zo nodig was in de kerken. Er moest weer grond komen.

De Wachter Sions liet duidelijk zien wat voor een tijd ze konden verwachten. De Wachter Sions stelde dat men de donkere bruid om het leven wilde brengen. Het zou steeds benauwder worden met al die hoge geesten die de kop op zouden steken. We hebben het gezien. 1966 kwam opzetten en zou veel verwoesting aanbrengen in de zeventiger jaren en daarna. Er zou ook jacht gevoerd worden op het nageslacht van de donkere bruid. We lezen hierover in het boek Openbaring. Verschrikkelijke monsters zouden er op aarde heersen, broedsel van 1966. Ze zouden strijden om 1953 geheel uit te doven, maar ze konden het niet. Wel zouden ze de 1953-ers vervolgen.

We hebben het gezien, de verschrikkelijke zeventiger en tachtiger jaren waarin de gedeformeerden alles wat nog oud-gereformeerd was om zeep probeerden te helpen, en daarvoor allerlei wereldse instituties optrommelden. Ze konden het niet geheel verwoesten. Het enige wat eigenlijk gebeurde was dat het oud-gereformeerde juist verdiept en genuanceerd werd. Het gedeformeerde kleed ging van haar af. Het was het herstel van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland. Het Emdens-Rodenbergse geheimenis werd onthuld. Maar velen keken weg. Ook nu is die strijd er nog. Het is een koude oorlog. Families worden verscheurd en raken verbitterd. En scheuring moet er wel zijn.

Hoge geesten zouden de kop op steken, stelde de Wachter Sions in 1967. De hoge geesten zouden zichzelf zoeken om zo in het voorgestoelte te komen. Hier zouden ze alles voor wagen. Ze spelen er Russisch roulette voor. Ze wilden het volk voorwerpelijk gebruiken. Ook religie. Daar staan ze te rammelen met hun voorwerpen als afgoden. Het is gerammel en geritsel. Ze frummelen maar wat. Er zit geen diepte in. Er is geen grond voor. Het is levenloos, zielloos, liefdeloos, waar Paulus al tegen waarschuwde in de brieven aan Timotheus. Het is totaal gewetenloos. Ze staan ook niet open voor reden. Ze zijn stijfnekkig op hun pad. Ze sterven voor hun doel. Het is de absolute doodstaat. Het is zelfverwoesting. Eerst zou de mens der zonde zich openbaren. Laten we onszelf niet voor de gek houden. We moeten dwars door dit tijdperk heen. Zo gingen we door de zeventiger en tachtiger jaren, tot nu. Het monster liet al zijn koppen zien, en al zijn kronen. Het waande te heersen over ons. In deze doodstrijd is de kerk nog steeds verwikkeld.

4. VAN DA COSTA TOT KUYPER - DE TWEE REVEILS IN DE JAREN 1800

Isaac Da Costa (1798-1860) stelde dat de vrome herderlijk moest zijn. Wat zou de liefde waard wezen als het alleen maar het tijdelijke en lichamelijke op het oog heeft en geen mededogen heeft met de ziel, stelde Da Costa. Het uit zich in het wrede moorden en het onthouden van het Woord, oftewel het geestelijke onderwijs. Het herderlijke zet zijn leven in voor de schapen, stelde Da Costa, maar de huurling vlucht weg van de schapen als de wolf komt. We hebben dit zien gebeuren in de wereld. De grote wolven van psychiatrie, vullingendwang en vaccinatie-dwang kwamen over de aarde, en de lichtere kerken hebben hiermee onderhandeld en gehoereerd. Met allerlei instituties en sectes werkten zij samen om hoogbegaafde kinderen te vervolgen, om eventuele kerkhervormers tegen te gaan, en zo werd de lichtere kerk tot secte. Zij was wereldgezind geworden. Geen herder, maar huurling. Alles was gebaseerd op vergeving en verdraagzaamheid toen de wolven kwamen, en die werden zo door de huurlingen binnengehaald. Alles ging om genade, geloof en vertrouwen, en er werd geen strijd tegen de zonde gevoerd. Men zette hun leven niet in voor de schapen. Men had hun leven lief. De wolven maakten hier handig gebruik van. Da Costa waarschuwde tegen de valse vergeving en de valse verdraagzaamheid. Het waren wolven in de kerk binnengeslopen. Het ging ten koste van de schapen. Die werden geslacht. Daartoe kwam de dief, om te stelen, te slachten en te verderven.

Ze willen het niet horen, de lichtere kerken. Ze gaan rustig door op hun wereldgezinde paden. Ze hebben het kruis licht gemaakt, opdat hun vlees er niet door beledigd of aangetast wordt. Ze hebben een gouden laagje over het kruis gegoten, de ruwe kantjes verwijderd. Het is het gouden geluiskruis van de new age. Het is het Laodiceaanse, lauwe kruis. F. Mallan waarschuwde tegen deze Brave Hendrik-godsdienst. (De Wachter Sions, 16/4, 1987)

Da Costa stelde in het tiende deel van zijn bijbellezingen dat de valse leraar de zielen in hun zonden zoekt te sterven. Zij onderwijzen hun kinderen niet. Zij bewapenen hun kinderen niet. Er zijn grote lekken in de opvoeding, en in wezen is dit, stelt Da Costa, omdat de schapen niet van de huurling zijn. De huurling is de vijand die de schapen heeft overgenomen en komt om te slachten. Het is geen herder, maar een slager.

Och volk, klaagt toch over de zonden, en niet over het oordeel. De oordelen des Heeren zijn goed en waarachtig, en die zijn voor onze bescherming. Het is de goede herder die optreedt tegen de wolf. Zo kun je de herder herkennen. Ze dragen een zekere woede in zich, een verontwaardiging over de zonde en het onrecht. Waar zijn zulke herders vandaag de dag nog te vinden ?

Het geloof is tot formulier geworden vandaag de dag, stelde Da Costa, maar waar is het hart van de herder ? Het 'uw wil geschiede' is geen vrucht die je van de bomen zomaar plukt, maar een vrucht van het ernstig worstelen met God in Getsemané, stelt Da Costa, want de mens moet eerst moe en uitgeput zijn van krachten.

Da Costa was overigens wel een hopeloze romanticus, een sentimentalist, en ook de Wachter Sions waarschuwde dat het Reveil een zwakheid had en zekere grondvesten miste. Het miste de bezieling van de latere Afscheiding van 1834. (De Wachter Sions, 8/6, 1972, 30/5, 1974)

De Wachter Sions noemde het Reveil nuttig, maar ook te aristocratisch en individualistisch. Het was wel een belangrijke grondslag voor de verdere strijd, wat zou leiden tot 1834. Het was ook de grondslag voor het neo-calvinistische reveil van Abraham Kuyper in de jaren 1880 en 1890. De Wachter Sions noemde Kuyper als de mobilisator die het gereformeerde volk verzamelde om als een generaal met zijn gereformeerde leger de strijd aan te voeren tegen het opdringerige modernisme en liberalisme. De Wachter Sions noemde het werk door Kuyper verricht in dat opzicht ongelooflijk en grenzende aan het onmogelijke. Zo kon hij de tijdsgeest een halt toe roepen en terugdringen.

De Wachter Sions laat ook de zwarte kant van het neo-calvinistische Reveil zien, want Kuyper bewerkstelligde een grotere openheid naar de wereld. Er was geen ruimte voor nauw zelfonderzoek. De leer van de veronderstelde wedergeboorte was gekomen en van de algemene genade, wat het beeld kon scheppen dat de wereld zo kwaad nog niet was en dat het allemaal nog wel meeviel, stelde de Wachter Sions. (15/6, 1972)

De Wachter Sions stelde dat het teveel afweek van belangrijke principes van het oorspronkelijke calvinisme. De Wachter Sions wees op de centrale uitspraak van aarde-verlating van Calvijn waaraan alles getoetst dient te worden : 'Er is geen middenweg: of de aarde verliest voor ons haar waarde, of ze houdt ons geboeid in mateloze liefde voor haar. Daarom als we ons enigszins om de eeuwigheid bekommeren, dan moeten we er ons zorgvuldig op toeleggen, dat we ons losmaken uit die boze boeien.'

Bavinck klaagde erover in 1904, stelde de Wachter Sions, dat men de geestelijke zielekennis miste. In die zin moest 1953 wel komen, waar men in de oud gereformeerde gemeente ook al mee bezig was. De theologische systemen van Da Costa en Kuyper, van de twee grote reveils in de jaren 1800 waren nog te nauw en te eng. De 1953-schakel van het herstel van de zondologie moest hen op sleeptouw nemen.

5. BEGRIJPT GIJ WAT GIJ LEEST ?

Wat hebben we met de koude, glibberige reptielen om ons heen te maken ? Er zullen maar weinigen door de enge poort gaan. We leven in de dagen van 2 Timotheus 3. We hebben met de geest van Repelsteeltje te maken. Hij heeft het op de kinderen gemunt. Laten we niet indutten. Tussen het Reveil van de 1820-er jaren en de 1880-er jaren in was er de Afscheiding en de Ledeboeriaanse beweging, die veel meer bevinding en bezieling hadden. Zo was er een weg en een pad wat tot de gereformeerde gemeente leidde, de oud gereformeerde gemeente, en de gereformeerde gemeenten in Nederland. Alles zou draaien om het komende 1953 waarin de prediking van de doodstaat van de wereld weer voorop zou staan en verdiept zou worden, want ze waren er nog niet. 1953 was de ware vrijmaking, waar 1944 slechts op wees. 1944 was de voorbereider van 1953. Men moest zo afrekenen met overmatige romantiek van Da Costa en Kuyper, om zo tot de verloren schakels van het calvinisme te komen. Tulip zou zich vanzelf uitschakelen in de diepte van deze put. Calvin's leer van de aarde-verlating en de leer van de afwachting zouden zegevieren over al te gemakkelijke uitverkiezing en genade.

Nu, dit is wat de opname is, die ingeklonken is in de diepte van de leer van Calvin, wat dus in principe een neername is. Het is een ondername.

De amazoneleer kwam al voor bij de gereformeerde vaders, zoals Calvin en C. Steenblok, en ook de Saambinder stelde dat de geschiedenis een leermeesteres was. Amazones zijn literaire structuren. Calvin stelde dat God eerst als een moeder kwam, maar dat de mens haar niet wilde. Toen werd de zoon gezonden, en die werd gekruisigd. Ook werd deze tot afgod gemaakt. Calvin was geen Arias, maar waarschuwde wel tegen misbruik en ijdel gebruik van het Jezus geheimenis. We zien in Calvin geen oeverloze Jezus-roeper die Jezus er te pas en te onpas bijhaalt. Hij noemde het Woord de leermeesteres waarnaar wij moeten terugkeren, en waaraan de mens zich moet onderwerpen. Zij spaart de zonde niet. Zij is geroepen om de mens los te maken van ijdelheid en nalatigheid. Jezus was hierin 'de herinnering tot vervulling'. Wij moeten terugkeren tot onze Moeder, en het vlees zal een groot 'nee' te horen krijgen, een groot 'ik ken u niet.' Dan zal de mens het pad op moeten gaan tot het minste, om daarmee te leren leven, en alles zal de mens zelf moeten kopen, zoals de dwaze maagden geen olie kregen van de wijze maagden, omdat ze persoonlijk en bevindelijk zelf ontdekt moesten worden aan de zonde en de ellende.

In dit opzicht wijst Calvin ook op de voortvluchtige Hagar die het bevel van de Heere had gehad 'om haar met haar meesteres te verzoenen,' (Genesis 16:9)

De amazoneleer van Calvin en ook van de andere gereformeerde vaders bleef altijd op de achtergrond, omdat de mens er nog niet klaar voor was. De Moeder geeft haarzelf ook niet zomaar prijs, en komt eerst als amazone. Zo heeft zij na eerst zelf gekomen te zijn haar zoon gezonden, opdat de vrome het zoonschap zou leren. We spreken daarom van het wilde calvinisme, wat niet een vrij calvinisme is, of modern calvinisme, of neo-calvinisme, maar het herleiden tot de voortijdse bronnen, het teruggaan naar de grondteksten, wat ook een thema was in de calvinistische exodus van de midjaren 1500 van Nederland naar Duitsland. Vandaar dat de gereformeerde vaders Ledeboeriaans vasthielden aan het oude puin, als mijnwerkers, omdat daar de levensbronnen van de kerk in verborgen waren. Dit ging zo goed en kwaad als het ging, want men was zwaar ongeletterd, en als men het al over het Grieks had, dan was dat vaak varkensgrieks, pervers Grieks, omdat het

westen nu eenmaal ondervoed is in het Grieks. Over het Aramees, de taal van Jezus, had men het veel minder, terwijl dat een diepere brontaal is, die overigens terugleidt tot Egypte, waarin ook Jezus zijn schuilplaats had. Mozes en Jozef waren beiden Egyptologen. De grondteksten kunnen alleen ten volle verstaan worden in de grotere Egyptische context. Dan nog zijn we er niet, want we moeten terug naar de voortijdse amazone inzettingen. Die liggen aan de oude bijbel ten grondslag.

De moderne talen zijn de mens tot strop geworden, en nu groeien ze op in deze matrix, want de moderne talen zijn behekst en houden de mens behekst. Het is een gevolg van de torenbouw van Babylon. Ledeboer streed ertegen en wilde terug naar de oude talen en daaraan vasthouden. Hij wilde ook niets weten van de d/t-waanzin. J.H. Landwehr (1864-1930) viel hem daar nog op aan in zijn boekje 'L.G.C. Ledeboer in zijn leven en arbeid geschetst.' (1900)

Landwehr stelde dat Ledeboer zich niet stoorde aan stijl of taal. Hij spotte bijna met alle taalregels. (p. 119) Landwehr stelde dat de taalwetten niet door mensen zijn gemaakt, maar door God zijn gegeven, wat natuurlijk een veel te romantisch en naïef beeld is van de wereld. Landwehr betreurde het dat een gestudeerd man als Ledeboer de moedertaal zo verwaarsloosde, maar Landwehr beseft niet dat Ledeboer aan een oudere en wildere moedertaal vasthield, niet die van de hoer der mensen.

J.H. Landwehr was een leerling van Bavinck aan de theologische school in Kampen. J.H. Landwehr kwam uit christelijk gereformeerde hoek. Hij groeide op onder de christelijk gereformeerde predikant J.H. Donner (1824-1903) die later meeging met de doleantie van Kuyper, oftewel de gereformeerde kerk, in 1892. Het grootste gedeelte van de christelijk gereformeerde kerken ging met deze stroom mee. Ook Landwehr ging met de doleantie mee in 1892.

Landwehr werd in 1886 predikant in de christelijk gereformeerde gemeente in Monster, waar hij werd bevestigd door J.H. Donner, en ging in 1892 naar de gereformeerde kerk in Sneek. In 1894 ging hij naar Rotterdam. Hij moest hier in 1925 stoppen vanwege gezondheidsproblemen. Hij woonde toen nog even in Voorburg, en verhuisde vlak voor zijn dood weer naar Rotterdam, waar hij is overleden. Hij was ook dertien jaar leraar geweest aan de gereformeerde vormschool voor onderwijzers. Hij heeft ook geholpen met het oprichten van twee christelijke scholen. Hij heeft ook geschreven voor 'De Vrije Kerk' wat in die tijd de bovenbouw was van de christelijk gereformeerde kerk en daarna van de gereformeerde kerk.

Ook de gereformeerde bond binnen de hervormde kerk, als de bovenbouw van de hervormde kerk, bleef vasthouden aan het oude puin, als mijnwerkers. In 1906 ontstond de gereformeerde bond, en in 1909 verschijnt het blad De Waarheidsvriend.

Er is in bevindelijke kringen een spanning tussen het eenmalige, plotsklapse en het meermalige, stapsgewijze. Er zijn vele hete hoofden en koude harten over of het dit of dat is. Laten we beseffen dat het literaire stijlfiguren zijn. Als men teveel het eenmalige vasthoudt, dan brengt dat versuffing. Het is een gedicht wat men niet te letterlijk moet nemen. God doet zeker dingen plotsklaps en voor eeuwig, maar we mogen het niet overdrijven. We mogen er niet voorwerpelij mee omgaan, maar onderwerpelij. Het moet verdiept worden. Hierin ligt zowel rationalisme op de loer als mysticisme, waas de Waarheidsvriend ook tegen waarschuwde. Hierin moeten we de juiste verhouding zien te vinden tussen het Woord en het geestelijke, en leren kennen wat het onderwerpelij betekent, niet als objecten, niet als monumenten. Het moet tot leven komen. De mens heeft godsdienst te

menselijk gemaakt, waar Barth ook tegen waarschuwde. De afstand tussen God en mens is zeer groot. Het Barthiaanse pakte de zakgod van de mens af, de goddrugs, en daarom waren de kerken boos, want zo verloren ze macht over de zielen van de mens die ze fokten voor een markt. Wel begonnen steeds meer mensen te ontwaken tot het Barthianisme, en gingen steeds meer kerken met Barth mee.

Velen strijden voor eigen vaandel, wat hen is overgeleverd, voor hun clan-identiteit. Velen kennen het alleen maar als object, en velen hebben het als een gevangenis-implantaat. Zo worden ze tegenover elkaar gezet in de arena's, om de verschillende markten te spekken, zoals de medische wereld, de gokwereld, de juridische wereld, en de religieuze wereld. Velen kennen het niet als onderwerp. Velen zijn erdoor opgeslokt, en zelf ook tot object geworden, tot een product in een duistere industrie die ze niet kennen en ook niet mogen kennen.

Het varkensgrieks, of sluimergrieks, drijft hen voort, maar Jezus en de apostelen spraken hoofdzakelijk Aramees. Het is een duister virus wat alles heeft bezoedeld. In het geestelijke moet voor hen alles gratis en gemakkelijk zijn, en mogen ze vooral er zelf niet bij betrokken zijn, en dit is een deelwaarde want het vlees mag er inderdaad niet bij betrokken zijn, en men mag het inderdaad niet door het vlees verdienen, maar er is ook een geestelijke roeping van een geestelijk loon, waar Calvin op wees. Er was ook een andere zijde van zijn verhaal van de Institutie, wat hij heel behoedzaam en voorzichtig ontvouwde in zijn bijbelverklaring, maar piraten renden met zijn Institutie weg, zodat het eigenlijk niet meer calvinistisch was, maar varkelijk, zoals de nazi's ook ooit eens wegreiden met Darwin en Nietzsche zonder hun filosofische werken te hebben gelezen en bestudeerd, want zij gaven wel degelijk nuance, en verklaring, net zoals Calvin dat deed.

Het is een hele opgave om los te komen van het varkensgrieks en het varkenscalvinisme. Het zit zo diep in de mens. Het zit in de botten. Toch is daar een weg. Het Aramees leidt terug tot de Egyptische brontaal, en zo terug tot de voortijdse inzettingen van de amazones. Uiteindelijk waren zij eerst gekomen tot de mens, zoals Calvin stelde dat God eerst als een moeder kwam. Door de zonde ging de man heersen over de vrouw, en de man ging ook heersen over de zoon. We zien deze verschrikkelijke werkelijkheid om ons heen waaruit wij moeten ontwaken.

De mens heeft een leesstoornis, kan literaire stijlfiguren of niet ontdekken of niet op diepte schatten. Dat is een virus wiens ketenen van geslacht tot geslacht worden doorgegeven. Begrijpt gij wat gij leest ?

6. VAN VOORWERPELIJKHEID TOT VERBANDELIJKE ONDERWERPELIJKHEID

*De mens moet worden als een
honingbij, dus worstelen met de
bloemen voor honing, en dat worstelen
is met herinneringen, met boeken, met
metaforen enzovoort, dus eigenlijk ook
wat de leeuw doet : het verzetten, maar
wel tot onderwerp van testen houden.
Zeeën 12:26*

*Alle onderwerpen zijn slechts deel-
realiteiten, en bevinden zich ergens in je
lichaam. Het is een spel van contrasten.
II Kamba 4:15*

J.H. Landwehr viel Ledeboer in 1900 vanuit gereformeerde hoek aan op zijn taalgebruik. De taalwetten zouden volgens Landwehr door God zijn gegeven, maar dat is natuurlijk zeer naïef, Babylonisch en demonologisch. Ledeboer hield vast aan het oude, en wilde taal profetisch gebruiken. Niet naar menselijke maatstaven. Hij waarschuwde de mens tegen verloedering en overmatige modernisering.

De taal is behekst. We moeten terugkeren tot de geestelijke talen. De mens zit muurvast in het varkensgrieks en de moderne varkensvormen van het Nederlands en het Engels, en dat is allemaal goed voor de fokkerij van de duivel. De schapen worden gefokt door de wolven, de huurlingen, en de predikanten mogen de schapen niet wakker maken, hen niet beschermen. Toch strijden zij tegen de wolven, want zij willen het bloed van de schapen niet aan hun handen hebben. Dit doen ze in hun eigen, profetische taal, daarbij oude voorbeelden noemend, waar ze onderwerpeijk mee omgaan, niet voorwerpeijk.

Ook met onze herinneringen moeten we onderwerpeijk mee omgaan, niet voorwerpeijk. Of er een d of een t ergens hoort te staan bepaalt de Heere, niet de mens. Ledeboer had ook maling aan de waanzinnige d/t-tirannie. Dat werd hem door Landwehr niet in dank afgenomen. De gereformeerde kerk was veel wereldgelijkvormiger dan de Ledeboeriaanse kerk. Landwehr was meegestroomd met Kuyper in 1892.

Veel verloren gegane inzichten liggen in het Aramees, de taal van Jezus en de apostelen, en het Egyptisch, de moedertaal van het Aramees, de taal van Mozes en Jozef. Hier liggen de geheimenissen opgeborgen, de ontbrekende schakels, wat besproken wordt in de inmiddels 11-delige Nederduits gereformeerde dogmatiek.

Zo zal er doorgang zijn tot de voortijdse talen, de oertalen, waardoor de mens tot de geestelijke talen kan terugkeren. Paulus wees ook op die vreemde talen. Die moesten de vromen weer ontvangen. Door Babylon waren ze in de wereldse talen terechtgekomen. Jezus had een schuilplaats tegen Herodus, in Egypte. Ook in de Exodus uit de Spaanse Nederlanden tot Duitsland keerde men uiteindelijk weer terug. Mozes kan alleen begrepen worden in de context van het Egyptische. Hier

werd Mozes onderwezen en opgevoed, en daarvan kreeg hij zijn theologische ideeën. Het Egyptisch ligt dicht tegen het Aramees en Hebreeuws aan, en deze talen verklaren elkaar.

Maar blijf niet zomaar bij Egypte. Ga het verdiepen in de diepere Afrikaanse oertalen. Ook de oude bijbel wijst op het oudere Afrika. Daar liggen de bronnen van de mens, en ook de taalbronnen. Men is heden ten dage afgeweken in het moderne westen. Het is de wereld van de zonde, van de duivel. Je kunt hier niets vertrouwen. Je moet strijden op Pniël.

Onze tekstgedeelten van vandaag spreken over de noodzaak van de onderwerpelijkheid, waar de gereformeerde vaders zoals Witsius, Kersten, Dooyeweerd en Steenblok ook zo de nadruk op legden, maar dan moet het wel verbandelijke onderwerpelijkheid zijn, opdat men niet met een onderwerp als deel-realiteit wegloopt om daar een markt van te maken tot voorwerpelijkheid.

Laten we daarom komen tot de hogere filosofieën van de theologie, en Dooyeweerd volgen in zijn beklimming van de geestelijke Mount Everest. Van naïef dingbegrip komen tot diep functiebegrip en zo ook tot brugbegrip, waarin alles tot de juiste verhouding komt. Dat is een onderwerp wat de Nederduits gereformeerde filosofie en theologie in haar dogmatiek in inmiddels 11 delen bespreekt, als de grote opvolger van Karl Barth's Kirchliche Dogmatik.

7. 1800se BLADEN

In de 1850-er jaren begonnen De Stem en De Bazuin op te komen, bladen van de christelijke afgescheidenen. In de 1840-er jaren werd het blad De Fakkel uitgegeven (1848-1865), het protestantsch volksblad, die tegen de separatisten tekeer ging. Soms hadden ze ook sympathie voor de afgescheidenen, en dat was wederzijds. Beide groeperingen waren anti-katholiek in verschillende opzichten. De kritiek die De Fakkel had op bladen zoals De Stem en De Bazuin was dat door de afscheiding ze tot een bespotting werden voor de katholieken.

De Fakkel streed tegen de geest van Alva, tegen de inquisitie, tegen revolutie, en tegen communisme, wat De Fakkel beschreef als overdrijvingen van een stelsel. (4/1, 1850) De Fakkel omschreef deze groeperingen als hen die geen eerbied hadden voor de meningen van anderen, als valse gematigdheid met heerszucht als beginsel. Met list en geweld zoeken zulke groeperingen anderen te onderwerpen, stelde de Fakkel. Ook waren de valse gematigden de beginsellozen die geen gerechtigheidsgevoel hadden maar alleen maar aan eigenbelang dachten en daarvoor mensenbehagenis bezigden, stelde de Fakkel. De Fakkel stelde dat het niet altijd zo is dat de waarheid en het recht in het midden ligt, maar veelal aan het einde, bij een kleine minderheid. De Fakkel noemt de opkomst van de woelgeesten die in algemeenheden spreken en daarvoor met bijbelse uitspraken komen aanzetten. De Fakkel blies op de bazuin en waarschuwde dat lauwheid was binnengeslopen. Het waren wrange vruchten van beginselloosheid en flauwheid, zoals de Fakkel het noemde. Dezen hebben een masker van gematigdheid, stelde de Fakkel. Beginselloosheid en onverschilligheid werden met de mantel der liefde bedekt, stelde de Fakkel, en daar moest een einde aan komen.

In het artikel 'Opmerkingen na het lezen van het verslag van de Synode der Christelijk Afgescheidene Gereformeerde Kerk' stelde De Fakkel dat Ledeboer zich had afgescheiden van de afgescheidenen. Overijssel en Gelderland waren twee verschillende groepen afgescheidenen die elkaar bestreden. Deze strijd ging om de klederdracht, stelde de Fakkel. In Zuid-Holland hadden drie leraren zich afgescheiden van de afgescheidenen die zich 'de verenigde gereformeerde gemeente onder het kruis' noemden. Zij verklaarden dat de afgescheidenen zich van het beginsel van de afscheiding hadden afgewend.

De Fakkel streed tegen de geest van Loyola, oftewel de geest der Jezuïeten. Ze noemden het de geest van heerszucht, hatelijkheid, leugen en bedrog, die zich door allerlei kronkelpaden de zegepraal bereidt. (15/3, 1850)

De Fakkel wilde Napoleonistisch Luther en Calvijn volgen, om zo de katholieke afwijkingen en verdraaiingen krachtadig te bestrijden. De Fakkel stelde dat de geest van Loyola (1491-1556), de oprichter van de Jezuïeten orde, twist had veroorzaakt in de hervormde kerk. Het had de hervormde kerk aan flarden gescheurd. Deze geest had een koperen plaat tegen zijn voorhoofd en droeg nooit de sporen van verlegenheid of schaamte, stelde de Fakkel. Het waren netten van boosheid en bedrog. (5/4, 1850) De Fakkel waarschuwde dat de Jezuïeten zich met de ultra-liberalen hadden verenigd, en dat er zo meer en meer van de grondbeginselen werd afgeweken. (23/8, 1950)

Soms stonden de afgescheiden bladen op één lijn met De Fakkel, en soms hadden ze oorlog. De Stem wees op enige uitspraken van De Fakkel over enige protestantse oorzaken van flauwheid :

diepe onkunde van de leer en geest van de katholieken, volslagen onbekendheid van de geschiedenis, ook van latere tijden, onverschilligheid omtrend het kruis-evangelie, mensenvrees, de geest van het Jezuïetisme, die de heersende geest was van die tijd, de zucht tot vriendschap met hooggeplaatsten, eigenbelangzucht, verregaande traagheid met een air van voornaamheid, de besmettelijke invloed van de omgang met onverbeterlijke slijmgasten, en verfijnde demoralisatie. Dit waren de tien punten van De Fakkel van 1/4, 1953, die De Stem overnam. (22/4, 1953)

In 1884 klaagt De Bazuin dat De Fakkel dan weer wel en dan weer niet haar een warm hart toedraagt. (15/9, 1854) De Fakkel stelde dat de orthodox-gereformeerden en formulier-rechtzinnigen een overeenkomst hebben met de farizeeën en schriftgeleerden van het begin der jaartelling. Ze konden de leer van Jezus niet verdragen en vermoordden zo Jezus en stenigden de eerste bloedgetuige. De Bazuin haalt dit aan, en vraagt zich af wie nu wie vervolgt, wie ermee was begonnen, daarmee wijzende op Prediker 12:14 : ‘Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed, of hetzij kwaad.’ (11/6, 1854) Op andere plaatsen noemen ze elkaar weer broeders en hebben ze achting voor elkaar, zij het met veel kritiek en vraagtekens. In principe waren het gewoon strijdmakers tegen dezelfde vijand, maar waren ze het vaak oneens over het ‘hoe’, en over de verhoudingen.

In de 1810-er en 1820-er jaren brak het Reveil steeds meer door in de hervormde kerk. Zij wilden het bevindelijke pad op, binnen de hervormde kerk, want zij wilden het herstel zien van de kerk.

8. DE VAL VAN SYRIË - EEN NIEUW TIJDPERK

We zijn in gevaarlijke, zeer gevaarlijke post-calvinistische tijden terecht-gekomen waarin men de calvinistische soberheidsprincipes heeft losgelaten. We moeten terug naar het pre-calvinisme, het voortijdse calvinisme, ook wel het wilde calvinisme genoemd. In de nieuwe bijbel staat duidelijk dat een christen zich niet mag wanen boven de islamiet. Er zijn veel verloren gegane bronnen in de islam, en men moet tot de pre-islam komen, oftewel de voortijdse islam. We kennen allemaal het verhaal van de vorstin Beloch die Orion veroverde, wat in de nieuwe bijbel is opgetekend, en wat zeker niet allemaal over het christendom ging. Uiteindelijk was de islam ook de bron van de reformatie. Heel veel soberheids-principes van de islam zijn losgelaten in het westen, en daarom woedt het geheim tegen hen. Daarom stelde men in de tachtigjarige oorlog 'Liever Turks dan paaps.' Dat werd ook door de hagepredikers verkondigd. Je kan de islam niet loskoppelen van de ramadan, wat altijd over het vasten, oftewel het minderen en matigen gaat, maar als we dan kijken naar de westerse christelijke feesten, dan zijn het veelal juist vraatzuchtige feesten geworden, waar ook de gereformeerde vaders tegen waarschuwden. De religie was aan het verslappen, was aan het omvormen, aan het moderniseren.

Islam betekent onderwerping en overgave, en oorspronkelijk was dit aan de grondbeginselen, aan de amazones die daarvan een beeld zijn, waar de gereformeerde vaders ook op wezen. Calvin stelde dat God allereerst kwam als een moeder, en hij stelde zowel Woord als kerk voor als onderwijzeres. Ook C. Steenblok van de 1953-beweging wees hierop. Ook schuwden de gereformeerde vaders soms niet om het woord oorlogsgodin te gebruiken. Zij wilden daarmee hameren op de noodzaak van de geestelijke strijd, en die mocht niet buiten het Woord omgaan, want het ging volgens vaststaande grondbeginselen. Deze beginselen zijn te vinden in de oude bijbel, de gereformeerde geschriften en de nieuwe bijbel. Zij zijn ook te vinden in de islamitische geschriften.

Er is een nieuw tijdperk gekomen. Syrië is gevallen, oftewel het oude alawitische regime. De Syrische rebellen hebben het land overgenomen en de gevangenen bevrijd. De Alawieten zijn een vertakking van het sjiisme. Ze geloven dat Ali de opvolger is van Mohammed, en ook dat Ali de incarnatie van God is. Daarom worden de Alawieten vergeleken met het christendom, een vertakking van het Jodisme, want de christenen beschouwen Jezus als de incarnatie van God.

Hoe kunnen we de val van Syrië dan uitleggen? Het is de ontzegeling van het Ali geheimenis, en tegelijkertijd van het Jezus geheimenis. In diepte hebben we niet met Ali te maken als man, maar wijst het op een voortijdse amazone. In de nieuwe bijbel wordt het omgekeerd genoemd als 'ila', het eenlingenprincipe wat tot het touw leidt, en het touw heeft twee uiteindes. Het wijst erop dat dingen kunnen omdraaien, zoals dat ook het geval was in de taal, want de Egyptenaren schreven hun woorden soms ook omgedraaid, naast het feit dat de klinkers pas veel later kwamen.

Daarom wordt Ali ook wel vergeleken met het Buli geheimenis en Beloch geheimenis, wat allemaal namen zijn voor God, die verschillende grondbeginselen uitbeelden. Wij moeten weer zicht krijgen op de Moeder.

Ik had vlak voor de val van Syrië een droom dat er energieën begonnen los te komen in Texas, die lang opgesloten geweest waren, en die energieën begonnen te bewegen. Het heeft dus wereldwijde betekenis, wat er in Syrië is gebeurd.

Het kenmerkende van Syrië is dat hier Paulus tot bekering kwam vanwege zijn Damascus-ervaring. Ook wordt er in Syrië soms nog het Aramees gesproken, de taal van Jezus.

Waar heeft de droom over Texas mee te maken ? Ik had eerder dromen gehad over Bashar Al Assad, en daarin was hij een cowboy. Texas is het land van de cowboys. Er is niet alleen iets in Syrië gebroken, maar ook in Texas. Het gaat om een territoriale geest. Ik had de dag voordat Syrië viel ook een visioen waarin een leeuw een kalf verslond.

Damascus, de hoofdstad van Syrië, is veroverd. Wat betekent dit ? Alles wat hier op aarde gebeurd is eerst door vele lenzen heengegaan, en wijst op veel hogere gebeurtenissen, waar de nieuwe bijbel over spreekt en omliggende geschriften. Het wijst op de noodzaak van de Damascus-ervaring, het ontvangen van de schrik des Heeren. Men moet goed wakker schrikken. Vreze des Heeren zomaar is niet genoeg. Men moet schrikken. Men moet zien in wat voor wereld we leven, hoe diep de mensheid is gevallen. Men spreekt allemaal zoveel over het gered zijn, maar men weet niet eens waarvan men van gered moet worden, stelde G. van Reenen (1864-1935) in zijn bespreking van de catechismus. Nu, Damascus moet verdiept worden. Daarom zien we deze dingen gebeuren. We moeten er geestelijke lering uit trekken en er niet voorwerpeijk mee omgaan. De leeuw is los, de cowboy is van zijn paard gestoten.

Cowboys zijn als kalveren die op stieren rijden, oftewel ze berijden en besturen dingen waar ze totaal geen verstand van hebben. Vaak erven ze dit soort posities gewoon.

Ik had ook een droom dat ik mosterd smeerde op de achterkant van een boek. Mosterd na de maaltijd. Velen zullen lauw blijven en pas tot bekering komen en de studie oppakken als het allemaal nog maar weinig nut heeft en er te weinig tijd over is. Ze missen dan allerlei fundamenteën die nooit genoeg de kans hebben gehad om zich te ontwikkelen, en wat grote gevolgen zal hebben. Het zal niet meer te overzien zijn. Blijf daarom niet treuzelen.

2024 : een groot jaar. De komst van de nieuwe bijbel en de nieuwe bijbel catechisme, de val van Syrië, we naderen dichterbij de witte steen die verder ontzegeld dient te worden. De steen zal van het graf weg worden gerold. Het wijst allemaal op diepere betekenissen.

Weet dit : het kalf dat reed op de stier is van zijn onrechtmatig rijtuig afgestoten. De rijder van het beest wordt door het beest verslonden. Uiteindelijk zal alles omgedraaid zijn. De eersten zullen de laatsten zijn. De dieren die je onrechtmatig hebt vermoord en gegeten zullen je van binnenuit aanvreten. Play stupid games, win stupid prizes. If one makes poor decisions one should expect negative consequences.

9. ZORG DAT JE DE BOOT NIET MIST

We gaan een nieuw tijdperk binnen. Zorg dat je de boot niet mist. Velen liggen in het water of staan nog op de kade. Wees in het schip als het schip vertrekt. Treuzel niet. Vele jaren geleden, begin negentiger jaren, werd er geprofeteerd dat Nederland gebukt ging onder een geest van uitstel, de geest van Askelon. Askelon was één van de hoofdsteden van de Filistijnen in het Zuiden van Kanaan. Askelon lag aan de kust als een havenstad, en poortstad tot Kanaan. Zo zal ook Nederland een poortstad zijn voor de rest van Europa, zoals Da Costa al verkondigde dat Nederland eens weer het Israël van het Westen zal zijn.

Nu, velen worstelen om in het schip te komen, maar zij worden tegengehouden door de excusen van de geest van uitstel. Ook worden velen tegengehouden door de geest van ondankbaarheid. We hebben allemaal te strijden tegen ondankbaarheid. Hoe zul je overwinnen ? Ik heb gemerkt dat juist als we ergens mee worstelen en erover prediken tot anderen, dan zullen we overwinnen. Juist als je iets maar niet kunt afleren en een bepaalde vrucht maar niet kunt ontwikkelen in je leven dien je anderen erin te helpen. Predik over dankbaarheid als je dankbaarder wil worden. Predik over vegetarisme als je los wilt komen van je vlees-verslaving. Enzovoorts. Geef en u zult gegeven worden. Zaai en gij zult oogsten. Gij zult wat u geeft veelvuldig terug ontvangen. Dat is het vermenigvuldings-principe. Het Woord zal niet ledig wederkeren, maar laten we alle natuurprincipes in acht houden. De insecten zullen het proberen aan te vreten, de wind zal het proberen weg te waaien. Zaai diep genoeg, en verzorg het, en strijd ervoor. Heb ook geduld, want eerst moet het zaadje sterven in de grond en wortels uitslaan, dus het is niet direct zichtbaar. Werk als een goede landman.

De poorten van het schip zijn eng. Een heleboel kun je niet meenemen, dus moet je achterlaten, en dat is een beproeving, maar ga ervoor, want je hebt niets te verliezen, alleen maar te winnen. Acht alles waar je zo wanhopig in het vlees aan vastklampt als vuilnis, opdat je het geestelijke en bevindelijke zult winnen.

Gooi reddingsboeien uit als je gered wil worden. Dat is de enige manier om gered te worden, door de ander te redden. Houd je bezig met de verlorenen, de wanhopigen, de meest kwetsbaren van de samenleving, de armen en de verbrokenen, de wezen en de weduwen, zij die niets meer hebben en alles hebben verloren, en de dieren, want dat is de ware godsdienst. Dat is uw enige redding.

Dus hoe kom je op de boot ? Door een boot te zijn voor anderen, vooral voor hen die het het meest nodig hebben, de meest kwetsbaren van de samenleving. Educatie is het beste geschenk, de prediking. Daar begint het bij. In al het andere zijn we vaak beperkt.

Geef hen het Woord en het onderwijs wat ze nodig hebben. Dat is het kostbaarste en meest nodige geschenk, door hen te helpen het koninkrijk van God te zoeken. Zoekt eerst het koninkrijk van God en de rest zal u gegeven worden. Het is niet altijd wat we willen, maar wat we nodig hebben. Het is niet wat de mens denkt nodig te hebben, maar wat God voor de mens nodig acht. Dat is vaak een groot verschil. Doe het dus niet roekeloos, maar wees geleid en wees strategisch, gebruik wijsheid. Laat je wijsheid niet kennisloos zijn. Laat je goed inlichten en bereid je goed voor, voordat je een reis maakt. Bereken de kosten.

Wees ook datgene wat je predikt. Als je predikt over het paradijs, wees dan het paradijs. Als je predikt over de liefde, wees dan de liefde. Practise what you preach, en juist door de prediking heb je ook de kracht om het te doen, te worden en te zijn, meer en meer. Onderschat de kracht van het Woord en de prediking nooit. Het zal niet ledig wederkeren, hoe dan ook.

Geef niet zomaar olie aan de dwaze maagden, werp je paarlen niet voor de zwijnen, maar wijs ze op de paden naar de olie-verkopers, wijs ze de weg terug naar school. En als je hebt gepredikt en ze willen niet luisteren, veeg dan het stof van je voeten, en trek verder. Je hebt dan genoeg sporen achtergelaten.

Dwing niet, maar getuig, waarschuw, laat hen het einde zien van hun zondige wegen, want dat is wat de liefde doet. Laat hen de gevolgen zien van de zonde. Spaar hun zondige vlees niet, want het ligt als een ratelslang om hun nekken heen, terwijl het gif in hun hoofden druipt. Spaar de zonde niet. Maar trekt verder als ze niet willen horen. Telkens een spotter terechtwijzen brengt schande over je. Soms is het tijd om je mond te sluiten en het alreeds gesproken woord zijn werk te laten doen. Soms zullen mensen moeten leven met de herinnering, met het alreeds gegevene, want je bent geen object, je bent hun bezit niet. Ze moeten er dan onderwerpelijk mee omgaan, oftewel als onderwerp, wat ze kunnen verdiepen, wat ze zelf kunnen aanvullen. Je hebt hen de aanzet gegeven, en nu moeten ze het zelf uitwerken. Wees dus gul, generous, maar blijf binnen de aangestelde grenzen, en wees gevoelig voor tijden en seizoenen, wees gevoelig voor nodige veranderingen, verwisselingen van koers. Soms zal het schip een andere richting moeten ingaan.

Blijf niet lauw op je schip. Soms zul je je duikerspak moeten aantrekken, en op zoek gaan naar verlorenen, gezonken schepen en gezonken landen. Waan jezelf niet hoog en droog veilig op het schip altijd, want het is vaak schijnveiligheid. Er is nog een werk te doen en een oorlog te voeren. Soms heb je te strijden met zeemonsters. De strijd is niet alleen ter schip, maar ook ter land, ter zee en in de lucht. Daar hoort dus ook de diepzee bij. Leren zwemmen en duiken hoort er zeker bij, maar wijk niet af van de grondbeginselen. Houdt vast aan de lijnen, opdat je niet afdwaalt.

Bestudeer de mappen. Bestudeer de middelen en het gereedschap wat je ter beschikking ligt. Bestudeer de instrumenten.

10. DE DAGVAARDING VAN DE MENS

LEES DIT ALS JE NIET MEEGESLEURD WIL WORDEN MET DE HUIDIGE TSUNAMI'S VAN ZONDE, BEDROG EN ZELFGENOEGZAAMHEID. DE REST VAN JE LEVEN ZAL GEBOUWD WORDEN OP DE KEUZES DIE JE NU MAAKT. WIE OP DE AKKER VAN HET VLEES ZAAIT ZAL VLEES OOGSTEN.

*EERT UW VADER EN UW MOEDER, wat betekent het ?
DE LESSEN VAN HET VOORGESLACHT DIE ZE HEBBEN LOSGELATEN, EN HEBBEN VERRUILD VOOR MODERNE MAGAZINES WAARIN HET MEER OM
DE VORMGEVING GAAT DAN OM DE INHOUD !! MODERNE NEW AGE BOEKEN DIE BEHOEDZAAM DE OUDE LESSEN ONTWIJKEN OMDAT HET HEN OP HUN TEENTJES TRAPT !!*

*We hebben het al wel vaker gezegd : OOK ALS JE VEGETARIËR BENT, BEN JE ER NOG NIET.
We moeten namelijk vegetariër zijn met betrekking tot de dieren, maar NIET met betrekking tot de zonde. Het gevaar van het zogeheten 'zonde-vegetarisme', het weigeren de zondologie te bestuderen, het weigeren de zonde te ontmaskeren, te bestuderen en te bestrijden, ligt er zowel voor de niet-vegetariërs als de vegetariërs. Wij hebben dus ALLEN deel aan die strijd !!*

*Ja, zet hier maar een groot uitroepteken bij.
Ik zal even een tekening geven van deze geest :*

De zonde-vegetariër kauwt de hele dag door spottend en lachend, in een roes zijnde, op zijn stukje wortel uit zijn groentetuintje, weigerend deel te hebben aan de strijd tegen het vleselijke leven, de zondemachten, de leugenmachten. Hij heeft zijn wapenen omgesmolten tot tuingereedschap. Bij het horen van de namen van de oudvaders en hun belangrijke lessen over geestelijke strijd en zonde-ontdekking halen ze ongeïnteresseerd hun schouders op en kijken ze lauw en laf versuft om zich heen, en zullen zich snel wenden tot hun vele afleidingen om maar niet die strijd te hoeven aangaan.

Weest gewaarschuwd. Verslapping ligt overal op de loer. Bestudeer de schoolstrijd in de jaren 1800. Er waren tijden dat er geen leerplicht was, en er waren tijden dat ook ouders hun eigen scholen konden opzetten, oftewel het bijzondere onderwijs.

Er waren tijden dat het onderwijs erop was gericht om de morele en geestelijke deugden te doen ontwikkelen. Maar kijk wat er van geworden is. De prioriteiten zijn omgedraaid en verschoven, en het is een dwangstelsel geworden, en het is winstgericht geworden, tot exploitatie van de kinderen. Deze geest is gaan heersen over dier en kind, in plaats van dat er gestreden werd tegen de zonde.

De zondologie staat voorop in het evangelie, maar dat hebben ze weggekapt en willen ze niet over horen.

Het zonde-vegetarisme, oftewel het niet ontdekken en strijden tegen de zonde richt zich juist in zijn lauwheid en luiheid tegen de dieren en tegen het morele vegetarisme. De geest van zonde-vegetarisme is een gevaarlijke geest die dingen omdraait, om de zonde niet te hoeven aanpakken. Het is een strategie van het vlees dat niet wil loslaten. Als Mozes tegen de farao roept : Laat mijn volk gaan, dan gaat de farao hen juist nog meer belasten, want hij wil het volk niet laten gaan, en God geeft hem over aan de verharding van zijn hart. Dan moeten eerst de plagen komen, en de 'eerstgeborenen' van het vlees, oftewel de valse prioriteiten, gedood worden. Kaïn kreeg die opdracht in Genesis om over de zonde te heersen (4:7), maar de mens ging daarentegen over de dieren heersen. In het Aramees staat er dat Kaïn de zonde moest innemen en zich erdoor moest laten versterken. Kaïn moest de zonde dus verslinden door er jacht op te maken. (slt, Aramees)

De mens heeft die oproep naast zich neergelegd en is jacht gaan maken op de onschuldigen, waarvoor Spreuken 1 waarschuwde, maar ook die waarschuwing legde de mens naast zich neer :

'Mijn zoon, indien zondaren u willen verleiden, bewillig niet; indien zij zeggen: Ga met ons, laat ons loeren op bloed, laat ons de onschuldige belagen, ook al geeft hij geen oorzaak; laat ons hen levend verslinden evenals het dodenrijk, met huid en haar, gelijk degenen die in de groeve nederdalen; wij zullen allerlei kostbare dingen vinden, wij zullen onze huizen vullen met buit; gij zult met ons uw aandeel krijgen, één buidel zal er zijn voor ons allen – mijn zoon, ga niet met hen op weg; weerhoud uw voet van hun pad; want hun voeten snellen naar het kwaad en haasten zich om bloed te vergieten.

Want tevergeefs is het net uitgespannen

voor de ogen van al wat vleugels heeft; zij echter loeren op hun eigen bloed en leggen een hinderlaag voor hun eigen leven.

Zo zijn de paden van ieder die hunkert naar onrechtmatige winst, die haar bezitters het leven ontnemt.'

(1:10-19)

De mensheid staat schuldig voor God, en wordt nu gedagvaard. Als je te licht bent bevonden en onder veroordeling staat, en als je te horen hebt gekregen : 'Ik ken u niet,' en 'u bent lauw, Ik heb u uit mijn mond gespuwd,' en zelfs als u een waterdruppel wordt geweigerd of een broodkruimel, herinner dan het bevel van de wijze maagden tot de dwaze maagden : 'Ga tot de olieverkopers.' Gij moet hard werken voor elke druppel. W.C. Lamain stelde dat de vromen wel uren reizen voor een kruimel brood. (De Saambinder 28/2, 1974)

Dan is er nog de geest van voorwerpelijkheid die alles tot objecten heeft gemaakt, ook het voorwerpelijke amazonisme, en dan is er nog het anti-amazonisme. De mens moet teruggaan tot de geestelijke onderwerpelijkheid, tot de verbandelijke onderwerpelijkheid, want de mens is in zijn onderwerpen totaal het verband kwijt geraakt. Men loopt onderwerpen achterna die men moet rust moet laten, en men vergeet de belangrijke, centrale onderwerpen, waar het daadwerkelijk om gaat.

Lachend, spottend en in een roes kauwen de zonde-vegetariërs op hun stukje wortel uit hun groente tuintje. Ze hebben hun jachtwapens omgesmolten tot tuingereedschap. Ze kennen de aard en de diepte van de zonde niet, en van het loon van de zonde willen ze niet weten. Ze hebben de zondologie verzaakt, en vertikken het om het vlees van de zonde te verslinden, want dat zijn hun oh zo heilige bourgondische afgoden. Met het horen van namen zoals Steenblok, Mallan, Kersten en

Ledeboer kijken ze versuft en ongeïnteresseerd om zich heen. Ze willen de oudvaders niet kennen, want die riepen hen op tot de strijd, en riepen hen op om hun ellende onder ogen te komen, de dieptes van zonde en leugen. Ze zijn zelfgenoegzaam geworden. ‘Het valt allemaal wel mee.’ ‘Ja, later zal ik het doen, niet nu.’ ‘Nog even zondigen, nog even uitstellen. Het is zo lekker.’

Lachend en spottend kauwen ze de hele dag door op hun groenten, ja spottend, want ze bespotten de strijders aan het front. Die worden belachelijk gemaakt. Ze verslinden de zonde niet, want dat is hun lieve, getrouwe en zeer wijze huisdier geworden. Daarom heeft de zonde, die als een belager aan de deur loerde, hen ingenomen. Diens begeerte ging immers naar hen uit. Zo zijn ze zelf door de zonde verslonden.

11. VLUCHTELINGENKAMP-BERICHTEN I - AANTEKENINGEN VAN BRIEFWISSELINGEN OVER DE KERKGESCHIEDENIS

- 1 De spreuken van Salomo, den zoon van David, den koning van Israël,
 - 2 Om wijsheid en tucht te weten en aan te nemen; om te verstaan redenen des verstands;
 - 3 Om aan te nemen onderwijs van goed verstand, gerechtigheid, en recht, en billijkheden;
 - 4 Om den slechten kloekzinnigheid te geven, den jongeling wetenschap en bedachtzaamheid.
 - 5 Die wijs is, zal horen, en zal in lere toenemen; en die verstandig is, zal wijzen raad bekomen;
 - 6 Om te verstaan een spreuk en de uitlegging, de woorden der wijzen en hun raadselen.
 - 7 De vrees des Heeren is het beginsel der wetenschap; de dwazen verachten wijsheid en tucht.
 - 8 Mijn zoon! hoor de tucht uws vaders, en verlaat de leer uwer moeder niet;
 - 9 Want zij zullen uw hoofd een aangenaam toevoegsel zijn, en ketenen aan uw hals.
 - 10 Mijn zoon! indien de zondaars u aanlokken, bewillig niet;
 - 11 Indien zij zeggen: Ga met ons, laat ons loeren op bloed, ons versteken tegen den onschuldige, zonder oorzaak; (hebben ze met de dieren gedaan)
 - 12 Laat ons hen levend verslinden, als het graf; ja, geheel en al, gelijk die in den kuil nederdalen;
 - 13 Alle kostelijk goed zullen wij vinden, onze huizen zullen wij met roof vullen.
 - 14 Gij zult uw lot midden onder ons werpen; wij zullen allen een buidel hebben.
 - 15 Mijn zoon! wandel niet met hen op den weg; weer uw voet van hun pad.
 - 16 Want hun voeten lopen ten boze; en zij haasten zich om bloed te storten.
 - 17 Zekerlijk, het net wordt tevergeefs gespreid voor de ogen van allerlei gevogelte;
 - 18 En deze loeren op hun eigen bloed, en versteken zich tegen hun zielen.
- Dus lees het boek spreuken, en daar gaat de nieuwe bijbel ook over.

De godsdiensten zijn allemaal door mensen gemaakt. En ja, dat is zo, maar dat wil niet zeggen dat God er helemaal niet door heenwerkt. Het kind mag niet met het badwater weggeworpen worden. En ja, de eerste stap is te vluchten uit de kerk, vooral de kerken waarin wij zijn opgegroeid, heb ik ook gedaan. Deze kerken zijn gemaakt door vleesparasieten, maar het wil niet zeggen dat je dan maar uiterst liberaal moet worden, of uiterst vrijzinnig, want het geestelijke werkt ook door het natuurlijke, en door boeken. Veel kerken zijn gevaarlijk, maar bibliotheken zijn belangrijk. Het probleem is dat veel kerken zijn opgebouwd uit families en kerkeraden die het hebben geërfd of opgekocht, en predikanten zijn hun speelballen. Vaak beslissen zij dus over predikanten. Die predikanten schrijven dan boeken waarin ze hun leringen ontvouwen, maar de lekenleden houden zich gewoonlijks bezig met het kerkelijke op zich. Die gaan daar helemaal in op. Predikanten mogen een heleboel niet in de kerken prediken, anders worden ze eruit gezet, dus er is een enorme angstcultuur. Die worden ook blootgesteld aan vreemde inquisities. De kerken worden veelal beheerst door vleesparasieten. Maar de bibliotheken zijn doorgangen.

Ja, de dieren slaan terug, de natuur slaat terug. God slaat terug. Daarom moet je de doodstaat van de mens onder ogen komen. Dat is het absolute begin van het evangelie. Dat wordt gepredikt door de zwaardere kerken, die zondebesef en ellendebesef hebben. De lichtere kerken van de leefomgeving hebben dat niet. Die zullen ook 'te licht bevonden' worden. Daarom is er de uittocht, de exodus. Dan moet je de vleespotten achter je laten, en ook de drugspotten, en ja, dat is een strijd. 'Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede. Niet op mijn wijze, maar Uw wijze, niet op mijn tijd, maar Uw tijd, niet in mijn hoeveelheid, maar Uw hoeveelheid, niet in mijn verhouding, maar Uw verhouding', enzovoorts.

Dus ja, ook al zijn de zware kerken beter, toch moet je 'op veilige afstand blijven', dus wat we de Paauwiaanse beweging noemen. De predikant Paauwe van het begin van de jaren 1900 kreeg het aan de stok met de kerk, en ging toen buiten de kerk prediken, en raadde de mensen aan om na zijn dood niet meer naar de kerk te gaan, maar de preken van de oudvaders te lezen. Paauwianen zijn dus preeklezers, bibliotheekgangers, dus dat is een belangrijk principe. Mijn vriendinnetjes van vroeger waren van de zwaardere kerk, en ook al trok mij dat aan, ik zou niet daadwerkelijk daar willen leven want ze mochten bijvoorbeeld geen televisie en ze kwamen bij ons televisie kijken, maar dat was vanwege hun angst, dat ze bang waren dat ze door zonde meegesleurd zouden worden, heel begrijpelijk. En er zijn nog wel meerdere dingen, maar daar zijn de onderwijsboeken voor want daarin wordt het pad gewezen en wordt bepaalde terminologie doorvertaald, dus als vertaal-sleutel, dus als je bewapend bent met de vertaal-sleutel dan kun je naar de archieven van de oudere kerken om het in orde te krijgen met je ziel en met God.

De moderne kerk heeft dus belangrijke grondvesten losgelaten, is wereldsgezind en eigenzinnig geworden. Dan kun je daarvan wegvluchten, maar dat wil niet zeggen dat je dan helemaal niets meer ermee te maken hebt. Je moet je kerkgeschiedenis kennen. Nederlands gereformeerde kerk van de leefomgeving : dat kan per plaats verschillen. Eentje op de Veluwe was gericht tegen contact met God en tegen de noodzaak van de geestelijke strijd tegen de parasieten. Werd belachelijk gemaakt. De Kamperse daarentegen, waar mijn oma bijzat, was veel charismatischer en bekleemde juist de geestelijke oorlogsvoering, want die zei dat je elke dag de wapenrusting aan moest doen. De predikanten gingen van kerk tot kerk, maar die konden niet tegen de families en de kerkeraad op. Dus ze kregen toen een nieuwe predikant in die ene op de Veluwe, die geheel aan mijn kant stond, maar die vielen ze toen ook aan. Daarom als ik nachtmerries had vluchtte ik in die nachtmerries altijd naar Kampen, naar mijn oma's huis, want die stond aan mijn kant. Dus als je je geestelijke oefeningen doet of in je bed ligt en je ogen hebt gesloten, richt jezelf dan op de weg tussen de Veluwe en Kampen. Zorg dat je met je ziel in Kampen komt, en vecht tegen de parasieten die je tegen willen houden. Voor mij was het ook een heel gevecht om daar te komen.

Nu, dat is stap 1. Dan ben je al heel ver. Kampen is ook de stad van Klaas Schilder van de vrijmaking. Dus daarvóór was het nog allemaal de Kuyper kerk, de gereformeerde (synodale) kerk. Kuyper was ook een beetje een schoonprater, is ook nog minister-president geweest een tijdje. Die praatte ook vlees eten goed en kwam met allerlei drogredenen, heel werelds, en had het calvinisme helemaal lopen ombouwen. Het was een beetje een genade morser. Daar moet je voor oppassen als mensen het teveel over genade hebben, want dat kan verblindend zijn. Hij was wel principieel dan weer in andere dingen, maar het probleem was dus dat hij een nauwsluitend systeem had gemaakt, en dat alles via de kerk ging en moest gaan, via de kerkeraden en hun synodes, dus eigenlijk als de nieuwe koningskerk, dus heerszuchtig. Klaas Schilder zei toen dat hij niet door kerkelijke besluiten geleid wilde worden, maar door God, dus dat bracht hem in de problemen. Dat was dus een grote

kerk oorlog in de veertiger jaren, en een grote uittocht. De gereformeerde kerk was meer van het vanzelfsprekende, ingedutte, gezapige, en de vrijgemaakten waren meer als een alarm, dat de relatie met God hersteld moest worden. Dus dat was dan de kerkelijke d-day van 1944. Toen was daar dus in 1967 weer een afscheiding van wat dan de Nederlands gereformeerde kerk werd, die ook dan weer contact hadden met de gereformeerden, en dat verschilde dus plaatselijk. Die op de Veluwe was dan een wat kleinere kerk, en Kampen was dan één van de grootste kerken van dat kerkbestand.

Toen Klaas Schilder stierf begin 50-er jaren dutte dat kerkgenootschap ook wel een beetje in. Maar zoals ik al zei kan dat van plaats tot plaats en van persoon tot persoon verschillen. Dus : 1944 een belangrijk jaar.

Dan : 1953. Uiteindelijk was de 1944 beweging nog veel te licht. Het was nog veel te wereldsgezend. Zij die destijds niet met Kuiper waren meegegaan waren dan de zwaardere, soberdere kerken, dus de gereformeerde gemeente bijvoorbeeld, en zelfs daar was gevaar voor lauwhed en afdwaling aanwezig, dus dan kom je uit bij de kwestie Steenblok. Steenblok hamerde dus op onderwerpelijkheid in plaats van voorwerpelijkheid. Dus ermee omgaan als onderwerp, niet als object, dus ook weer een strijd tegen materialisme en tegen religieus materialisme. Hij stelde de prediking over de doodstaat van de mens voorop, dus niet zomaar allemaal geloof en genade, maar de mens moest eerst onder ogen komen hoe diep de wereld was gevallen, hoe bedriegelijk het allemaal was, dus eigenlijk zoals zondag 1 in de heidelbergse catechismus van de midjaren 1500 : onder ogen komen hoe groot de zonde is, hoe groot de ellende is, het gevolg van de zonde, anders ben je op een dwaalweg, als je zomaar dan over allerlei religieuze en kerkelijke items gaat spreken. Dus eigenlijk dat er dus eerst een diagnose moest zijn, anders ben je een blinde vuistvechter of waan je allerlei zogenaamde overwinningen, wat ze in de lichtere kerken veel doen.

Dus Steenblok waarschuwde dat zelfs de gereformeerde gemeente, die dus bekend stond als één van de zwaardere kerken, gevaar liep te licht of te zoet te worden bevonden. En ja, dat kerkgenootschap was aan het indutten een beetje sinds de dood van de oprichter, Kersten, eind veertiger jaren. En er was een opkomst in die kringen van R. Kok, die dus wat meer naar Kuiper neigde, en ook wat slordig was en morseriger, dingen oversloeg, en prioriteiten had omgedraaid, alhoewel de gereformeerde gemeente daar ook niet intrapte. Maar 1953 is dus de zelfkritiek, de zelfontdekking, het onderzoekende, het twijfelende, dus de gehele steenblokkiaanse beweging, de gereformeerde gemeenten in nederland heet dat dan. Dus eigenlijk hebben ze gewoon 'in nederland' eraan toegevoegd, dus GGIN. Dat is dus belangrijk. Zijn opvolger was F. Mallan, toen Steenblok stierf in 1966. Als je nu goed bewapend bent met de vertaalsleutels, dan kun je dus zelf ook Steenblok en Mallan lezen, zonder dat je in valkuiltjes terecht gaat komen.

'Het leven is literatuur' gaat over Steenblok, boek nr. 26 is dat dan. Uittocht uit Laodicea van de nieuwe boekenserie gaat er dus ook even over, en de eerste jaargang van geestelijke opvoeding. Het gaat heel veel over Steenblok en Mallan. Ook over Kuiper, Kok en Schilder, en in de oudere onderwijsboeken gaat het ook over Kuiper en Schilder en dat hele verband van de kerkgeschiedenis. Dus dat is dan om het plaatje recht te krijgen van 'eert uw geestelijke vaders en moeders'. Ze zijn er niet voor niets geweest. En dan kun je dus zien waar het pad loopt, waar je niet in moet trappen, en welke weg je dient op te gaan.

Dus probeer eerst deze basis in orde te krijgen, en daarna kan meer volgen.

Zoek eerst het koninkrijk van God. Het gaat om leren je voedsel uit te kiezen. Je gaat naar de winkel, en wat doe je dan ? Zoveel verleidingen. En dan moet je oppassen voor drogredenen en voor massa-gedrag, voor valse reclame, fake news. Je moet oppassen voor 'phishers' en 'hackers', randomware, malware, want die dringen ook de hoofden van de mensen in en het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven.

Dus : Je hebt te maken met een drie-koppige vijand, waar de zwaardere kerken dus telkens voor hebben gewaarschuwd door de eeuwen heen, en ik ook. Wij moesten uit die lichtere, lauwe, laffe kerken vluchten, dus de Nederlands gereformeerde kerk, en toen gingen we naar het zwaardere 'charismatische'. Nu, de charismatische beweging heeft twee richtingen : zwaar en licht. De lichten zijn de materialisten, van het zogeheten welvaarts-evangelie (prosperity gospel), heel gevaarlijk. Dus in die strijd is het dan belangrijk om ook daar weer van weg te vluchten en dan terug gegaan naar de losgelaten grondbeginselen in de geschiedenis, dus van de zwaardere gereformeerde kerken. Die zijn dus ook onder te verdelen in twee groepen : charismatisch en niet-charismatisch, dus je moet dan zeker de charismatische hebben. Dus zo zie je maar weer, waar je ook gaat liggen er gevaren op de loer, dus vandaar dat we hier ook nog niet mee klaar zijn.

Dus : een drie-koppige vijand, de onzichtbare vijand :

de duivel, oftewel het kwaad, de zonde, de leugen

de wereld, oftewel het collectieve vlees, de massa-begeertes tot zonde

het vlees, oftewel het individuele vlees, het oude ik, de persoonlijke begeertes tot zonde

Daar heb je tegen te strijden. Omdat de mens aan die strijd wil ontkomen (heel laf en lauw, heel onverschillig en egoïstisch) heeft de mens de strijd geopend op de dieren en op elkaar.

Fout dus.

In de charismatische beweging wordt gesproken over deze strijd. Dat heb ik nooit losgelaten. Ook in de zwaardere kerken wordt gesproken over deze strijd. In de lichtere kerken hangt het er dus maar vanaf. Er zijn ook lichtere charismatische kerken waar over die strijd niet of nauwelijks gesproken wordt. Er is ook een grote oorlog geweest binnen de charismatische beweging tussen licht en zwaar.

Sommigen willen lichter, anderen zwaarder. Sommigen nemen het niet zo nauw met zonde. 'Het valt allemaal wel mee.' Dat is trouwens hetzelfde als wat ze in de Kuyperiaanse kerk zeggen, dus de lichtere gereformeerde hoek. Nu, even goed opletten wat ik zeg, want daar zit nog een staartje aan. Dat zogeheten lichte houdt vast aan leerstellingen die juist 'te zwaar' zijn, dus heb je soms te maken met een lichte kerk met de meest extreme, valse zwarigheden. Dus je moet heel goed in lijnen en vakken leren denken. Sommige dingen moeten lichter, andere dingen zwaarder. We moeten niet 'te zwaar' bevonden worden, of 'te licht', of 'te zoet', of 'te zuur'.

Nu, in de strijd tegen de drie-koppige vijand van duivel, wereld, vlees, (of : zonde, wereld, vlees, want sommige kerken hebben weer gevaarlijke leerstellingen over de duivel), moet je tot berouw en bekering komen over de zonden, door de grootte ervan onder ogen te komen, en de ellende ervan, de absolute doodstaat waarin de wereld zich bevindt door de zonde, dus de twilight zone. Daar mag je om vragen, om dat onder ogen te komen. Dat kun je ook onder ogen komen. Waar een wil is is een weg. De zonden moeten goedgeemaakt worden, niet zomaar dat alles is vergeven en

weggedaan door Jezus, zoals in de lichtere kerken. De zwaardere kerken zijn veel voorzichtiger met het noemen van Jezus. Er moet betaald worden, terugbetaald, door boetvaardigheid, door je kruis te dragen, niet dat er zomaar één of andere tovertruuk plaats zal vinden zoals in de lichtere kerken. Je moet er persoonlijk bij betrokken zijn en het doorleven, beleven en bevinden. Dus, hoe gaat dat dan ? Basis is de Damascus-ervaring van Paulus, dat je ogen worden geopend en schrikt van de monsters die de wereld in de greep houden, in deze twilight zone. Deze ervaring had Daniël ook, dat hij de monsters ging zien, en hij was daar een tijd ziek van. Mensen hebben het soms over de vreze des Heeren, maar velen geloven dat dit eerbied voor de kerk betekent en voor de leerstellingen van de kerk, terwijl ze allemaal verschillen, dus eerbied voor de menselijke overlevering, eerbied voor hun afgoden, de tradities etc. Maar de ware vreze des Heeren is de voorzichtigheid, het toetsen, en daar is een gehele wetenschap voor. Veel mensen worden dan weer opgezogen in de sluimer en slommer van het dagelijkse leven. Vandaar dat er iets nodig is wat dieper gaat, en dat is de schrik des Heeren, waar de nieuwe bijbel ook over gaat. De mens moet wakker schrikken, niet zomaar vrezen, maar vragen om de geestelijke schrik. De mens moet eens een koude douche krijgen, ijsklontjes in de nek, om bij de les te blijven, want de mens is zwaar afgedwaald en te lauw om terug te keren, dus lauwheid is absoluut één van de grootste vijanden, waar de nieuwe bijbel het ook over heeft, de oude bijbel ook. God haat de lauwheid. De lauwen worden uitgespuugd. God kan het niet verdragen. De dwaze maagden hadden geen olie in hun lampen, en de wijze maagden mochten hen geen olie geven, maar ze moesten de dwaze maagden zenden tot de olie-verkopers. De olie moet dus gekocht worden, verdiend worden. Dan begin je bij het begin, en dan ben je dankbaar met het kleine. Het gaat om het kleine, om de dankbaarheid, om de kleine broodkruimels en de kleine waterdruppels. Dat zijn de goede principes in de Jezus en Paulus verhalen. Dus de Kanaanitische vrouw kwam tot Jezus, en werd door Jezus afgewezen, omdat het brood alleen voor de kinderen was, niet voor de honden. Toen zei ze : ‘Maar de honden eten de broodkruimels die van de tafel vallen.’ Jezus sloeg toen ineens om, en hielp haar. In de zwaardere kerken werken ze dit helemaal uit, omdat die bevindelijk zijn, dus genuanceerder, die ermee omgaan als een geheimenis, maar in de lichtere kerken hebben ze vaak die nuance niet, en is eens afgewezen door Jezus altijd afgewezen door Jezus, vandaar al hun vreemde verhalen over de hel en over de duivel. Ja, het zijn dichterlijke beelden waarover gesproken kan worden, maar ze hebben het verletterlijkt en te extreem gemaakt, dus in dat opzicht weer te zwaar.

Je moet tot berouw en bekering komen door boetvaardigheid en de schrik des heeren (niet alleen maar vreze des heeren), en deelhebben aan de uittocht. Die wordt besproken in de boeken, die zijn je gids. Je moet een Damascus ervaring krijgen, daar mag je om vragen. Ik kreeg die ervaring in 1991. Daarvóór had ik al soortgelijke ervaringen, ook als kind, maar in 1991 kwam de grootste. Wij moeten door de schrik des heeren geleid worden, in alles wat we doen. Nu, zo’n ervaring hebben mocht niet. Dat wordt niet geaccepteerd, ook niet in de lichte kerken vaak, alhoewel er dus ook goede uithoeken zijn in de lichtere kerken, die weer wat meer neigen tot het zwaardere. In de zwaardere kerken worden die ervaringen wel geaccepteerd, dus die nieuwe predikant stond ook helemaal achter mij, want die was net iets zwaarder en iets charismatischer. Dus vandaar dat alles beproefd wordt, en dat er strijd over is. Strijd om in te gaan. Er moest strijd gevoerd worden om het beloofde land, waar de oude bijbel en nieuwe bijbel over spreken. Dat zeiden ze ook op de bijbelschool, dat de lessen dan de strijd waren om het beloofde land.

De charismatische beweging heeft meerdere onderverdelingen. Er is dus ook een deel die zich bezig houdt met voortgaande openbaring. Je moet je geestelijke mens goed voeden, anders ga je het niet

winnen van je vleselijke mens, als je meer je vleselijke mens voedt en laat voeden. Dat houdt dus ook in de verkeerde voedselstromen af te kappen, want waar je mee omgaat wordt je besmet.

Uitgave : Reformatorische Voorlichting

12. VLUCHTELINGENKAMP-BERICHTEN II - GEESTELIJK NEWTONISME - AANTEKENINGEN VAN BRIEFWISSELINGEN

Wat er diep van binnen gebeurt gaat door drie lenzen om zich zo te projecteren in deze oppervlaktewerkelijkheid.

Er is een heleboel fake, wat neerkomt op 'grooming', dus ze laten dan bepaalde belangrijke factoren weg, en dienen dan het zaakje op, en gevoelige mensen, de denkers, de filosofen, die trappen daar dan niet in en blijven er stoicijs koud onder of laten dan ook de andere kant zien, of trekken zich terug, omdat het dan gewoon te gevaarlijk wordt.

Er wordt zoveel van je gevraagd bewust en onbewust, zo van 'he, doe lekker mee', dus dan komt dat hele plaatje van de danaiden erbij kijken, die dus zinloos telkens water gieten in bodemloze vaten of putten, ook als water naar de zee dragen, en dat zijn dan ook wat ik wel noem de kennis-anorexia's, dus anorexia, apathy naar de geestelijke kennis toe, dus direct vinger in de keel en alles weer uitkotsen, het kuchen van de nazi-prinsesjes in de stad, ook wel de nakers genoemd dan, de vrouwen van de nephilim, de 'dochters der mensen', de dochters van het vlees dus, hele lange dunne gestalten, parasitair, van genesis 6 wat dan in de nieuwe bijbel geheel wordt uitgewerkt, en dat is een complete bijbel dus geen brokstukken meer, dus een volledig functionerend orakel. Dus vanwege dat dat soort types en verschijningen, verschijnselen overal zijn en zich overal hebben ingedrongen en voort liepen te planten, moet je dan ook goed bewapend zijn, en niet 'easily amused', niet 'snel overtuigd' of 'snel van jezelf overtuigd'. dus een heleboel valt al af, mag al wegglijden, want het is bedrog, nutteloos, 'filler', dus heb je niet nodig, en moet je stoicijs tegen zijn, anders sleurt het je mee, dus inderdaad 'spocks' zijn, en daarom staan ook al dat soort oefeningen in de nieuwe bijbel, die heel diep gaan, want dit soort rotzooi van de danaiden gaat ook heel diep (in hun oppervlakkigheid, eenzijdigheid, eenkennigheid dan, uitgekooktheid).

Dus dan moet je zo wel redeneren, twijfelen aan de waarde van alles en hoe ver dat gaat etc., als onderdeel van het toetsen, want een heleboel heeft alleen maar 'schijnbare zin', zoals waar al die 'families' mee bezig zijn, en ja dat is eng, zelfs als het hele goede dingen lijken te zijn (vaak grooming dus).

Daarom gaat het ook om kernprincipes, de rode draad, en de rest mag je vergeten, want de mens heeft een heleboel overbodige kennis, dus de kennis moet gericht zijn, en de mens moet een heleboel 'ontweten', men weet teveel, dingen die helemaal niet nodig zijn, want dan denk ik als ik mensen en kinderen zo hoor praten : hoe durf je dat allemaal zo schaamteloos te zeggen, al die toeters en bellen, hoe weet je dat allemaal, waarom ben je zo uitgekookt, waarom kom je niet tot datgene waar het 'werkelijk' om draait, dus ze zijn dan heel geavanceerd in het zinloze, de bijzaken. Dan gaan de rillingen door me heen, want dan voel ik wat er gebeurt, en ik zei dat vroeger ook veel,

dat toen Adam van de appel nam, dus één zonde, werd de hele wereld in het verderf geschopt, en zo is dat vandaag de dag nog steeds, dat door maar één zonde de hele wereld eraan gaat, telkens weer, en dat moeten gevoelen en geestelijken allemaal voelen en zien, telkens weer, dus als hedendaagse Daniël, en daar valt bijna niet mee te leven, maar ook daar is een pad in. maar dat zijn dus de putten van de danaiden, het 'kidde' stadje, dat is het stadje van de nakers, en in principe zit iedereen daar opgegesloten, en daar wordt dus geleefd van mensenvlees (ook weer een beetje soylent green achtig), maar daarom moet de mens uit de kidde-matrix ontsnappen. Kidde is dan ook weer een soort sodom en gomorrah/ kakia achtige toestanden.

Dus een heleboel valt al af, is niet nodig, want het gaat ook niet zomaar om het goede, maar om het beste, en dat is een gebondenheid op zich, de hemelse gebondenheid, anders kom je nooit uit de gebondenheid van het vlees, dus daar zijn al die programma's ook voor in de nieuwe bijbel, en wat ook al veelal werd genoemd in al die onderwijsboeken. En dat is hard tegen hard. Het gaat verder niet om het ja of nee, maar om het hoe. In sommige opzichten mogen dingen niet gebeuren, en in andere opzichten wel. Vegetarisme op aarde is een must, maar in de geestelijke wereld kun je niet overal vegetarisch zijn, dus in bepaalde literaire/ symbolische gewesten, dus er zijn dan vissen die staan voor eenzijdigheid, leugen en onkunde, dus daar strijd je tegen, maar dat is een strijd tegen het vleselijke.

Er zijn ook weer lagen, geestelijke werelden, waar de mens vegetarisch moet blijven, dus het is niet zo van : 'oh, we zijn in de geestelijke wereld, lang leve de lol, lekker vlees eten', want elke locatie heeft zijn eigen wetten, dus zoals in het scheppingsverhaal in de nieuwe bijbel, waar er verschillenden van zijn, gaat het dan over een gedeelte waar je wel mag jagen, en een gedeelte waar je niet mag jagen. Dus er is dan ook verboden vlees, en zo worden ze afgescheiden. Eigenlijk, in wezen, hebben ze dan hun ware jachtstaak verloochend, en zijn dan 'vals vegetarisch' geworden, en zo met pensioen gegaan, en vandaaruit zijn ze aan de verkeerde kant gaan strijden, dus ze kennen het ware hemelse carnivorisme niet. Ze zijn schijn-carnivoristisch, liegen zichzelf voor. Dus ze leven langs alles heen. Dus ja, dat heeft dan geen zin.

Dus dan kom je vanwege deze verwarring tot de 'dialectische theologie', ook dialectische filosofie, die dat onderscheid maakt, dus van stelling, tegenstelling en samenstelling, en zo kom je door dat mijnveld heen. Een heleboel mensen zijn eenzijdig religieus. En ja 'grootte', 'ruimte' en 'tijd' is illusie, zie 'de prins en de rode zee', waar dus alles is terug te leiden tot 'kaarten', principes dus, wat dan ook weer terugkomt in de Vur en in de nieuwe bijbel. Dan gaat het er dus om wat de volgorde en hiërarchie van de principes is, dus de prioriteiten, en dat ook weer tijd en plaatsgebonden zijn, in de seizoenen ... voorbeeld ... Er zijn dus mensen die alleen maar exorcistisch bezig zijn, en genezend, en zich niet aan de voorwaarden houden, dus het hele prosperity gebeuren ... Dus dan zegt de nieuwe bijbel ergens : Waarom zou je jagen en oorlog voeren terwijl je kunt studeren ? Dus die balansen moeten in orde komen ... Dus weer die gouden regel van : eerst ontmaskeren en dan strijden, anders ben je een blinde vuistvechter ... en territoriale oorlogsvoering is er dan om te zorgen dat mensen niet aan symptoombestrijding gaan doen, dus je moet het bij de horens aanpakken, niet met de kraan open dweilen. maar dat is dus een wetenschap. die is al heel ver, en daarin is theologie gekruist met filosofie ook, maar al die valkuilen worden besproken in de nieuwe bijbel ... toetsen en profetie/ leiding komt altijd eerst, dus dan moet je wel minderen/ hongeren, anders wordt het corrupt, dus vandaar ook de hongerende/ lijdensgezinde factor, dus het pad van areta, dat staat centraal, anders kom je op het pad van de heks kakia ... er zijn dus ook valse paden

van areta, een valse areta, want kakia doet zich soms ook voor als areta, door camouflage, dus vandaar dat je het verhaal goed moet kennen en de valkuilen ... er is altijd die balans tussen het woord en het geestelijke, dus aan twee kanten kun je eraf vallen, zoals er mensen zijn die orthodoxe letterslaven zijn geworden en het geestelijke niet meer beoefenen, zo zijn er ook 'geestelijken' die het woord niet meer beoefenen, in de zin dat ze de kantjes er vanaf lopen, alles met de natte vinger doen, waar ik het laatst ook over had, wat een wereldwijde epidemie is in de new age ... dus wij hebben ook een geheugen en leervermogen, een inventaris ontvangen, waar we gebruik van moeten maken, anders heeft de vijand/ het vlees vat op ons, en gaat ons dan zogenaamd geestelijk leiden, dus het woord is super en super belangrijk en memorisering ervan, dus ook de principes enzo. boeken zijn van levensbelang, en met de oude bijbel alleen gaan we het niet redden, en die is ook gezwicht onder de druk van de voorouders die het verafgoed hebben, dus nu is de oude bijbel ontlast daarvan.

dus we moeten bibliothecarissen worden, librarians, anders gaan we het niet redden. we moeten referentie punten hebben. zo niet, dan treedt pensioen binnen. had ik het laatst ook over, blijft belangrijk. punt is dat dingen zich oneindig hebben lopen spiegelen, en we moeten terug naar de bron prisma, en de geestelijke logistiek leren. daarbuiten ligt de vraatzucht die in vele vormen komt, en die dus tegelijkertijd kennis-anorexia is, jezelf ondervoeden op het gebied van kennis, want telkens spat ook alles weer uit elkaar, een heel typisch verschijnsel, en dat is dan de demonische vorm van vegetarisme, als de kanker dus, die alles wat los en vastzit aanvreet, dus dat heeft ook weer te maken met het valse charismatische van de gaven-feestjes, van de quick-fix, dus zelfs atheïsten kunnen geestelijk gezien lid zijn van een pseudo-charismatische kerk.

ja, als ik het heb over 'mooie natuur' dan staat dat in een zekere context van of het artikel of het boek waaruit het komt, want het gaat dan altijd om de filosofische natuur, en niet de lagere aardse, oppervlakkige natuur, en mooi is in de filosofie - waar ik ook veel op heb gewezen - in het egyptisch een woord voor 'de waarheid', dus alleen de waarheid is mooi, dus in de filosofie ligt er ook een hele andere esthetica die dus onderworpen is aan de logos/ geestelijke kennis, dus kennisgezin is.

13. DE VAL VAN SYRIË II - DE EXEGESE IN DE ZONDOLOGIE EN DE DEMONOLOGIE

We zien de dansende Kali op het lichaam van de gevallen Shiva (Siwa, de voorloper van Suw, Ezau). Het is één van de meest gevreesde godinnen in India, de oorlogsgodin, de schrik des Heeren. Ze is naakt en donker, en is een schrikbeeld van de afsterving aan het ego, ook een beeld van de eindtijd en het laatste oordeel. Haar naaktheid is een beeld van de ontzegeling van het geheimenis, de inwijding in de hogere kennis.

Nu, dat is een hele mond vol. Het alawitisme is een religie van geheimhouding. De mensen zijn nu in het paleis van het gevallen alawitische bewind in Syrië binnengegaan. Ze wilden de cowboy Al Assad niet als hun landleider. Die is nu naar Rusland vertrokken. De Ali religie wordt nu ontzegd. Het staat op één lijn met het christendom.

Nu, ik had een droom over Kali, en eigenlijk is het K-Ali, of K'Ali, want de K in de voortijd is gewoon een titel van onderwijzeres, dus volgelingen van Kali zijn in wezen gewoon volgelingen van de onderwijzeres (K) Ali. Het is ook verbonden aan de Li trigram en de Li hexagram in de I ching, van de territoriale of hiërarchische onderscheiding, oftewel het op orde krijgen van je prioriteiten.

Er is een strijd gaande om de Li-hexagram van onderscheiding, want het verbergt namelijk een poort die van belang is. Het wijst dus terug op de voortijden. Ali, 'ly, is in het Aramees, de taal van Jezus, een woord voor tucht, voor hard zwoegen, een woord wat hard nodig is in de kerken, omdat ze aan de genade-drugs en geloofs-drugs zijn gegaan en de geestelijke strijd zijn vergeten. Ali is de afbeuler in het Aramees. Zij is ook de afwijzer. Ook Ledeboer, de vader van de zwaardere kerken in Nederland, zoals de gereformeerde gemeente, de oud gereformeerde gemeente en de gereformeerde gemeenten in Nederland wees op het belang van de oorlogsgodin en stelde dat men haar niet mocht vergeten. Hij beschouwde zichzelf als haar zoon en dienstknecht. (Zie Landwehr, Ledeboer in zijn leven en arbeid geschetst, p. 27) Ook andere calvinisten en uitgevers van calvinistische boeken hebben zich verbonden aan de oorlogsgodin. Ook in de oude bijbel komen we de oorlogsgodin veel in de grondteksten tegen. Ledeboer was in 1841 uit de hervormde kerk gegaan, en trok het volk tot de wildernis. In grote scharen gingen ze met Ledeboer heen. Na zijn dood splitste de groep in verschillende delen. We zien de strijd tussen de Dijkianen en de Bakkerianen, en vanuit de Dijkianen splitst het zich in de gereformeerde gemeente en de oud gereformeerde gemeente, en de gereformeerde gemeente splitst in 1953. Dan ontstaan de gereformeerde gemeenten in Nederland, de steenblokkianen, een zeer belangrijke beweging.

Kaumari (een vorm van Kali) had eens een buffel-demoon verslagen, als een beeld van het verslagen ego-vlees, en bracht de buffel tot een offerpaal bij een bloedput om het daar te offeren. Een schedelkom met buffelbloed bood ze aan bij Bhairava (een vorm van Siwa, Shiva), zoals ook Ezau later de kom met het rode zou nemen als een beeld van het kruisigen van het vlees. Daar komen die verhalen vandaan. Het is het aanvaarden van de bedelkom. De Nederduits gereformeerde dogmatiek gaat uitvoerig in op dit onderwerp, en laat zo de verbanden en parallellen zien, waar het vandaan komt.

Met de val van het Syrische bewind is hierbij het voorhangsel gescheurd van deze geheimenissen. We gaan er onderwerpeijk mee om, niet voorwerpeijk. De Abrahamieten komen voort vanuit de brahmanen. De zonen van Siwa, wat later in het Judaïsme de zonen van Suw (Aramees), van Esav (Hebreeuws) werden, oftewel van Ezau, moesten door een heleboel afbeulingen (Ali) heen om zo ingewijd te worden in de leer van Kali (Kaumari, Mahamaya Kalika), zoals Adam, het wortelwoord van Edom, door Eva werd ingewijd in de hogere onderwerpeijke kennis, door zijn voorwerpeijke kennis af te leggen (Zie Witsius). De gereformeerde vadersen wezen bij tijd en wijle op de amazonenleer. De voorwerpeijke kennis was min of meer verboden, maar er was ook onderwerpeijke kennis, en dan gaat het hierin om de verbandelijke onderwerpeijke kennis, en de hiërarchische onderwerpeijke kennis, oftewel de territoriale onderscheiding. De zonen van Siwa moesten zich hierin onderwerpen aan Kalika, de oorlogsgodin. Hier waren geschriften voor, zoals de Kalika Purana.

Als we het over Kali hebben, hebben we het dus voortijds over Ali, want de K is haar titel als onderwijzeres, dus K-Ali, of K'Ali, als de onderwijzeres Ali, de oorlogsgodin die onderwijst in de tucht. Ook een van Ezau's vrouwen was genaamd Ali (Aholibamah, Oholibamah).

De grondteksten van de oude bijbel staan vol met sexualiteit en erotiek die de nette vertaalheren eruit hebben gesneden. Een heleboel betekenis is zo verloren gegaan. Ik wil er op wijzen bijvoorbeeld dat de bloeiende staf van Aaron al voorkwam als het bloeiende geslachtsorgaan van Brahma. De sexualiteit is een beeld van de exegese in de zondologie en demonologie. Vandaar dat ook het sanskrite woord 'bibbokas' hier van toepassing is, namelijk van sexuele onverschilligheid. Siwa is dan ook weer degene die dit gedrag juist afkeurt, vanwege het feit dat men er niet voorwerpeijk mee om mag gaan, maar alleen onderwerpeijk, en dat het niet iets vleselijks is, maar iets geestelijks.

Telkens weer moeten wij ons vernederen, opdat de vijand geen voordeel op ons behale. Ook Brahma vernederde zich toen Siwa hem hier op aansprak. Hij laat het er echter niet bij zitten en probeert Siwa te verlokken door zijn bloeiende pijlen. Brahma leeft dan voor een tijd in boetvaardigheid, en keert terug tot de melk-oceaan, tot de moedermelk.

14. AANVULLINGEN OP DE GENESIS, DE EXODUS EN HET EVANGELIE

In de nieuwe bijbel worden belangrijke aanvullingen, missing links, gegeven op de genesis, de exodus en het evangelie. Daar was de mensheid eerder niet klaar voor.

Mensen, luister, als gij wijs wilt worden, dan luistert gij tot wat de geestelijken vandaag de dag tot de mensheid spreken, want zij verkondigen het Woord des Heeren, niet het woord van de media, of het woord van de dokter, of van welk ander aards systeem dan ook. Als er over kroon wordt gesproken dan denkt de mens vaak direct aan een kroon op het hoofd. Paulus heeft het er ook over.

Weet gijlieden niet, dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar dat een de prijs ontvangt ? Loopt alzo, dat gij dien moogt verkrijgen. En een ieder, die om prijs strijdt, onthoudt zich in alles. Dezen dan doen wel dit, opdat zij een verderfelijke kroon zouden ontvangen, maar wij een onverderfelijke. (I Korinthe 9:24-25)

Sommige vertalingen zeggen : 'krans'. Nu, luister goed, u heeft een strijd te strijden tegen het vlees. U staat in de renbaan met het vlees. Hoe gaat het daarmee ? Bent u het aan het winnen, of is uw vlees het aan het winnen ? Zorg dat je deze wedstrijd wint. Het vlees heeft geen goede plannen met u. Als het vlees het wint, dan zal dat geestelijk verderf brengen. Dan is het een heilloze weg. Hebreeën 12 spreekt over 'met volharding de wedloop lopen'.

Als we het over de kroon of krans hebben, dan denken vele mensen dus direct aan iets wat op het hoofd gezet wordt. In het Grieks is de kroon of krans de stephanos, Stefanus. Deze droeg Jezus ook aan het kruis, maar dit was een doornenkroon. Het wortelwoord, akmen, spreekt over een absoluut dieptepunt. Als we aan Stefanus denken, die werd gestenigd. Hij was een martelaar, net als Jezus.

De predikant C. Vos sprak in de Waarheidsvriend van de gereformeerde bond, in 1978, ook over de tekst van 1 Korinthe 9. Hij noemt de wedloop die Paulus beschreef de enige wedloop die echt zin en waarde heeft, oftewel eeuwigheidswaarde. Hij stelt dat de geestelijke vijanden, de wereld, die loop niet graag zien en ons proberen er vanaf te houden. Hij stelt dan de vraag of wij deze loopbaan lopen, of dat we slechts belangstellende toeschouwers zijn ? Het is een dodenren, stelt hij, als we deze lopen voor allerlei begeertes. Dat zou een rampzalige loop zijn. (7/9 1978)

Nu, deze strijd, deze wedloop, wordt vaak weggeduwd door het excuus van geloof en genade, dus de geestelijke vijanden kunnen ook heel godsdienstig worden om ons proberen tegen te houden, alsof het alleen maar daar om gaat, en zo zijn geloof en genade vandaag de dag tot grote afgoden geworden voor de luien, de lauwen, en de laffen, voor de toeschouwers en hen die op de vrije, vrolijke brede weg hun 'renlopen' houden.

En nog steeds denken velen dat het slechts een kroon is voor het hoofd, dat het iets is wat je kunt opzetten en afzetten. De nieuwe bijbel laat echter zien wat het daadwerkelijk is en betekent :

'Daarom is het van belang een ontmoeting te krijgen met de rode

prisma, die zich niet aan de oppervlakte bevindt, maar in de eeuwige diepte, waar een mens alleen door volhardende honger kan komen, door het volharden in het ijs.

Geef het niet op voordat je over de eindstreep bent gegaan.

Het boek Filippenzen gaat over het alles achter laten om op de kroon te jagen, in het Aramees het jagen naar betekenis, een gedeelte van een boek, een zintuig.

Het gaat om de kroon van de besnijdenis, als de rode kroon, het rode zicht. Als de mens het rode zicht ontvangt dan is dat een zeker weten, een besef dat alles een visioen is waarin je kunt verdienen, waarin je het rode kunt opbouwen.

Het rode zicht is een subtiële rode gloed waar alles uit voort komt. Het is het nieuwe zintuig van onderscheiding waardoor de mens de verdichtende krachten kan omzeilen.

In het boek Filippenzen is er de strijd tussen de asceten en de vijanden van het ascetisme die de buik als god hebben, oftewel de strijd tussen ascetisme en hedonisme.

Daarom is het zo belangrijk om uit te strekken naar de rode kroon, wat begint als de spotkroon.'

IV Werktuigen 7:72-78

Het gaat dus om de kroon van de besnijdenis, zegt dit schriftgedeelte uit de nieuwe bijbel, wat dus om het lichaam zelf gaat, waar de besnijdenis heeft plaatsgevonden, dus het kan overal zijn, als een litteken. Dit litteken ontwikkelt zich dus tot een zintuig van onderscheiding, wat de eigenlijke krans is, zegt het schriftgedeelte. Laten we dit even tot ons doordringen.

Wat voor kronen hebt gij achterna gelopen in uw leven ? Als het kronen zijn die je op of af kunt zetten, dan kan het weer gestolen worden. Werk dus aan de besnijdenis, het overwinnen van jezelf. God wordt in de nieuwe bijbel vergeleken met een visnet. De besnijdenis is hiertoe de weg. Het visnet is ook een beeld van het hemelse woord en onderwijs. Laat je aardse visnet achter je, en kom tot het hemelse visnet, en je weet dat dit alleen door de besnijdenis kan, anders staat je vlees je in de weg.

Het is dus een gevecht met je vlees, en dat moet weggekapt worden. Paulus zegt dan ook verder : 'Ik loop dan ook niet maar in den blinde en ik ben geen vuistvechter, die zo maar in de lucht slaat. Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang.' Er moet dus een zekere discipline zijn in de studie en de training. Dat moet ook wel als je de wedstrijd van je vlees wil winnen.

Dan komt het beeld van de hemelse vissers ons tegemoet. Wij moeten vissers van mensen zijn, en vissers van kennis, van studie dus. Als we vissers worden van letterlijke vissen, van God's schepping, dan zouden we het spel hebben verloren, en zouden we terug moeten naar start, als onze voeten zich hebben gehaast om bloed te vergieten, en we zo natte voeten hebben gekregen. Dan rust het bloed van God's schepping aan onze handen. Dan gaan we terug naar start in het spel, of de gevangenis in. Leer dus wat het ware vissen betekent. Het is een mooi beeld, wat nooit zo afschuwelijk had mogen worden zoals ze op de aarde uitbeelden.

Het ware vissen is de strijd tegen je eigen vlees, tegen de zondemacht, tegen de leugen en de onwetendheid dus, oftewel het ware vissen is de hemelse studie. Alleen zo kun je de steden van het beloofde land innemen.

In de nieuwe bijbel moesten de vromen komen tot het visnet van het hemelse onderwijs. Dat kon alleen door de besnijdenis, maar weet u, de mens heeft zoveel uitvluchten om maar niet besneden te hoeven worden. De besnijdenis wordt vaak ook maar half gebakken verricht. Daarom spreekt de nieuwe bijbel over het belang van een volkomen en blijvende besnijdenis, waarvan het halssnoer van de leerstellingen een beeld is. Dit halssnoer dient men te verkrijgen. Het wordt achtergehouden door de reus Goliath. Die heeft een aards, vals paradijs gebouwd waarin de mens is afgeweken van de leerstellingen, en elkaar en de dieren onderdrukken, het ene ras boven het andere ras hebben gezet. De mensen hebben de dieren op een lager plan gezet door de geest van Goliath. Gelukkig doen heel veel mensen daar niet aan mee.

En Goliath heeft een vals boek des levens gemaakt wat onder de mensen is. Het is het woord van de menselijke overleveringen en regels. De besnijdenis van Ismael wordt bespot, stelt de nieuwe bijbel. Men heeft de samenleving geromanticeerd. De nieuwe bijbel stelt dat een man zonder de besnijdenis helemaal niet tot een vrouw kan komen. De mens leeft dus in illusies. Dat is wat we de matrix noemen. Het is het waarheidsgehalte van een flutromannetje. Het is een ordinair roddelblad. Dat is niet wat de waarheid is. Men heeft zichzelf allerlei kronen lopen opzetten die door roest en bederf aangevreten kunnen worden. Het zijn de kronen van het beest. En een vrouw rijdt erop, zeggen zowel de oude als de nieuwe bijbel. Zij is dronken van het bloed van de martelaren, van de profeten en van de dieren. Zij is een hoer. Het gaat haar om het uiterlijke vertoon, en de uiterlijke betekenissen, het voor de hand liggende, lekker makkelijk.

Calvijn stelde dat alleen de besnijdenis tot het beloofde land leidt, waar de nieuwe bijbel ook op wijst. We mogen dus om de besnijdenis bidden. Het is de enige weg. Niet door allerlei menselijke afgoden, niet door schietgebedjes of opzegversjes of snelformules. Mensen, luister goed, want men is er langsheen gegleden. Dit is het tijdperk van lauwheid. Je ziet de smoesjes overal om je heen. Het zijn virussen. De mensheid is gehacked. Het is ransomware. Je komt niet zomaar bij het halssnoer van de leerstellingen. Je moet Goliath verslaan. Je moet Hebron innemen. De wedloop

wordt uitgevochten op het smalle pad, niet op de brede, vrije, vrolijke weg. Ga niet op de weg van de brave Hendrikken, want dan kom je bedrogen uit.

Deze wedloop is dus een leren vissen. Het is het visnet leren bemachtigen, wat dus de ware kroon of krans is. We mogen een relatie aangaan met het visnet, stelt de nieuwe bijbel, en dat kan alleen door de besnijdenis. Het vlees mag er niet tussen zijn. De besnijdenis is het hart van God, stelt de nieuwe bijbel, het hart van het Visnet. De besnijdenis komt niet zomaar. Er moet voor gestreden worden. Het besnijdenismes wordt namelijk achtergehouden. De aardse mens is in een roes, en wordt door de geestelijke vijanden in deze roes gehouden, koste wat het kost.

De besnijdenis op zich is een oorlogsloon. Het komt je niet aanwaaien. De mens heeft het verdreven. God heeft niets in te brengen bij de mens. De mens heeft zichzelf tot God gemaakt, en mag niet op z'n teentjes getrapt worden door God. Dagelijks wordt God gekruisigd. De mens is een groot virus. De gereformeerde vaders noemden het aardse leven een ongeneeslijke ziekte. Calvijn stelde dat het leven waarmee de mensen zich vleien de ergste dood is.

Dan hebben we het geestelijke visnet nodig. Daar mogen we voor bidden. Dan hebben we deel met God aan het kruis.

De nieuwe bijbel noemt de besnijdenis van het hart de weg om weer kind te worden. (Vissen 5:25)

Bidt daarvoor, strijd daarvoor, werk daaraan, want de aardse volwassenheid is een ernstig virus in deze wereld, die alles, maar dan ook alles, heeft weggevreten. Door valse volwassenheid vielen Adam en Eva uit het paradijs. Het is een ernstige hersenziekte. Paulus waarschuwde Timotheus dat er een tijd zou komen waarin kinderen massaal hun ouders ongehoorzaam zouden zijn. Hun harten zouden koud en egoïstisch zijn. Dat tijdperk is nu aangebroken. We zien het overal om ons heen. Het is het virus van de valse, hebzuchtige volwassenheid. Het is zelfgenoegzame en eigengerechte zelfzucht. Zo worden kinderen vandaag de dag vastgeklonken. Daar is een grote markt voor.

Strek u daarom uit tot de besnijdenis. Dat is de enige weg. Keer terug tot het hemelse visnet, tot de verloren leerstellingen. Stel het niet uit, want het virus vreet zich meer en meer de diepte in.

Goliath zit op zijn hoge troon, als de vorst der psychopaten. Kinderen worden aan hem geofferd. Ouders worden er goed voor betaald, met bloedloon, Judasloon. Wie zijn die ouders? Het zijn geen ouders, maar 'auders', leidingen van een systeem, van een fokkerij. Ontwaakt, gij die slaapt, nogmaals. Want we zijn in de dagen van Noach gekomen. Men eet, drinkt, huwt en is vrolijk. Men danst, siert, en viert feest, maar wat valt er te vieren?

Je moet het monster van deze tijd verslaan om het besnijdenis-mes te bemachtigen, en zo het visnet terug te krijgen, om zo een visser van verloren hemelse kennis te worden, om door deze dagen heen te komen, want deze dagen zijn bar en boos.

Kom tot het volk der besnedenen, waar de nieuwe bijbel over spreekt. Ren de wedloop tot de rode kroon van de besnijdenis, opdat je ziet waar je bent en waar je naartoe gaat, het rode zicht. Dat is een besnijdenis-zicht. Het is besneden zicht. Laat ook je oren besnijden. Bidt erom, strijd ervoor, werk eraan. Zorg dat je deze loop wint.

De besnijdenis is de kennis van de wijngaard, stelt de nieuwe bijbel. We moeten opgaan tot de wijngaard van Noach, en de nieuwe bijbel spreekt ook over de melkgaard van Noach. We moeten tot de wijnpers gaan, waar de Voeten van Moeder God de druiven vertreden. Zoveel druiven moeten vertreden worden. Daar moeten we ons leven offeren.

Wat een heerlijke belofte geeft de nieuwe bijbel ons, dat we door de besnijdenis worden van de goddelozen ! Laten we daar aan vast houden, en zo onze besnijdenis verdiepen. (Behemma 24:45-46) Het is berg om de geboden te verkrijgen. We moeten als Mozes de berg opgaan. Zo komen we los van alle valse regels van mensen.

Hoe kun je het herkennen, wanneer je de rode kroon hebt ontvangen waar de nieuwe bijbel over spreekt, en waar de Egyptologie ook veel over sprak ? Het is een kroon van klaagliederen, van het zuchten en klagen over de zonden, zoals in Ezechiël 9. Zo kunnen we het hemelse zegel herkennen. Het is de kroon die Jeremia droeg, die hierdoor was afgezonderd in de wildernis.

Ook Adam kwam tot het klaaglied. Hij zag dat de schepping onvolkomen was, omdat er een vrouw ontbrak. Hij moest toen het rode pad op, stelt de nieuwe bijbel, in het boek II Behemma. Hij moest dieper de wildernis in. Zo kwam hij tot een rivier, waar hij Eva met een visnet zag vissen. Zij nam net haar netten op toen hij aankwam. Hier wijdde zij hem in en onderwees hem over de rode kroon, lezen we in het prachtige hoofdstuk 4 van het boek.

De nieuwe bijbel stelt dat deze leer van de mensheid gestolen werd, en dat de mensheid zo gedwongen werd giftige wijn te drinken. Voor vele eeuwen werd het van geslacht tot geslacht doorgegeven, door de bloedlijnen. Het bloed van de mens is vergiftigd. (hoofdstuk 5) Ook zou de ware wijnstok geopenbaard worden. De mens vergiftigt zichzelf en ook anderen, wat een groot lijden is voor de heiligen, juist om hen af te zonderen. De nieuwe bijbel stelt dat er zeker een ochtend zal zijn in deze duistere nacht. Oh mensen, wat een wonder zal dat zijn, als die ochtend gaat komen. Er zal een ontwaking zijn, als overspoelend morgenrood, stelt de nieuwe bijbel.

Het visnet is onze leidsraad stelt de nieuwe bijbel, en zal ons leiden tot de zee van verscheidenheid. Het zal alle menselijke bekrompenheid overweldigen.

Er is dus in de nieuwe bijbel een belangrijke drie-eenheid van het Visnet, de besnijdenis, en het halssnoer van de leerstellingen.

15. BESPREKING DUIZEN EN II KAMBA

We zien in de nieuwe bijbel de tocht terug naar het paradijs, naar Eeden, maar dan moeten zij ook over de berg van Eeden nog dieper het paradijs in, naar het westen, tot Qidmah, en dan moet men nog dieper in het paradijs tot Dukka gaan. Qidmah is een ouder deel dan Eden, dus een eerdere schepping, en het betekent ook 'grote oorlog'. We lezen dit in het boek Duizen. De oude profeten noemden Qidmah de roede van de toorn van de grote moeder, en het werd ook wel het eeuwige touw genoemd, of eeuwige keten. (Duizen 32:15)

Je kon daar komen over of langs de Tigris rivier, want die leidde tot het Qidmah-gebied. Het werd ook wel het Gad-Adam gebied genoemd. Adam kwam er toen hij door de nachten van het visnet was heengegaan, oftewel over het pad van het visnet. (28:8 ; 32:18).

De Dukka is de slachtplaats waar de steen van de schrijfknecht des Heeren ligt. De verhouding tussen Qidmah en het dieper liggende Dukka is als de verhouding tussen Getsemané en Golgotha.

De mens mocht geen voorwerpelijke kennis van Eva ontvangen, maar moest de onderwerpelijke kennis ontvangen van Eva (zie Witsius, zie Duizen 34). De mens moest dus door de hogere Eva geleid worden, niet de lagere Eva. Dit wordt uitgewerkt in het geheimenis van Ezau, die in honger en leegte moest komen tot de bedelkom. In dit opzicht is er ook een lagere en een hogere Ezau, oftewel een vleselijke en een geestelijke Ezau. In de grondteksten is er veel meer de dualiteit te zien dan het oppervlakkige en eenzijdige wat ze in het westen prediken. In principe wijst het Ezau verhaal terug op de eerste Adam, Sukker in het Hebreeuws, en Dekra in het Aramees. Deze had niet de aardse, vleselijke spierkracht, maar was leeg geworden van zichzelf, zijn status afgelegd zoals Ezau, en levende in honger, om zo geleid te worden door het geestelijke.

We lezen in Duizen 39 over de val van de eerste Adam. Sommigen van het oorspronkelijke Dekra volk, sommige mannen, zondigden tegen de geestelijke kennis in rebellie, en probeerden over haar te heersen. De eerste Adam, sommige mannen van dit volk, probeerden de eerste Eva, Neqebah, voor hen te laten buigen. Neqebah vluchtte toen.

Duizen 40 gaat hier over door. Er was dus al een eerdere zondeval geweest. Die vinden we ook terug in Genesis 1 van de oude bijbel, in het eerste scheppingsverhaal, want er zijn twee scheppingsverhalen. Er staat in Duizen 40:4 dat de Dekra, sommigen van hen dus, van een hele slechte vrucht hadden gegeten, in de eerste schepping, en dat dit inhield dat hij zijn moeder, moeder aarde, probeerde te vernietigen. Er kwam een grote scheuring tussen de eerste Adam en de eerste Eva. Vers 23 stelt dat de band alleen hersteld wordt door de exegese, oftewel de schriftuitleg.

II Kamba 10:42 laat zien dat Ezau een typologisch beeld was van het volk Israel dat de berg opmoest, als een beeld van de terugkeer tot de moederborst. Ezau moest de berg van Moeder God opgaan, en hier zou hij een gevecht moeten hebben met zijn vlees in de vorm van een wild rund, zoals we lezen in Duizen 31. Hij moest de amazonen-berg op die de grens vormde van Eden, opdat hij zo in het land Qidmah terecht zou komen. (Zie Duizen 32)

16. DE NIEUWE KUYPERIAANSE UITTOCHT - DE DOORTOCHT

Om in te gaan moet je komen tot de 'state of unjustification', oftewel de onrechtvaardigmaking in plaats van overmatige, valse rechtvaardigmaking die vandaag de dag heerst, oftewel de eigengerechtigheid die men heeft lopen ophoesten. Men is zo overrechtvaardig geworden dat men erdoor is verblind. Jezus moest onrechtvaardig gemaakt worden, vernederd worden, en zo ook de oude profeten. Wij moeten de zonden van deze tijd dragen als een kruis, als een spotkleed. Wij moeten ermee worstelen. De mens is zo overrechtvaardig geworden, zo overbehouden, dat het tot farizeïsme is geworden. Er klopt iets niet in de westerse verzoeningsleer. Er worden stappen overgeslagen. Het wordt allemaal mooier voorgedaan dan het is.

Alles, daadwerkelijk alles, heeft de mens vandaag in kunnen en kruiken, wat het medische systeem genoemd wordt. Het woord 'medisch' is een toverwoord geworden, maar het is een virus. Het is een markt, en heeft de mens juist ziek gemaakt, totaal los van God. Het is etikettenplakkerij geworden, en men plakt zo ook het medicijn op de mensen als een dom stickertje, als een placebo, veelal onder dwang, allemaal voor geld en controle. Het zijn allemaal machtsspelletjes. Vergeet satan en de duivel maar, wat hiervan slechts metaforen zijn, maar het is de strijd tegen het medische systeem wat daadwerkelijk op tilt is geslagen, met name in de psychiatrie en de dentistrie. Daar hebben de goden zich hoog in de tempel geplaatst om te heersen over mensen. Het zijn zieke, zieke geesten, die zelf eerst de wonden slaan, en dan zogenaamd met een geneesmiddel komen, waar Napoleon ook al voor waarschuwde, dat het medische systeem meer bloed aan hun handen heeft dan het militaire systeem. De oude bijbel noemt het medische systeem een systeem van hekserij. Er mag geen scheiding zijn tussen het medische en het pastoraat, want dan wordt het corrupt. Keer terug tot God. Als men van God los is gaat alles mis, en geld is de wortel van al het kwaad. Geld is hun god.

Als we het over het militaire systeem hebben, waar Napoleon ook mee werkte, en wat hij minder erg vond dan het medische systeem, dan begint dat bij de geestelijke oorlogsvoering. Ook het militaire systeem mag niet gescheiden zijn van het pastoraat, want dan wordt het corrupt. Het gaat om de territoriale geestelijke oorlogsvoering. Het is de strijd tegen de heersende zondemachten. De allergrootste strijd is tegen je eigen vlees. Daar begint het mee. Zie de gelijkenis van de balk en de splinter.

De mens houdt van systemen voor de marketing-index. Wij moeten teruggaan tot de natuur van God. Dan ontkomen we niet aan het Kuyper geheimenis wat eind jaren 1800 aan Nederland werd gegeven. Kuyper hield ervan te prediken over de natuur van God.

Als we tot dit geheimenis komen, dan komen ook de Kuyper-geesten, de wachters van het geheimenis, maar zij zijn slechts in een steen. Het zijn reflecties.

Deze wereld drijft ons gek. Elke dag moet je opstaan in vals stallicht. Je kunt daar dan overstuur van zijn, maar de enige weg hier doorheen is de verbandelijke onderwerpelijkheid, niet de voorwerpelijkheid. Ook de gereformeerde oudvaderen wezen hierop. (Witsius, Dooyeweerd, Steenblok enz.) Maak het tot je studie-onderwerp. Doe onderzoek. Verdiep het. Vindt doorwegen.

Het valse stallicht gaat niet zomaar weg. Vandaar de nieuwe Kuyperiaanse uittocht. Kuyper moet zowel verdiept als herzien worden. Het was te belangrijk materiaal gegeven aan Nederland, maar het was en is ruw materiaal. Het moet nog bewerkt worden.

Kuyper was te groot om zomaar overboord te gooien. Er zat teveel in, en er kwam teveel mee. We moeten ermee werken. Het zal de sleutel zijn tot het neutraliseren en uitschakelen van al te grote over-voorwerpelijkheid die de mensheid in de klauwen houdt. Het is een weg zoeken door een steen. Kan dat ? Ja, als je het als een orakel beschouwt en er niet materialistisch mee omgaat. Leren schouwen in het Kuyperiaanse.

We hebben gezien dat het systeem niet meegeeft. Je kunt er tegenaan schoppen, maar steen is steen. Het koninkrijk des Heeren is niet van deze wereld. Je moet het binnenin zoeken. Je moet werken aan je hart, aan je kennis. Dat begint in twijfel en toetsen, veel piekeren. Je grootste vijand is valse zelfverzekerdheid. Dat is een ziekte waar dit vol aan lijdt, een zware, klagende hersenziekte. Snel zijn ze op hun teentjes getrapt, zonder daarbij aan zichzelf te twijfelen. Het is altijd weer de ander. Zie weer de gelijkenis van de balk en de splinter. En snel haalt men de etiketten erbij. Men ijlt, men is verdwaasd, door de afgoden van deze tijd.

Valse zelfverzekerdheid. Oh, F. Mallan waarschuwde er ook zo voor. Maar wat heeft de mens met de gereformeerde oudvadersen gedaan ? Ze zijn in een zak geknoopt en overboord gegooit. We moeten terug naar de verloren en vergeten dingen die een sleutel kunnen vormen voor verdere uittocht, anders komen we niet verder. Dat er veel kaf tussen het koren zat vroeger is geen excuus om zomaar alles overboord te gooien. Dan moet je een getrouwe landbouwer zijn die het kaf van het koren weet te onderscheiden, en niet wegrennen. Ga terug tot de bouwplaats, oh volk, ga terug tot de akker. Er is nog een werk te doen in de geschiedenis. Het ligt er niet voor niets.

17. BESPREKING DE HERAUT 1887

Kuyper is altijd een zeer interessante persoon geweest. Er liepen twee lijnen door de dolerende, oftewel gereformeerde kerk van Kuyper heen : een gereformeerde en een gedeformeerde. Het kerkgenootschap van Kuyper was niet zonder gevaren, niet zonder valkuilen. Het was een grote kerk in Nederland, als afgescheiden van de hervormde kerk. De doleantie begon in 1886, en in 1892 was er de grote vereniging met het grootste gedeelte van de christelijk gereformeerde kerk. We noemden het altijd het grote kamp van de uittocht, het grote kamp aan de wildernis. Het lag aan zee.

Ik had een droom over de Kuyper kerk als donkere vrouwen in de wildernis, natuurvolkereen. Hun borsten hadden geen gewone tepels, maar het waren tenen, en er was niet één teen per borst, maar een rij per borst. Wat betekent dit ? De voet staat voor de wortels. Kuyper wilde calvinistisch-gereformeerd blijven, en niet vrijzinnig hervormd worden. Daarom heette de kerk eerst ook Nederduits gereformeerde kerk. Hij wilde terug naar de kerk vóór 1816, terug naar de Dordtse kerkorde van 1619.

Kuyper noemde het kerstfeest een feest van bitter vijandschap. De eerste kerst was in het paradijs, stelt hij, toen Adam en Eva waren gevallen, en toen God sprak tot de slang over de vijandschap tussen hem en de vrouw, en tussen zijn zaad en haar zaad. Kuyper noemde het een lied van wraak, wat ook met de geboorte van Jezus werd gezongen. Het was een profetie van de verschrikkelijkste wraak, namelijk het vermorzelen van de kop van de slang. De slang zou de voet van de vrouw vermorzelen, en dat is gebeurd met 1816, toen het gereformeerde leven, de wortels van de calvinistische reformatie, werden weggesneden. De voeten van de kerk waren door de duivel afgebeten en verslonden. Daarom zag ik ze weer terug in mijn droom. Kuyper kwam dus voor het herstel van de kerk.

Herodus zocht het kind te doden, stelde Kuyper. Dat kind kwam niet om vrede te brengen, maar de strijd, stelde Kuyper. (De Heraut, 25/12, 1887) Het kind werd tot een ten dode gedoemde op Golgotha, stelde Kuyper. Hij valt daarbij de heupwiegiers aan die van het kerstfeest alleen maar een vredeliel hebben gemaakt, zonder dat ze de ernst en de diepzinnige betekenis ervan verstaan. Kuyper noemt dat de liefde voor het kindeke juist een haat tegen de zonde betekent.

Zoals Jezus in de wildernis werd geboren, zo moeten ook wij herboren worden in de wildernis, stelt Kuyper. Net als dat Jezus een kindeke werd, zo moet de mens dat ook, stelde Kuyper. (De Heraut, 18/12, 1887)

Kuyper schreef veel over de beelden van de natuur als beelden van God, en onderwees het volk hierin, in de uittocht. De reformatie moest verder. We kunnen veel van de Kuyper kerk en de geschriften van Kuyper leren.

Kuyper wilde de nadruk leggen op het oorlogszuchtige karakter van het evangelie, zoals het al in Genesis 3 werd gepredikt. De dolerenden waren uit de hervormde kerk gegaan, terwijl de zogeheten irenischen, de vredelievenden, achterbleven en min of meer daar de touwtjes in handen kregen.

Echter waren zij bitter en koud naar de dolerenden en ontzegden hen zo nu en dan de toegang tot het één of het ander, wat dus niet zo vredelievend was als ze zich wilden voordoen. (De Heraut, 11/12, 1887)

Kuyper waarschuwde tegen de vleiende slang in het paradijs. Zo verleidde de slang Eva. Wij moeten bidden voor een wachter de mond. Door de zonde is er addervergif onder de lippen gebracht. De psalmist klaagde over de vleiende tong. De vleier is een groot gevaar. Zijn lippen zijn een valstrik. Hij gebruikt geen geweld, maar strikken. Het is van belang te vragen om de besnijdenis der lippen. Het venijn onder de lippen moet zo uitgedelgd worden. De kalveren van de lippen moeten geofferd worden, wat de ware geestelijke vrucht is.

De mens heeft dit verzaakt door het te verletteren, waar de slagerijen een beeld van zijn, als uitvlucht. Kuyper was duidelijk geweest. Hij was een geestelijk man, maar leefde ook nog in de wereld. Vandaar dat het belangrijk is zijn boodschap te verdiepen. De strijd was nog niet gestreden. Abraham Kuyper wees de weg, maar moest zelf ook nog binnengaan.

Kuyper hamert er terecht in de Heraut van 1887 op dat het oordeel zal komen, dat de schapen van de bokken worden gescheiden, en dat de fantasieën van de mens het oordeel des Heeren niet kunnen tegenhouden. (20/11, 1887)

18. PSALM VAN DE HEMELSE VISSER (LANGE VERSIE)

Nu, beste mensen, ik had een droom over de neus en de oogkassen, en er werd mij gezegd en getoond dat de reuk en het zicht niet de belangrijkste functies waren van deze zintuigen. De neus is namelijk de onderwerpelijke onderscheiding, en de oogkassen zijn voor de verbandelijke onderscheiding. Vandaar ook de basis van de verbandelijke onderwerpelijkheid in de strijd tegen de voorwerpelijkheid. Hierin dient de mens te groeien, dient de mens zijn zintuigen te ontwikkelen.

Ik was in een droom in een parallelle wereld in een plaats ten oosten van Nunspeet, een groot bosdorp, waarvan er meerderen waren tussen Nunspeet en Epe-Heerde. Ik liep over een weg waar rennende mensen me tegemoet kwamen. Ik wilde aan ze vragen wat er aan de hand was, maar ze renden te hard. Ik liep tegen de mensen in, en naarmate ik de richting opging waar ze vandaan kwamen liepen de mensen steeds rustiger. Ik zag twee lange negers rustig lopen, en daarachter liepen ook mensen. Ik wilde aan één van hen vragen wat er gaande was. Uiteindelijk vroeg ik niks. Ik wilde het zelf zien. Ik vermoedde dat er een bezetter was gekomen. Ik zag toen een grote tank ergens staan. Ik had toen ook reden om te rennen. Ik zag toen overal soldaten, en ik wist niet van wie ze waren. Ik besloot toen te klimmen en te vliegen, maar het vliegen werkte niet echt. Ik kwam er toen achter dat de bezetter aan onze kant was, en dat die ons kwam bevrijden.

De soldaten hadden een goed ontwikkeld onderwerpelijkheids-zintuig (neus) en verbandelijkheids-zintuig (oogkassen). Zij waren van een hogere intelligentie. Zij waren buitenaards en bovenaards, van het volk des Heeren. Halleluja. Oh, ziet u daar niet naar uit, dat de engelen en hemelgezanten alles zullen innemen voor de Heere, opdat de zonde en het aartsbedrog verdreven wordt ? Dank u, Heere, voor Uw komst. Dank U, Heere, dat U ons niet verlaten heeft, maar dat U naar ons omziet.

De plaats in mijn droom heette overigens Echtspeet.

Hemels visnet, zo lang en eindeloos,

komt u binnen in de duisternissen van ons hart, in onze diepste verborgen afgronden, om ons te bevrijden van onze leugens, die eeuwenlang zich in de bloedlijnen hebben lopen opstapelen.

Hemels visnet, als overwinnaar gekomen, over al dat voorgeslachtelijk vlees wat ons opgesloten hield.

Hemels visnet, daarvoor zij U dank en eer.

Hemels visnet, U schrok niet terug van de bezetter, maar bezette hem, voor Uw volk tot uittocht.

Hemels visnet, zou een mens teveel doen, het zou niet slagen,

Alles dienen wij van U te verwachten, want het vlees dient te sterven,

Daarom gingen wij door deze nachten,

In Uw Woord zijn wij minder geworden, opdat U meer zou worden,

Neem ons loflied aan,

Maar wij kunnen slechts klagen, over de zonden U aangedaan.

Zouden wij ons teveel verheffen,

U zou ons neerslaan.

Oh, neem ons klaaglied aan,

*Ver boven elk loflied,
ver boven elk gedicht,
boven elke psalm,
Gij wilt slechts van gerechtigheid horen, Wij doen boete in stof en as,
Waar de vissen van dood en verderf hangen,
Daar bij Uw visnet, wat ons heeft opgenomen*

*Neem, oh Heer, Uw visnet tot de wateren, want zij zijn vol met vis,
de oogst is rijp,
en treedt de pers,
want wat is een mens ?*

*Neem, oh Heer, Uw visnet tot de rivieren, want de vis is wreed tot Uw schepping, in ongeboorte,
Oh, laat ons toch wedergeboren zijn in Uw geheimenis,
Vis ons op om ons in te wijden in Uw grootte en sterkte,
Want Gij zijt ver verheven boven al het aardse en menselijke,
Gij bent immers de oneindige kennis, die de leugen aan haken eruit heeft gevist.*

*Och Heere, Gij bent gekomen met groot geweld tegen een gewelddadig volk,
Gij bent een verschrikking geweest tegen een verschrikkelijk volk, och waarom zouden wij klagen
om het oordeel ? Wij klagen slechts over de zonde.
Uw werken zijn getrouw en goed, Uw oordelen waarachtig.
U bemint hen die waarachtig zijn.
Uw volk, veelal bedrieglijk, waarin Gij een overblijfsel heeft,
van hen die U niet met voeten hebben getreden,
Oh Heere, zendt U visnet diep, tot de ondergelopen spelonken van ons hart,
Zie of daar nog enige verborgenheid is van leugen en zonde, van hoogmoed en krachtpatserij,
En neem de vis op tot Uw heerlijkheid,
Want het is beter bij U te vertoeven dan bij een mens,
en slechte omgang bederft goede zeden.*

*Oh, hemels Visnet, groot en getrouw zijt U,
Een mens is niet waardig in Uw nabijheid,
U komt tegen zonde en ongerechtigheid,
U komt tegen het onboetvaardige hart,
U komt tegen hun eigengerechte woorden en daden,
Opdat Uw Woord zal regeren*

*Neem onze bede aan,
Kennende de duisternissen en slavernijen van ons hart, de gebondenheden van onze ziel,
Och Heere, verdiep de afgronden van ons verstand,
Opdat wij U in het hart waarnemen.
Zo nemen wij onze visnetten op, om U te volgen over het visserspad,
om van Uw Woord te vernemen,
Alleen Uw Woord*

*Dank U, Heere, dat U ons opwekt en roept,
Dat U ons een nieuwe dag geeft, een nieuw Woord, een nieuwe leidsraad,
Dat U ons leidt tot het eeuwige leven,
opdat de gevaren die onze ziel bedreigen niet meer boven zullen komen,
U heeft ons een plaats gegeven in U, als meer dan overwinnaars,
U die in ons bent is meer dan degene die in de wereld is.*

19. PSALM VAN HET GRATENSCHRIFT (LANGE VERSIE)

Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven,
Ja, zeer diep groef Gij, zeer diep bent Gij gegaan, tot de onderwereld,
Tot de verloren vissen

Daar sprak Gij Uw Woord, waar Gij leven bracht,
Daar gaf Gij alles een naam,
Gij hebt alle zielen geteld,
en ook al hun tranen zijn geteld,
al hun omleidingen en doodsgevechten,
Gij kent ze,
En Gij kent ze bij name

Tot studie roept gij hen,
Tot diepe wateren,
Om Uw visserswerk te doen,
Om te gaan tot verloren en vergeten tijden,
Te gaan tot vergeten werelden en paradijsen,
U hebt de weg voor hen gebaad,
U hebt hen het visnet gegeven,
U hebt hen de wapenen gegeven voor de strijd,
Het is immers alles in Uw Woord opgetekend,
Niemand kan hen uitwissen uit Uw boek,
Niemand kan hen trekken uit Uw verbond,
Niemand kan hen weglukken uit Uw plan en belofte

U roept hen uit de hoge golven, wanneer de nacht komt,
U trekt hen mee tot Uw eiland,
Daar waar Uw heerlijkheid nog steeds gediend wordt,
Niemand zal hen trekken uit Uw vergadering,
Niemand zal hen wegtrekken van Uw schild.

Wij schuilen allen onder Uw hoede,
U die de mensenharten leven heeft gegeven.
U heeft gestreden tegen het grote bedrog en overwonnen.

In de hemelen doorklinkt Uw naam.
De rover kwam niet ver met zijn buit.
Zijn schip moest stranden aan Uw kusten.

Oh, hebt gij Haar naam gehoord ? Haar naam is heerlijkheid. Haar naam ligt op mijn tong dag en nacht,
En Zij waakt over de woorden van mijn mond, en de overleggingen en gedachten van mijn hart.
Zij waakt over mijn eeuwig heil,
Ja, dat is alleen in Haar en in Haar Woord.
Buiten haar is geen leven te vinden, want Zij is de moeder van het leven.

Zij verbergt mij tegen de storm die des nachts woedt, de zielenrover.
Zij verbergt mij tegen de brullende leeuw op klaarlichte dag,
Zij verbergt mij tegen de woeste beer,
en leert mij de strijd en het onderscheid,
Haar naam zij geprezen tot in eeuwigheid,
Zij treuzelt niet met haar belofte,
Haar speer aarzelt niet de uitsteller te doorboren.
Zij heeft niet lui en laf op Haar legerstede gelegen.

Des avonds baadt Zij in de rivier,
Zij zal niemand aanvaarden dan zij die zich ook baden.

Des avonds spreekt Zij haar woord,
Zij zal niemand tot Zich nemen dan die ook haar woorden spreken.

Laat de bedrieger niet aan Haar poorten komen, noch aan de poorten van Haar kinderen. Zij staat op tegen het onrecht. Zij doet de duisternis komen als een schild. Als een leeuwin is Zij tot het kwaad wat haar kinderen bedreigt.

Het kwaad komt voor niets dan te stelen, te bedriegen en te doden. Maar de plunderaar zal niet ver komen op Haar wegen. In de nacht legt Zij Haar valstrik, en tegen de morgen haalt Zij haar buit op. De winst is des Heeren.

Ziet er dan tegen op om tot de Heere te gaan als gij onrechtvaardigheid in uw hart hebt. De Heere Heere is een verterend vuur tegen alles wat van kwade wil is.

Ik zag een groot kwaad onder de hemel. En ik snelde tot de Heere en bad : Och Heere, niks wil ik voor U verbergen. Ik ben naakt voor U. En ik deed mijn kleed uit, en ging op de grond liggen als dood.

En de Heere nam mij op. Haar schild was over mij. En zij nam mij op Haar strijdswagen. Ik zag haar haar speer werpen, en zij miste niet. Haar Woord keert nimmer ledig weder. Altijd raakt zij haar doel. En ik zag de vijand wankelen. En ik vroeg mezelf af : Waarom strijden de volkeren tegen haar ? Waarom doen de volkeren groot kwaad ? Waarom woelen zij tegen haar ? Waarom willen zij immer elkaar overtreffen, en zich verheffen ? Ziet, het is alles ijdelheid. Aan het einde van de dag moeten zij slapen. Nee, nooit zullen zij nog opstaan. En ik weende over de zonde van de mensheid. Ik weende over hun hooghartige koppigheid. En de Heere gaf mij een kleed waaronder ik kon rusten. Zij zou mij leiden tot de hemelse geheimenissen. Ik moest de raadselen verstaan.

Vele raadselen zijn er onder de hemelen, en de mensenkinderen verstaan hen niet. Ook dit is een raadsel. En ik ging met het raadsel tot de Heere, en zij gaf mij openbaring. En ik boog neer voor Haar heerlijkheid en waarachtigheid, en nam haar aan in mijn hart, verzekerd dat ik haar geheimenissen zou bestuderen.

En zij leidde mij tot een grot, waarin optekeningen waren gedaan, en zij begon ze te verklaren. Groot in het verklaren is zij !

En ik boog voor haar, en een vrees viel over mij. En zij liet mij nog grotere zonden zien van de mensheid, en mijn hart was als verscheurd, en weer weende ik, en ook beefde ik, en ik zag de schrik des Heeren over de zonde. En het oordeel des Heeren over de groot geworden zonde deed de aarde in tweeën splitsen. En er was overal water. En ik voelde mijn hart verder scheuren, en ik riep tot de Heere. En Haar visnet nam mij op.

En ik beefde, en riep : ‘Waarom ?’ En Zij sprak deze woorden : ‘Omdat gij tot ontwaking dient te komen.’ Ze wees met haar vinger op tekenen in de grot. Ik moest haar verzekeren dat ik ze zou bestuderen. Het was het gratenschrift. Het waren raadselen, en alleen met Haar zou ik ze kunnen ontraadselen.

Oh, onthul Uw geheim, laat mij langs Uw voorhangsel gaan, en ik moest lang hongeren voordat zij mij binnenliet. Zij die niet vasten en niet het aardse achter zich laten hebben niets bij haar te zoeken. Alleen door diepe en blijvende besnijdenis zullen wij binnengaan. En ik kwam tot een grot waar het visnet hing. En het visnet begon tot mij te spreken, en ik zag grote wonderen verschijnen in het visnet, en het visnet leidde mij door het grottenstelsel tot een andere ruimte, waar ik haar vond.

Er was water in deze ruimte waar zij baadde, en zij vroeg mij om me ook te baden daar. Grote vrees was op mij. Ik keek naar haar en voelde de kracht uit mij wegstromen. Ik ging door mijn knieën. Toen kon ik niets meer herinneren. Ik was in hemelse vergetelheid. Ik voelde haar zachtheid als veren. Ik hoopte dat het nooit zou eindigen. Mijn hand was in de hare, maar zij liet toen mijn hand los. Ik kreeg toen het visnet in mijn hand. ‘Werk voor mij,’ zei ze toen. ‘Nog velen hebben mijn Woord niet gehoord. Ga uit tot alle volkeren.’

‘Maar Heere, de aarde is verzwolgen,’ sprak ik. Toen toonde de Heere mij vele andere werelden. En ik voelde mijn hart ruim worden, alsof al deze werelden in mij waren. En ik beloofde haar het Woord te brengen tot al deze werelden. En ik voelde een rust over mijn hart komen.

Hemelse vissersvrouw,

U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven,
Ja, zeer diep groef Gij, zeer diep bent Gij gegaan, tot de onderwereld,
Tot de verloren vissen

Ga, mijn volk, ga,
tot de verloren vissen

Keer niet voortijds weder,
want gij zult niet binnengelaten worden,
en gij zult teruggestuurd worden

20. PSALM VAN HET GRATENSCHRIFT (KORTE VERSIE)

U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven

Gij hebt alle zielen geteld,
en ook al hun tranen zijn geteld,
al hun omleidingen en doodsgevechten,
Gij kent ze,
En Gij kent ze bij name

Tot studie roept gij hen,
Tot diepe wateren,
Om Uw visserswerk te doen,
Om te gaan tot verloren en vergeten tijden,
Te gaan tot vergeten werelden en paradijsen,
U hebt de weg voor hen gebaand,
U hebt hen het visnet gegeven,
U hebt hen de wapenen gegeven voor de strijd,
Het is immers alles in Uw Woord opgetekend,
Niemand kan hen uitwissen uit Uw boek,
Niemand kan hen trekken uit Uw verbond,
Niemand kan hen weglukken uit Uw plan en belofte

U roept hen uit de hoge golven, wanneer de nacht komt,
U trekt hen mee tot Uw eiland,
Daar waar Uw heerlijkheid nog steeds gediend wordt,
Niemand zal hen trekken uit Uw vergadering,
Niemand zal hen wegtrekken van Uw schild.

Wij schuilen allen onder Uw hoede,
U die de mensenharten leven heeft gegeven.
U heeft gestreden tegen het grote bedrog en overwonnen.

In de hemelen doorklinkt Uw naam.
De rover kwam niet ver met zijn buit.
Zijn schip moest stranden aan Uw kusten.

Oh, hebt gij Haar naam gehoord ? Haar naam is heerlijkheid. Haar naam ligt op mijn tong dag en nacht,
En Zij waakt over de woorden van mijn mond, en de overleggingen en gedachten van mijn hart.
Zij waakt over mijn eeuwig heil,
Ja, dat is alleen in Haar en in Haar Woord.

Zij verbergt mij tegen de storm die des nachts woedt, de zielenrover.
Zij verbergt mij tegen de brullende leeuw op klaarlichte dag,
Zij verbergt mij tegen de woeste beer,
en leert mij de strijd en het onderscheid

Laat de bedrieger niet aan Haar poorten komen,
noch aan de poorten van Haar kinderen.
Zij staat op tegen het onrecht.
Zij doet de duisternis komen als een schild.
Als een leeuwin is Zij tot het kwaad wat haar kinderen bedreigt.

Het kwaad komt voor niets dan te stelen, te bedriegen en te doden.
Maar de plunderaar zal niet ver komen op Haar wegen.

Ik zag een groot kwaad onder de hemel.
En ik snelde tot de Heere en bad : Och Heere, niks wil ik voor U verbergen.
Ik ben naakt voor U.
En ik deed mijn kleed uit,
en ging op de grond liggen als dood.

En de Heere nam mij op. Haar schild was over mij.
En zij nam mij op Haar strijdswagen.
Ik zag haar haar speer werpen, en zij miste niet.
Haar Woord keert nimmer ledig weder.
Altijd raakt zij haar doel. En ik zag de vijand wankelen.
En ik vroeg mezelf af : Waarom strijden de volkeren tegen haar ?
Waarom doen de volkeren groot kwaad ?
Waarom woelen zij tegen haar ? Waarom willen zij immer elkaar overtreffen, en zich verheffen ?
Ziet, het is alles ijdelheid. Aan het einde van de dag moeten zij slapen.
En ik weende over de zonde van de mensheid. Ik weende over hun hooghartige koppigheid.
En de Heere gaf mij een kleed waaronder ik kon rusten. Zij zou mij leiden tot de hemelse geheimenissen.
Ik moest de raadselen verstaan.

Vele raadselen zijn er onder de hemelen, en de mensenkinderen verstaan hen niet.
Ook dit is een raadsel. En ik ging met het raadsel tot de Heere, en zij gaf mij openbaring.

En ik boog neer voor Haar heerlijkheid en waarachtigheid, en nam haar aan in mijn hart, verzekerd dat ik haar geheimenissen zou bestuderen.

En zij leidde mij tot een grot, waarin optekeningen waren gedaan, en zij begon ze te verklaren. Groot in het verklaren is zij !

En ik boog voor haar, en een vrees viel over mij. En zij liet mij nog grotere zonden zien van de mensheid, en mijn hart was als verscheurd, en weer weende ik, en ook beefde ik, en ik zag de schrik des Heeren over de zonde. En het oordeel des Heeren over de groot geworden zonde deed de aarde in tweeën splitsen. En er was overal water. En ik voelde mijn hart verder scheuren, en ik riep tot de Heere. En Haar visnet nam mij op.

En ik beefde, en riep : ‘Waarom ?’ En Zij sprak deze woorden : ‘Omdat gij tot ontwaking dient te komen.’ Ze wees met haar vinger op tekenen in de grot. Ik moest haar verzekeren dat ik ze zou bestuderen. Het was het gratenschrift. Het waren raadselen, en alleen met Haar zou ik ze kunnen ontraadselen.

Oh, onthul Uw geheim, laat mij langs Uw voorhangsel gaan, en ik moest lang hongeren voordat zij mij binnenliet. Zij die niet vasten en niet het aardse achter zich laten hebben niets bij haar te zoeken. Alleen door diepe en blijvende besnijdenis zullen wij binnengaan. En ik kwam tot een grot waar het visnet hing. En het visnet begon tot mij te spreken, en ik zag grote wonderen verschijnen in het visnet, en het visnet leidde mij door het grottenstelsel tot een andere ruimte, waar ik haar vond.

Er was water in deze ruimte waar zij baadde, en zij vroeg mij om me ook te baden daar. Grote vrees was op mij. Ik keek naar haar en voelde de kracht uit mij wegstromen. Ik ging door mijn knieën. Toen kon ik niets meer herinneren. Ik was in hemelse vergetelheid. Ik voelde haar zachtheid als veren. Ik hoopte dat het nooit zou eindigen. Mijn hand was in de hare, maar zij liet toen mijn hand los. Ik kreeg toen het visnet in mijn hand. ‘Werk voor mij,’ zei ze toen. ‘Nog velen hebben mijn Woord niet gehoord. Ga uit tot alle volkeren.’

‘Maar Heere, de aarde is verzwolgen,’ sprak ik. Toen toonde de Heere mij vele andere werelden. En ik voelde mijn hart ruim worden, alsof al deze werelden in mij waren. En ik beloofde haar het Woord te brengen tot al deze werelden. En ik voelde een rust over mijn hart komen.

Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven,
Ja, zeer diep groef Gij, zeer diep bent Gij gegaan, tot de onderwereld,

Tot de verloren vissen

Ga, mijn volk, ga,
tot de verloren vissen

Keer niet voortijds weder,
want gij zult niet binnengelaten worden,
en gij zult teruggestuurd worden

21. PSALM VAN DE HEMELSE VISSER (KORTE VERSIE)

Hemels visnet, zo lang en eindeloos,
komt u binnen in de duisternissen van ons hart, in onze diepste verborgen afgronden,
om ons te bevrijden van onze leugens, die eeuwenlang zich in de bloedlijnen hebben lopen
opstapelen.

Hemels visnet, zou een mens teveel doen, het zou niet slagen,
Alles dienen wij van U te verwachten,
Daarom gingen wij door deze nachten,

Ver boven elk loflied,
ver boven elk gedicht,
boven elke psalm,
Gij wilt slechts van gerechtigheid horen,

Neem, oh Heer, Uw visnet tot de wateren, want zij zijn vol met vis,
de oogst is rijp,
en treedt de pers,
want wat is een mens ?

Neem, oh Heer, Uw visnet tot de rivieren,
want de vis is wreed tot Uw schepping, in ongeboorte,
Oh, laat ons toch wedergeboren zijn in Uw geheimenis,
Vis ons op om ons in te wijden in Uw grootte en sterkte,
Want Gij zijt ver verheven boven al het aardse en menselijke,
Gij bent immers de oneindige kennis,
die de leugen aan haken eruit heeft gevist.

Och Heere, Gij bent gekomen met groot geweld tegen een gewelddadig volk,
Gij bent een verschrikking geweest tegen een verschrikkelijk volk, och waarom zouden wij klagen
om het oordeel ? Wij klagen slechts over de zonde.
Uw werken zijn getrouw en goed, Uw oordelen waarachtig.
U bemint hen die waarachtig zijn.
Uw volk, veelal bedrieglijk, waarin Gij een overblijfsel heeft,
van hen die U niet met voeten hebben getreden,

Oh Heere, zendt U visnet diep, tot de ondergelopen spelonken van ons hart,
Zie of daar nog enige verborgenheid is van leugen en zonde, van hoogmoed en krachtpatserij,
En neem de vis op tot Uw heerlijkheid,
Want het is beter bij U te vertoeven dan bij een mens,
en slechte omgang bederft goede zeden.

Oh, hemels Visnet, groot en getrouw zijt U,
U komt tegen zonde en ongerechtigheid,
U komt tegen het onboetvaardige hart,
U komt tegen hun eigengerechte woorden en daden,
Opdat Uw Woord zal regeren

Kennende de duisternissen en slavernijen van ons hart, de gebondenheden van onze ziel,
Och Heere, verdiep de afgronden van ons verstand,
Opdat wij U in het hart waarnemen.
Zo nemen wij onze visnetten op, om U te volgen over het visserspad,
om van Uw Woord te vernemen,
Alleen Uw Woord

Dank U, Heere, dat U ons opwekt en roept,
Dat U ons een nieuwe dag geeft, een nieuw Woord, een nieuwe leidsraad,
Dat U ons leidt tot het eeuwige leven,
opdat de gevaren die onze ziel bedreigen niet meer boven zullen komen,
U heeft ons een plaats gegeven in U, als meer dan overwinnaars,
U die in ons bent is meer dan degene die in de wereld is.

22. PUNTEN VAN DE NIEUWE DOLEANTIE

Zo groeiden en groeien vele kinderen op vandaag, dat ze eeuwig in de hel zullen branden als ze niet geloven in een bepaald kerkinstituut, als ze niet doen wat dit kerkinstituut ze voorhoudt en beveelt. Eeuwig branden in de hel.

Als je daar dan iets van zegt dan krijg je te horen : ‘Ja, maar het staat in de bijbel.’ Dan noemen ze bijvoorbeeld die meest verschrikkelijke tekst uit Openbaring. Maar in Openbaring wordt er gesproken in zinnebeelden. Ook Jezus sprak in zinnebeelden, gelijkenissen. Zelfs de gelijkenissen van Jezus nemen velen letterlijk, maar daarin zijn ze wel behoedzaam selectief, want zodra Jezus zegt dat je je hand moet afsnijden of je oog, als het je tot zonde verleid, dan is het ineens weer zinnebeeldig, omdat het anders te gruwelijk is. De eeuwig brandende hel, die vele malen erger is dan zomaar het afsnijden van een hand of oog, is dan schizofreen genoeg letterlijk, om nog maar te zwijgen over de totaal andere betekenissen in de grondteksten. Het is een ramp. Het heeft ons land platgeslagen, en houdt ons land nog steeds chronisch platgeslagen.

De gereformeerde vaders die zicht hierop gaven zijn veelal weggesneden. Hun boeken worden veelal niet gelezen waarin ze uitvoerig deze dingen beschrijven. Vele kinderen en kwetsbaren zijn in psychiatrische klinieken opgenomen omtrend een gebrek aan kennis over deze dingen, omdat ze ondervoed waren over deze dingen, en vele anderen willen nu niets meer van kerk en geloof weten. Het is een ramp. Het is een virus. Het heeft ons land ontwricht. Het heeft Europa ontwricht. Het heeft de gehele wereld ontwricht.

Dieren moeten in te kleine hokjes leven, op weg naar hun dood, om de buiken te dienen van de mensen. Daar hebben ze ook bijbelteksten voor, maar die zijn verletterlijkt, en van de grondteksten weggesneden, want er werd iets heel anders mee bedoeld.

Ik heb nu even twee punten genoemd van de nieuwe doleantie. Er zijn wel meerdere punten. Wij willen onze moeder terug. Kinderen willen hun moeder terug. God is in de grondteksten Moeder. God is in zowel de oude als nieuwe bijbel Moeder. Calvijn stelde dat God allereerst kwam als Moeder, maar de mens wilde haar niet. Toen werd de zoon gezonden, maar die wilden ze ook niet. Die maakten ze af, en die hebben ze zelf aangekleed, om als een pop in hun poppenkast de verwende, betweterige mens te dienen. Het is afschuwelijk. Ze maakten er een afgod van. Zo kwam er wel een hele verwrongen en aftandse verzoeningsleer. Ook een punt in de nieuwe doleantie.

Zo zijn er wel meer punten die we in onze artikelen beschrijven. We gaan er verbandelijk onderwerpeijk mee om. Het evangelie is te goedkoop gemaakt, te licht, maar ook te gruwelijk, te zwaar, dus de godsdienstbeoefening is schizofreen geworden. Het is een verschrikkelijk woord, maar het moet gezegd worden. De godsdienst in Nederland is zo gedeformeed dat het tot sectevorming is geworden.

U kunt deelhebben aan de nieuwe doleantie. U kunt deelhebben aan de nieuwe uittocht. Het land is geheel ingesloten door deze sectes. Het heeft niets meer met het gereformeerde en bevindelijke te

maken. Zelfs Calvijn was veel voorzichtiger in wat mensen vandaag de dag allemaal durven te roepen en te schreeuwen omdat het zogenaamd in de bijbel zou staan. Het zijn vaak de lekenfamilies en lekenkerkeraden die dit doen, maar er is ook een heel leger van niet voldoende geschoolde predikanten. Vaak zijn zij jong en fanatiek, maar er zijn ook genoeg ouderen die hierin gehard en volhard zijn. Vaak zijn het marktlieden. Ze hebben van het evangelie een markt gemaakt. Maar Jezus sprak : ‘Om niet heb ik het u gegeven, geef het om niet.’ Allemaal punten van de nieuwe doleantie.

Laten we weer zorgdragen, ook zorgdragen voor de kinderen. In wat voor wereld en kerk moeten ze opgroeien ? Wat er wordt verkondigd is geen liefde, maar wetsverachting. Het is afgedreven in hun overdreven genadeleer, want zo kunnen ze alles zeggen en alles doen, en ze hoeven niets meer omdat het geloof hen een vrijkaartje geeft voor deze dingen. Onze kinderen moeten gewaarschuwd worden tegen de zonde, maar ze mogen niet verbitterd worden.

En gij, vaders, verbittert uw kinderen niet, maar voedt hen op in de tucht en in de terechthouding des Heren.

Efeze 6:4

Het moet anders. We mogen niet liegen tot onze kinderen, maar toch wordt dit veel gedaan. De gevolgen zijn niet te overzien. Daarom moet de nieuwe doleantie wel komen. Abraham Kuyper was nog niet klaar, en Abraham Kuyper's theologie had nog teveel haken en ogen. Terecht bleef een klein gedeelte van de christelijk gereformeerde kerk destijds daarom op een afstand. Je kunt veel van iemand leren, zonder hem nu op de voet te volgen. De strips van de oudvaders zijn belangrijk. Voedt elkaar met de Calvijn-strips en de Kuyper-strips. Deze strips zijn de uitspraken en woorden van de oudvaders, of hun begeleidende uitspraken en gezegden, zoals we dat doen in onze artikels. Voedt elkaar daarmee, want het volk is zwaar ondervoed. Dat is wat de nieuwe doleantie is. Zorg voor elkaar, voedt elkaar, en leer elkaar over de rechte inzettingen des Heeren, onderwerptelijk, niet voorwerptelijk.

Welkom op de ark. We zullen vaste koers varen, immers, wij worden geleid door de allerhoogste. Een vaste burcht is onze God, een toevlucht voor de zijnen. Wij hebben ook aan onze zijde die grote wolk van getuigen van de oudvaders en oudmoederen die nog steeds spreken en nog steeds voor het volk willen zorgen, zoals ook Mozes en Elia Jezus en zijn discipelen in een wolk bezochten. De nieuwe doleantie is er dan ook voor om de band met de gereformeerde oudvaders en oudmoederen te herstellen, de brug te bouwen. Zij horen er ook bij. Laten wij hen niet verwerpen. (Spreuken 1) Ook nalatigheid en negeren is een vorm van verwerping. De nieuwe doleantie brengt de wolk van getuigen terug, en laat zich door deze wolk leiden. Alleen zo kunnen wij door woestijn en wildernis heenkomen. Zij zijn niet voor niets gegeven. Dat is het grote ‘eert uw vader en uw moeder, opdat uw dagen (gaven) verlengt worden.’

Zoals men de hel overmatig heeft lopen verletterlijken, en een onbeschrijfelijk extremistisch zwaard aan een zijden draadje boven het hoofd van gevoelige, kwetsbare kinderen met een verstand zo fragiel als een eierdop heeft gehangen is niet opvoedkundig. Dan ben je psychologisch verkeerd bezig. Het heeft niets meer met het ware ouderschap te maken. Het is psychopatisch.

Deze put gaat diep. De theologische wachters die hiervoor ingehuurd zijn verdedigen het zelfs met hun varkensgrieks, terwijl ze vaak onkundig zijn over de brontekst in het Aramees, de taal van Jezus. Vandaar dat de nieuwe doleantie ook net als bij de kerkorde van Wezel in de jaren 1560 terugwijst op de grondteksten. Men is daar van afgeweken en zo is het misgegaan. Men heeft het uit de context gehaald. De nieuwe doleantie hamert op het belang van verdiepende exegese, voortgaande exegese, die zowel teruggaat als vooruitgaat.

Ik had dromen over de nieuwe doleantie, als witte hemelse orca's die tot de Nederlandse kusten kwamen.

De mensen om ons heen leven van de macht van de dood, van het vlees van dode dieren, waarvoor ze juist zorg moesten dragen. Men meet godvruchtigheid af aan de mate waarin men zorg draagt voor de meest kwetsbaren. Hierin heeft Nederland gefaald, en ook de kerken. Zij hebben zinnebeelden verletterlijkt. Er moest een strijd komen tegen de zonde. Het is geen strijd tegen vlees en bloed. Zo heeft Nederland de geestelijke oorlogsvoering verzaakt, en leeft in diep deserteuurschap, en is zo onder het oordeel gekomen. Daarom moet de nieuwe doleantie wel komen.

Vraatzucht zit op de troon in dit land. Het is ook geldzucht. Men is er maar druk mee, en de ware opdracht van de schepping, om zorg ervoor te dragen heeft men opzij geschoven, en daarom is God hen tot een vijand geworden. Maar niemand zal met succes strijden tegen de Heere. Men leeft slechts in de schijnoverwinning en schijnveiligheid van Laodicea, in valse gerustheid en zelfgenoegzaamheid. Men kauwt op de eigen staart, in krankzinnigheid. Maar laat de Heere u genezen van deze krankzinnigheid. De zonde heeft de mens krankzinnig gemaakt. De zonde heeft de mens zo'n eigenwaan en eigendunk gegeven. De zonde heeft de mens zo overbelangrijk gemaakt dat niets anders meer telt.

Laat de Heere u uitleiden. De Heere roept : Kom. Och, dat u moge luisteren naar des Heeren roepstem. Och, dat u er dankbaar voor moge wezen dat er een teken uit de hemel is gekomen. De Heere is getrouw, ook als de mens ontrouw is. De Heere is lankmoedig. Altijd is de Heere langzaam tot oordelen. Het is nog niet te laat. Och, laat des Heeren roepstem toch niet aan u voorbij gaan. Klaagt over de zonde, en strijd tegen de zonde, opdat de engelen ook uw voorhoofd zullen verzegelen (Ezech. 9). Elk oordeel des Heeren is waarachtig en goed, en verdient alle lof. Onder de oordelen des Heeren worden de vromen getuchtigd. Och wees u toch bewust over de oordelen en het loon der zonde. Altijd staat deze zonde op de loer, en zijn begeerte gaat naar u uit. Och, dat u zult volvoeren de taak waarvoor u bent geschapen, waarvoor u bent geroepen. Velen zijn geroepen, maar weinigen luisteren. Laat het u niet bevreemden. Dit is het tijdperk van Laodicea.

Velen zijn geroepen, weinigen zullen ingaan. We leven in de dagen van Noach. Slechts enkelen zouden tot de ark gaan. Noach werd bespot. De dagen waren goddeloos. De mensen hadden hun eigen religies en godsdiensten, maar ze waren vruchteloos voor God, omdat het instellingen van mensen waren.

Nu, geliefden, laten wij onze hoofden buigen, en de Heere smeken, de zonden van het aardrijk onder ogen komen en ze niet meer schoonpraten, ja, ook de zonden van de kerken, van de religies,

de menselijke overleveringen. Het is veelal voorwerpelijk geworden in plaats van verbandelijk onderwerpelijk.

Heere, wat heeft de mens Uw schepping toch aangedaan. Uw mooie schepping compleet vernield. En de kerken zijn vol met hete hoofden en koude harten, vol met farizeeërs die zichzelf boven alles en iedereen wanen. En zo werden de kerken tot gevaarlijke plaatsen, tot roofzuchtige beesten. Dank U dat U een overblijfsel heeft. Daar houden wij ons aan vast. Dank u dat de poort eng is en niet dicht. Dank u dat het pad smal is in plaats van dat er helemaal geen pad is. Dank U dat U ons leidt. Dank U dat U ons leidt tot de overwinning over de zonde.

23. BESPREKING VAN CALVIJN'S BIJBELVERKLARING

In zijn verklaring van Mattheus 17:5 stelt Calvijn dat de discipelen teruggeroepen werden tot hun vroegere krijgsdienst opdat ze niet ontijdig de overwinning zouden beloven.

Calvijn noemt het vadsigheid en redeloze ongevoeligheid dat de wereld de mens zo geboeid houdt dat hij niet bedenkt waarvoor hij geboren is. Om niet door de banden der wereld bekoord te worden moeten we dit ernstig overdenken stelt Calvijn. Het is een strijd tegen de geest van ijdele inbeeldingen. (Verkl. Mattheus 16:26)

We hebben misschien opgemerkt dat alles om ons heen lauw is, halfslachtig, onverschillig, afleidend van het doel, wereldsgezind, extremistisch in hun onkunde. Hoe minder mensen onderzoek doen, hoe meer zelfvertrouwen ze hebben. We hebben zo opgemerkt dat we in het tijdperk van Laodicea leven. Juist in deze situatie worden wij opgewekt en opgeroepen. Wij moeten leren tegen de stroom in te gaan, anders zijn we al dood. Je hebt hiervoor niemand anders zijn goedkeuring voor nodig. Wacht niet op de mensen, want ze slapen. Je bent zelf verantwoordelijk. Dat is een beproeving. Hierin moet je volharden. Dat is de enige weg er doorheen. Calvijn wijst op het pad van de zelfverloochening waarop je je kruis moet dragen. Wees bereid om niets te zijn.

Ook al wordt je bespot : draag het spotkleed, en draag de spotkroon. Dat is de weg van het kruis. Denk niet dat dat pad om Getsemané en Golgotha heengaat.

Calvijn wijst erop dat de mens van nature een blinde liefde voor zichzelf heeft, en zichzelf aan zijn eigen belangen toewijdt, zichzelf hoog inschattende. Calvijn wijst erop dat we daarom het kruis gewillig en van harte moeten dragen, en moeten strijden tegen de aardse lusten. Calvijn noemt dat de wereld het kruis niet draagt, maar duldt, net als een woest en weerspanning paard zijn ruiter op een gegeven moment duldt, maar niet draagt. Hij wijst dus op het belang van lijdzaamheid. (Verkl. Mattheus 16:24)

24. DE NIEUWE DOLEANTIE -BESPREKING DE HERAUT 1888

Kuyper wees er met ernst op dat men niet te gemakkelijk over het geloof moest denken. Het ging niet zo licht langs een glooiend zandwegje, want waarom zou Jezus dan geroepen hebben van de poort die nauw en de weg die eng is, en van weinigen die hem vinden ? Het gaat dus niet zomaar om wat geloven, want dat doen de meeste mensen op aarde. Kuyper wilde de mens in de Heraut van 1888 wakker schudden. (30/12, 1888)

Vele gelovigen, stelde hij, wilden het niet hebben over het wederkeren tot de aarde. Kuyper waarschuwde in 1888 tegen apostelen van een zeer licht evangelie, een evangelie van zwevende halfheid. Kuyper was geen Willem I en ook geen Steenblok. Hij bungelde er een beetje tussenin. Vandaar dat de doleantie voortgezet dient te worden, uitgewerkt dient te worden. Vandaar dat er een nieuwe doleantie moet komen, een tweede doleantie. De doleantie moet op het fundament van 1953 komen.

De nieuwe doleantie moet het werk van Kuyper verdiepen en verbeteren, in de juiste richting brengen. Er moet geneigd worden naar Steenblok, zoals ook in de gereformeerde gemeente gebeurde in de zeventiger en tachtiger jaren. De doleantie was nog niet klaar. Er moesten nieuwe golven komen. Kuyper was een wonderkind, maar hij had soms een zwakheid voor al teveel religieus en geestelijk snoepgoed. In sommige opzichten was hij te wereldsgezind. Toch klonk de boodschap op andere momenten krachtig door. Het is een strijd tussen Kuyper en Kuyper, tussen zijn oude natuur en nieuwe natuur.

Kuyper had organisatorische gaven van vereniging, maar tegen wat voor prijs ? Dingen werden zowel beter als slechter. We moeten daarom op de juiste lijn zien te komen van het Kuyperiaanse, en het verbinden aan het Steenblokkiaanse. Kuyper moet op sleeptouw genomen.

Kuyper stelde dat ze in gevaarlijke tijden waren aangekomen in 1888. Alles jaagde maar voort. Het leven was druk en overdruk, en er waren bijna geen stille momenten waarin je tot jezelf kon komen. De indrukken verdrongen elkaar, stelde Kuyper.

Kuyper riep op tot het oproeien tegen de stroom. De duisternis moet gaan benauwen, het moet u angst en verschrikking aanjagen, stelt Kuyper, net zoals een kind dat bang in het donker is roept en kermt, en als een dorstige in de hel die om een waterdruppel vraagt. Dan pas is het kindeke de mens heerlijk geworden, stelt Kuyper. Dan pas is de mens dankbaar. Eerst moet de mens in het nauw gedreven worden en zijn duisternis onder ogen komen, en niet zijn als een onbekeerde nachtvogel die het allemaal niet stoort, stelt Kuyper.

Kuyper stelt dat de mens het paradijs op eindeloze afstand heeft losgescheurd van het kindeke in Bethlehem. Maar voor God ligt het bij elkaar. (1/1, 1888) Ook hebben ze het paradijs van Golgotha

afgescheiden, terwijl het bij God in elkaar is verwoven. Laten we ook zeker Gethsemané niet vergeten.

25. HET WEZEN VAN DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

Variatie is de manier om los te breken, eindeloze variatie. Ewa 28:35

Ze leven in het vlees, niet in variatie. Ewa 28:35

Wat is nu precies de Nederduits gereformeerde kerk in Nederland ? Zijn het rekkelijken of preciezen ? Geen kerk zal over de andere kerk heersen, geen taakuitvoerder over de andere taakuitvoerder, stelt de Nederduits gereformeerde kerk. Ook wijst de Nederduits gereformeerde kerk terug naar de grondteksten, grondtalen, de bronteksten, en vóórbronteksten, de achtergrondteksten, om het in de context te houden, en werkt de Nederduits gereformeerde kerk met zowel de oude bijbel als de nieuwe bijbel die in het boek Openbaring werd aangekondigd en die inmiddels is gekomen. Dat is de RV-Bijbel, de zogeheten Rodenberg Versie. Het is het boek des levens, de witte steen. Ook de oude gereformeerde vaders wezen op dergelijke boeken die in hun tijd nog niet gekomen waren.

Is de Nederduits gereformeerde kerk dan rekkelijk of precies ? In sommige opzichten rekkelijk, en in andere opzichten precies. Het gaat om de variatie. Je moet in vele talen en beelden kunnen spreken om de waarheid over te kunnen brengen. We hebben niks aan enge, kortzichtige genootschappen die hun kinderen geestelijk ondervoed houden. Helaas komt dit nog teveel voor in de zwaardere kerken, ook al ligt het pad wel door de zwaardere kerken, door de geschriften althans, en moet je oppassen met te lichte kerken. Al met al moet je er min of meer Paauwiaans mee omgaan, dus op een afstand leren houden wanneer dat nodig is. Variatie dus. Daar wijst de nieuwe bijbel ook op.

‘Varieer het eindeloos, en breek los van de opsluitende, dogmatische, orthodoxe parasieten. Ze willen je fokken, en dat kan alleen maar door je eenzijdig te houden, oncreatief, ongevarieerd. Denk aan de bloemen die alles warmbloedig omcirkelen, die alle natuurdraden weven en spinnen, blijven omhullen totdat het beste eruit voortkomt, een trap naar een nieuwe verdieping, en dan doen ze hetzelfde. Ze stoppen nooit. Ze gaan eindeloos door. De mens rafelt alles af. De mens wil alles snel-snel, kant en klaar. Ze kennen het bloemenleven niet, en het leven van de bijen en de hommels niet. Het zijn grauwe, fletse figuren geworden. Altijd kibbelen ze, maar ze werken nergens voor. Ze willen alles direct op tafel hebben, en hebben altijd alles op anderen aan te merken, alleen maar over oppervlakkigheden. Ze leven in het vlees, niet in variatie.’ Ewa 28:35

Diep in de wildernis bloeit een bloem, met de bloesem van verloren dromen. Maar zij van de kunstmatige kerk zijn te ver weg, hun ogen gesloten. Ewa 28:39

Je mag niet indutten in variatie. Er staan veel gevaren op de loer, van verabsolutering, dogmatisering, verletterlijking, systematisering, enz. Het kan al snel overdreven en extremistisch

worden, routine-matig. Daarom moet de mens komen tot eeuwige variatie en variatie-gevoeligheid. (Ewa 28:34,46, Duizen 11:55). De mens moet komen tot het zintuig van variatie en dit van binnen ontwikkelen. (Ewa 28:31)

De grote strijd in de kerk vandaag de dag is tussen voorwerpeijk (objectificatie, wat een vorm van materialisme is) en bevindelijk, oftewel onderwerpeijk. Onderwerpeijkheid moet verbandelijk zijn, oftewel gedreven worden door de eeuwige variatie waarin deze verbandelijkheid in leven blijft.

We hebben niet te strijden tegen vlees en bloed maar tegen hiërarchiën. Je kunt ze voorstellen als een soort kwallen. De kerk heeft de duivel veel te veel verpersoonlijkt. Het heeft bar weinig met daadwerkelijke personen te maken, maar met persoonlijkheden, kunstmatige intelligentie, en dit zijn dimensionale overlappingsen, waar de Nederduits gereformeerde dogmatiek over spreekt. Strijd op zich is dus niet zomaar de oplossing, maar educatie, in variatie. Het moet van vele kanten besproken worden en in vele beelden, in vele lagen en dimensies, om tot de kern en bron van de zaak te kunnen doordringen.

Geliefden, laten wij opgaan tot de hiërarchiën van God en de hiërarchiën van de wereld achter ons laten.

26. DE HERVORMDE KERK VANAF 1920

Het hervormd weekblad 'De gereformeerde kerk', werd uitgegeven door de confessionele vereniging binnen de hervormde kerk, waaruit in 1906 de gereformeerde bond ontstond als afsplitsing. De ned. herv. predikant J. Ch. Kromsigt (Kortgene 1872 - Zeist 1958) was eindredacteur van 1921-1945. In het blad van 11/9 1930 schrijft P.J. Kromsigt (Wijk bij Aalburg 1866 - 's Gravenhage 1941), de oudere broer van Johannes Christiaan, over geloof en wedergeboorte. Hij legt de nadruk op geloof, en stelt dat dit vroeger ook zo was, maar dat er vandaag de dag een vreemde verschuiving had plaatsgevonden. Hij stelt dat al in de jaren 1700 de nadruk kwam te liggen op wedergeboorte in plaats van geloof. Hij noemt dat doordat de wedergeboorte het middelpunt werd ook de christen het middelpunt werd in plaats van de Christus. Hij stelt dat zo de mens werd afgeleid van Christus door zijn bevinding en ervaringen waarop men zich richtte. Hij noemde dat de omgekeerde weg. Hij pleitte voor de eenvoudige en kinderlijke geloofszekerheid. Het ging hem om de blijdschap en kracht van het geloof. Hij noemde dit het zinken van de kerk. Zo werd de kerk een makkelijke prooi voor ongeloof eind jaren 1800, begin jaren 1900. Maar er is niets eenvoudigs op de smalle weg, en kinderlijke geloofszekerheid kan zo bedriegelijk zijn. We zien het gevaar van de voorwerpelijheid in de hervormde kerk. We komen die grote hervormde kerkzaal binnen van de jaren 1930 met de grote Christus-afgod waaraan alles getoetst wordt. Je brein komt in een zen-staat, als aan de drugs. In een zijzaal ligt de zwarte bruid op haar doodsbed.

J. Ch. Kromsigt schrijft dan in het artikel erna over dat de hervormde kerk de ware gereformeerde kerk is, niet de afgescheidenen. Zij mochten die naam niet roven. Hij noemt dan dat als je de hervormde kerk binnengaat dan is er maar één voorwerp dat de aandacht trekt, en dat is de bijbel. De gereformeerde belijdenis moet een korte samenvatting zijn, volgens hem. De bijbel is van alles richtsnoer. Hij stelt dat het niet om de oude schriftgeleerden gaat die de bijbel als papieren paus behandelden. Het gaat niet om het zintuigelijk waarneembare, maar om het geestelijke. Het is bij J. Ch. Kromsigt ook Christus voor en na, maar er wordt heel wat overgeslagen.

Terecht waarschuwde J. Ch. Kromsigt tegen belijdenisverheerlijking, tegen dood conservatisme en formalisme. (18/9, 1930) Echter, dan wijst hij al te voorwerpelijk op Christus belijdenis. Het is een systeem.

Terecht waarschuwt hij voor de elk wat wils beweging, maar wat hij aanbiedt is een grote Christus afgod. Het is een soort hervormde zen. Hij waarschuwt tegen het separatisme. Hij noemt 'iedere ketter heeft zijn letter.' Hij noemt een soort belijdenissen oproer waarin iedereen zijn eigen belijdenis heeft en zich zo boven elkaar verheffen en tegen elkaar strijden, maar hij wil Christus belijdenis zien. Christus moet centraal staan. Dat dat ook weer problemen kan geven moet wel gezegd worden. Kromsigt heeft een oplossing : Christus. Maar daarmee is echt niet alles gezegd. Nog lang niet. Wat is dat dan in wezen ? Wat houdt dat in ?

Hij waarschuwt terecht voor vleselijke ijver met vleselijke wapenen. Maar dat kan ook in de Christus belijdenis gebeuren. Er wordt op grote schaal misbruik van Christus gepleegd. Op grote

schaal wordt de Naam van Christus ijdel gebruikt. P.J. Kromsigt, zijn broer, zegt dan dat het een strijd is tussen Christus openbaring en vroomheidsbeleving. Hij stelt dat het een strijd is voor een Christusbelijdende kerk. Maar we mogen helemaal niet zo kortaf omspringen met het Christus idee. Het is ergens onderdeel van. Het is iets waar je in vreze des heeren, oftewel caution, mee om moet gaan. Behoedzaamheid.

P.J. Kromsigt wees op Goethe, die aan het einde van zijn Faust had gezongen : ‘Alles wat vergankelijk is, is slechts een gelijkenis.’ Hij wijst op de gelijkenissen van de natuur. Hij stelt dat we ook het Woord nodig hebben en de geestelijke principes, zoals ‘opwassen door minder worden,’ ‘als ik zwak ben, dan ben ik machtig’ en ‘roemen in zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij woont.’ (25/9, 1930) Dat zijn goede principes. Toch kan dit al snel Laodiceaans worden dat er te snel over de zwakheid wordt heengekeken, en dat het snel afgedekt wordt met een Jezus-doek. 1953, een indringende, chronische Damascus-ervaring, is dan nodig. Het mag niet iets eenmaligs zijn. P.J. Kromsigt blijft echter op het geloof hameren, het niet gezien hebben, en toch geloven. Het kan al snel bedrieglijk en verblindend werken. Het kan al snel tot een heel goedkoop evangelie worden. Bovenal is de strijd om het kerkherstel een geloofszaak, stelt hij.

Er zijn dodelijke hormonale cocktails in de hersenen. Elke dag als je opstaat is het weer een gevecht tegen deze giftige cocktails in de hersenen, en dan moet je vluchten tot het hart. Nog dieper moet je vluchten tot het ventiel van het lichaam. Vroeger was er ook zo’n ventiel in de hersenen, maar dat werd er door de zondeval uitgesneden, en nu heeft de mens andere soorten giftige en dodelijke hersenklieren die de mens in de gaten houden, slaaf van de zonde en de leugen hebben gemaakt. Simpel Christus belijden op een eenvoudige en kinderlijke manier kan daar niet tegenop. Jezus wees zelf op de sleutel van de kennis. Hij wilde niet aanbeden worden. ‘Wat noemt gij mij goed ? Alleen God is goed.’ Jezus was een wegwijzer. Wij moeten Jezus volgen waar hij naartoe gaat, en daarin moeten we niet overdrijven. Het is een dagelijkse strijd. Het verafgoden en verabsoluteren, verletterlijken van Jezus is de gemakkelijke weg. Het leidt tot het verderf. We mogen er nooit voorwerpelijk mee omgaan. Jezus was aangesteld als voorbeeld en herinnering. (Calvijn)

De broers Kromsigt waren de nieuwe generatie hervormde leiders. 1920 begon het nog gevaarlijkere hervormde tijdperk. Geesten hadden zich gematerialiseerd en hadden grote macht, in de hersenen van de mensen. De voorwerpelijkheid was uitgegroeid tot een allesverslindend monster. Haaien zwommen in de hersenen van de mensen. Overall speelde men Russisch roulette met dit grote beest. Daarom moet de mens vluchten tot het ventiel. Alleen door de verbandelijke onderwerpelijkheid, de bevindelijkheid, komt de mens er doorheen. Dat draait allemaal om 1953 : zien hoe diep de put van de zondeval is, waar het de mens naartoe heeft geleid. Dat is niet zomaar zigzaggen, maar dieper en dieper gaan. Er kan nog veel te veel nadruk liggen op de geestelijke voorspoedsleer ten koste van een heleboel andere facetten, ten koste van het kruis, ten koste van het visnet.

De twee broers hadden zeker ook goede dingen te zeggen. Er liep een gereformeerde en gedeformeerde lijn door hen heen. Hervormd en misvormd liggen dicht bij elkaar. Zo waarschuwde J. Ch. Kromsigt voor meerderheidsheerschappij, en wees op de geestelijke heerschappij. Hij waarschuwde tegen de ontwikkeling van meerderheidsheerschappij tot recht van de sterksten. Maar beknopte voorwerpelijkheid is een grote valstrik, een zwaar magneet, wat veel gespuis aantrekt.

Kromsigt stelde dat bij Ai de meerderheidsmacht een grote nederlaag lijdde. De minderheidsmacht van Gideon overwon. Kromsigt waarschuwde tegen verafgoding van stoffelijk kerkbezit, machtsbegeerte, eigengerechtigheid, en dubbelhartigheid, waar elke predikant tegen behoort te waarschuwen. Terecht wees hij op de profetische weg. Het koninkrijk van God moet niet geforceerd worden door eigen macht. Men mag niet op de Heere vooruitlopen. Men moest op zijn hoede zijn ten opzichte van kerkpolitiek. (9/10, 1930)

Hij noemde ook het verschil tussen geestelijke werken en vleeselijke werken. Men moest ijverig zijn, want het is God die werkt.

Is Jezus dan de toetssteen ? Jezus zei : 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven.' Zo vertaalden westerse vertalers het vanuit het Grieks, maar Jezus sprak voornamelijk Aramees, als de brongrondtekst, waarin hij zegt :

Ik ben de discipline, de volharding en het hongeren. (Johannes 14:6, Aramees)

Het was een voorbeeld-functie dus. Het wees op de principes. Jezus wees op de sleutel van de kennis, ook als een wegbereider, zoals Johannes de Doper de wegbereider voor Jezus was. Jezus was de wegbereider voor de volle waarheid, die na hem zou komen, waar het pad van Jezus, het smalle pad, naartoe zou leiden. Jezus hoort dus bij een zekere taal, maar het moet wel in de juiste proportie blijven.

P.J. Kromsigt maakt wel duidelijk onderscheid tussen historisch geloof en zaligmakend geloof. Hij noemt de godsdienstige kennis zoveel tederder van aard dan alle andere kennis. Het ware geloof is een gave verkregen op de weg des gebeds, stelt P.J. Kromsigt. Het is een geestelijk werk, dat niet verstaan kan worden door de vleeselijke mens. (16/10, 1930)

27. HET VERLOREN SCHEPPINGSVERHAAL - VAN CALVINISME TOT VISSERISME

Het bloed van Jezus is in de griekse grondtekst het vergieten van het bloed van het vlees, en in de hebreuws-egyptische grondtekst is het de besnijdenis (hoofdbesnijdenis, egyptisch), oftewel d'm. De besnijdenis is in de nieuwe bijbel het hart van het visnet, van God. Het is een besnijdend visnet. Dat is wat de opname is. Wij moeten het visnet des Heeren gehoorzamen, want het is het pad ten leven. We mogen hier niet mee omgaan als met een object. We mogen er alleen onderwerpelijk mee omgaan.

De zonde moet sterven. Er zijn geen overlevingskansen voor de mens als de mens niet hogerop komt in het geestelijke. Door de besnijdenis komen we tot het visnet, het Woord des Heeren, waardoor God met ons communiceert. (Kamba 20:12, 21:44) Het Visnet, God, wil een relatie met ons. (Kamba 15:63). God heeft het Visnet tot ons gezonden, oftewel het tuchtigende woord.

In een context van vergetelheid mogen we in de nieuwe bijbel komen tot de onderwerpelijkheid door de voorwerpelijkheid achter ons te laten.

Waar moeten we bij de geestelijke visvangst aan denken ? We moeten in lagen denken. Het leven is een schakelsysteem, een schuifstelsel. Alles heeft een effect op alles. Laten we met onze visnetten tot de Heere gaan, opdat de Heere het leidt.

De meeste nadruk moet liggen op het kruis. Het gaat niet om het object, maar om het principe ervan. De sobere sprak geen woord uit op Gabbatha. Hij was als een schaap stom voor zijn scheerders. Elke dag worden de soberen gerekend als slachtschapen. Er zijn meerdere beelden voor. In de nieuwe bijbel wordt veelal het visnet gebruikt als een beeld van het lijden en het hemelse werk.

We zijn vaak machteloos in deze dystopie, net zoals de sobere was op Gabbatha en Golgotha. Maar wij kunnen het oor genezen, en het Woord brengen. Niet als object, maar door het kruis, door het visnet. De tucht is het hoogst aangeschreven. Wij moeten niet tuchteloos zijn. Zowel het kruis als het visnet, beelden van het lijden en het hemelse werk, moeten verdiept worden.

In deze wereld zijn we vaak verlamd, kunnen we ons vaak niet verdedigen. Tot Ezechiël werd gezegd :

‘Mensenkind, zie, men zal touwen om u heen slaan en u daarmee binden, zodat gij u onder hen niet kunt begeven. En uw tong zal Ik aan uw verhemelte doen kleven: gij zult stom zijn en hun niet tot een bestraffer wezen, want zij zijn een weerspannig geslacht. Maar als Ik tot u spreken zal, dan zal Ik uw mond openen, en gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de Here Here. Wie horen wil, hore. En wie het nalaten wil, late het na. Want zij zijn een weerspannig geslacht.’

(Ezechiël 3:25-27)

De Israelitische talen hebben Afro-Egyptische oorsprongen. We zien in het Aramees-Hebreeuws dat het vee-offer een zinnebeeld is van het zelf-offer. In die zin is er een Kenyaans gezegde dat er bij God geen favoritisme is onder het vee, dus dat we allemaal door hetzelfde heen moeten, dat het zelfoffer voor iedereen telt.

Er is in Kenya een lied van het vrouwengebed waarin duidelijk wordt gesteld dat runderen de schuld niet betalen. Ook het waterbad betaalt de schuld niet, alleen het menselijke kind. Alleen met melk kunnen we tot God komen. We moeten het vleeskamp binnengaan als een strijder. Het voorname rund die door zijn eigenaar wordt vertroeteld heeft zij geslacht, want bij God is er geen favoritisme. Het houdt in dat een ieder zijn vleeselijk leven moet afleggen. Dat is waar de geestelijke strijd over gaat. Het is niet tegen vlees en bloed. Zo moeten deze teksten geïnterpreteerd worden, als psalmen met diepere betekenissen. Het is geen strijd tegen levende dieren. Noach moest een strijd voeren tegen de zinnebeelden van het kwaad, niet de levende dieren in hun eigenlijke vorm (Genesis 9:3-4). Er waren nog restanten overgebleven van de zonde. Ook Kaïn had deze opdracht gekregen om over de zonde te heersen. Kaïn moest offers leren brengen. Wij moeten geen runderen van God's schepping offeren, maar de runderen van onze lippen. (Hosea 14:3)

Je moet je ziel in veiligheid brengen.

Wij zijn energie.

Alle energetische systemen om ons heen zijn gehacked, ze zijn erin geluisd, door phishers.

Daar is een weg doorheen en een weg uit, maar daar willen velen niets van weten.

Zorg zo snel mogelijk dat je geestelijke zintuigen opengaan en dat je die monsters en ogres ziet die over de geestelijke gebieden heersen, dus die slechte energieën. Als je die niet ziet of niet voldoende ziet, dan ben je geestelijk blind, en makkelijke prooi.

Zorg dat je geleid wordt door dromen en visioenen, niet zomaar, maar in de context van studie, onderzoek en levensdiscipline. Dat is een hele strijd, want je moet alles voldoende toetsen. Er zijn vele valkuilen waarvoor je moet oppassen.

Nu, we hebben geschreven over de val van het Syrische dictator-bewind in één van onze andere bladen, Bevindelijk Nederland, 9/12, 2024, over Bashar al-Assad die naar Rusland is gegaan. Heb ik altijd veel dromen over gehad, maar die moest echt weg, want ze hadden daar gevangenschappen van politieke tegenstanders waar de meest gruwelijke dingen gebeurden, laten we het er maar niet over hebben, maar het komt zo'n beetje neer op dat boek van Richard

Wurmbrand, een roemeense predikant, over de ondergrondse kerk, ook over de meest vreselijke gevangenschappen, Mengele achtige toestanden. Mengele was nog wel erger dan Hitler. Maar in ieder geval, dat Mengele-achtige bewind in Syrië is ineens gestort.

De gevangenis deuren gingen open.

Een paar dagen geleden toen ik wakker werd had ik allemaal flitsen van Suriname.

In ieder geval ging ik toen het nieuws bekijken. Bleek het dat er een grote Surinaamse wachter was weggehaald, de dictator Desi Bouterse, hele beruchte crimineel kan je wel zeggen, van de december moorden, stukje Surinaamse geschiedenis, en ja, hij was dan wel niet meer aan de macht, maar het is een grote parasiet die heel Suriname nog steeds in de greep hield en het sleepte maar door. Ik merkte

toen dat ik met mijn ziel dieper in Afrika kon komen, want Suriname heeft Afrikaanse wortels, dus het ligt heel diep in Suriname.

Dus wegname van twee grote dictatorsystemen, van Syrië eerst, en als een biljartbal raakte het toen Suriname, want ik bleef maar dromen over een biljartkamer, en er was iemand die bij die biljarttafel stond met zo'n stok, maar het was heel dichtbij de muur, en toen vroeg ik me af of het biljarten wel goed zou gaan, want die stok raakte de muur al. Dus we moeten even afwachten hoe het verder gaat verlopen.

Maar je moet dus gebruik maken van die geopende poorten, want we zaten allemaal onder die Surinaamse Bouterse troep. Het is mentale marteling. Dus concentreer je om door die geopende poorten tot Afrika te gaan. Daarom heb je die Afrikaanse boeken ook die ik je heb gestuurd. Daar liggen de natuurbronnen, ook van de hogere natuur. Als je dan de Mount Kenia opgaat, de twee na hoogste berg in Afrika, van meer dan 5 km hoog, dan zijn er eerst een heleboel ogres (monsterachtige dwergen en andere soorten monsters) waar je aan moet ontkomen. Ja, die hebben alle lagere landen nu al, dus denk niet dat je in Nederland wel veilig bent tegen die dingen, want ze besturen Nederland dus ook. Daarom zeg ik : Ga Mount Kenia op. De hoogste berg in Afrika is de Mount Kilimanjaro van bijna 6 km, in Tanzanië. Die kun je ook beklimmen. Het hoogste punt is genaamd Uhuru, of black Uhuru. Uhuru betekent vrijheid in het Swahili. Dus ja, het is het hoogste punt van Afrika.

Zorg nu dat je dat doet, want ik weet niet hoe lang die poorten openblijven. Daar wordt inmiddels weer over gestreden.

Ga de ogres zien, want die willen zich graag geheim houden voor mensen, zodat ze alles met de mensen kunnen doen wat ze maar willen.

zorg dat je je ziel hier in veiligheid brengt, dus blijven overdenken en erop concentreren totdat je er bent, en die ogres ontwijken
ga dit voelen

Over welke territoriale geest heb ik het die is weggehaald ? Nu is er een poort geopend tussen Suriname en Afrika, die heel lang heeft dichtgezet door de geest van Bouterse, Tepine, een reuzenspin die in allerlei vormen kan veranderen. Het is een phisher, die bijvoorbeeld zich kan veranderen in vertrouwde mensen om je heen, zoals je familie. Zodra je erin trapt heeft hij telkens weer toegang door zijn mobiele telefoon. Zo komt hij je huis binnen. Ik had ook een droom over die geest, die toen zichzelf als vrouw had veranderd, van een postloket. Ze bedreigde me heel subtiel, maar ik trapte er niet in, en toen hadden we een stare-down. Ik bleef haar aanstaren in haar ogen totdat ze niet meer bewoog. In ieder geval is Tepine nu van de poort verwijderd en is er toegang, maar de vraag is hoe lang deze poort zal openblijven.

Er staan twee scheppingsverhalen in de oude bijbel. De eerste mens is iets relatiefs. Er zijn meerdere scheppingen van mensen opgetekend in de oude bijbel en nieuwe bijbel. Men heeft verschillende dingen uit de grondtekst weggelaten in de vertalingen veelal. Toen de eerdere Eva de

eerdere Adam ontmoette was er eerst een gevecht, als een Pniël situatie. Ze moesten elkaar eerst toetsen.

Zowel in de oude als in de nieuwe bijbel was de eerdere Eva degene die de eerdere Adam aanviel. Dat staat in de grondteksten die door vele moderne bijbelvertalingen niet worden besproken. Het is een schande, want zo ontgaat ons de gehele context.

In de hebreeuwse grondtekst sloeg de amazone Jakob op zijn geslachtsdeel, op zijn testikels, daar waar zijn voortplantingskracht was (yarek), zijn zachtheid, zijn gevoeligheid. Zijn geslachtsdeel werd doorboord, gespietst, of er ging een ring doorheen (yaqa). Hij werd gebroken, uitgehongerd en van zijn zaad ontdaan, in de grondtekst. Natuurlijk mogen we dat niet letterlijk opvatten, zoals we slachten ook niet letterlijk mogen opvatten, omdat het een beeld is van de omgang tussen twee aan elkaar vreemde volkeren. (Handelingen 10) Het is een beeld van de geestelijke strijd. Jakob werd verbroken in zijn oude natuur, zodat zijn geestelijke natuur vruchtbaar zou worden. Zo komt dit ook voor in het verhaal over de eerdere Eva in de nieuwe bijbel, Keyena, oftewel Kenia. Toen Teklé, een eerdere Adam, Kenia ontmoette viel zij hem aan, en gebruikte hem voor nageslacht. Natuurlijk heeft dat een geestelijke opvatting. (Duizen 6) Kenia wordt soms genoemd als Zij met een hoofdletter, en soms met een kleine letter, zij, dus weer is er sprake van een hogere en een lagere Kenia. Kenia is dus ook een naam voor God, zoals Eva dat ook kan zijn als Jahhava. Hava is Hebreeuws voor Eva.

De strijd tussen de geslachten is er altijd geweest. Uiteindelijk beeldt de vrouw de noodzaak voor de man uit om aan zichzelf te sterven, opdat door zijn zaad de nieuwe mens wordt geboren. Dat is waar deze verhalen over gaan.

De geest van Jupiter moet verslagen worden die hoog troont in de kerken, die iedereen verblind houdt en aan de drugs. Het is een kauwende waanzin. Toen Nederland in 1945 van de nazi's werd bevrijd leed Kenia nog steeds onder het Engelse nazi regiem. In de vijftiger jaren was er de Mau Mau opstand tegen de Engelse kolonisten. In 1963 werd Kenia onafhankelijk en in 1964 kwam Kenia los van de Engelse monarchie.

Het Keniaanse scheppingsverhaal stemt overeen met het oude bijbelse en nieuwe bijbelse scheppingsverhaal.

Heel duidelijk stelt het Keniaanse scheppingsverhaal dat het begon met een matriarchie, en dat vrouwen sterker waren dan mannen. De eerste man en vrouw waren genaamd Gikuyu en Mombi, gemaakt door de Heere van de Natuur, Mogai, die woonde op de Mount Kenia. Mogai nam Gikuyu naar de top van de berg om hem de schoonheid van het land te laten zien. Daarna moest Gikuyu afdalen tot het land, om zich daar te vestigen. Mogai gaf hem Mombi, een vrouw, wat schepper betekent. Ze kregen negen dochters. Gikuyu wilde ook een zoon. Knapen konden alleen met zijn dochters trouwen, als ze zich zouden onderwerpen aan de matriarchische orde. Er heerste polyandrie, veelmannerij, en de vrouwen waren brute vechters, twistziek. Mannen werden snel tot de doodstraf veroordeeld voor het minste of geringste, of gewoon vanwege jaloezie. Mannen werden onderworpen aan vernedering en ongerechtigheid. Het kwam tot een opstand, maar de vrouwen waren sterker en betere vechters.

De mannen besloten toen te wachten totdat de vrouwen zwanger zouden zijn om dan toe te slaan. De mannen wilden de namen van de stammen toen veranderen. De vrouwen noemden de mannen ondankbaar, en waarschuwdend dat als ze verder zouden gaan om hun plannen tot uitvoer te brengen, dan zouden ze weigeren om nog zwanger te raken, en ook zouden ze de mannelijke kinderen doden die waren geboren als een gevolg van het verraderlijke plan. De mannen besloten daarom tot een gematigde patriarchie, om een conflict te voorkomen. Vrouwen moesten gerespecteerd blijven. Het boek 'Facing mount Kenya' uit 1938, van Jomo Kenyatta gaat uitvoerig hier op in.

Er is een driehoek van variatisme, fragmentarisme en reductisme waarin de vergetelheid ligt waardoor het ego aan de vleselijke ego kennis kan afsterven. Hierover spreekt de nieuwe bijbel. De mens moet weer leren geestelijk vissen. Calvinisme ontsproot uit het christendom. Het visserisme ontsproot uit het calvinisme en het christendom, uit de reformatie, vanuit de bevindelijke hoek. De reformatie was een nieuwe religie, ontsproten uit het christendom, maar het visserisme is ook een nieuwe religie. Het bespreekt zowel de oude als de nieuwe bijbel, en de grote brug ertussen : de tweede bijbel.

1. christendom
2. reformatie
3. calvinisme
4. visserisme

Dit is waar de nieuwe doleantie toe leidt. Het visserisme komt voort vanuit de bron van de geestelijke vergetelheid, de Witi, waar de nieuwe bijbel over spreekt.

De waarde in het Betelgeuse paradijs, in Oan, is de Witi, de vergetelheid, met een zwaar fundament van niet-bestaan. De mens begint hier voort te druppelen. Alles is vluchtig en fragmentarisch. Deze waarde zal zich moeten hechten aan de hersenen.

Werktuigen 4:41

De mens staat niet op zichzelf maar is een reeks van gebeurtenissen die aan elkaar verbonden zijn. De Damascus ervaring van de schrik des Heeren is hierin zeer belangrijk. Hierin moeten we tot Witi komen, door variatisme, fragmentarisme en reductisme.

Variatisme : leven door variatie

Fragmentarisme : van alles maar een heel klein beetje

Reductisme : leven met de kleinste beetjes die steeds kleiner worden, het steeds kleiner worden van de hoeveelheden, waarin die andere verborgen wereld van Witi kan ontwaken, van de geestelijke vergetelheid, waarin men zich weer de bronnen van het leven, het diepere, kan herinneren.

De mens moest het onbewustzijn in tot de vergetelheid om de eeuwige kennis op te wekken.

Werktuigen 1:50

Als de mens heen is gekomen langs de valstrikken van het witte farizeïsme, dan komt men in Witi, en dan is daar een grote hemelse ladder.

Ruimte raakt daar uitgeput en vloeit over in iets anders, als een soort spiegeling.

Werktuigen 1:65-67

Wel moet de mens dus door de
vergetelheid heen om af te sterven aan
het ego. De mens mag niet in de leegte
blijven hangen, maar moet alsmaar
leger worden totdat het doel is bereikt :
de wedergebondenheid.
Hierin sterft het ego, in de grote
afscheiding.
Werktuigen 3:6-7

De amazones van Orion, Betelgeuse
en de rand van het heelal zullen tot de
aarde naderen als zendelingen van de
kennis van de heilige vergetelheid, van
Witi.

Zij brengen het Woord van geestelijke oorlogsvoering, in een grote oorlog. Zij sparen het ego van
de onwetendheid, van de onverschilligheid, niet. Zij komen als de vergetelheid, als Witi, tegen de
goden van deze tijd en van de aarde.
Werktuigen 3: 20-21

Een ieder die niet de leegte van de vergetelheid ingaat zal sterven, is levende al dood. Vandaar dat
de brug
onmisbaar is.
Werktuigen 3:27

De mens moet zich uitstrekken tot de heilige vergetelheid waarin het altijd meerwillende ego
uitgeblust wordt.
Hiervoor moet de mens strijden,
filosoferen, onderscheiden. Dat is het
geestelijke visnet.
Werktuigen 3:18

28. HET HERSTEL VAN DE VISSERISTISCHE LEER - DE KOMST VAN DE GEESTELIJKE INTERCOM

Het calvinisme was een nieuwe religie in de jaren 1500, maar geheel nieuw was het niet, want het kwam voort vanuit het christendom en de reformatie. Zo is dat ook met het visserisme, wat in de 1970-er jaren kwam opzetten. Het is een nieuwe religie, maar niet geheel nieuw, want het heeft zijn bronnen in het christendom, de reformatie en het calvinisme, en kwam uit bevindelijke Steenblokkiaanse hoek. Was Steenblok inderdaad te eenzijdig waarvan hij door de gereformeerde gemeente werd beschuldigd? Hoe dan ook is er in het visserisme die eenzijdigheid niet te vinden, en toch is zij eenzijdig in haar soberheid, stelt zij zich geestelijk eenzijdig op tegen het kwaad, want er moet een zekere balans zijn tussen meerzijdigheid en eenzijdigheid, zoals onze catechismus ook stelt in insetting 41. Dit is een compromisloze eenzijdigheid.

De wortels van de gereformeerde gemeente en dus ook van de steenblokkiaanse beweging, waren Ledeboeriaans, en dus charismatisch. Het visserisme is voortgekomen vanuit de zwaardere, oftewel bevindelijke, sobere hoek van de herlevende charismatische beweging. Het visserisme is het gezuiverde calvinisme, want Calvin was nog niet klaar, en het calvinisme had nog voldoende onzuivere elementen. Het was nog rauw, de diamant was nog onbewerkt ruw. Het visserisme kent de oude bijbel, de nieuwe bijbel, en dat wat er tussen ligt, de tweede bijbel. Het visserisme werkt met de Nederduits gereformeerde dogmatiek van de latere Nederduits gereformeerde kerk. De Nederduits gereformeerde kerk ging mee met het visserisme, oftewel met het gezuiverde calvinisme.

De visseristische leer voegt de missing links toe, en verdiept het calvinisme.

De nieuwe bijbel staat vol met de visseristische elementen. De mens leert zo geestelijk te vissen, en leert het vleeselijke vissen af. We gaan van voorwerpelijkheid tot verbandelijke onderwerpelijkheid, door de schrik des Heeren, oftewel de Damascus ervaring.

We leren de grootte kennen van de zonde en van het bedrog op de aarde. We blijven niet zitten bij de zonde, maar voeren er oorlog tegen, maken er jacht op. Dat bevel was al aan Kaïn gegeven, en Ezau was de uitvoerder, de grote jager. Hij maakte jacht op de zonde, liet het er niet bij zitten. Hij werd zwaar bedrogen en verraden door zijn broer Jakob. Zo kwam Ezau tot het tranendal, tot de bedelkom met het rode, waarin hij af moest sterven aan al zijn aardse en familiale status. Dat is een andere kant van de Israelitische grondteksten die vaak onderbelicht blijft, maar in het visserisme ruimschoots wordt besproken, in de nieuwe bijbel, en in de Nederduits gereformeerde dogmatiek.

De wereld krijgt nieuwe fundamente. Dingen worden verdiept. De ondergesneeuwde zuilen van religie en filosofie worden getoond. De wereld gaat door veranderingen heen. Blijf positief denken, blijf werken aan opbouw en herstel. De geestelijke intercom is gekomen. Het is de visseristische intercom voor alle geestelijke vissers die het aardse hebben achtergelaten. Zij zijn van het brede pad afgegaan en tot het smalle pad gekomen. De wereld wordt een wonder. Laat u niet afschrikken door de dystopie die het nu is, maar prik er doorheen. Ga het verdiepen en kom tot de fundamente van het bestaan.

U wordt geroepen, nu, om de leerstellingen van het visserisme te onderzoeken. Dat is wat de nieuwe doleantie is. Dat gaat niet buiten het begrip van kerkgeschiedenis om. Het gaat er dwars doorheen en maakt alles anders. Jezus vernieuwt. Ook het begrip Jezus wordt vernieuwt. Het gaat niet om de voorwerpelijke Jezus, maar de onderwerpelijke Jezus. Dan komen we uit bij Ezau die hiervan een groot typologisch beeld was in de grondteksten. Ook komen we dan uit bij het bevel van Kaïn om de zonde te bestrijden, en daarvoor moet je eerst weten waar de zonde zich begeeft, hoe groot het is, wat de verhoudingen zijn, de proporties. Dat is het bevel van zondag 1. Dat is een Heidelbergs bevel.

Nu, geliefde broeder en zuster, we naderen tot die grote intercom des Heeren die herstelt wordt in deze dagen, tot de verborgen, en verloren leer van het visserisme. We zullen kijken waar het ons zal leiden. Kerken zijn of te zwaar, of te licht, of te meerzijdig of te eenzijdig, maar er zal balans moeten komen, door het variatisme, het fragmentarisme en reductisme, tot Witi, de geestelijke vergetelheid, de grote leegte van het paradijs waarin de herschepping is. Van diep zal het komen, en tot diep zal het gaan. Het roept het diepe, van diep tot diep. Blijf niet treuzelen. Het zal weer dag worden. Laat dat wat om u heen gebeurt u niet moedeloos maken. Wij bouwen voort, wij blijven verdiepen, wij blijven verbinden, en hierin zijn wij getrouw tot het verlorene. God is gekomen voor het verlorene. Dat is wat de goede Herder is. God verstoot niet, zal desnoods omwegen maken om het verlorene te bereiken. Het is de mens zelf die God verstoot, de levensbron verstoot, en zelfs dan verstoot God niet, want als de mens ontrouw is is God nog steeds getrouw. Als God schijnbaar verstoot dan is dat om de mens erop te wijzen dat de mens eerst dieper moet gaan, terug moet gaan, tot de olieverkopers, tot de broodverkopers, tot de waterverkopers. Het is een lange weg terug tot de levendmakende waterbronnen van het bestaan. Ja, dat is ook voor de rijke man, dat is ook voor de dwaze maagden. Maar zij moeten ook door die enge poort, door het oog van de naald. Ook zij moeten alles afleggen om Jezus te kunnen volgen. Och, wordt toch niet te zwaar bevonden, wordt toch niet te licht bevonden. Houdt u vast aan de hemelse leer, door uw eigen verderfelijke leer los te laten. Twijfel weer, wordt niet lichtzinnig en oververtrouwend. Wees niet naiëf.

Positief denken heeft vele valkuilen. Die worden in de nieuwe bijbel besproken, en in de Nederduits gereformeerde dogmatiek. Blijf koers houden. Wij mogen niet overpositief zijn, want dat is verblindend. Wij moeten positief zijn wat betreft de educatie, een leergierig karakter hebben. Wijsbegeerte en godsbegeerte.

Hoort de intercom, geliefde broeder of zuster, die zo duidelijk spreekt in deze dagen. De kerken zullen door het herstel heen moeten en wederom opgebouwd worden.

Het wonder geschiedt van binnen, nu het van buiten steeds duisterder en duisterder wordt. Leer de taal hiervan te begrijpen, leer het te ontraadselen. Het vergankelijke is een gelijkenis, stelde Goethe. In dat spoor verder.

Halleluja. Laodicea, kom tot de Heere en koopt de ogenzalf. Koopt het vissersgerei en leer te vissen. De Heere is uw gids.

29. CALVIJN'S BIJBELVERKLARING

David wordt Ahn genoemd veelal in de nieuwe bijbel. Dat is zijn Orionse naam, komende uit de Orionse mythologie die aan de oude bijbel vooraf ging. Ahn is een beeld van de overwinning over het vlees.

Noach kreeg het geestelijke jachtsbevel in Genesis 9:3-6. Dat was een strijd tegen het zondige vlees, niet tegen vlees en bloed op zich. Beunhazen hebben dit verletterlijkt.

Noach moest tot Ahn worden, tot overwinnaar over het vlees.

In de Aramese grondtekst van de oude bijbel staat er in vers 6 dat er absoluut van niemand bloed vergoten mag worden. Het verbond is ook met de dieren gesloten.

In de nieuwe doleantie moet Kuyper verdiept worden tot de kersteniaanse en steenblokkiaanse lijnen. Het moet de verschrikkelijke kloof tussen Kuyper en Kersten overbruggen.

In zijn artikel 'Donkere Dagen' (Saambinder, 11/6/1925) stelde Kersten dat men zich aan het verharden was tegen de oordelen des Heeren, dat de wereld steeds brutaler werd in het zondigen, en dat de kerk in slaap was gezonken. Hij noemde het een grote tragiek.

Zowel Calvijn als Ledeboer wezen erop dat de verkiezing zowel door Abraham moet als door Jakob. De verkiezing is tweeledig. Abraham ging door zijn geloof in, en Jakob door zijn strijd. Ledeboer wees erop dat als we niet als Jakob aan de Heere hangen, dan worden we weggespoeld. Geloof en strijd, en leer van des Heeren tijd. Het is niet zomaar genade of werken op zich. Men moet des Heeren worden geleid.

Calvijn stelde dat zodra de mens met de geheimenissen van God naar willekeur handelen, dan wordt het een goochelspel van nabootsing, omdat de bandeloosheid geen grenzen kent. (Verkl. Markus 7:32)

We hebben te maken met de tijdgeest van buitensporige en buitenproportionele genade die de geboden des Heeren wil uitschakelen, opdat de mens vrij spel heeft. Deze lijnen lopen dwars door de gereformeerde stadia heen. Het misbruiken van genade is het misbruiken van God die de genade heeft ingeperkt door strenge leerregels.

De gereformeerde oudvaderen waren veelal met deze leerregels omtrend de genade bewapend, maar door de modernisering is het steeds meer vervlakt en voorwerpelijk geworden.

Wat liggen er een heerlijke bronnen in het werk van Calvijn, ik kan het niet genoeg benadrukken, maar wel moeten we beseffen dat deze bronnen bewaakt worden door slangen, die zich ook in het werk van Calvijn bevinden, met name in de Institutie.

Calvijn waarschuwt tegen het overmoedige vertrouwen, het oververtrouwen, oftewel het vertrouwen dat niet getemperd is door ootmoed, het aanmatigende vertrouwen. (Verkl. Mattheus

15:28) We kunnen stellen dat het oververtrouwen de weg is geweest tot de overgenade, de hypergenade, die veel heerst in de lichtere kerken. Calvinus noemt het een gebrek aan nederigheid, het valselijk toeigenen. Er is in de leer van Calvinus zeker plaats voor genade, die zeker niet door het vlees verdiend kan worden, maar de ware genade is een ander soort loon. Dat loon heeft niet met de werken op zich te maken, maar met het 'wanneer'. Hieraan zijn zowel genade als werken onderworpen, aan de tijden des Heeren. Het wel of niet werken, als het door de Heere is ingegeven, wordt door de Heere beloond, in de leer van Calvinus. Zij die door de Heere geleid worden worden daarvoor beloond, niet zomaar wanneer er te pas en te onpas goede werken worden gedaan. Des Heeren leiding strijdt dus tegen de willekeur der mensen.

Calvinus noemt de overberoeming van het volk dat zich van alles aanmatigd door genade pure ondankbaarheid. Ze zijn niet nederig, willen het grote en verachten het kleine. De overgenade die vandaag de dag in de kerk heerst is gevaarlijke opgeblazenheid. Het is bedrog. Calvinus heeft er zwaar tegen gewaarschuwd. De jonge Calvinus, van de Institutie, zat nog diep verstrikt in de uitwassen van genade, en de uitwassen van de uitverkiezing, maar in zijn verklaringen van de bijbel zet hij dit min of meer recht, ook al zijn de leerstellingen van de Institutie altijd bij hem gebleven. Dat zat te diep ingebakken. Hij laat ook de andere kant er van zien, en vandaar dat hij ook aan zijn hoorders de opdracht gaf om met de Institutie ook zijn bijbelverklaring te lezen. Daar laat hij de diepte zien van de Institutie. De Institutie vindt hij verder een goede beveiliging tegen mogelijke inmeng van het vleeselijke. Hij geeft zijn geheimen niet zomaar prijs. Als je alleen teert op de Institutie, dan zet het je op het verkeerde been. Het is een raadsel wat verklaart wordt in de bijbelverklaringen. Daar haalt Calvinus alles uit de kast. Hij beoefent dialectische theologie, zoals de oude bijbel dat ook doet, en de nieuwe bijbel trouwens ook. Hij is tegenstrijdig voor een reden : niet door het vleeselijke, maar wel door het geestelijke.

Calvinus laat zien dat toen de heidense vrouw door God werd afgewezen er door haar nederige geloof toch toegang was. God kan dus zeker ook verbeden worden. God kan omdraaien. Dat is ook een belangrijke les voor hen die beweren dat er geen weg is uit de hel, een valse leer die velen in psychiatrische klinieken heeft laten gaan. De gereformeerde oudvaders lieten ook een geheel andere kant zien. Calvinus stelde zich ook voorzichtig op met al te krasse en definitieve uitspraken omtrend dit onderwerp. Hij wees er op dat het aan God was, en dat het een dichterlijk geheimenis was, en dat de mensen het niet moesten verknallen door overmatige nieuwsgierigheid, want dan zouden ze in gebeuzel terecht komen. Wel deed hij niets af aan de ernst van het onderwerp.

Door het geloof vond de heidense vrouw een kleine opening, en was God bereid haar alles te geven waar ze om vroeg. God kan dus zo ineens omslaan. God is niet overmatig hard en onbeweegbaar. Het is zeer zeker misbruik van God's naam als men God voorstelt als een onverschillige en onbuigzame sadist. De oude bijbel laat zien dat God ook berouw kan hebben.

Calvinus stelt dat God altijd bereid is onze wensen te vervullen zolang het overeenkomt met geestelijke doeltreffendheid. We zagen dat de heidense vrouw niet zomaar geloof vertoonde, maar zelfvernedering, en dat God hieraan tegemoet kwam. Het geloof waar Jezus over sprak was dus in een veel groter verband dan zomaar historisch geloof of eenvoudig geloof.

Calvinus noemt geloof door nederigheid werkend, wat erop neer komt dat men zich laat leiden door de Heere om de nodige werken te doen. Geloof zonder werken is immers dood. Het is niet zomaar

trouw, maar gevoeligheid voor de roeping des Heeren. Deze gevoeligheid onderscheidt de werktijden en rusttijden des Heeren.

De heidense vrouw kwam tot iets van de genade, omdat ze de diepte zag in de woorden van Jezus, en niet zomaar er tegenin ging. Ze werkte dus met het Woord. Ze paste het op een creatieve wijze toe op haar eigen leven, wat vervolgens werd beloond door Jezus. Dat laat ook zien dat we creatief mogen en moeten omgaan met de oude bijbel, en dat we het niet te star en oppervlakkig, niet te rechtlijnig mogen maken.

Zo komen we in de diepere spelonken van het werk van Calvijn, tot de bronnen. Calvijn stelt dat we niet zomaar mogen aanroetzoaien met de woorden des Heeren, dat we het niet naar willekeur mogen gebruiken, maar dat we ons moeten openstellen voor de leiding des Heeren, die alleen tot de nederigen komt. Wij mogen de oude bijbel niet overmoedig en eigenmachtig gebruiken. In de leer van Calvijn is gevoeligheid beter dan vertrouwen. De nederigheid ligt erin dat men dankbaar is met het kleine. Men heeft niet veel hemel nodig. Jezus noemde het groot geloof toen de heidense vrouw toonde dat ze geloof had voor het kleine, voor het minste.

We hebben niet veel nodig. Het leven is niet in het vele, maar in het minste. Het is een enge poort, en het gaat over een smal pad. Je grote dromen moet je ervoor laten varen. Het meeste wat je hebt en bent moet je ervoor inleveren.

Eerst zegt Jezus dus 'nee', en daarna 'ja'. De woorden van Jezus zijn dus ook een beproeving. Het gaat erom hoe we met deze woorden omgaan. God is bereid om aan ons tegemoet te komen.

Calvijn noemt het een beproeving. De heidense vrouw wilde eerst alles nemen, en daarom werd zij door Jezus afgewezen. Zij benaderde Jezus eerst door het vleeselijke. Toen deed Jezus een beroep op het geestelijke, en omdat ze zich vernederde gaf hij haar toch een kleine opening. Calvijn stelt dat de Joden daarentegen het om niet hadden ontvangen, maar degenen die er reikhalzend naar uitkeken van zich wegstootten. We zien dat ook in de kerken, dat ze veelal te hard en afwijzend zijn geworden naar de andersdenkenden. Calvijn noemt het als een waarschuwing. Wij moeten meer flexibel zijn zoals Jezus, ook al moest er aan bepaalde geestelijke eisen voldaan worden, want alleen door nederig geloof was er toegang tot het minste. (Verkl. Mattheus 15:26)

Calvijn stelde dat de heidense vrouw hardnekkig was in haar strijd, dat ze zich niet liet wegsturen door God, dat ze zich vasthield aan haar hoop. Ook Jakob wilde de Heere niet zomaar laten gaan op Pniël. 'Ik laat U niet gaan, tenzij gij mij zegent.' Dat soort strijdend geloof wordt door God tegemoet gekomen. Wij moeten vasthoudend zijn in ons geloof, en ons niet laten afschepen, zelfs niet door Jezus. Wij moeten worstelen met den Heere. De heidense vrouw liet zich door Jezus niet afschrikken toen hij haar afwees, en Jezus had grote bewondering voor haar, voor deze strijdende amazone. Calvijn noemt deze houding het ware geloof. (Verkl. Mattheus 15:25)

Calvijn noemt het een bepaalde tijd des Heeren, een bepaalde bedeling, waardoor de Jezus zo reageerde. We zien dan dat God soms toch uitzonderingen kan maken. Het gebeurt in het samenspel tussen God en mens. God kan zich door mensen laten inspireren, en kan door mensen van gedachten veranderd worden. Wel moet het in overeenstemming zijn met de hogere en verborgen plannen des Heeren. Calvijn laat God in verschillende lagen zien, en zo ook de mens. Het is een

heel ingewikkeld systeem van variabelen en constanten. Daarom is het ook niet calvinistisch om al te precies te zijn of al te rekkelijk, want dat is de natuur van Calvijn niet, alhoewel hij ook in sommige dingen vast was geraakt en niet vrij is geweest van heerszucht, die heel ver kon gaan. Calvijn was dus zeker niet onfeilbaar, maar had ook zijn vleselijke kanten. Het was een hoogbegaafde man maar ook met gevaarlijke extremistische trekjes, en daarom dient hij ook op een veilige afstand gehouden te worden, maar kennis van zijn werk is zeker van belang. Hij was te belangrijk en te centraal voor de reformatie om zomaar weg te kieperen. Dat hij een dark side had was bekend, en doet daar niets aan af. Ook zijn woorden kunnen diepte gegeven worden. Dat heeft hij soms ook zelf al gedaan. Hij stierf jong. Hij was nog niet klaar. Zijn werk moet voortgezet worden, en in de juiste banen worden geleid. Het visserisme is het gezuiverde calvinisme. Dat is wat de nieuwe doleantie is. We passen daarbij op voor al te losbollig neo-calvinisme, zoals voorkwam in de Kuyper-beweging. Vandaar dat het motto is : Van Kuyper tot Kersten, en van Kersten tot Steenblok, en zo komen we terug bij Calvijn, en kunnen we het werk van Calvijn verdiepen.

Calvijn had zelf ook nog te strijden met de voorwerpelijke Jezus. Hij gaf ook toe dat zoiets bestond. Hij noemde het de Jezus-voor-de-sier. Het was een ijdele Jezus.

Calvijn noemt het belang van de Jezus verhalen, maar hij noemt Jezus dubbelzinnig. Jezus kwam niet direct tegemoet aan de verzuchtingen en gebeden, maar zweeg, omdat hij een beroep wilde doen op de ijver van de heidense vrouw. Calvijn stelt dat we dit ook op onszelf moeten toepassen. God houdt zich soms stil, omdat hij onze ijver wil aanwakkeren, het geloof wil doen opwellen in ons. Kleine zaadjes dragen diepe vruchten. (Verkl. Mattheus 15:23)

In de leer van Calvijn is het ware geloof altijd voortkomend vanuit het Woord, en uit de ware grondbeginselen ontkiemd, en altijd geschakeld met enige kennis. Geen geloof zonder kennis. (Verkl. Mattheus 15:22)

Dit ware geloof werd opgetekend in het verhaal van de Kananese vrouw, stelt Calvijn. Calvijn stelt dat de barmhartigheid van God door het verhaal werd getoond. Jezus moest zich allereerst houden aan de grenzen die hem waren opgelegd. Hij kon niet doen wat hij menselijkerwijze wilde. Calvijn liet zien dat er een bepaalde spanning was tussen God's Wil en God's verborgen raadsbesluit. Soms streken die twee lagen tegen elkaar. Zo was dat ook in het leven van Jezus, en ook mensen bestonden uit verschillende lagen waarvoor verschillende leerregels golden. Het is een heel ingewikkeld schakelsysteem. Het is afhankelijk aan allerlei factoren en aan de tijden des Heeren.

Ik had een droom dat het oorlog was. Ik was ook soldaat en moest ook in de oorlog vechten. Het was tegen de hypergenade, de overgenade, een virus waar Calvijn deels ook aan leed of wat hem zijn hele leven probeerde aan te kleven. Het was een vreemd volk, met een zwaarlippige en loslippige tongval. Ze zeiden de meest verschrikkelijke dingen, als een gedeformeerde midden oostelijke secte. Ik was achter het ouderlijk huis gekomen, waar het veel bosrijker was, natuurrijker, en het viel me op dat het ouderlijk huis veel groter was. Ik was verwond en had een schuilplaats nodig. Ook de ingang was aan een andere kant. Ik zag daar het zusje, die weer heel klein was, en ze was verkleed als clowntje. Ook de vader was daar die direct heel gastvrij was. Het waren niet de daadwerkelijke en voorwerpelijke vormen van vader en zusje, maar het waren zekere calvinistische principes. Er stonden overal stoelen en tafeltjes, en het was er heel feestelijk. De vader zag er ook

feestelijk uit. Ik had hem daarvóór nog wat gestuurd, waar hij heel blij mee was. Hij was heel vriendelijk en nam mij naar binnen. Toen ik begon wakker te worden zag ik een groot beeld van een flamingo staan op de vensterbank aan de voorkant.

30. CALVIJN'S BIJBELVERKLARING - 2

De overgenade en hypergenade die kerkelijk Nederland in een meedogenloze wurggreep houdt moet verslagen worden. Het is een valse verzoeningsleer van goedkoop geloof en goedkope genade. Calvijn noemt als basis van dit systeem de geest van willekeur die de leiding des Heeren veracht, die dus samenwerkt met de geest van leidingsverachting, en ook de geest van opgeblazenheid, aanmatiging en valse toeëigening van genade. Daarom kreeg de heidense vrouw ook een groot 'nee' te horen van Jezus, maar toen ze zich nederig opstelde en alleen het minste wilde werd het 'nee' van Jezus tot een 'ja', van harte, en hij noemde het zelfs groot geloof. Er is dus maar een hele dunne lijn tussen afwijzing en aanneming. Calvijn viel juist degenen aan die te definitief waren in hun oordeel, en die dikke muren hadden gemaakt tegen andersdenkenden, ook al had Calvijn zijn geestelijke eisen en was hij veelal streng en soms zelfs extremistisch. Calvijn was een man van de touwtjes strak trekken, maar ze dan ook weer laten vieren. Hij was als eb en vloed. Calvijn was daarom ook niet voor een gat te vangen, en dat maakte hem uniek.

Calvijn beschrijft de geest van eerezucht als een gevaarlijke geest die de regels van mensen boven de geboden van God heeft geplaatst, en de mensen laat geloven dat in het stipt onderhouden van de mensenregels vrijheid tot zondigen ligt, want de maatstaf is immers verschoven van God's geboden tot iets anders. Zo weekt de mens zich bedriegelijk los van het pad van God. Eerezucht doet af aan de ware ijver des Heeren, stelde Calvijn. Ze bedachten een systeem waarin ze straffeloos God's geboden terzijde konden schuiven door de maatstaf van menselijke tradities. Zo smokkelden ze. Hij noemt ze de omzeilers van het hart. (Verkl. Mattheus 15:3,7)

Hij stelt dat men de maatstaf naar uitwendige praal heeft verschoven, naar lippendienst. De wil der mensen is in de plaats van de leer gekomen. (Verkl. Mattheus 15:9) Hij noemt het eigendunkelijke dienst. Hij noemt het omzwerpers buiten God's Woord. Hij noemt het ijdele dwalers die meer gevoel hebben voor menselijke geboden en daardoor slachtoffers maken, waartegen Calvijn predikt, want het gaat om de geboden des Heeren en niet om de slachtoffers. Hij strijd dus tegen het systeem van de meerkoppige mammon, van de corporaties die onheilge verbonden van mensen hebben gesmeed om daarmee elkaars buidels te spekken. Alles draait hen om eer, macht en geld, en daarvoor gaan ze over lijken. De huichelarij zit hem erin dat ze slechts uiterlijk God eren. Het zijn menselijke overleveringen buiten God's Woord. Calvijn noemt het gifmengers. (Verkl. Mattheus 15:2)

Calvijn ontvouwt het hele systeem van de wereld. Hij wijst erop hoe mensen met gezag hun toevoegselen hebben aan het Woord des Heeren, en zij die het juk des Heeren niet willen dragen vallen hiervoor, voor dit gouden kalf, want het geeft hen zelfgenoegzaamheid. Calvijn noemt het strikken van ijdele nietzeggende inzetten waarvoor ze zich uitsloven, en waarvan ze willen dat de mensen zich tot in de kleinste jota eraan houden. De wereld kan God's gezag over hen niet verdragen, en zo werpen ze het juk des Heeren ver van zich weg, en dragen zij hun kruis niet.

Zij hebben een kruisloze Jezus. Oh, zij zullen het kruis wel noemen, maar zij zullen er voor zorgen dat het is ingetoomd door hun menselijke overleveringen. Altijd weer zullen ze het werk des kruizes op de achtergrond stellen, en het kruis maken tot niets betekenend, maar meer om het te laten doorwerken in hun aardse verlangens.

Ze hebben liever het juk der mensen waarin ze verstrikt zijn dan het juk des Heeren. (Verkl. Mattheus 15:1) Calvin stelt dat velen zo'n slavernij zoeken. Ze verkiezen het gezag van de mensen boven het gezag van God, allemaal voor de eer van mensen, allemaal voor status. We kunnen daarbij opmerken hoe belangrijk het verhaal van Ezau is, wat in de grondteksten veel dieper gaat dan wat ze in het westen over Ezau prediken, want Ezau wordt in het westen overmatig gehaat, ook vanwege voorwerpelijke omgang met de oude bijbel, met hun oppervlakkige, eenzijdige vertalingen, wat in principe gewoon interpretaties zijn. Het heeft niet veel met het Woord des Heeren te maken. Ezau legde zijn aardse en familiale status af, zijn menselijke rechten, voor de bedelkom, zoals ook Jezus dat deed. Hier gaat de nieuwe bijbel ook diep op in. Er is een hogere Ezau en een lagere Ezau. Men moet de oude Ezau afleggen en de nieuwe Ezau aandoen.

Eigenzinnig en als een tiran worden de mensen gedwongen door de geest van beuzelarijen, om zich daarmee bezig te houden, stelt Calvin. Hij raast en tiert tegen deze geest en ontmaskert het gehele menselijke systeem wat ze om God's Woord hebben heengebouwd. Zij eisen vlijtigheid in deze beuzelarijen. Met niets minder wordt genoeg genomen. Verachting van ook maar een jota van het menselijke systeem wordt niet geaccepteerd. De mens is er nogal bedrijvig mee. Het vlees is een bezige baas, totaal afgeleid waar het daadwerkelijk om gaat. Dat zijn verschijnselen van de tijdgeest, van de geest der wereld. Die moet de mens ontmaskeren en overwinnen. Och, komt toch tot het levende water wat voor de overwinnaars is, waar de nieuwe bijbel over spreekt, over het komen tot de levensbronnen, en laat het dode water achter u.

Voor Calvin is het een teken dat de mens niet tevreden is met de geboden des Heeren. Ze klagen tegen Mozes in de woestijn, want ze willen meer, niet minder. Juist moesten ze minderen om tot de levensbronnen in de wildernis te komen, want ze zaten helemaal vast in het menselijke systeem. Men heeft dit systeem lopen verheffen en daarmee heeft men God beledigt, stelt Calvin. Het is moeilijk hen tot bekering te brengen die door eerezucht en heerszucht worden geregeerd, want het zit er heel diep ingebakken, stelt Calvin. Vooral degenen die gehecht zijn aan uiterlijke plechtigheden en die alles wat ongewoon is hardnekkig veroordelen. Calvin noemt het de eigenzinnigste mensen, en die bevelen ook het meest. Ze wijzen niet de weg naar God, maar naar de mens die gezag heeft. Oh, hoe bedriegelijk dat is. We zien hier het meerkoppige beest van Mammon dat zich niet wil bekeren, ook al komen de plagen. Hij zal zich tot het einde en uiterste toe tegen God blijven verzetten. Het woont in de mensen en heeft zichzelf het bezit van de mensen aangematigd.

Tegenover dit beest staan wij, geliefde broeder of zuster. Zouden wij daarom niet strijden? Of gaan we weer aan de drugs dat alles toch maar genade is en dat we het allemaal maar moeten geloven? Dit beest is de grote anti-calvin. Nu wil het niet zeggen dat we Calvin op de voet moeten volgen. Integendeel. Het beest van de anti-calvin leefde ook in hem, daar had zelfs Calvin een diepe worsteling mee, en daar moest hij belasting aan betalen, zoals we zagen in de Institutie. Maar Calvin was groter dan hemzelf. God werkte machtig door deze reformator heen. Het Woord van God werd gegeven dwars door het woord van mensen heen. Wij moeten de oude Calvin afleggen en de nieuwe Calvin aandoen. Er was net als in het leven van Ezau een hogere en een lagere. Wij moeten de vleselijke vormen afleggen en de geestelijke aandoen.

Nu, dat is een hele strijd. Het beest is koppig, en luistert niet. Overal haalt het zijn leermeesters vandaan, buiten het Woord des Heeren.

De Anti-Calvijn zit ook in het werk van Calvijn. Twee waren daar werkzaam : de vleselijke en de geestelijke. De gereformeerde en gedeformeerde. Vandaar dat gidsen door dit mijnenveld belangrijk zijn. Dat is wat de nieuwe doleantie is. Er is teveel van Calvijn zomaar weggegooid en genegeerd. Men groeit op onwetend over de wetenschap van Calvijn. Men krijgt een slap en verdraaid aftreksel van zijn leer. Het doet geen recht aan de leer van Calvijn. Verafgoding van Calvijn doet ook geen recht aan de leer van Calvijn. Deze verafgoding is voorwerpelijk vaak, en niet onderwerpelijk. Wij moeten gaan tot de diepte van Calvijn, en ook beseffen dat het een grote duistere wachter was. Wij hebben te worstelen met het werk van Calvijn. Wij moeten er dialectisch mee omgaan, niet rechtlijnig. Er zijn genoeg boobystraps en valkuilen in het werk van Calvijn. Vandaar dat de nieuwe doleantie belangrijk is. De geest van neo-calvinisme wil aan de diepte van Calvijn afdoen, en stukken overslaan. Dan komt men in de Kuyperiaanse genadeleer. Vandaar dat er een brug moet zijn van Kuyper naar Kersten, en zo naar Steenblok, want de nieuwe doleantie is kersteniaans-steenblokkiaans, zonder hier voorwerpelijk en absoluut mee om te gaan, want deze dienstknechten des Heeren hadden ook hun duistere kanten.

We moeten van dingbegrip komen tot functiebegrip, stelde Dooyeweerd, en zo moeten we ook besef gaan krijgen van de functie van deze dienstknechten des Heeren, deze twee grote reformers in Nederland, waar niemand omheen kan. 1953 is de enge poort. Zonder 1953 is er geen Nederland.

Daarom gaat de nieuwe doleantie ook niet buiten 1953 om, maar komt voort vanuit 1953. 1944 was nog niet genoeg. 1953 is de diepte van 1944. Daarom is de nieuwe doleantie ook de brug tussen Klaas Schilder en C. Steenblok. Dat staat niet los van het Afrikaanse volk, van de Afrikaanse wortels. De kerkelijke d-day van 1944 werd pas daadwerkelijk vervuld in 1963 en 1964 met de vrijmaking van Kenia. De britse nazi-kolonisten moesten toen wijken, en zo werd Kenia zelfstandig. Uiteindelijk was Kenia de eerdere Eva in de nieuwe bijbel, waarover de oude bijbel in de Hebreeuwse en Aramese grondteksten al over sprak. Het was de doorboring, oftewel de besnijdenis van het geheugen waardoor de eerste mens ontstond. De nederduits gereformeerde dogmatiek gaat diep op dit onderwerp in, en bespreekt de grondteksten, die een basis zijn geweest voor de nieuwe bijbel, het boek des levens.

Het leven ligt in de besnijdenis van de herinneringen, waarin we komen tot de geestelijke vergetelheid. Dat is de basis van de nieuwe doleantie. Hierin wordt Calvijn dieper besproken en op waarde geschat. Het is de exegese van het calvinisme.

In de tijd van Jezus waren de farizeeërs voornamer dan de schriftgeleerden, stelde Calvijn. De farizeeërs hadden namelijk het bewind in handen en zij kregen de meeste eer. Zij waren de makers van de verdichtsels en de menselijke overleveringen. We hebben dus te maken met een farizeeïstisch beest.

We moeten het heil niet aangrijpen met de handen of de ogen, stelt Calvijn, maar door het geloof. Hij werkt dus het gehele stelsel van het geloof door het geestelijke uit, want dit geloof staat dus niet zomaar op zichzelf. Geloofisme heeft in de leer van Calvijn geen grond. Het heeft zeer diepe betekenissen en dient aan allerlei voorwaarden te voldoen. (Verkl. Mattheus 14:36)

Calvijn laat de tegenstelling zien tussen het lichtvaardig willen vliegen, en het vliegen met de vleugels van het geloof. Nu, we hebben over de vleugels des geloofs al weleens eerder gesproken.

Kennis en gehoorzaamheid zijn de vleugels van geloof. De gehoorzaamheid hebben we besproken in het verleden als niet zomaar de werken op zich, maar het geleid worden door de Heere, waar Calvijn verder ook op wijst in zijn bespreking van de evangeliën. Het gaat dus in de leer van Calvijn ook niet zomaar om genade of werken op zich, maar om het wanneer, om het gevoelig zijn voor God's tijden, en daaraan onderworpen te zijn. Er is alleen beloning voor het wanneer. Als wij de werken des Heeren op onze tijden doen en onze manier, dan is dat geen gevoeligheid voor roeping, en is daar ook geen beloning voor, want ook het vlees doet eigenzinnig de werken des Heeren. Wij moeten het loon waardig zijn, en dat kan alleen als wij afgestemd zijn aan de Heere. Daarom staat de leiding des Heeren ook boven genade en werken, en boven zomaar geloof, in de leer van Calvijn. We zien de strijd tussen de katholieken, de werken, en de protestanten, de genade. Maar het calvinisme draait in diepte om de leiding des Heeren, en leidt de mens diep in deze wildernissen, want Calvijn heeft hier veel en uitvoerig over geschreven, is hier niet kortaf over geweest. Dat neemt niet weg dat hij zeer gevaarlijke uitspraken heeft gedaan, als van een geestelijke tiran. In bepaalde opzichten was hij een piraat met een buit van inboorlingen. Immers, het gaat om het Woord des Heeren, niet om de persoon zelf. Dit moet gezegd worden. Wij moeten onszelf niet voor de gek houden en het beter voorstellen dan het was. Calvijn maakte dingen zowel beter als slechter, en zo was dat ook met Kuyper. Vandaar dat een nieuwe doleantie wel nodig is, want men kwam vast te zitten in de wildernis, en men bouwde ergens een stad en een naam, terwijl men verder moest trekken, dieper de wildernissen in, tot de levensbronnen, niet tot de bedrieglijke bronnen der mensen, want dat is dood water. Het heeft velen vergiftigd.

Men schept water uit de bronnen van het vlees, nog steeds. Men werkt daarvoor als Danaïden. Men draagt water naar de zee, en schept water in bodemloze putten. Er zal dus een nieuwe klaagtocht moeten komen. De uittocht uit Danaïdia.

Men is ergens onderweg versteend, tot zombie geworden. Men heeft overmoedig gegrepen naar voorwerpen in plaats van onderwerpen, en nu zit men vast, muurvast. Er zal een ontwaking komen, geliefde broeder of zuster. Men zal uit deze zware voorgeslachtelijke stromen dienen te komen, om dieper terug te gaan tot de calvinistische beginselen van de reformatie, en tot het al veel eerdere wilde calvinisme wat verborgen ligt in de grondteksten. Dat was ook het mandaat van Wezel : terug naar de grondteksten en grondtalen. Wij moeten de taal van de donkere bruid leren, zoals Donner al stelde. Dat is de tale Kanaäns. Anders zal er geen weg zijn tot het Jezus geheimenis. Het is niet voorwerpelijk, maar voorwaardelijk.

Calvijn noemt de geest van het overslaan waartegen de gemeente moet strijden, daar waar belangrijke grondbeginselen worden losgelaten. Het volk is te gronde gegaan door gebrek aan kennis. Juist in matigheid en soberheid komt men tot deze grondbeginselen, maar waar men de meerkoppige geest van mammon volgt daar wordt het ondergesneeuwd, en daar wordt de mens er van weggeleid. De geest van afleiding kunnen we in dit opzicht noemen, die dus tegen de leiding des Heeren ingaat.

De geest van afleiding heeft eigen prioriteiten, menselijke prioriteiten, en de prioriteiten des Heeren zijn omgedraaid. Uiteindelijk komt dit neer op ijdele verwenning die de mens boven het Woord des Heeren en de Leiding des Heeren heeft geplaatst.

De oude bijbel is veel gebruikt voor het schoonpraten van de grootste misdaden. De grootste misdadigers en tirannen hebben beweerd de oude bijbel als hun leidsraad te hebben. Met hun hand hebben ze erop gezworen. In verkeerde handen is de oude bijbel levensgevaarlijk. Daarom moest Calvijn wel komen, en daarom moest de nieuwe bijbel wel komen. Daarom moet er een nieuwe doleantie zijn. De reformatie was nog niet af. We moeten uit het Danaïdia van zinloze ijdelheid. Doelloos dwalen zij rond als zombies buiten het Woord, buiten de Leiding des Heeren. Zij zijn onder de geest van afleiding. Zij zijn afgeleid en onder de indruk van aardse goud, van aardse glitteringen, waar ze hun zielen mee hebben gevuld, waar ze van in een roes zijn gekomen. Het is een dodendans. Telkens als we opstaan moeten we beseffen dat gevaarlijke dodelijke chemische gifcocktails in onze hersenen deze dans doen. De mens leeft in een waan, tegengesteld aan haar doel.

Ga niet op zoek naar wereldse troost. Job wilde van geen troost weten. Zoek niet naar snelle wereldse bevrijding, maar zoek het kruis, zoek het geestelijke visnet. Het is een gevaarlijke wereld waarin u in gevangenschap wordt gehouden, maar het Woord des Heeren heeft uw hart bereikt. U bent in het geestelijke vissersnet dat de Heere tot u heeft uitgeworpen. De hemelse visser is altijd op zoek naar de verloren vissen. Halleluja.

Oh, mijn geliefde broeder of zuster, alleen de Heere kan het water tot vaste grond maken, waar Calvijn op wees. De Heere komt ons in onze zwakheid, als wij in het woeste water liggen, ons tegemoet, strekt de hand naar ons uit, opdat het water ons niet verslindt, stelt Calvijn. (Verkl. Mattheus 14:28)

Ook als we gestraft worden moeten we tot God de toevlucht nemen, stelt Calvijn. Och, laten we het aardse water toch achter ons laten. Er is geen hoop in het aardse gewoel. Laten we ons uitstrekken tot de leiding des Heeren. Dit is ook de reden, stelt Calvijn, dat God veelal onze redding uitstelt, opdat wij deze dingen leren.

31. CALVIJN'S BIJBELVERKLARING - 3

Zowel J. Wisse in de christelijk gereformeerde kerk als J. Wimber in de charismatische kerk wezen op het belang van het leren bidden. Het gaat niet zomaar om het bidden op zich, maar we moeten tot de gebedsschool gaan, en dat begint met het luisteren, opdat we niet vanuit het vlees bidden. God moet door ons heen bidden. Dat is wat het profetische is, wat J. Wimber ook onder de aandacht wilde brengen in de charismatische beweging. Gedurende zijn leven kwam hij er meer en meer achter hoe bedrieglijk de lichtere charismatische hoek was, de zogeheten prosperity hoek, en ook de Toronto blessing hoek, en zocht hij de wat zwaardere hoek op, als een antistof daartegen. Zo ontwaakten er ook verschillende gereformeerden uit de wat lichtere en gemakkelijkere Kuyperiaanse kerk en gingen over tot de wat zwaardere hoek van de gereformeerde stroming. J. Wisse ging overigens bij het ontstaan van de Kuyper beweging niet mee, en is daarom een voorbeeld van standvastigheid, alhoewel we van een afstand veel van Kuyper kunnen leren. Er is een hogere Kuyper en een lagere Kuyper, een hogere doleantie en een lagere doleantie.

Laten we niet snellen tot de olijfberg voor het overpositieve, want dat is oppervlakkigheid en gemakkelijheid. Laten we juist dieper Getsemané ingaan, en dieper tot Pniël gaan, en tot het eiland van Kenia (Duizen 6). Hier ligt het Woord des Heeren verborgen, en hier worden wij opgericht tot de strijd, waar wij moeten toetsen, als een voortijds Pniël.

Nu, dit is ook zo in het calvinisme. We moeten tot het hogere calvinisme gaan, en het lagere calvinisme achter ons laten. We moeten de strijd leren. Niet zomaar geestelijke oorlog voeren, maar tot de oorlogsschool des Heeren gaan. Veel wordt er uit het vlees gestreden omdat dingen worden overgeslagen, ook in de kerk. We moeten teruggaan tot de geestelijke kazerne. Velen zijn onopgeleid als blinde vuistvechters en volgen de drangen van het vlees wat zich wil laten gelden.

Calvijn noemt hiertoe het belang van de afzondering en de eenzaamheid, zoals Jezus ook alleen de berg opging. Zo kunnen we ons geheel wijden aan het gebed en de strijd, aan het luisteren dus. Wij moeten dus onszelf verwijderen uit het wereldse gewoel en gedruis, opdat het ruimer wordt in onze hersenen en ons hart, opdat woorden niet gemakszuchtig elkaar gaan overlappen en de nuance en context verdringen. We zien dat namelijk overal om ons heen in de zonde-zombificatie, dat termen hun betekenis verliezen en tot objecten worden. We moeten van voorwerpelijkheid komen tot voorwaardelijkheid. We moeten de chaos ontwarren, want nu loopt alles door elkaar heen. Velen zien door de bomen het bos niet meer.

Calvijn wijst op het belang van in het verborgene bidden, om zo waakzaam te zijn en God als enige getuige te hebben. (Verkl. Mattheus 14:23) Zo kunnen we ons hart in de schoot des Heeren uitstorten, stelt Calvijn, en ons boven onszelf verheffen.

Opdat wij dit leren houdt God zich veelal voor ons verborgen, stelt Calvijn. Dit is opdat wij de Heere zullen zoeken en beseffen dat we afhankelijk zijn van de Heere. Als we het hebben over de Heere, dan hebben we het over het hoogste goed en de hoogste kennis. De mens moet daarom tot de profetische school gaan. Zowel Ledeboer in de bevindelijk-gereformeerde beweging als J. Wimber in de charismatische kerk waren hieraan gewijd. Deze bewegingen liepen parallel aan elkaar.

Wat een gevaren liggen er op dat pad. Altijd weer ligt veroppervlakkiging op de loer, en daarom is het school-idee ook zo belangrijk, maar ook de vijand werkt met school. Dat moeten we goed beseffen, dat de duivel de school maar wat graag in zijn handen wil hebben, en alles wil besturen om de mens van de Heere en het hoogste goed af te leiden. De charismatische kerk, die opleefde in de 1950-er jaren, was in vele opzichten op een gevaarlijke toer. Het welvaarts-evangelie was op haar aan het inbeuken, en nam velen mee, in buitensporige prosperity, vol van ongeduld en wereldse hang naar luxe, naar macht en aanzien. Het kon sommigen niet duur genoeg zijn. De charismatische kerk stond op het randje van de afgrond, vanwege menselijke, vleselijke leiding. Velen probeerden haar terug te roepen, velen scheidden zich van haar af, en werkten aan een zwaardere charismatische hoek. Het was dus ook van belang dat er een profetische beweging kwam in de 1980-er en 1990-er jaren, opdat zij door de Heere geleid zouden worden, en niet door aardse economie. Er kwam een grote oorlog in de charismatische beweging, die uitliep op een grote scheuring, een nieuwe afscheiding, die vele families uit elkaar scheurde. Dit moest wel gebeuren. Ook J. Wimber ging uiteindelijk met die scheuring mee, en zocht het hogerop, hamerende op het school idee.

Met vrij evangelisch waren ze er nog niet, en ook niet zomaar vol evangelisch. Er moest een eeuwig evangelische gemeente komen die terug zou leiden tot de bron, en die de bevindelijke hoek binnen de gereformeerde kerk zou verbinden met de bevindelijke hoek van de charismatische en profetische beweging. Men moest opgenomen worden uit de putten van materialistische voorwerpelijheid. Men moest elkaar vinden in het schlinkiaanse en steenblokkiaanse. Basilea Schlink wees terug op de missing link van de paas beweging, de verdieping van het lijdensgezinde, om het contact met God te herstellen. Ze wees erop dat de kerk de tucht had verwaarloost, dat de kerk tuchteloos en verwend was geworden. Steenblok wees erop dat de doodstaat van de mensheid door de zonde onder ogen gekomen moest worden, boven alles, want de mens was in diep zelfbedrog gekomen. De diepte van de put van de zondeval moest bestudeerd worden. Schlink was van de zwaardere hoek van de charismatische-evangelische beweging, en Steenblok was van de zwaardere hoek van de bevindelijk-gereformeerde beweging. Beiden waren zij belangrijke vuurtorens van de Heere gegeven in kerkelijk Europa. Zij hoorden bij elkaar. Eerst moet je weten hoe groot de zonde is om er tegen te kunnen strijden en het te verslaan (Steenblok), en dat gebeurt allereerst door het lijden te aanvaarden, door met Jezus aan het kruis te hangen, en dit niet zomaar te omzeilen. (Schlink). De eeuwig evangelie kerk in de zwaardere bevindelijk-charismatische hoek was in dat opzicht Schlinkiaans, wat parallel liep aan het Steenblokkiaanse. Deze bewegingen vonden elkaar in het kruizen van deze lijnen. Ze kwamen erachter dat ze eigenlijk hetzelfde geloofden en navolgden, zei het met andere termen en bewoordingen soms, in een andere taal. Zij horen bij elkaar. Zij zijn broeders en zusters uit verschillende kerkelijke landen, met verschillende achtergronden. Beiden hebben zij deel aan de nieuwe doleantie. Die mag ook plaatsvinden in de charismatische en profetische beweging. Keer terug tot Getsemané, keer terug tot Pniël, en het voortijdse Pniël van de eerdere schepping, het eiland van Kenia, waar de nieuwe bijbel, het in Openbaring beloofde boek des levens, over gaat. Kom af van uw hoge Laodiceaanse en Danaïdische tronen !

Het evangelie is niet goedkoop. Het evangelie is niet los van het kruis. God is geen gemakkelijke hoer. Je komt er niet in voor twee kwartjes. Wie heeft u bedrogen ? De mens moet een diepere Golgotha ervaring kennen, en een diepere Damascus ervaring, en die doet men op op Pniël. De

uitverkiezing is tweeledig, waar Calvijn en Ledeboer op wezen. Niet slechts door Abraham, maar ook door Jakob zijn wij kinderen des Heeren.

Calvijn wees erop dat de mens weer dankbaar moet worden met het kleine gegeven, want dat gaat zich vermenigvuldigen. Alleen vadsigheid wil dat niet zien, en wil telkens meer. Ze zijn ontevreden met dat wat God geeft. (Verkl. Mattheus 14:20)

Calvijn noemt het oog de bewaker van het hart, en daarom moet het oog op de hemel gericht zijn, want het hart is veelal geneigd tot het aardse. (Verkl. Mattheus 14:19)

32. TERUG NAAR PNIËL - EVANGELISATIE IN DE KERKEN

Zo spreekt de Heere : ‘Ga dieper toetsen. Leer te toetsen. Uw religie is door en door verrot ! Uw kerken stinken ! En velen willen het niet horen, want zij leven in Laodicea. Ik roep u wederom op tot bekering !’

De Heere wederstaat de hoogmoedigen. Deze wereld is vol van hoogmoed. Er valt helemaal niks te vieren. God klaagde er al over in het boek Amos, het vijfde hoofdstuk. God haatte de feesten van de mensen. God wilde gerechtigheid zien. Allen zijn ze snel om hun afgoden te vereren en snel om bloed te vergieten, zonder schaamte. Ook al hebben ze de mond vol met God, het is een goddeloze wereld, volledig afgedwaald. De afstand tussen God en mens is langer dan de mens gewoonlijks denkt. Karl Barth waarschuwde er al voor, en ook F. Mallan, tegen de zelfoverschatting.

Jeremia werd ook apart gezet, ver weg van de menselijke feesten. En de mensen klagen erover : ‘Doe toch lekker mee.’ De natuur van God is geen meeloper of meeprater, maar een tegenstander. Wij moeten de zonde wederstaan. God wederstaat de zonde, de hoogmoed. Dat is wat de natuur van God bovenal is. God is een vijand van de mens, en beschouwt de mens als vijand. Wie een vriend is van de wereld is een vijand van God. Laat de mens zich niet voor de gek houden, ook de kerkelijke mens niet. Het zijn veelal wereldse kerken. De woorden van Paulus aan Timotheüs zijn in vervulling gegaan. God klaagt de mens aan. God’s natuur is bovenal die van een aanklager. God klaagt de zonde aan, en klaagt over de zonde. De Heere verwoest de zonde, en het aangewezen pad is maar smal, en de poort eng. Zowel in de oude als nieuwe bijbel heeft de Heere vele namen. In het boek Openbaring werden de nieuwe namen ook aangekondigd. Ongeletterde letterslaven raken al snel in paniek als ze andere namen horen dan wat hen geleerd is. Ze kennen de oude bijbel niet, de grondteksten niet, zijn vreemd van voortgaande openbaring, maar kennen alleen de kerkelijke leer hen overgedragen.

Ledeboer en Bakker waren profeten voor de bevindelijk-gereformeerden, zoals John Wimber dat was voor de evangelisch-charismatischen. Het liep aan elkaar parallel. De eeuwig evangelie gemeente stond open voor voortgaande openbaring, want er moest opgegaan worden tot het boek des levens, tot het eeuwig evangelie, tot de hemelse boeken die ontzegeld moesten worden. Er zouden nieuwe namen komen, zoals de oude bijbel voorspelde in Openbaring en Daniël. Maar de ongeletterde letterslaven, veelal leken, zijn onder de geest van versimpeling. Zij hebben alles tot object gemaakt, en hebben die objecten ook beveiligd met hun alarmen. Daar verdienen ze aan.

De oude bijbel stelde dat het volk aangesproken zou worden door een vreemd volk met een vreemde tongval met het Woord des Heeren, en nog zouden ze niet luisteren. (Jesaja 28, 1 Korintiërs 14) De mens wil graag alles onder controle houden en alles bepalen, maar de Heere moet de mens besturen. Oh, de leiding des Heeren is zo belangrijk, en deze leidt tot vreemde gebieden, waar de mens niks van afweet en geen vleselijke houvast meer heeft.

Wij mogen het vreemde niet zomaar aannemen, maar ook niet zomaar verwerpen, maar alles toetsen. Daarom moest Jakob naar Pniël om met de Heere te worstelen. De vreze des Heeren neemt niets zomaar aan en wijst niets zomaar af, maar onderzoekt het en toetst het. Kuiper stelde dat we het Pniël moeten doorleven, dat we moeten roepen en smeken tot de Heere, en we moeten met de Heere worstelen, en we moeten Pniël bewenen, en de Heere zal onze ziel in de wolken opnemen.

We moeten in Pniël het pad des Heeren ontdekken, stelt Kuyper. We moeten hier deel hebben aan het lijden des Heeren, het doorleven. (De Heraut, 14/6, 1891)

We moeten dieper de wildernissen van Pniël ingaan, tot het voortijdse Pniël. Dat staat niet los van de worsteling van Afrika, dat staat niet los van de strijd tegen het kolonisme. Het lijden des Heeren is het lijden van Afrika. Daarom spreekt de nieuwe bijbel ook over Kenia als de eerste mens, de eerdere Eva, zoals er in de grondteksten van de oude bijbel ook over een eerdere Eva werd gesproken, want er waren meerdere scheppingen in het begin van het boek Genesis. Het is een bevel des Heeren dat daarover gesproken wordt, anders kunnen we niet verder. We hebben het Woord des Heeren nodig, de ontzegeling van het Woord des Heeren, want dat is wat het Woord des Heeren is. Dat moeten we doorleven. We moeten de namen van God in de oude bijbel doorleven, zoals ook van de nieuwe bijbel, want in de tijden van de oude bijbel waren de mensen aan veel dingen nog niet toe. Het gaat niet om de namen op zich, maar om de betekenis, de principes. Het moet gepredikt worden als het eeuwig evangelie om die onoverbruggelijke put tussen God en mens te overbruggen.

Geliefden, we moeten klaar komen met het Afrika geheimenis. Daar heb ik dromen over gehad. Als wij Afrika niet voelen en begrijpen dan begrijpen we de Heere ook niet. God's heilsplan gaat niet buiten Afrika om.

Ik ken de tegenwerkingen van de zonde, van het vlees. Dat zie je overal om je heen, ook de weerstand tegen het opgeven van het vlees eten. 'Ja,' zegt men dan. 'Petrus had een visioen van 'Slacht en eet'. De dieren waren niet meer onrein.'

Beste mensen, als u met de oude bijbel komt aanzetten, lees het dan graag wel in de context. De oude bijbel wordt vaak gebruikt om misdaden mee te rechtvaardigen, ook het vlees eten. De oude bijbel in verkeerde handen is levensgevaarlijk. Ik wil er op wijzen dat Tel Aviv de vegetarische hoofdstad van de wereld is, juist omdat de Israëlieten de taal van de oude bijbel kennen. Zij weten wat het betekent, zij nemen het niet letterlijk. Zij weten dat het gelijkenissen en geheimenissen zijn.

Nu, het verhaal van Petrus en de dieren ligt er dik bovenop. Zelfs Petrus wist dat het een diepere betekenis had, en was daarover aan het nadenken, wat het zou kunnen zijn. Hij nam het niet als een dwaas letterlijk. Hij was ervan in verwarring en twijfel. Verderop lezen wij het antwoord. Hij kwam in contact met een ander volk, en de betekenis van het visioen was dat hij dat andere, vreemde volk niet als onrein mocht beschouwen. Zo is dat ook met het boek des levens met vreemde volken en vreemde namen die de moderne mens niet kent. Paulus wees erop dat door het vreemde volk de Heere zou spreken, door een vreemde tongval. Ook Petrus werd daar dus op gewezen door zijn visioen. Maar de westerse mens nam het letterlijk, en ging de dieren kris kras om hen heen slachten, allemaal voor de markt. Het ging dwars tegen het jachtsbevel van Noach in, die de jacht moest openen op de zonde, niet op vlees en bloed. Ook Paulus herinnerde de mens hieraan. God wil geen slachtoffers zien, maar we moeten de runderen van onze lippen offeren. Natuurlijk is dat beeldspraak. De mens mag niet voorwerpeijk met de oude bijbel omgaan, maar moet er voorwaardelijk en onderwerpeijk mee omgaan. Dat is wat het bevindelijk-gereformeerde is. Dat is ook wat de zwaardere hoek binnen de evangelisch-charismatische beweging is, want de lichtere hoek is ten onder gegaan aan materialisme, en verschillende vertakkingen van de lichtere hoek zijn in het welvaarts-evangelie verstrikt geraakt. Het gaat om dure kleren, dure etentjes, dure auto's, enz.

Zij dienen de god van de buik. Ze zijn wars van diepgaande educatie, van diepgaande exegese. Ze willen het simpel houden, oppervlakkig, opdat het overeenstemt met hun materialistische lusten. Voor hen is het bevel wat Kaïn kreeg : strijdt tegen de zonde, heers over de zonde, want de zonde staat als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat. In Ezau en Ahn (David) werd dit bevel vervuld, en in Jezus die het vlees aan het kruis nagelde. Zo was er een weg tot het vreemde volk, terug tot Afrika. Afrika is des Heeren. In Genesis lezen we over het paradijs als Afrikaans gebied. Zo is dat ook in de nieuwe bijbel.

Nu, het scheppingsverhaal van de oude bijbel en het scheppingsverhaal van Kenia stemmen met elkaar overeen. Zou de Heere niet spreken tot de natuurvölkeren ? Hebben zij de rijke westerlingen daarvoor nodig ? De rijken wanen zich het uitverkoren volk, en kijken neer op de sobere, primitieve volkeren. Het is pure dwaasheid. Het Woord des Heeren is ook bij de Afrikanen te vinden.

Ra moest door de onderwereld tot West gaan, tot de hallen van Maat, de geboden des Heeren, wat in het hebreuws de tora is, en in het aramees de namos (name), oftewel de zingeving. Zijn tocht tot het westen is terug tot de moeder bron, oftewel tot westelijk Afrika, waar de geboden des Heeren Iwa worden genoemd, als de wortels van Maat. Het Egyptische heeft namelijk diepere Afrikaanse wortels, waar de nieuwe bijbel ook op wijst. Iwa betekent karakter in het Yoruba. Het is nauwverbonden aan Ewa, wat ook een andere uitspraak is van de naam Eva. In het Hebreuws is zij Havah of Hawah, Ewa, de moeder der levenden. Zij was dus verbonden aan de geboden des Heeren, en diende de man te leiden, als een hulp. Het is ook een bijbelboek in de nieuwe bijbel. Iwa of Ewa is zoals God zich manifesteerde, als richtsnoer. Op het smalle pad is Zij de leidsraad. Laten we beseffen dat in de leer van Calvijn God allereerst als Moeder kwam, en de mensheid wilde Haar niet. De mens wilde niet onderworpen zijn aan God's geboden, maar wilde eigen geboden maken. Ook het zoonschap wat toen werd gezonden aanvaardden ze niet. Ze kruisigden hem, maar maakten het toen tot een voorwerp, opdat ze hun eigen regeringen konden opstellen.

In Duizen 28 is Nakas de voorwaardelijkheid, de wachter van de geestelijke oorlogsvoering. Nakas is de geboden van de tucht, opdat de mens niet in overmoed en overmaat terecht zou komen. In Kenia is God genaamd Ngai, ook weer terugwijzende op Niger in West-Afrika, en op de Nakas. Niger werd in 1960 onafhankelijk van de Franse kolonisten.

Ook torah is in principe gewoon een afgeleide van het Nigers-Songhais woord 'tooru', de wateren van het paradijs, de rivieren van de hemel. Zij zijn ook de kinderen van de rivier.

Zo spreekt de Heere : 'Door de afzettingen van geestelijke alcohol in de lichtere hedonistische kerken ontstond er een stof genaamd 'broom', als een soort geestelijke cement van het vlees, wat zich voornamelijk in mannen is gaan ophopen ter bevestiging en instandhouding van de patriarchie. Als iemand zich dan daarvan bekeert is het een proces van lange tijden waarin het broom dan weer afgebouwd dient te worden.'

Het is hetzelfde als wanneer iemand stopt met alcoholische dranken te drinken, zijn lichaam dan al zwaar verziekt en vergiftigd kan zijn. Wat een mens zaait zal een mens oogsten. Laten we daarom deze waarschuwing van de Heere in acht nemen.

We zien het verschrikkelijke gevolg van de zondeval in de Hollywood branden. Hollywood heeft zoveel van Afrika gestolen en onder bewaking gehouden, maar nu stroomt het terug naar Afrika. Er zijn nu poorten geopend in de geestelijke wereld. De mens kan nu terug naar Afrika. We zagen de val van verschillende dictators snel achter elkaar als in een biljartspel, waarover we al eerder gesproken hebben, zoals de val van het geestelijke dictatoriale bewind in Syrië en Suriname. Ook heeft dit effect in Noord Amerika. Het is de bevrijding van Afrika.

In 1960 werd Mali onafhankelijk. De geest van Frankrijk werd verslagen, van Saturnus. Het is van belang te kijken hoe de Afrikaanse wortels van Egypte en Israel lopen, hoe diep ze gaan, waar ze naartoe leiden, opdat we de context gaan zien en de nuance. Deze bronnen lopen terug tot de voortijdse verhoudingen. Ook in Mali, in de Bamana mythologie, is N'g'l, Ngala (vgl. Nagai, Niger) het opperwezen. Nyama (Name) is de geestelijke levensbron. Namos in het Aramees is de geboden, de zingeving, of geestelijke zintuigen, wat daar uit voort is gekomen. Egyptisch is de moeder taal van het Aramees, en het Zuidelijkere en Westelijkere Afrikaans is de moedertaal van het Egyptisch.

Ik had een droom dat ik in Mali was. Moeder Mali bracht een geestelijke zondvloed die over de gehele wereld ging. De zee brak door. Daarna had ik een droom dat ik ergens in een huis in Mali was, en boven de kachel was een schilderij van een man die met een spookachtige stem (een beetje Eric Woolfson-achtige stem van de Alan Parson band) sprak : 'Come fornicate with us.' Oftewel : 'Kom met ons hoereren.' Het is de geest van Mali die tegen Moeder Mali ingaat. Zeg 'nee' tegen deze geest. Deze geest genaamd Zigma is overal om de uitverkorenen te verleiden. Geef niet toe. Ook niet als deze geest je onder druk zet. Het is een familiale geest, die door de families heenwerkt.

Wat wil deze geest ? Dat je lekker meedoet met het vlees eten van de onschuldigen, in plaats van tegen het zondige vlees te strijden en de vleselijke werken af te doen.

Zo spreekt de Heere : 'Ga dieper toetsen. Leer te toetsen. Uw religie is door en door verrot ! Uw kerken stinken ! En velen willen het niet horen, want zij leven in Laodicea. Ik roep u wederom op tot bekering !'

Deze geesten moet de mens ontmaskeren en overwinnen :

het broom, oftewel alcoholisch sediment, van de geest van Jupiter, de geest van Saturnus, en de geest van Neptunes. Het is het cement waarvan het zondige vlees is opgebouwd. Breek het af ! Stop met goedpraten ! Kom tot bezinning ! Dat is een oproep en bevel des Heeren. Sluimer niet meer, maar wees nuchter en waakzaam. De toorn des Heeren komt tegen de zonde en de hoogmoed, en de toorn des Heeren zet de profeten apart. Negeer God's roepstem dan niet. Negeer het kloppen des Heeren op uw hart niet. De Heere zal niet onschuldig houden hen die zich tijdens de plagen nog niet bekeren. De Heere Heere is een strijder tegen de zonde en hoogmoed van deze tijd, tegen de afdwalingen en afleidingen, de boze verleidingen. De dagen zijn boos, geliefden. Komt tot ontwaking. Voeg uzelf aan de kant van de Heere. Ga die onoverbruggelijke put over die tussen God en mens ligt. De Heere zal u tegemoet komen als u van de Heere wil leren. Kom daarvoor tot de voorwaardelijkheid en onderwerpelijkheid des Heeren, tot de verbandelijkheid, en leg alle oppervlakkige voorwerpelijkheid af.

Treuzel niet langer, oh volk, maar voeg u bij de nieuwe doleantie. Er is een nieuwe uittocht, die dieper de wildernis in zal gaan, terug tot Pniël.

33. VAN CALVIJN TOT KUYPER

Calvijn stelde dat Jezus de uitgehongerde zielen uit hun woonplaatsen had geleid tot de wildernis. Ze waren zonder onderricht, als schapen zonder herder, en Jezus was met ontferming bewogen. Markus stelde dat Jezus lang tot ze sprak, en ze waren zo leergierig dat ze niet terugwilden. Toen vond het wonder van vermenigvuldiging plaats. Het gebeurt diep in de wildernis, daar waar we blijven volharden in het luisteren, op het hongerpad. Het is het verschijnsel wat plaatsvindt als de mens tot uiterste wanhoop is gedreven, en nog niet wil terugkeren tot zijn oude leven. Het loon des Heeren komt de mens tegemoet. Het gebeurt bij mensen die het onderricht belangrijker vinden dan al het andere, alles wat ze verder nodig denken te hebben. Mattheus stelde dat Jezus sprak over het koninkrijk God's waar Calvijn op wees. We moeten eerst en boven alles het koninkrijk des Heeren zoeken en de rest zal ons wel of niet gegeven worden.

Abraham Kuyper stelt in zijn boek 'The practice of godliness' dat de mens drie vijanden heeft : de natuur, de mens en de gevallen engelen. Deze krachten vallen de mens voortdurend aan. De mens leeft niet in God's wereld, maar in de gevallen wereld, en die wereld is de vijand van de mens, stelt Kuyper in zijn boek. (p. 13) Het zou doornen en distels voortbrengen voor de mens. Telkens weer maakt de natuur veel slachtoffers, door zee geweld, door kou en wind, enz. De natuur heeft de mens met plagen omsingeld, stelt Kuyper. De ziektes komen uit de moerassen en de dichte oerwouden. Er zijn onzichtbare virussen in het bloed en de beenderen van de mens. Het is allemaal vanwege de zondeval dat het zo verschrikkelijk is. Steeds weer eist de aarde de lichamen des mensen op, waar ze als stof zullen wederkeren. De natuur verslaat de mens telkens weer.

Kuyper stelt dat de macht van de duivel erg onderschat wordt. We moeten dan denken aan de misleidingen van de volkeren. Ook stelt Kuyper dat de duivel pas aan het eind verslagen zou worden, en dat er eerst een grote verdrukking zal zijn, iets wat velen ook overslaan, want velen denken dat de duivel al verslagen is door Jezus. Jezus onderwees juist het gebed voor verlossing te bidden : 'Verlos ons van de boze.' Hij noemt ook hoe Luther moest strijden tegen het kwaad. (p. 22)

Kuyper stelt dat de gebeden heden ten dage zijn vergiftigd door de duivel. Er is nog geen verlossing. Kuyper stelt dat we de duivel, het kwaad, moeten wederstaan. We mogen niet indutten. God roept ons op tot geestelijk werk, stelt Kuyper. Zowel man als vrouw kunnen niet ontsnappen van het lijden. Het is onvermijdelijk, stelt Kuyper. Het bouwen van allerlei waanparadijsen waar geen lijden meer is is slechts zelfmisleiding, stelt Kuyper, want God heeft de mens geroepen tot het lijden. Ook de mens geroepen om te vechten, stelt Kuyper. De mens is dus door God in deze arena geplaatst. De mens moet vechten met al wat in hem is tegen dat wat hem wil vernietigen. Het is een gevecht met de natuur. Zo brengt de mens zijn voedsel voort. We kunnen ook stellen dat dat het wonder van de vermenigvuldiging is. Dat is het vermenigvuldigingsbevel, om door te gaan op het hongerende strijdpad van het geestelijke onderricht. De aarde houdt het levensvoedsel binnen, dus de mens moet wel strijden. Er is een weg. Maar de mens moet lijden, strijden en werken, en niet opgeven in het gevecht met de aarde, en dan is er het wonder van de vermenigvuldiging.

De brede makkelijke weg zou dan zijn de schepselen zelf aan te vallen om voedsel te hebben, maar wij moeten een gevecht met de aarde aangaan, met de natuur, met de gevallen staat van de mens. Het is geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen het zondige vlees. Die verleiding lag er ook voor

de Israëlieten. Die wilden niet hongeren en vechten in de wildernis met de natuur, maar die wilden terug naar de vleespotten.

De natuur weerstaat nieuw leven, en daarom is de vrouw bij het baren in pijn, maar ze moet blijven vechten voor het nieuwe leven, stelt Kuyper. (p. 29)

Kuyper stelt dat door het lijden, de lijdensweg, God in ons leven komt. Het ontwijken van het lijdenspad is zonde, stelt Kuyper. Het ligt diep in de mens. Kuyper stelt dat het niet alles er aan doen om levens te redden gelijk is aan schuld van moord, en dat degene die zijn eigen gezondheid verwaarloosd en zichzelf niet beschermt met wat God hem heeft gegeven schuldig is aan zelfmoord. (p. 35)

34. SALOME OF JOHANNES DE DOPER ?

Nu wij dit weten, dat Calvijn stelde dat God eerst kwam als Moeder, en dat de mensheid haar niet heeft gewild, zouden wij dan niet opgaan tot de Moeder om door haar opgevoed te worden ?

Ik had een droom dat ik weer in Mali was. Ik zag iets wat parallel liep aan het DNA, namelijk de stofwisseling van de cellen, wat Primary Code heette, PC, en daaraan parallel liep de sedimentatie van bloed en bot, de SBB. Ik keek toen in de lucht en er waren allemaal ruimte-stellages, en er waren schepen gekomen die de lucht als water gebruikten. De geestelijke zondvloed was namelijk gekomen.

De oude mens wordt eerst geheel afgebroken door de chronische verbrokenheid, zoals bij Jakob gebeurde op Pniël. Dat is een lang proces, en dan wordt de nieuwe mens opgebouwd, door het wonder van de vermenigvuldiging. Sommigen grijpen veel te snel naar de vermenigvuldiging, want zij willen het kruis overslaan. Sommigen hebben een eigengemaakte vermenigvuldiging, vanwege protserij, eerzucht en machtslust, geldlust ook. Zo bieden ze hun giftige medicijnen aan op de markt.

In de katholieke kerk ging het al snel mis. Er ontstonden twee stromingen. Er was een lichtzinnige hoek die van het geestelijke een markt maakte, de aflaat, en het welvaartsevangelie, de verering van het materialisme, van mammon, en er was een zwaardere hoek van de armoedskloosters, wat uiteindelijk uitliep op de reformatie, maar ook in de reformatie ontstonden die twee stromingen, en later ook in de charismatische beweging. Er was een zwaardere, bevindelijke hoek van charismatische kloosterordes, en er was een lichtere hoek van het welvaartsevangelie en van geestelijk hedonisme.

De katholieke beweging is het DNA van de kerk, maar er is veel meer. De reformatie kwam, de bevindelijk gereformeerde kerk, als de stofwisseling van de cellen, de Primary Code, en toen kwam de charismatische beweging, de sedimentatie van bloed en bot, maar het is allemaal onderdeel van de stofwisseling der cellen. Het calvinisme liet de oerkerk zien, het oerlichaam.

We zien het schouwspel van de dansende Salome en de onthoofde Johannes de Doper. De lichtereren kiezen voor de dansende Salome, en de zwaardereren kiezen voor de onthoofde Johannes de Doper. Zij zijn immers bevindelijk, sober en ingetogen. De dansende Salome is de wereld. Zij nemen teveel naar binnen, wat ze later allemaal weer moeten uitspugen. Het is allemaal hebzucht. Het protsen en het vleien, en het gaat maar door. Ze hadden Johannes de Doper in de boeien geslagen, opdat ze ongestoord verder konden gaan met hun losbandigheid, stelde Johannes Calvijn. (Verkl. Mattheus 14) Calvijn noemt het een dans van ondankbaarheid.

Het is natuurlijk zo dat zij niet openstaan voor het eeuwig evangelie. Daar denken ze niet over na, en dat willen ze niet. Ze leven met de geest van versimpeling, en daarom is het andere tot hen een bedreiging, en willen ze af van Johannes de Doper die door hen heen prikt. Ze willen feestvieren, geen bezinning. Ze zijn lichtzinnig in hun dronkenschap, en Johannes de Doper is een doorn in hun oog. Daar trekken ze zelfs hun kerkelijke registers voor open. De geschiedenis herhaalt zich. Kijk wat ze met Johannes Hus hebben gedaan om dezelfde reden. Hij was een middeleeuwse Johannes de Doper, de voorloper van de reformatie, de wegbereider.

Ook in de reformatie zien we zowel de dansende bloeddorstige Salome en de onthoofde Johannes de Doper. Er ontstaan twee stromingen : gedefformeerd en gereformeerd. Velen worden in de reformatie te lichtzinnig bevonden. De reformatie is niet zonder gevaren voor de ziel. Daarom moet de nieuwe doleantie wel komen.

Er is een ster van Salome waar de hedonisten door leven. Dit zijn de dagen van Noach. Men eet, drinkt en leeft voor plezier. Handelingen 10 : Petrus krijgt een visioen waarin hij te horen krijgt : 'Slacht en eet.' Hier stoppen de hedonisten met lezen. Alles wat ze eten is rein. Petrus daarentegen was voorzichtig en was in onzekerheid over de betekenis. Later kreeg hij de betekenis, verderop in het hoofdstuk, dat hij niemand onrein mocht achten vanwege hun afkomst. In die zin kreeg ook Noach het bevel om het Woord te brengen na de zondvloed. Het laat verschillende bedelingen zien, verschillende seizoenen. Soms moeten we in stilte zijn en ons afzonderen, en soms moeten we het Woord brengen. God's leiding is hierin het belangrijkste, opdat we niet door het vlees werken, want het vlees kan heel religieus zijn.

Ik had een droom over een familie die eerst in mijn geboortedorp woonde, toen ik heel jong was, maar ze gingen al snel naar een andere plaats, naar de plaats waar de grootouders woonden, en ook verschillende tantes en ooms. Ik miste die familie toen, maar we gingen ze weleens opzoeken, en ze waren bevriend met een tante in die plaats, dus soms zag ik die familie daar nog. Hun zoon ging naar het Calvin Lyceum, en ze werden zo nu en dan nog genoemd in allerlei kerkelijk verband, want zijn vader ging dan ook nog theologie studeren. In ieder geval inspireerde die familie mij altijd, maar het verdween meer en meer naar de achtergrond. Toen had ik een droom dat ze naast die tante woonden. Neem ik dat dan letterlijk ? Nee. Het is in de geestelijke wereld, iets dat terugkomt.

Petrus kreeg nieuwe gelegenheden om het Woord te brengen. Er waren deuren geopend. Zo kon er afgerekend worden met zonde en vooroordeel. Zo kon de ster van Salome in de mens wegvagen, en kon de mens zicht krijgen op de onthoofde Johannes de Doper, de wegbereider, zoals Johannes Hus de wegbereider was van Calvin.

Telkens weer komt de ster van Salome om de profeten te vervolgen, maar zo kunnen zij groeien en worden zij tot de Heere gedreven. Zo wordt hun leerzucht aangewakkerd om zo los te komen van elke vorm van eerzucht.

35. DE PREDIKING VAN HET BOEK DES LEVENS - EEN DROOM

Ik had een droom dat ik in de geestelijke wereld was met een overleden popster die nu in de wolk van getuigen is, waarover we kunnen lezen in Hebreeën 12 en Mattheus 17 en in de nieuwe bijbel in Ewa 35, Odenlech 47:7 en Behemma 18.

Ik had een droom over Michael Jackson, hij was een Jehova Getuige. We brachten het Woord van het boek des levens, de nieuwe bijbel, wat de beloofde witte steen is voor de overwinnaars, het witte manna (Openbaring 2), ook over de behandeling van dieren.

Hij zat nog steeds vast in het systeem, omdat hij de plicht had om allerlei bijeenkomsten te bezoeken, en in principe moest er in de regio waar hij werkte, wanneer er een boek werd gepubliceerd, advertenties in staan, dus toen het boek des levens daar in die regio werd gedrukt, moesten ze die advertenties erin zetten, anders was het niet toegestaan, net als de oude bijbel op aarde waar ze een copyright op hebben gezet. In dit geval zag ik een van die nieuwe bijbels, en er stonden advertenties in voor oldtimers, ook al was ik blij om te zien dat ze het boek des levens al hadden, dus ja Michael en ik predikten het, maar hij werd opgeroepen om een bijeenkomst te bezoeken, en ik ging met hem mee om er kennis van te nemen. Er was een soort van Oprah Winfrey figuur daar met veel invloed, en de zaal zat vol en ze kregen er allemaal een bord, ook Michael.

Ik stond bij Michael, maar ging niet zitten. Aan de voorkant, waar de Oprah figuur was, was een kop van een os met de nek die eraan vastzat, en het pulseerde, en iedereen keek ernaar, en al hun borden waren vol met vlees, maar het was aangepast, ze hadden er eieren doorheen gedaan of zoiets.

Ik denk dat Michael de indruk kon hebben dat er hier iets mis was. Ze probeerden het er allemaal goed uit te laten zien, als een specialiteit, een keukenproduct, maar ik zei: 'Michael, dat is vlees' (van mishandelde dieren), want hij zat nog steeds achter zijn bord.

Het was een tijdje stil. Toen pakte hij na een tijdje het bord en gooide het op de grond. Toen ging hij naar het bord van de Oprah figuur en pakte haar bord en kieperde het ook ondersteboven, toen moesten we rennen. We waren in een soort stad, en er waren allerlei ijzeren frames, en we moesten soms springen. Toen kwamen we wat mensen tegen die Michael herkenden en ze begonnen met ons mee te rennen, ze waren allemaal blij dat ze hem zagen.

Toen later toen we ergens veilig waren had ik het over de vertaling van het boek des levens voor andere talen, toen zei hij dat dat niet makkelijk zou zijn omdat al deze steden, en ook hijzelf, nog steeds onderworpen waren aan strenge regels, en dat het echt het werk van smokkelaars is, hetzelfde als hoe ze op aarde oude bijbels in China moesten smokkelen, dus in feite leefden ze nog steeds onder een dictatuur, en hij maakte er muziek over, over het werk van smokkelaars, dus er is nog steeds een geestelijke oorlog en er is geen gemakkelijke weg doorheen.

We moeten vechten voor het boek des levens en overwinnen, we moeten vechten voor het verborgen manna, aangezien de aardse en slechte systemen alleen de materialistische vormen, de compromissen etc. toestaan en het moet allemaal volgens hun regels. Er was een soort systeem dat alles splitste en daarna verdraaide, wat de werken van het vlees zijn.

36. BESPREKING VAN II KAMBA - DE DIEPE SLAAP VAN ADAM

Het geopenbaarde boek des levens is wonderbaarlijk. De nieuwe bijbel is prachtig. Bijvoorbeeld het bijbelboek II Kamba. Wat betekent de naam Kamba ? Het is een hemelse naam. Dat het ook de naam is van een stam in Kenia heeft er in de hogere hemelse context weinig mee te maken, maar het wijst toch in zekere zin op Afrika en Kenia, het begin van de aarde. (zie Duizen 6) Het boek II Kamba gaat over het openen van de geestelijke zintuigen. Het gaat er niet om om soms een droom of een visioen te hebben, want dan zouden de blinden nog steeds de blinden kunnen leiden. Natuurlijk kan een droom of visioen een grote richtlijn zijn voor ons leven, maar er moet veel meer gebeuren. Wij moeten in het geestelijke leven, en geleid worden door het geestelijke, ieder moment van ons leven. Daar hoort ook de slaap bij. Wij mogen geen overmaat krijgen aan geestelijke indrukken. Juist als onze geestelijke zintuigen opengaan dan zal er dus ook een diepere geestelijke slaap intreden.

We lezen in het boek II Kamba iets heel belangrijks, iets wat de huidige wereldsituatie zal verklaren. Profetie, het geleid worden door de Heere, is belangrijk, maar het staat niet op zichzelf. De mens moet leren toetsen, en daarvan is Ishmael een archetype. (II Kamba 9 en 10) Ishmael leefde in vijandschap tegen ieder mens, vertrouwde niemand zomaar, gaf zich niet zomaar over, wat een diepere betekenis heeft. We lezen dat dat hem uiteindelijk door de woestijn brengt naar het beloofde land, als een beeld van de reformatie. (10:1)

We kunnen zo begrijpen waarom de islam zo op de westerlijke wereld drukt. De westerlijke wereld heeft namelijk een missing link. Ze hebben de leiding des Heeren en het toetsen veracht, voornamelijk het toetsen. Die wetenschap is bij de westerlingen onderontwikkeld. De nieuwe bijbel, het boek des levens, de witte steen voor de overwinnaars, het verborgen manna, waar Openbaring 2 over spreekt, het geschrift genaamd de RV-Bijbel, de Rodenberg Versie, bespreekt deze belangrijke theologische wetenschap.

Wil je het goedmaken tussen jou en God ? Leer dan te toetsen. Worstel met God op het Pniël zoals Jakob, en worstel met de goden der mensen. Dat is om te zuiveren en te verdiepen, zodat je er geen bedrieglijke afgod op nahoudt. Oh, zo belangrijk is dit, geliefden.

Nu, bestudeert het Woord en predikt het Woord, voor uw eigen welzijn, en voor het welzijn van anderen. Uw eigen welzijn ligt in het welzijn van de anderen verborgen, wat u de ander schenkt. Egoïsme zou dus uw eigen welzijn in de weg staan.

Denk hier niet te makkelijk over. II Kamba is hierin een leidsraad en raadgever, in de nieuwe bijbel. We lezen in hoofdstuk 8 vers 1 :

‘Zij is de moeilijk benaderbare, omdat ze staat voor de voorschriften en condities van de geestelijke oorlogsvoering.’

God is niet makkelijk, niet onvoorwaardelijk, niet voorwerpeeljk als een object wat je kunt oppakken en rondbazen. Neen. God is voorwaardelijk, en dat is maar goed ook, anders zou er van alles mis kunnen gaan. Kent u de gebruiksaanwijzing van het leven ? We luisteren allemaal goed naar de aanwijzingen van de brandweer om beschermt te zijn tegen het vuur, maar God is ook een

soort brandweer. Luisteren we wel naar God, of maakt het allemaal dan ineens niets meer uit omdat het over theologie gaat en over het geestelijke ? Het aardse is maar een versimpeling van het geestelijke. Nemen we God's waarschuwingen in acht ? Wat is God ? Ook dat wordt in de nieuwe bijbel uitgelegd, want de mensen hebben hele verkeerde voorstellingen van God en dat aan hun kinderen doorgegeven, niet door enige kennis verhinderd. En hoe komt dat ? Ze toetsen niet, ze onderzoeken niet. Ze nemen het klakkeloos van elkaar over om er maar bij te horen. Het zijn kuddedieren, en ze worden opgedreven door de roofdieren. Ze worden gefokt en zijn op weg naar de slager. Blaast dan op de bazuin. Zou je niet op de bazuin blazen ? Zo niet, dan zouden wij hun bloed aan onze handen hebben.

Het kan zo niet langer, hoe deze wereld is. Maar begin bij jezelf. Heb ook niet alles in kannen en kruiken. Wees niet te gedetailleerd en te dogmatisch, maar geef ruimte aan het hogere. Wordt opgenomen. Ga het hogerop zoeken. Het lagere zoekt om te verslinden. Het lagere heeft alles al in orde, alles voor de simpelheid en de lekkere smaak. Het gaat hen allemaal om de smaakpupillen. Very tasty, heerlijk, smullen maar. Daar gaat het ze om, en het geestelijke leven verwaarlozen ze. Misschien ken je de verhalen uit het boek Daniël wel, en uit het boek Openbaring, van godslasterlijke beesten die tot de hoogten gaan om de heiligen te bespotten, alles wat heilig is te vertrappen. In deze dagen leven we, waarvoor Paulus Timotheus al waarschuwde. De kinderen zouden ongehoorzaam aan hun ouders zijn, liefdeloos, en zelfzuchtig, met meer oog voor genot dan voor God. De instelling van de ouders zouden ze verachten, en allerlei excuses hebben. Ja, heden ten dage worden ouders gekruisigd door hun kinderen. Tuchteloos willen ze opgroeien, voor galg en rad. Ze willen niet gecorrigeerd worden. Dat vinden ze negatief. Ze willen in de leugen leven, hun eigen zin doen. Maar daar is het leven niet voor. Niets staat op zichzelf. Het ware leven is je leven te geven voor het hogere doel. Dat is ook de weg tot het eeuwige leven.

Het boek II Kamba roept de mens weer terug naar school, niet zomaar de menselijke school, maar de natuurschool, de school des Heeren. Daar moet de mens de hemelse economie leren en het hemels loon. (II Kamba 9) Zonder betaling komt men nergens. Dat is iets wat we op aarde al leren, maar dat is een geestelijk principe, geen aards principe op zich. Het boek II Kamba wijst erop dat er geen gat mag vallen in onze scholing, want dan is alles verloren. Vijanden zullen door de gaten binnenkomen.

Het boek II Kamba wijst erop dat vaagheid van belang is, dat het vleeselijke niet alles te definief maakt en voortijdig afrond van 'Klaar is Kees' terwijl het nog helemaal niet klaar is. (9:26). Het wordt omschreven als het belang van het gaan door mist. Zo worden de geestelijke zintuigen getrained. Het vlees heeft zijn eigen scholen gemaakt, die alles al in kommen en kruiken hebben, en die scholen moeten afgebroken worden. Daarom is leegte belangrijk.

Nu, we hebben gezien dat door het openen van de geestelijke zintuigen ook de diepere slaap kan intreden. We hebben het dan over de diepere slaap van Adam waardoor hij Eva ontmoette, wat zowel in de grondteksten van de oude bijbel staat als uitvoerig wordt beschreven in de nieuwe bijbel. Dat was allereerst een gevecht. Deze slaap wordt genoemd de Tardemah. (II Duizen 19) Het wordt ook wel de oerslaap genoemd. Hiervoor moet de valse slaap, de slaap van het vlees, de valse vrucht, Septus, verslagen worden. Dan zullen er scheppingswonderen plaatsvinden. De wereld is in de staat zoals het is door het nemen van de valse vrucht. De mens is onder zware hypnose gekomen.

Maar er zal ontwaking zijn voor de overwinnaars. Zet door, kom tot de gebruiksaanwijzing van het leven, en breng anderen er van op de hoogte.

Wat moeten we doen in Getsemané ? De wereld is een groot Getsemané. Het is het tijdperk van leugen en misbruik. Daar ontkomt niemand aan. Ook is het een groot Golgotha, maar men maakt snelwegen tot de olijfberg. Men verdiept het niet. Men verletterlijkt het snel snel, en men onderdrukt anderen daarmee. Wat moeten we dan doen ? Teruggaan tot Pniël, teruggaan tot de Tardemah, waar Adam worstelt met Eva. Ze geven zich niet zomaar aan elkaar over, maar ze toetsen, ze onderzoeken, zuiveren en verdiepen. Dat is de Ismaelitische boodschap die men heeft weggeworpen, en daarom drukt de islam met ernst op de wereld : Keer terug tot het verlorene, tot het weggeworpene, het vergetene, want er is meer weggeworpen dan nodig was.

Versier elkander met het Woord des Heeren, zoals de wereldschepen de heiligen brachten tot de bloemenzeeën, waar ze elkaar versierden met verhalen. (IV Werktuigen 7:228)

37. HET GEHEIMENIS VAN ADAM EN EVA

In de Tardemah, de diepe slaap van Adam, worstelen we met onszelf, met God, en met Eva, met het leven. Allereerst is er die worsteling voordat de schepping plaatsvindt, de schepping van onszelf en de schepping van de vrouw. We moeten oppassen voor het overromantische. We moeten zien hoe diep de zondeval is gegaan, hoe groot de zonde is, wat dit voor een beest is, om het doeltreffend te kunnen overwinnen. Dat betekent ten diepste zelfoverwinning, overwinning van onwetendheid. Het is een beeld van de exegese, de schriftuitleg, de interpretatie. We zien het woeste tardema om ons heen. De mens is nog niet geboren. We zien de duistere raadselen van de oerchaos. De aarde is in barensweeën. De Waarheid moet geboren worden. Nu regeert de leugen nog. Het zijn zware barensweeën. We zien de woeste natuur die van alles zin probeert te maken, op zoek naar het verlorene en vergetene, op zoek naar de herinnering, naar déjà vu.

Om dieper tot de oerherinneringen te komen, om daartoe te ontwaken, moet men wel eerst dieper vergeten, dieper gaan slapen, in de tardema, de diepe slaap (Hebreeuws), zoals Adam. Ook Abraham werd in deze slaap gebracht. Het is de slaap van de profeten, van hen die God zoeken, die alles hebben achtergelaten. Ook wordt zo het vlees tot slaap gebracht, zodat het de heiligen niet meer kan teisteren. Saul werd door de tardema overmant, zodat David zijn speer en waterkruik kon nemen. Het is de slaap des Heeren om de heiligen te beschermen tegen de vijand.

Toen Abraham werd overmant door de tardema viel een schrik en grote duisternis op hen, en hij kreeg te horen dat zijn zaad vreemd zou zijn in een vreemd land, om daar onderdrukt te worden, en daar te dienen. De tardema is er ook om het Woord des Heeren door te geven. In de Tardema kreeg Abraham ook te horen over de uittocht. (Genesis 15) De Tardema ontmaskert ook de zonde, laat zien hoe diep de zonde is gegaan, en de grootte van de zonde. Zo weet de jager op welk beest hij moet jagen en waar het beest is. Ook wordt het oordeel in de Tardema bekend gemaakt, het oordeel over de zonde, en hoe groot het oordeel is, en hoe diep het gaat.

Laten we komen tot de slaap des Heeren, opdat het vlees in slaap zal vallen, en onze geestelijke zintuigen zich zullen openen. Dan zullen we zien dat de schepping een openbaring is. Adam moest niet zomaar op zoek gaan naar een vrouw, maar hij moest de slaap des Heeren in, de diepe slaap, de oerslaap, waarin hij zijn rib moest offeren, als beeld van dat hij zichzelf moest offeren, zijn oude leven. Hieruit werd Eva geschapen, maar dat was in diepte een openbaring. De openbaring komt alleen maar in een worsteling, door het toetsen. Adam moest dus ook zorgvuldig naar Eva luisteren. Hij moest het op diepte leren schatten, en niets zomaar klakkeloos aannemen.

De ribben zijn de beschermers en de tralies van het hart, en door het afleggen van zijn rib kon de Heere zijn hart innemen om hem het geheimenis van de vrouw te laten zien. De nieuwe bijbel gaat diep op dit geheimenis in. De rib is in de nieuwe bijbel ook het beeld van de verbrokenheid. Alleen doordat de rib uit het leven van Adam gebroken werd kon de Heere tot hem komen. Hierin was Eva geopenbaard waarmee hij moest worstelen, om het te kunnen begrijpen en doorgronden.

De rib, het heeft meerdere betekenissen, zowel in de oude als in de nieuwe bijbel. Hier kwam de vrouw uit voort. II Duizen 13 noemt het de Vreze des Heeren, wat voor de overwinnaars is, zij die zich hebben toegewijd aan de moederlijke God, zoals Calvijn stelde dat God allereerst als moeder tot de mens kwam. De mens wilde God niet als moeder, en daarom is er een overblijfsel van hen die

dat wel willen. Voor hen is de rib, net zoals de overwinnaars uiteindelijk tot de witte steen zullen komen. Uiteindelijk is de rib dus de witte steen in Openbaring 2, oftewel het verborgen manna, het boek des levens, de nieuwe bijbel. Dat is wat het beeld van de vrouw betekent. Dit is het geheim van de schepping en de openbaring van de vrouw.

Adam moest wel worstelen met dit begrip. Er zijn zoveel aardse vrouwen wiens wegen naar de dood leiden. Salomo waarschuwt er ook voor in de Spreuken, en in het boek Prediker. Ook de nieuwe bijbel. Uiteindelijk, spreekt de nieuwe bijbel, zal als de man tot de rib komt het tot een boog worden om het vlees te verslaan, het kwaad te doorgronden. Deze boog heeft de man nodig om de zonde af te leggen, zijn oude leven. Dat is ook wat de worsteling is. Het is bovenal een worsteling met jezelf, met je oude natuur. Ook in het paradijs moest die worsteling plaatsvinden, want er waren nog vele gevaren. Denk aan de slang die de boom der kennis bewaakte. In de nieuwe bijbel wordt er ook gesproken van een zwijn. Al met al is de Tardema hiervoor, de diepe slaap, als het Pniël van het paradijs. Adam moest tot haar gaan en met haar worstelen, opdat zijn ideeën gezuiverd zouden worden en zouden rijpen.

Nu, geliefden, dit is een wonderbaar geheimenis. Adam moest alles achterlaten om de Tardema binnen te gaan. Hij mocht zich aan niets meer vasthouden, en zo kon hij de paradijselijke slaap in, om dieper te gaan. Zo zou het vlees, zonde en onwetendheid, gedood worden, opdat hij zou opstaan tot een nieuw leven en de werken des Heeren doen, uitgebeeld door de natuurvrouw.

Hij kreeg een boog, een wapen, en dat viel eerst hemzelf aan. Eerst werd hijzelf door de boog gezuiverd. Onreinen mogen niet bij de boog komen. Eerst werd hijzelf door zijn strijdmes besneden. Het oordeel des Heeren begint bij jezelf. De oordelen des Heeren zijn goed en waarachtig, en boven alles te begeren.

Laat je vooroordelen varen als je tot deze boog komt. Laat alles achter om tot deze boog te gaan en het boogschieten te leren. Dit was ook het teken wat aan Noach werd gegeven na de zondvloed. Vaak wordt er gesproken van een regenboog, maar in de grondtekst is het ook een boog van een boogschutter. Dit is het verbond tussen God en mens, waarin de mens de opdracht heeft gekregen om de zonde en leugen af te leggen, en de gerechtigheid en de kennis aan te doen. Daartoe is het pad door de wildernis. De mens moet hiervoor de vleespotten van de zelfzucht afleggen. Het is moeilijk. Het is niet makkelijk. Velen klaagden tot Mozes. 'Waarom heb je ons uitgeleid ? Hier is niet genoeg te eten, niet genoeg te drinken.' Maar zij moesten hun bronnen in de Heere vinden, het leven aan de aarde ontworstelen. Alles zou gaan door de geestelijke oorlog en de geestelijke jacht. Niets kwam vanzelf.

Worstelen wij nog met de Heere en met onszelf, of maken wij ons eigen beelden ? Och, bedrieg uzelf toch niet. Er is alleen leven in de Tardema. Zo begon uiteindelijk de schepping, en dat is iets wat de in wezen ongeboren mens nog moet leren. Wat er om ons heen is gebouwd is nog niet per definitie de waarheid, maar veelal de vijanden die ons hebben omringd en die wij nog moeten verslaan, moeten ontmaskeren en doorgronden, opdat gif tot medicijn wordt. Dat is de uitdaging. Och, wijst toch niet af degene die u heden ten dage roept.

38. EEN STUKJE NEDERLANDSE GESCHIEDENIS

In 1816 werd onze geliefde moederkerk onderworpen aan het wereldse en moderne gezag van koning Willem I. Andersdenkenden werden vervolgd. Natuurlijk ging onze geliefde moederkerk ondergronds, alhoewel verschillenden de gevangenis inmoesten. Je kon niet zomaar vrij prediken.

Aan het einde van de jaren 1800, toen het weer wat veiliger was en meer godsdienstvrijheid probeerde Abraham Kuyper de geliefde moederkerk te herstellen. Het was een grote uittocht uit de koningskerk. Er waren wel meerdere van zulke uittochten geweest, zoals in 1834 en 1841.

Kuyper's uittocht werd de doleantie genoemd, en het was een grote beweging, een grote exodus.

Begin jaren 1900 werd Abraham Kuyper president van Nederland.

Het was een opmerkelijke man, zeer geliefd, kon mooi over de natuur prediken, in verband met de boodschap van God. Ook gingen er wat dingen mis in zijn kerk, en waren ze er nog lang niet.

Daarover spreken wij ook in ons onderwijs. Uiteindelijk moeten we niet geleid worden door kerkbestuur, maar door Gods bestuur, en zo was er dan in 1944 een hele grote uittocht nog uit de Kuyper kerk, de beweging van Klaas Schilder, want die wilde niet teveel afhangen van allerlei kerkelijke besluiten, maar God's besluiten. Natuurlijk werd dat ook weer een eigen kerk, de vrijgemaakten, die vervolgens ook weer afsplitsten in 1967, waar ik in opgroeide. Een stukje Nederlandse kerkgeschiedenis. Er werd ook weer veel afgedwaald van juist heel belangrijke zaken, en nog steeds waren ze er nog niet.

Over deze dingen spreken wij vaak. Het is onze vaderlandse geschiedenis. Hier liggen onze wortels. Wij mogen het verdiepen en zuiveren, en omdat Kuyper zo'n belangrijke oudvader is van Nederland en het Nederlandse kerkwezen, maar toch nog had te maken met de tijdgeest, met de tekortkomingen van de vorige eeuwen, moeten we opgaan tot de verdere doleantie, oftewel de nieuwe doleantie. Oude en nieuwe bijbel komen hier tezamen en leggen elkaar verder uit.

39. DE SCHOOL VAN PNIËL

Ik bezocht eens als kind mijn grootouders die in een andere plaats woonden. Ze hadden een blad over het paradijs. Ik kon het me nog goed herinneren, de plaatjes, prachtige natuur van het paradijs. Het maakte grote indruk op me als kind.

De verdere schepping gebeurde door de slaap van Adam, zoals de schepping, of liever gezegd de openbaring, van Eva. Eva was een beeld van het beloofde land, maar Adam moest eerst nog de lagere Eva ontmaskeren en overwinnen. Hij moest met Eva worstelen, als op Pniël, in de diepe slaap, ook we de Tardemah genoemd, in het hebreuws. Ook moest hij zijn lagere zelf overwinnen. Eva zou hem daarvoor doorboren, zijn herinnering, zodat hij tot de oervergetelheid zou komen en de oerherinnering. De nieuwe bijbel spreekt uitvoerig over dit geheimenis.

Hoe komen wij tot de diepe slaap, de tardema ? Anderlech 1:55 is hier heel duidelijk in :

‘De vrucht van de honger is het lijden, en de slaap, om zo door de diepe slaap tot de geestelijke wereld te komen.’

Wij moeten ons dus afzonderen en minderen, en het lijden aanvaarden, want het brengt zo de geestelijke diepe slaap die we nodig hebben, de tardema. Alleen door het kruis, door het geestelijke visnet, zullen wij de tardema binnengaan. Adam moest zijn rib opofferen, wat een beeld is van het oude leven afleggen en te gaan tot het geestelijke Woord, waarvan de rib ook een beeld is, en waarin Eva geopenbaard zou zijn. Eva zou zijn leidsraad zijn, zijn hulp, maar hij moest daarvoor de lagere Eva afdoen, zijn eigen ego. Het is de worsteling met een slang, en met een zwijn. Het is een vreselijke strijd.

Niemand zegt dat het gemakkelijk is. We willen ook niet het gemakkelijke, maar de uitdaging. We willen de volle prijs betalen, we willen verder trekken, en niet zomaar gelukkig gaan lopen zijn en doen, terwijl er nog zoveel werk te doen is. We willen de Heere helpen.

Calvijn stelde dat we de wederoprichting van de kerk van binnen moeten zoeken, in tegenstelling tot de farizeeërs die naar een aards en vergankelijk rijk zochten. (Verkl. Lukas 17:20)

Diep in de tardema, de slaap des Heeren, moeten wij komen tot het Pniël. Het is van belang dat we komen tot de school van Pniël, tot de wetenschap van het geestelijke worstelen, de wetenschap van het toetsen. Het vlees zal namelijk alles op alles zetten om ons in het toetsen proberen te verleiden het halfgebakken te doen, om ons zo te misleiden. Weest daarom waakzaam en nuchter en laat u scholen door de Heere. U moet geschoold worden in het worstelen met uzelf, het worstelen met de Heere, en het worstelen met het kwaad. Ook is dat een worsteling met het leven. Zo moet u uzelf ontworstelen van het vlees en worstelen om bij de Heere in te gaan.

In veel kerken wordt er gepredikt dat het niet te verdienen is, opdat niemand roeme, maar dit is slechts een deelwaarheid. De mens mag het zeker niet verdienen door de vleselijke werken, maar moet leren wandelen in de hogere werken. De genade is een hoger loon in de leer van Calvijn, een ander soort loon, die niet zomaar voor het grijpen ligt in de leer van Calvijn, en waar hij maar heel subtiel over spreekt, als een geheimenis des Heeren. Wij moeten door het oog van de naald, door de

enge poort, om ook maar enige aanspraak te hebben op het hemelse loon. Wij uit is op het loon der mensen heeft zijn loon al.

Laat u niet bedriegen door het luie vlees dat het niet verdiend mag worden, want dat zijn smoesjes. Het heeft het gehele volk in verlamming en overafhankelijkheid gebracht. Het heeft de hemelse economie verwoest, en misdadigers komen zo met van alles weg, door het toverwoord 'genade' en 'geloof', en 'niet door werken, opdat niemand roeme'. Wij mogen ook niet in het vlees roemen, maar wij roemen in het kruis. De sleutel tot het wel of niet verdienen ligt in de leer van Calvijn in de leiding des Heeren. Men wordt dus niet zomaar beloond voor werken, maar alleen als men door de Heere geleid wordt. Die leiding kan alleen ontstaan door het onder ogen komen van de vleselijke doodstaat van de mens, en daaraan af te sterven opdat er nieuw leven komt. Dat zijn de belangrijkste stukken in de leer van Calvijn.

40. DE GELIJKENIS VAN DE VROUWEN EN DE HONINGBOOM

Twee vrouwen maakten een lange tocht tot een honingboom.
Er was een man die de honingboom bewaakte,
die hen geen doorgang wilde geven.
Er ontstond een worsteling, maar de man wilde niet opgeven.
En er kwam een derde vrouw bij, en de man moest vluchten.
Maar de vrouwen riepen de man terug.
‘Neem jouw deel van de honingboom,’ sprak één van de vrouwen.
De man nam van de honing en ging zijn weg.
In de nacht kwam de man terug met vele andere mannen,
maar zij konden niets tegen de drie vrouwen beginnen.
Weer sprak één van de vrouwen dat ze hun deel van de honingboom
konden nemen, en de mannen namen van de honing.
De nacht daarop kwamen de mannen terug met nog meer mannen,
en weer ontstond er een worsteling, maar zij konden niets tegen de
drie vrouwen beginnen.
Weer namen zij een deel van de honing en gingen weg.
De nacht erop kwamen er vele duizenden mannen,
maar de honingboom en de vrouwen waren nergens te vinden.
En zo zal het koninkrijk der hemelen zijn.
De mens der zonde zal niet regeren.

41. GELIJKENIS VAN DE GROTE BREDE RIVIER

En de hemelse moeder zei tot haar zoon : Ga over de grote brede rivier totdat gij een eiland vindt, en zondert uzelf daar af, en probeer daar te leven, het woord des hemels onderzoekende. En als er iemand tot het eiland komt, trekt dan verder en ga tot het volgende eiland, en doe daar hetzelfde. Leer het woord des hemels in afzondering daar te leven. En als er dan weer iemand komt tot het eiland, trek dan weer verder, en ga tot het volgend eiland, en doe daar hetzelfde. En trek voort van eiland tot eiland totdat gij aan de overkant bent gekomen van de grote brede rivier. Daar zult gij een vrouw vinden, maar gij zult haar niet aanraken, en gij zult verder trekken, de wildernis in. En in diepe wildernis zult gij een andere vrouw vinden, en zij zal u niet laten gaan, en zij zal twistziek zijn en met u strijden. Houdt vol tot het einde, opdat u het woord des Heeren zult vinden dat verborgen is, wat nog nooit aan een mens was getoond. En onderwijs haar in grote liefde wat de Heere u heeft vertoond, en ga terug tot de eilanden om hetzelfde te doen, om hen die daar zijn te onderwijzen. En de vrouw zal u volgen op de voet en u tot een hulp zijn. Zo zal het koninkrijk der hemelen zijn.

42. LEVENSPRINCIPES VAN HET PARADIJS

Ik had een droom dat ik in een rijtjeshuis woonde. De huizen hadden ook deuren tussen elkaar, zodat je van het ene naar het andere huis kon. Aan de linkerkant woonden de Indonesische burenen, en aan de rechterkant woonde een meisje waar ik soms zorg voor droeg vanwege haar moeilijke verleden. Het zusje en een nichtje waren bij mij in huis, en ik zat achter de computer en had contact met het buurmeisje die haar nieuwe haar liet zien. Het leek alsof ze het wit had geleverd, maar toen schoof ze het wat en leek het dat het een soort witte strikjes waren. Het ging niet zo goed met haar, ze zei niet veel, en toen zei ik : ‘Kom maar even hier, dan krijg je een knuffel.’ Ze zou dus komen door de deur tussen onze huizen in. Ze kwam al heel snel, en ik zei dat ze even bij de andere meisjes kon gaan zitten, want ik was nog even op zoek naar mijn huisjasje. Ik had ook net mijn sportschoenen aangedaan. Ik kon mijn huisjasje niet vinden, dus toen ging ik door de deur aan de andere kant naar de andere burenen om te kijken of het daar nog lag, want daar was ik net geweest, maar er hing een ander huisjasje met een capuchon, maar die was van de buurvrouw, en die wilde ik ook niet aantrekken. Er lag een grote kaart van een zogenaamde aardappelmeter, waarop informatie stond over aardappels, hoeveel je er per dag van kon eten. Mijn opa woonde ook in de buurt, en die was lid van een krant genaamd ‘De Aardappel’. Naast de hoofdtitel was altijd een plaatje van een groene aardappel. Er stonden ook Duitse artikels in. In mijn huis ving ik ook een Afrikaanse vrouw op. Haar man wilde niets meer van haar weten en ze wist niet waarom. Natuurlijk heeft deze droom een diepere betekenis. Het was een natuurplaats. Het was mooi weer. Het was alsof ik in het paradijs was aangekomen, alhoewel sommige dingen nog niet soepel liepen. Ik was dingen kwijt. Mensen liepen nog met trauma’s, en ik probeerde ze te helpen. Natuurlijk als je tot het paradijs gaat wil dat niet zeggen dat alle problemen ineens wonderbaarlijk voorbij zijn. Het is nog steeds oorlog. Het blad ‘De Aardappel’ was voor moestuiniers en landbouwers. Mijn opa had ook land wat hij verbouwde. Het gaat over het werken in de grond, werken met de natuurprincipes, om de diepere levensbronnen aan de aarde en jezelf te ontworstelen, waar Kuyper over sprak in zijn boekje ‘The Practise of Godliness’, p. 29, en waar de nieuwe bijbel ook over gaat. Dat moeten we opdiepen en ons daarin aan de levensprincipes houden.

De nieuwe bijbel beschrijft de tocht van Adam door de tardema, de diepe slaap des Heeren, waardoor de schepping tot stand komt, en waarin Adam zich allerlei vaardigheden aanleert. Ook de eerdere Adam ging hier doorheen. We zien dit ook in de grondteksten van de oude bijbel. De herinnering (man) werd doorboort (besneden) door de eerdere Eva, en zo kwam Adam tot de geestelijke vergetelheid, tot Witi, als de weg tot het geestelijke geheugen. Dat is ook het overzwemmen van de rivier der vergetelheid, de Lethe, om tot nieuw land te komen. Zo begon overigens mijn droom. Ik zou hier niet gekomen zijn zonder de tardema en het overzwemmen van de Lethe.

43. TOCHT TOT EN DOOR HET PARADIJS

‘De gehechtheid aan aardse kennis moet verbroken worden, en herinnerings-zucht, die een mens tegenhoudt om de leegte binnen te gaan.’

Behemma 27:11

Wij moeten niet herinneren vanuit het vlees. Er is ook een vleselijk, zondig geheugen, wat besneden moet worden. Het is een gevecht tegen het valse, oude geheugen, wat afgelegd moet worden. We mogen mensen niet kennen naar het vlees, en zo ook niet beoordelen naar het vlees, maar alleen maar naar het geestelijke. Dat is een heel gevecht. De oude machten van het geheugen zullen niet zomaar willen loslaten.

We zijn opgeslokt door het beest van de vleselijke herinneringen. Kuyper stelde in zijn klassieker ‘The Practise of Godliness’ dat God de mens uit het paradijs dreef en dat de wereld in vijandschap zou zijn tegen hem. Hij stelt dat er maar weinig vrede en harmonie is op deze rusteloze wereld. Het zou doornen en distels voortbrengen, waar eerst nog het fruit in overvloed groeide. Kuyper stelde dat alleen als de mens het hardst zou werken, dan zou de mens tot het beste komen, maar uiteindelijk zou de natuur de mens overwinnen. De natuur zou de mens terugnemen. De natuur is mooi, maar verwoestend. Ze is verschrikkelijk. Kuyper stelde dat de natuur tegenwerkt bij de geboorte van ieder kind, en zo is iedere vrouw in grote pijn bij de geboorte, in groot zwoegen. Het voedsel van de mens wordt aangetast en weggetrokken door insecten en ander ongedierte, en gevaarlijke roofbeesten nemen een deel van de mensheid weg, telkens weer, stelt Kuyper. Zowel liefde als haat doet lijden, en mensen geven elkaar hun lijden en nemen het van elkaar, en ook dat roeit de mensheid uit, stelt Kuyper. We kunnen niet met en niet zonder elkaar. We hebben elkaar ook nodig voor onderhandelingen. (p. 13-14)

Kuyper beschildert de tragiek van het leven na de zondeval. De natuur brengt doornen en distels voort en onthoudt de mens de vrucht. De mens moet worstelen voor zijn dagelijks brood, stelt Kuyper. En die strijd zal de mens nooit winnen, want de mens raakt steeds meer vermoeid en verzwakt, en uiteindelijk is de natuur overwinnaar en brengt de mens terug tot stof. (p. 28)

De nieuwe bijbel gaat hier ook over. De mens zal de slaap des Heeren moeten ingaan, de tardema, en zo komen tot de rivier der vergetelheid, tot besnijdenis van het geheugen, tot doorboring, opdat de mens verder kan. Hier kan de herinnering aan het goede terugkomen. (Ewa 29:54)

Zelfs daar zal het aardse blijven trekken, en daarom moet de mens dieper de Lethe in, de rivier van de vergetelheid. (Odenlech 26:50) Er zijn slangen in de rivier de Lethe, en daarom moeten we op zoek naar het touw des Heeren wat ons wil leiden. (Odenlech 26:71)

Lethe wordt ook de eerste Eva genoemd (Duizen 36:2) Er zijn dus eerdere scheppingen geweest waarin onze bronnen liggen en waarnaar we dienen terug te gaan. De mens is ergens vastgeraakt en staart zich blind op latere scheppingen, en doet zo aan symptoombestrijding, wat de marktgeest is, Mercurius. Het is een complot tegen de mens gesmeed. De mens doet hier zelf ook aan mee. Daarom is de natuur tegen de mens, de vijand van de mens. Dat is het uitgangspunt. De natuur zoekt de mens te doden. Daar kom je niet zomaar overheen. Daar is wel een pad voor, het smalle

pad, met de enge poort, ook door de natuur gegeven. Het is dus heel dubbel. De oude mens moet sterven, en de nieuwe mens moet opstaan.

Ergens kruist de rivier van de weeklachten met de rivier der vergetelheid, Lethe, en ergens kruist de Lethe met de Enoe, de rivier der oerherinnering, opdat het goede wordt herinnerd. (Behemma 27 ; Ewa 29:54)

Dat is de oproep, oh volk. Trekt voort, want de zonde jaagt op u. (Buli 1:9)

Over de Lethe, de rivier van vergetelheid, moeten we tot het land van vergetelheid gaan, genaamd Witi in de nieuwe bijbel. Witi is de paradijselijke waarde die opgebouwd dient te worden. De mens moet geheel loskomen van de valse waanwaarde, de overwaarde. De mens heeft namelijk meer genomen dan hij verdiende. De mens is tot rover geworden en heeft de hemelse heerlijkheden geplunderd en verdraaid, maar zal hiermee niet ver komen. Daarom is de natuur tegen de mens. Daarom beschouwt de natuur de mens als vijand, en moet de mens nog geboren worden. De natuur zal de mens terugnemen tot de baarmoeder, tot stof, en dan pas zal de daadwerkelijke schepping komen.

De nieuwe bijbel beschrijft de Witi waarde in het paradijs als de waarde van het loslaten tot vergetelheid. Zonder het minderen kan de mens niet tot de Lethe komen, laat staan tot Witi. Eerst zal men dus tot de slaap des Heeren moeten gaan, tot de tardema, zoals Adam, en Adam ging ook tot Witi. Die tocht wordt in de nieuwe bijbel uitvoerig beschreven. Het spoor tot Witi loopt door de bron van Betelgeuse-Noord, een gebied van woestijnen en ijswoestijnen, waar de markten van de farizeeërs zijn. Om tot de bron te komen moet men eerst langs de valstrikken van het witte farizeïsme heen. Als men uiteindelijk in Witi is gekomen is daar een grote hemelse ladder. (Werktuigen 1)

Betelgeuse is de bron van Orion, de opening van het paradijs, waar de nieuwe bijbel veel over spreekt. (Werktuigen 2:15)

De troonboeken van het vlees zijn ook in de dieptes van Betelgeuze, dus de mens ontkomt er niet aan. Het houdt de vrouwen gesluiert, als wachters van de kennis. (II Duizen 30:18)

De nieuwe bijbel noemt Betelgeuze als belangrijk voor de voortgang van het profetische rijk. (Kamba 12:25)

Betelgeuze is de leidende ster van Orion. (Kamba 21:2)

Orion wordt beschreven als de poortwachter van het paradijs, rijdende op het beest Betelgeuze. (Duizen 20:53)

Uiteindelijk is Behemma, het eerste boek en het Genesis van de nieuwe bijbel, van het boek des levens, ook een gebied in Betelgeuze. Het is een continent. (Duizen 21:2) Betelgeuze had ook een heleboel paradijsteksten die later werden verdraaid en misvertaald. Dat was voor de oprichting van het valse woord. Daarover is de strijd. De mens moet terugkeren tot het ware Woord des Heeren. Het valse woord moet ontmaskerd worden. Men heeft alles vervlakt en versimpeld. Velen zien door

de bomen het bos niet meer. Men heeft menselijke overleveringen en tradities lopen toevoegen, allemaal voor de markt.

In Betelgeuse ligt ook het Septus geheimenis verborgen, van de valse vrucht, de giftige vrucht van het paradijs waardoor de mensheid viel. Dat geheimenis moet opgeklaard worden, opdat er verlossing is voor de mens. Het gaat niet zonder slag of stoot, niet zonder studie en onderzoek. Het mag niet versimpelt worden, want het is iets heel ingewikkelds, waar de aardse spiegelwerelden ook op wijzen. Het aardse is een voorhangsel van het geestelijke, een gelijkenis.

Uiteindelijk moeten we komen tot Moeder Betelgeuze, die door haar netten de uitverkorenen opvist. (II Behemma 11:24)

Eerst moeten we Betelgeuse West binnengaan. Tussen het Oosten en het Zuiden ligt een enorme zee die ook het Westen van het Oosten gescheiden houdt. De nieuwe bijbel spreekt over dronken ruzen die aan de westkust lopen die eerst verslagen dienen te worden. Zij worden bestuurd door fluisterende zeemonsters. Het is een orde die de Uvuur heet, aan de westkust van Betelgeuse. We moeten zijn als David, veelal Ahn genoemd in de nieuwe bijbel, die tegen Goliath strijdt. Dit staat voor het gaan van de aardse betekenis tot de geestelijke betekenis. (Werktuigen 1)

De nieuwe bijbel stelt dat de aarde en Orion in elkaar verwoven zijn, dus ook de poort van het paradijs. (Werktuigen 2:15)

Uiteindelijk worden wij tot de aarde teruggezonden als zendelingen als we in deze dingen zijn ingewijd, de kennis van de geestelijke vergetelheid, van Witi. (Werktuigen 3:20)

Door tot de diepte van de tentendienst te gaan, de dienst van de Kehatieten, komen we dieper in Betelgeuse West om tot deze dingen voorbereid te worden. (Werktuigen 4:15)

De kerkvader Augustinus wordt in dat opzicht genoemd. Hij mengde de stad met de wildernis om zo de stad te kunnen overwinnen. Hij was een minger, en kwam zo op het pad van de wildernis, tot de wildernis van Betelgeuse West. Dit pad liep door tot het Oan gebied, van de geestelijke slaap, van de paradijselijke slaap, de tardema. (Werktuigen 4:27)

Dit was ook door het aanpakken van al te letterlijke en eenzijdige beelden over de hel. (4:28-38)

Als we in het Betelgeuse paradijs zijn gekomen, in Oan, is de Witi een fragmentarisch leven, wat druppelt, en wat gebaseerd is op variatie. (4:41-43)

Hiervoor moeten we uiteindelijk tot de diepere Afrikaanse bron van Betelgeuse gaan. (III Werktuigen 5:3) Hiervoor ontkomen we niet aan Israel en Egypte, die we ook moeten verdiepen, want die zijn juist de brug tot Afrika.

44. BRIEFWISSELING IN DE NIEUWE DOLEANTIE IN HET RODENBERGS-NEDERLANDS

Het Rodenbergs-Nederlands is een latere vorm van het Nederduits, ook wel pastoraal Nederlands genoemd. Het gebruikt soms een andere grammatica en andere spellingen, en er wordt bijvoorbeeld niet aan de d/t-regel gehouden. Een van de vaders van het Rodenbergs-Nederlands was de predikant Lambertus Ledeboer, die ook de vader is van de gereformeerde gemeenten, de oud gereformeerde gemeenten, en de gereformeerde gemeenten in Nederland en soortgelijke stromingen binnen bevindelijk-gereformeerd Nederland. Deze brief in de nieuwe doleantie is in Rodenbergs-Nederlands dialect geschreven. Ook typeert het zich soms door eigennamen of topografische namen niet met een hoofdletter te laten beginnen. Ook beginnen zinnen niet altijd met een hoofdletter in het Rodenbergs-Nederlands. Vaak ook weer wel. Ledeboer was een profeet en wilde profetisch leven en spreken, en profetisch omgaan met taal, opdat de gevoelswaarden van de boodschap niet verloren zouden gaan. Hij hield ook daarom vast aan oudere vormen van Nederlands en Nederduits. Hij was op zijn hoede met modernisering en riep de mens op om terug te gaan, omdat belangrijke fundamenteen achterwege waren gelaten. Veel van onze andere artikelen zijn ook in licht Rodenbergs-Nederlands geschreven, maar als wij met elkaar spreken, dan spreken wij zwaar Rodenbergs-Nederlands, wat dus gewoon een latere vorm van Nederduits is, of pastoraal Nederduits.

Er kwam een eeuwig evangelie, mooi en aanvullend. Maar het eeuwig evangelie waren dus nog maar brokstukken van voortgaande openbaring, dus het hele oude gedeelte waren dan traptreden naar wat er zou gaan komen : de nieuwe bijbel. Het zat er ingewoven, gedeeltelijk, dus als je de nieuwe bijbel leest dan zijn sommige dingen dus ook herkenbaar van vroeger. Er was een soort prototype van de nieuwe en definitieve versie van de bijbel, de rv-bijbel dus. Dat maakt dat wat daar dan omheen ligt, achtergrondgeschriften, bijgeschriften, apocrieven zijn van de nieuwe rv-bijbel. Nu, dat is dus ontzettend diep gegaan allemaal.

We hebben een onderwijsplicht, en deelplicht, als kerkhervormers, als profeten, dus een soort van kerkouderlijke instincten.

Er zijn dingen die ik niet opschrijf, of nog niet heb opgeschreven, dingen die bijvoorbeeld of heel sterk in me aanwezig zijn, en maar door en door blijven groeien, of dingen die aan het afzwakken zijn en waarvan ik denk : 'als ik dit nu niet op ga schrijven ga ik het misschien vergeten'. Soms moet ik juist ook weer dingen vergeten omdat het zagezegd 'zaad' is, tijdelijke voorhangsels, en ik ben ook veel bezig met de Lethe, de rivier van vergetelheid, dus we moeten ook weer een heleboel loslaten, om diepere herinneringen, oerherinneringen te krijgen. Er is dus oppassen geblazen met bepaalde vormen van herinneringszucht en onthoudzucht, want er is een heleboel kennis die we ook weer moeten verliezen, opdat we tot hogere kennis komen, dus we moeten komen tot de bronkennis en dar oude kennis voor inleveren in de zin dat het verdiept wordt, andere termen ervoor komen, en dat het in een hoger plaatje gaat komen, dus de kennis vervormd zich dan tot hogere vormen. Vaak komt kennis in een bepaalde taal, als beginfase, prototype van iets, en moet het nog doorvertaald of terugvertaald worden tot een hogere of gewoon andere taal.

Dan zijn er dingen die ik dan wel opschrijf maar die ik (nog) niet hoeft te publiceren, met de vraag of het ooit gepubliceerd moet worden, of dat het alleen maar voor mezelf is of een heel klein groepje. Dat is een gigantisch archief met allerlei schriften en dagboeken enz. Dat is dan het archief.

En dan is het nog de vraag hoe of wat, en waar, en voor welke mensen en in welk tijdbestek. Ik heb ook wel eens dingen weer teruggehaald. Dus het gaat dan eigenlijk om de bedelingen, de seizoenen, hierin.

Nu, zoals je weet is de christelijke kern onzettend behoudend, en gaan ze rustig door met kerkje spelen, en velen zijn tegen voortgaande openbaring. Anderen zullen er meer open voor staan, al dan niet gematigd. Punt is dus : de oude bijbel is losgemaakt van de grondteksten. Ze vertalen het veelal vanuit het Grieks, maar het Grieks is dan sluimergrieks, varkensgrieks, dus populair gemaakt grieks van de moderne interlinears. In mijn studie ben ik dus teruggegaan naar de oudere Griekse interlinears, toen ze er nog niet in waren wezen snijden, dus dan kom je voor een veel groter specter te staan, veel meer betekenissen, en dan gaat er een wereld voor je open. Dus mensen in het westen worden moedwillig voor de gek gehouden, en het gebeurt dus door gebrek aan geschiedenis-onderzoek, en daarin ontstaat zelfverzekerdheid en zelfgenoegzaamheid. Dus al die stijve nekken hier in Nederland is geen betweterigheid op zich, maar het is een geest van gebrek aan studie. Het volk is ten gronde gegaan door gebrek aan kennis. Plus het feit dat vroeger de Joden helemaal niet zo verzot op Grieks waren, omdat het een heidense taal was, en afgodisch, en het stond gelijk aan het eten van zwijnenvlees, waar Josephus ook op wees. Jezus en de discipelen spraken hoofdzakelijk Aramees, en in het oorspronkelijke Aramees wat ik gestudeerd heb op dezelfde manier, dus NIET de populaire interlinears, MAAR de oudere woordenboeken, krijgt het zijn oorspronkelijke betekenis weer terug.

Dat is dus ook een onderwerp in de nieuwe bijbel, dat het op die manier wordt teruggeleid, en waar de oudvaders van de nederduits gereformeerde kerk al toe opriepen, die waren ook nog niet zo star veelal als nu. Ik heb dus ook de geschiedenis van de nederduits gereformeerde kerk bestudeerd, en het bleek dat er grofweg in de tijd van Alva dan verschil was tussen noord en zuid, dus noord nederland was rekkelijk (zoals wij zijn, open voor andere stromingen), en zuid was meer het starre, 'de preciezen' heetten deze. Willem van Oranje moest noodgedwongen met calvinisten samenwerken voor de bevrijding, terwijl hij eigenlijk luthers was, maar werd uiteindelijk steeds meer calvinistisch in de rekkelijke vorm en probeerde dus bruggen te slaan tussen de verschillende gereformeerde stromingen, want hij was voor godsdienstvrijheid. Ze moesten dus vluchten naar Duitsland, want er was veel vervolging, dus ze gingen naar Emden, Wezel, Rodenberg enz., en daar moesten ze tot een bepaald gereformeerd 'amalgam' komen, dus mengsel, anders zouden ze nooit de Spanjaarden kunnen verslaan. Moet je nagaan dat de ene gereformeerde zou moeten buigen voor de ander in broederschap, dus dat ging niet altijd. Die vochten ook onderling. Luthers tegen calvinisten, en ook calvinisten onderling, en dat Willem van Oranje dan telkens riep : 'Stop, stop, werk nu met elkaar samen, anders gaat het verzet eraan en maken we de kerk ten schande, en gaat Nederland eraan.' En er is nu precies hetzelfde gaande, we leven nog steeds zagezegd in de tachtigjarige oorlog, dus de geuzen moeten komen.

Dus even te bedenken dat Aramees en Hebreeuws het Egyptisch als moedertaal hebben, en het Egyptisch is opgebouwd uit veel oudere Afrikaanse talen, dus voortkomt vanuit dieper Afrika, vanuit het Zuiden en het Westen van Afrika, dan hebben we een hele reis terug te maken, die dus beschreven wordt in de nieuwe bijbel, als één van de vele onderwerpen.

Check dit tabelletje maar even :

‘Jezus en discipelen en apostelen spraken hoofdzakelijk Aramees, dus dat moet beschouwd worden als de eerste

brontaal van het NT, terwijl Grieks de tweede is. Het NT kan alleen begrepen worden in de Aramese taal, omdat het de eerste brontaal is. Deze brontaal heeft Egyptische wortels, en daardoor wordt het Aramees duidelijker en begrijpelijker in de Egyptische taal. Zonder de Egyptologie blijft de oude bijbel dus een half gesloten boek, en zonder de Aramese brontaal, als je alleen maar het Grieks hebt, dan blijft de bijbel voor 3/4 gesloten, en als je de bijbel alleen maar leest in de Nederlandse vertaling, dan blijft de bijbel voor 9/10 gesloten. Het is maar dat u het weet. Het is daarom belangrijk het Aramees te kennen, anders mist men het doel van de oude bijbel.

Als je de Egyptische taal kent, de Egyptische wortels van de oude bijbel, de Egyptologie, dan ben je er nog niet, want dan is de bijbel slechts voor 3/4 open, dus als je echt wil weten wat er nu in de bijbel staat, en wat ermee wordt bedoeld, dan moet je bij de talen van de voortijden zijn, en de talen van Orion. Dan zal het boek geheel opengaan, en alles ontzegeld worden.’

Daar komt dus nog bij dat het Egyptisch alleen maar te verklaren is in de oudere, diepere Afrikaanse talen, en die leiden dus terug tot de amazone voortijdse talen en tot de orionse brontalen, waar dus de nieuwe bijbel deels over gaat, als één van de vele onderwerpen.

In de tijd van de tachtigjarige wereldoorlog was er dus ook het gezegde : liever turks dan paaps (liever islamitisch dan pauselijk), en werkten ze met de islamieten samen tegen het katholieke spaanse rijk, dus er was een soort van islamo-reformatie. Vandaar dat de nieuwe bijbel dan ook weer zo nu en dan islamitische termen gebruikt, en dat dus ook weer terugherleid tot oudere bronnen, dus het ezau en ismael geheimenis in de grondteksten. Maar in ieder geval sluit de nieuwe bijbel dus aan op de oude bijbel, wordt de oude bijbel uitgewerkt en de missing links worden aangevuld, waarover ik het al gehad had.

Dus nu we die volkomen brug hebben kunnen de steigers meer op de achtergrond.

Er is duidelijk een indeling met onderscheid tussen de apocriefen/ bijgeschriften/achtergrondgeschriften van de nieuwe bijbel EN de nieuwe bijbel zelf dan, de nieuwe versie, EN de exegesis/ commentaren op zowel de oude als de nieuwe bijbel.

We zijn aan een nieuw project begonnen om dieper die gereformeerde brug te leggen, want een heleboel mensen zijn zo gereformeerd dat ze eigenlijk gedeformeerd zijn en moeilijk aansluiting kunnen vinden.

Het nieuwe project was er dus voor om de reformatie te verdiepen. Calvijn was een theocraat, en een ZEER GEVAARLIJKE ook, maar eerlijkheidshalve hebben ze hem dus ook zwaar gemoderniseerd en ingekort. Er is dus het verschil tussen de Institutie en zijn commentaren, want in zijn commentaren verzacht hij het allemaal en draait hij het ook allemaal om, terwijl veel calvinisten eigenlijk alleen maar de Institutie kennen, een heel gevaarlijk boek, en vaak kennen calvinisten niet eens de Institutie, maar alleen maar TULIP, wat een heel slap aftreksel is van zijn leer. Ik ben dus al heel lang geleden Calvijn echt gaan bestuderen, dus zijn gehele werk, met name de commentaren, en heb gezien hoe belangrijk het is, voor het herstel van de kerk. Het lijkt wel alsof ze dat spul gewoon achterhouden.

Het brengt wat missing links terug, dus laat ook de goede kant van de reformatie zien. Het gaat ook helemaal terug tot Johannes Hus, die de voorloper van de reformatie was, en dat was een armoedsbeweging, en die begon eigenlijk al in de katholieke kerk met de kloosterordes, dus er waren al eerdere katholieke reformaties geweest van terug naar de wildernis en naar de soberheidsbeginselen etc. en die waren voorloper van de 1500se reformatie, wat in beginsel een strijd was tegen het materialisme, maar wat al snel gedeformeerd raakte door genadeleer en geloofsleer. Die worden door Calvijn in principe, in tegenstelling tot zijn kortaffe Institutie, geheel de pan ingehakt. Dus ook al was Calvijn een gevaarlijk type, dat was Mohammed ook, en die brachten toch hele belangrijke openbaringen voor het volk. Maar Calvijn draagt dus belangrijke sleutels, zoals de afscheiding van de koningskerk in de jaren 1800 ook voort was gekomen vanuit diepere bestudering van het werk van Calvijn, en ja, dan kun je een steeds meer reformerende lijn erin ontdekken, en een steeds meer deformerende lijn, en dan moet je dus op de reformerende lijn blijven, dus van reformatie tot reformatie.

Er is dus een nieuwe stroom van boeken en tijdschriften over kerkgeschiedenis en exegese, in de dubbel theologie, dus wat zowel de oude als de nieuwe bijbel bespreekt.

De taak van het nieuwe project is dus het herstel van de moederkerk van nederland, die in de jaren 1570 ontstond, de nederduits gereformeerde kerk, dus die loopt helemaal terug tot de grondteksten. Dus ik groeide dan op in de nederlands gereformeerde kerk, die ontzettend was afgeweken en gedeformeerd was geraakt, als afsplitsing van een afsplitsing van een afsplitsing, van de bron van de moederkerk : dus :

1570 - nederduits gereformeerde (vluchtelingen)kerk (ontstond in Duitsland, en ging toen ook naar Nederland), ontstaan in Rodenbergh-Emden en omliggende gebieden (wordt allemaal wel uitvoerig besproken in het 2024-onderwijs.)

1816 - deze moederkerk werd toen onder dwang gemaakt tot koningskerk onder werelds gezag van Willem I, de Nederlands hervormde kerk, en andersgezinden werden vervolgd.

Toen kwam er het reveil als een beweging binnen de hervormde kerk die terugwilde naar de goede beginselen van de eerdere kerk, en dat werd toen tot 1834, de afscheiding van de kerk, waar willem I dus woest over was. In 1840/41 had je dan de ledeboerse beweging, die zich ook had afgescheiden. Hij was een profeet, en wilde alleen profetisch leven, zo organiseerde hij zijn diensten ook, en dat is dus de vader van de zwaardere kerken, zoals gereformeerde gemeente, oud geref. gem. en geref. gem. in nederland etc.

Dus hun bron is profetisch/

charismatisch, en daar was zo nu en dan ook wel ruimte voor, meer dan in de lichtere kerken normaal gesproken, maar ook de hervormde kerk had dan op een gegeven moment een charismatische hoek.

Ik beschouwde mezelf dan van de zwaardere hoek van de charismatische beweging, in de zin dat het geen goedkoop evangelie mag zijn, geen toronto, en geen prosperity, want dat is de lichtere hoek, maar er was dus ook een charismatische beweging binnen de reformatie, en Calvijn beschouwde zich ook als een soort profeet, en had er hele interessante leerstellingen over, dus in het calvinisme is er ook weer onderverdeling in licht en zwaar, en rekkelijk en precies, of een tussenvorm, en ja, sommige dingen moeten lichter en sommige dingen zwaarder, maar bepaalde zware principes zijn belangrijk, zoals in de ggin waar ik het over had, als antistof tegen gemaks-evangelie/hedonisme.

Maar hervormd is eigenlijk ook een strijd tussen hervormd en misvormt. Die lijnen lopen er dwars doorheen. Daar is een grote oorlog over gaande, en er kan veel in geparelduikt worden, en dat moet ook wel, als we los willen komen van de klauwen van het valse hervormde (misvormde). Dat zit allemaal heel diep. Dus er moet een soort van reddingsplan komen om mensen uit die misvormde drap te halen, maar dan via geestelijke principes, niet vleselijke principes.

Er is dus uitleg is over zowel oude als nieuwe bijbel zodat de mensen er stapsgewijs aan kunnen wennen, kerkgeschiedenis, grondteksten, gereformeerde geschiedenis, calvinistische geschiedenis etc. Dus dan wordt alles in kaart gebracht, en wordt er een veilige route uitgestippeld, dus dat kan allemaal via cartografie, stapsgewijs door het nieuwe onderwijs met de nieuwe bijbel, en dan gewoon daarnaast het naslagwerk, achtergrond-teksten, apocrieven (het belangrijke deel staat sowieso wel in de nieuwe bijbel).

De bijbelse mythologie en grondteksten van de serie van de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek, dus eigenlijk van de latere nederduits gereformeerde dogmatiek hersteld de oorspronkelijke schuilplaats tegen alva, de moederkerk, dus die onderlaag ligt er voor zowel de nederlands gereformeerde kerk en de hervormde kerk. Daar liggen de bronnen, daaronder, waar de sleutels liggen, van de nederduits gereformeerde moederkerk van de jaren 1570.

Er is gewerkt aan het herstel ervan en haar dogmatiek, en daar hoort dus ook het boek des levens bij, de witte steen, de nieuwe bijbel, het verborgen manna, anders heeft het teveel missing links.

Dus ja, die kerk moet nog wel verder hervormd worden. Mar ga er maar vanuit dat iedereen nog een identificatie nummer heeft van de Willem I kerk die toen kwam, wat uitgewist moet worden, ook van de latere hervormde kerk vanaf 1920.

Prioriteit is nu de nieuwe bijbel en de commentaren erop wat samengaat met verdere uitleg van de oude bijbel, zodat mensen niet in het diepe worden geworpen. Het instituut voor calvinistische studiën levert commentaren op het werk van calvijn, dus veelal commentaar op zijn commentaren, en dan ook om zo een commentaar en kritiek te leveren op De Institutie, wat velen beschouwen als zijn hoofdwerk, maar wat zijn hoofdwerk helemaal niet is, want dat is zijn bijbelverklaring, echt een massief werk, want daar zou je een heel leven over moeten doen om dat door te spitten, dus daar ben ik al vele jaren mee bezig.

Dan ga je wel het een en ander zien wat er allemaal in de kerk is misgegaan en wat ze allemaal overboord hebben gegooid en het is een totale ramp, en bevestigt eigenlijk ook een heleboel dingen die ik al eerder heb gepredikt, over de heilige gebondenheid en het touw bijvoorbeeld, waar dus de nieuwe bijbel over spreekt.

Zelfs de amazone leer wordt door Calvijn gepredikt, dus dat God allereerst als een Moeder kwam, maar dat het volk haar niet wilde.

Er zijn ook commentaren op allerlei andere gereformeerde oudvaderen en ben tot de conclusie gekomen dat die zo in afzondering leefden, en dat hun werk vaak niet gelezen werd, maar dat ze wel alom werden geprezen als oudvaders, dus meer als monumenten, maar hun werk blijft verder ongekend want daar hebben mensen geen tijd voor of geen zin in. Het is makkelijker iemand gewoon op een voetstuk te plaatsen, zoals ze dat ook met Jezus hebben gedaan.

Dat was het hele verhaal in het kort.

Dus, strategie, zoals in nieuwe project :

oude bijbel uitleggen, gereformeerde oudvaderen erbij halen, calvijn uitleggen, link leggen met de nieuwe bijbel, even aantippen, verder aanvullen met uitleg oude bijbel, dan weer link terug naar nieuwe bijbel, voorbeelden aanhalen, commentaar geven op de nieuwe bijbel, zodat het weer beter de oude bijbel verheldert, etc.

45. BELANGRIJKE LEERSTELLINGEN VAN DE NIEUWE DOLEANTIE

*misverstanden omtrend de
zogeheten
onvergeeflijke zonde
*misverstanden omtrend de
verschillende soorten en
bedelingen van offers

Er is een grote nood in Nederland en de gehele wereld. De psychiatrische ziekenhuizen en klinieken zitten vol met mensen die denken 'de onvergeeflijke zonde' te hebben gepleegd. Er zijn ook calvinisten die ervan overtuigd zijn dat ze zijn voorbestemd tot eeuwige verdoemenis. Calvijn predikte deze beruchte 'dubbele uitverkiezing', en daarom is zijn meest gelezen werk, de Institutie, ook berucht. Hij nuanceert het, verzacht het, en komt er deels van terug in zijn commentaren, laat andere kanten van het verhaal zien, en diepere betekenissen. De leugen kwam dus niet ver, maar de commentaren zijn een veel groter werk dan de Institutie, en vele mensen kennen het niet of nauwelijks, simpelweg omdat ze er geen tijd voor hebben of geen zin in hebben om zoveel te lezen. Ze willen hapklare brokken. Zo werd de leugen van geslacht tot geslacht doorgegeven. Ook Calvijn streed tegen deze leugen van zijn jongere jaren, maar had zich er ook deels bij neergelegd. Het bleef altijd bij hem als een duistere gestalte waaraan hij belasting moest betalen. Calvijn was deels bezet gebied.

Nu, ook en voornamelijk ook op theologische opleidingen kunnen deze dingen fout gaan, want de studenten lezen veel meer in de bijbel dan de leken, en komen dan bij al die verschrikkelijke teksten terecht over de onvergeeflijke zonde. Ook toen ik op de theologische opleidingen was vroeger was er een dodelijke angst bij mijn studie genoten voor de onvergeeflijke zonde, en toen werd er al gezegd dat er een nieuwe bijbel zou moeten komen waar dit soort dingen niet in zouden staan, of waar het in ieder geval beter uitgelegd zou moeten zijn, de zwarte kantjes eraf. De nieuwe bijbel is inmiddels gekomen. Ik wil graag met u dit zeer belangrijke onderwerp bespreken.

Mattheus 12 en Hebrëen 10, dat waren zo'n beetje de meest beruchten, die velen het ziekenhuis inbrachten. Lieve help, ik heb het aan de lijve meegemaakt, de strijd. Er is een oorlog om deze hoofdstukken. Ik zal het nooit vergeten dat ze op de opleiding toen zeiden : 'Dit kan zo niet langer. Er moet wat in Nederland gebeuren. Deze tekstgedeelten moeten weg, het moet er anders komen te staan.'

Mensen, ik ga recht op het doel af. Een hele belangrijke tekst waaraan we ons moeten vasthouden is Mattheus 13, dus eigenlijk even verder lezen dan Mattheus 12 :

'Jezus sprak niets zonder gelijkenissen, opdat vervuld zou worden, wat gesproken is door den profeet, zeggende: Ik zal Mijn mond opendoen door gelijkenissen; Ik zal voortbrengen dingen, die verborgen waren van de grondlegging der wereld.'

Nu, laat dit goed tot u doordringen. Laat ook goed tot u doordringen dat het in de grondteksten allemaal soms net even wat anders betekent, en dat het Grieks wat men in het westen leert vaak sluimergrieks is, oftewel varkensgrieks, oftewel populair gemaakt Grieks, wat goed verkoopt, maar

los is gesneden van het klassieke Grieks, dus dan moet je bij de oudere Griekse woordenboeken zijn, niet bij de nieuwen. Daar komt bij dat Grieks niet de eerste grondtaal was, maar Aramees, de taal van Jezus en de discipelen. Ook moet je niet vallen voor de populaire Aramese ingeknotte woordenboeken, maar moet je gaan tot de oudere woordenboeken. Deze zaken worden ontmaskerd in de nieuwe bijbel, het boek des levens.

Nu, wat is de uitleg dan van de onvergeeflijke zonde, bedenkende dat Jezus net zoals de oudere profeten erom bekend stond in duistere raadselen te spreken ? Ja, het is fout dat Nederland, en ook andere westerse landen, het verletterlijkt hebben voor de markt, ook voor de medische markt, want die verdienen goed aan de psychiatrie, aan het leed van andere mensen. In wezen is 'vergeving' en sluierterm, en niet de eigenlijke bron. Ten eerste kan er in het Aramees ook 'vergeten' staan, en 'loslaten'. *De zonde tegen de zoon kan losgelaten worden, maar de zonde tegen de geestelijke offerdienst kan niet losgelaten worden, zowel niet van het wereldse als van het organisatorische*, staat er in het Aramees.

De rebellie tegen het zoonschap weegt dus niet op tegen de rebellie tegen de organisatorische rebellie tegen de geestelijke offerdienst, want die is territoriaal en op grote schaal, en heeft ervoor gezorgd dat men het offer ging verletterlijken en materialiseren, vandaar de vele onnodige oorlogen en het geweld tegen en misbruik van dieren en andere kwetsbaren en minderheden. Vandaar dat er aandacht geschonken moet worden aan de bron van de zonde, namelijk de organisatorische zonde, zodat men niet aan symptoombestrijding gaat doen. Dit is dus een stukje territoriale of hiërarchische oorlogsvoering, oftewel het rechtzetten van de prioriteiten, het naar de wortels gaan. De organisatorische zonde is de daadwerkelijke verloren zoon, het daadwerkelijke verloren lam, of verloren varken, de daadwerkelijke moeilijk opvoedbare, die dus speciale aandacht en zorg nodig heeft. Die wordt niet uit het oog verloren, die wordt niet zomaar losgelaten, die wordt niet zomaar vergeten. Zoals de nieuwe catechismus in het boek des levens ook stelt dat de eeuwige verdoemenis juist tucht en zorg betekent, in een opvoedingssituatie, niets anders. Het is een speciale soort van uitverkiezing.

Nu, de nieuwe bijbel is gekomen. De oude bijbel in het westen heeft nog steeds vreemde vertalingen, wat gewoon interpretaties zijn. Hoe moeten we dat dan zien, als er dan toch nog gewoon staat dat er een onvergeeflijke zonde is ? Die wordt niet vergeven, nu niet en ook niet in de toekomst. Het Aramees noemt dus ook dat dit niet zozeer met letterlijke tijd heeft te maken, maar met werelden, zoals dit ook het geval is in het Grieks. Geen tijd, maar locatie. Maar hoe kun je dat verder zien ? Vergiving is dus een sluierterm, als 'bevestiging van de betaling', niet de betaling op zich, en hier gaat het nu juist om. Men heeft vergiving lopen verafgoden, zonder het zelf in orde te maken. Als je iets verkeerd doet moet je het goedmaken, moet je je bekeren, en dan is vergiving gewoon de bevestiging ervan, maar men is daarmee weggelopen. Daarom liet Jezus zien dat men geen aanspraak kan maken op vergiving, dat het zo niet werkt. Men moet het in orde maken, men moet tot de kennis komen, want dat is de sleutel van de behoudenis. Men had misbruik gemaakt van de vergiving. Dus nee, er is niet zomaar vergiving, maar Jezus wilde de nadruk leggen op de eigen verantwoordelijkheid van de mens.

Nu, het ging hier om de vleselijke offerdienst die onder handen genomen moest worden, dit bittere en stijfnekkige venijn. Een grote mond hebben de toeschouwers hierover. Het is altijd de ander die geofferd moet worden, nooit het eigen ego, waar Daniël al voor waarschuwde. Het dagelijks offer

zou gestaakt worden. Dat is gebeurt door een vleselijke Jezus en door een vleselijke bijbel, een misvertaling.

Het ware vlees is het Woord van God en het offer van ego, daar ging het om, in beeldspraak, maar in deze wereld buiten het paradijs verdraaiden ze alles. Jezus was de visser van de mens. Deze zinnebeelden zijn heel oer-instinctief en essentieel om de hogere principes van het leven te laten zien. maar mensen leggen alles uit naar het vlees, ze begrijpen de toespraken van God niet. Toch doden ze velen in naam van God.

Veel mensen brachten nog steeds offers, vooral heidenen, waar Jeremia al voor waarschuwde in hoofdstuk 7 dat God niet tot de vaders sprak over brandoffers of offers. Jesaja waarschuwt er ook voor, maar de mensen luisterden niet. Jeremia noemde het de pen van leugens door de schriftgeleerden gebruikt, omdat ze het al begonnen te veranderen. Dat is altijd het probleem geweest. De mensen luisterden niet, omdat ze letterslaven waren, dus Jezus kwam het vervullen, om de diepere betekenis te laten zien om het vlees af te schaffen. Helaas gebeurde het en gebeurt het nog steeds, maar het was nooit van God. Gods koninkrijk is niet van deze wereld, Daniël zei dat het dagelijkse offer van het ego zou stoppen en dat het beest in plaats daarvan de profeten zou vervolgen en offeren, en Johannes zei dat de dieren op die manier gemarteld zouden worden, het geslachte lam. Wat ze doen met de minsten, doen ze met God. Het kruis is een herinnering aan het geweten.

Wanneer de leringen van en rond Jezus spreken over: 'er is nu geen behoefte meer aan offers', rechtvaardigt dat de offers uit het verleden niet, maar schaft ze juist af. Er is echter ook de bedelingen-theologie, dat bepaalde oude 'offers' ten einde zijn gekomen, omdat we niet steeds opnieuw dezelfde fundamenteën moeten leggen. Er is een tijd om te zaaien en een tijd om te oogsten, net zoals Jakob voor Rachel moest werken, het dubbele deel, en toen was het gedaan, toen moest hij andere dingen doen.

Mensen moeten dus de vele verschillende soorten offers kennen, wetende dat sommige ervan sowieso verkeerd waren, en sommige ervan goed waren maar niet meer nodig, zoals de lastige kwestie van 'dubbel werk', dingen doen die anderen al hebben gedaan, of hetzelfde werk blijven doen terwijl andere werken gedaan moeten worden. Dus in die zin is 'het offer ten einde', wat betekent dat je geen werk moet doen dat geen werk is, niet moet uitstellen, naar het volgende niveau moet gaan, 'de offers niet moet verwisselen', enz.

Dit zijn belangrijke leerstellingen van de nieuwe doleantie.

46. BESPREKING BEHEMMA 19

Lezen :

Behemma 19:26-31

‘Er zal geen genade en geen hoop zijn wanneer ze de portalen van de aarde bezoekt. Er zal een dag van angst en beven zijn, wanneer ze de trots neerhaalt en breekt. Velen zullen roepen: Hemel, Hemel, maar ze zal hen niet horen, omdat ze haar geboden hebben overtreden. Ze hebben hun mannelijke goden toegejuicht en machtige mannen getrouwd die niet bij haar woonden. Ja, ze zal hen neerhalen met hun kracht. Er is een dag dat ze zich tegen al het kwaad en hun leugens zal keren. En ze zal hun graven vullen met dode paarden. Er is een dag dat ze tegen alles komt wat hoog en machtig is. Het is niet waar dat iedereen die naar de dochter komt, zal worden gered. Omdat zij ook de afwijzing is. Ze kiest wie ze wil. Ze is voorbestemming. Vreest Haar als gij Haar benadert. Wees niet dwaas. Ze is niet gemakkelijk te behagen. Ze is moeilijk, in tegenstelling tot al uw afgoden. Strijd om de dochter te ontvangen. Er is geen gemakkelijke weg tot de hemel. Wie heeft u misleid? En velen zullen proberen binnen te komen, maar slechts enkelen zullen er doorheen komen. Maar toch zal er een overvloed aan genade zijn, want Zij is genade. Laat dan niemand over haar liegen.’

Tot zover ons schriftgedeelte. Geliefden, wij mogen over de hemel niet gemakkelijk denken, net zoals we over het binnengaan van een vrouw niet gemakkelijk mogen denken. Gemakkelijk binnengaan in een vrouw is of hoererij, of verkrachting. Zo is men in religie over God en hemel gaan denken. Er is totaal geen respect. We zien het overal om ons heen hoe ze het versimpeld hebben. Hemel en hel. Maar er is een groot vlak tussen. Het wil niet zeggen dat als een mens de vrouw niet binnengaat dat hij dan in de hel terecht komt. Men heeft van het contrast een karikatuur gemaakt. Wel is het zo dat de hel de baarmoeder is, maar ik heb het nu over allerlei leugenachtige afbeeldingen van de hel.

Als we het hebben over de natuurvrouw genaamd ‘Geen hoop’, dan betekent dat dat er geen hoop is voor de zonde, geen hoop voor het vleselijke, oftewel geen hoop voor de onwetendheid, de kennisloosheid, want alle knie zal buigen en tot kennis komen. De aarde zal vol zijn met de kennis des Heeren. Daar kan niemand van vluchten. Wij moeten dus zeer zeker een ontmoeting hebben met de natuurvrouw ‘Geen hoop’. Zij is een belangrijk aspect van God. Ik had een ontmoeting met haar in een droom. Zo kan het ego afgelegd worden. Er is geen hoop voor het ego. Er is geen hoop voor zelfzucht en hebzucht. Dat zou niet best zijn. Het zaad moet sterven. Er mag geen hoop zijn voor het zaad. Het zaad moet sterven, opdat er nieuw leven zal komen. Het oude is voorbij gegaan. Geliefden, er is geen hoop voor het oude leven. Er is geen hoop voor de oude betekenissen. Alles zal een nieuwe betekenis hebben. Nieuwe gevoelswaarden zullen ontstaan. Alles wordt nieuw. Wat een heerlijke belofte waar we naar uit mogen kijken : Al het lijden is een gelijkenis, en zal doorvertaald worden, spreekt de nieuwe bijbel. Uiteindelijk is het lijden een boodschapper.

Natuurlijk is er een zekere uitverkiezing, waar het tekstgedeelte van vandaag over spreekt. Een vrouw heeft gevoelens of niet. Zelfs als een mens gevoelens heeft voor een bepaalde vrouw, en denkt dat hij wel aan alle voorwaardes voldoet, wil nog niet zeggen dat de vrouw ook gevoelens heeft voor hem. De mens kan heel sluw zijn, en zijn weg proberen te vinden met veel slijmen. Maar een vrouw voelt dingen aan. Een vrouw gebruikt haar intuïtie, en zal rode vlaggen herkennen. Zo is dat ook met God.

1 Petrus 3:7 zegt dat heel mooi :

‘Desgelijks gij, mannen, leeft verstandig met uw vrouwen, als met brozer vaatwerk, en bewijst haar eer, daar zij ook medeërfggenamen zijn van de genade des levens, opdat uw gebeden niet belemmerd worden.’

Het Aramees vertaalt het als de vrouw zijnde de bron van het kenvermogen, als een intuïtief lichtgevoelig wapen of instrument. Wij moeten daar voorzichtig mee omgaan.

Het Grieks noemt haar een onstuimig touw, een werktuig. Haar onstuimigheid laat zich niet temmen. Ze werkt niet volgens menselijke maatstaven. Mensen mogen hun dromen over haar opgeven, want de mens bepaalt dit niet. Wat is de mens ? De mens is maar een zucht. Telkens wekt een mens de liefde op voordat het haar behaagt. Het Grieks laat zien dat een relatie met haar maar aan een zijden draadje hangt. Het kan zo weer omslaan, en daarom moet de mens voorzichtig zijn, en alle voorbereidingen en voorwaarden treffen. Daarin moet de mens gevoelig en teder met haar omgaan. Aan de andere kant is dit een worsteling, want de mens moet met haar vlees worstelen. We moeten het dus niet romantischer voorstellen dan het is. Jakob worstelde met God. Er waren genoeg vleselijke afgoden die hem zouden kunnen meenemen, en daarom worstelde hij. Wij mogen ons ook niet zomaar overgeven aan vrouwen. Wij moeten oppassen voor vleierij en mensenbehagenis. We moeten oppassen voor overmoed. Daarom moeten wij ook met onszelf worstelen. We moeten vrouwen ook niet over ons heen laten lopen. Maar we moeten de hogere natuur in haar eren.

Geef je niet zomaar gewonnen. Vertrouwen moet verdiend worden. Je moet zelf vertrouwen verdienen van anderen, en anderen moeten jouw vertrouwen verdienen. Niets komt zomaar. Het neemt veel tijd in beslag.

Spreuken 31 zegt : ‘Geef uw kracht niet aan de vrouwen, noch uw omgang aan haar die koningen verderven. Een degelijke huisvrouw, wie zal haar vinden? Haar waarde gaat koralen ver te boven. Bedrieglijk is de bevalligheid en ijdel de schoonheid, maar een vrouw die de Heere vreest, die is te prijzen.’

Prediker 7:26 waarschuwt : ‘En ik ontdekte iets, bitterder dan de dood: de vrouw, die een valstrik is en wier hart een net is, wier handen boeien zijn. Hij, die aan God welgevallig is, ontkomt haar; doch hij, die niet welgevallig is, wordt door haar gevangen.’

Allereerst is God onze vrouw. Wij moeten eerst het vrouwelijke van God leren kennen, opdat wij niet worden meegesleurd met de vreemde vrouw, die doet hoereren met de zonde.

En de hemelse moeder zei tot haar zoon : Wacht op de nacht, want daarin zal uw leger komen. En zij zullen komen zij aan zij, en het wapen is de liefde. En de liefde zal zijn als een trompet om de volkeren te roepen. En velen zullen komen, maar velen zullen komen om tegen de liefde te strijden, en zij zullen proberen de trompet van de liefde tot zwijgen te brengen. Zwem dan de rivier over, en aan de overkant zult hij een vreemd volk vinden dat gij niet kent. Laat u door dat vreemde volk dat gij niet kent onderwijzen. Zo zal het koninkrijk der hemelen zijn.

En de drie orkanen des Heeren zullen de zee overgaan tot het land waar de gelovigen opgesloten worden gehouden, en de orkanen zullen de gelovigen opnemen en terugbrengen tot het land waar zij vandaan kwamen. Zo zal het koninkrijk der hemelen zijn en de dag des Heeren.

En het koninkrijk der hemelen was als een boot op een wilde en woeste rivier, maar velen sprongen van de boot, omdat de boot nog wel wilder en woester was, en er gebeurden verschrikkelijke dingen op de boot. En ze zwommen naar de bodem van de rivier om de dood te zoeken, maar ze konden de dood niet vinden. En de hemelse moeder riep tot hen, en vroeg hen waarom ze haar in de steek hadden gelaten vanwege haar barensweeën. Toen kwamen enkelen van hen terug tot de boot. Op een nacht kwamen er vogels tot de boot, en ze namen velen tot een eiland. Op het eiland was een vrouw die vroeg waarom ze hun hemelse moeder in de steek hadden gelaten vanwege haar barensweeën. Ze zeiden toen dat vogels hen tot het eiland hadden genomen. De vrouw zei toen de barensweeën ook voor hun eigen geboorte was. Ze gingen toen terug om de geboorte te zoeken, maar ze konden het niet vinden, en ook de boot konden ze niet vinden. Toen zijn ze teruggegaan naar het eiland waar ze hun eigen boot bouwden.

De nieuwe bijbel ligt veel dichterbij de oude grondteksten dan de westerse bijbelvertalingen van de oude bijbel. De nieuwe bijbel voert het verder terug naar Egypte, dieper in Afrika, zuidelijker en westelijker, en naar de voortijden, om zo terug te keren tot de oorspronkelijke Orionse talen.

In het Aramees van 1 Petrus 3:7 wordt de vrouw een lichtgevoelig wapen genoemd, als het kenvermogen, mhel mana, of gewoon mana, als de mannin. In het hebreuws is man, mana, het verborgen geestelijke voedsel, wat de mens in de dieptes van de wildernis in volharding ontvangt. Dat is waarvan de natuurvrouw een beeld is. Het ligt niet voor het oprapen. Alleen overwinnaars zullen tot het verborgen manna komen, hen die het vlees hebben bestreden en hebben overwonnen. Maar kijk wat ze in het westen ervan hebben gemaakt. Ze gebruikten het woord voor de man, zoals in het Nederlands, Duits en Engels, terwijl het oorspronkelijk van de vrouw was, als de mannin, ook weer verbonden aan monon, het eenlingenprincipe van afzondering, het hongerprincipe. In het Grieks wordt de vrouw in 1 Petrus 3:7 ook genoemd als touw, en dat is in het Egyptisch verbonden aan de slang, waar Mozes op wees in de wildernis, waardoor de Israëlieten werden gered. Calvijn stelde dat God eerst als vrouw kwam, maar de mensen wilden haar niet. Ze was geen vrouw zoals de moderne vrouw, maar ze kwam als een wapen tegen het vlees, en daarom vochten de mensen tegen haar. Wat een hoogmoed bezit de mens. Wat een koppigheid. En daarom is het oordeel over de mens welverdiend.

Alles wat de vrouw was werd nu op de man geprojecteerd. De man was ineens het manna, de geestelijke verborgen kennis, in al zijn opgeblazenheid. De mens had een eigen hemel gebouwd om tegen God te schuilen, ver van God vandaan.

De varkens van de hebzucht, van het ego, moeten geslagen worden en verdronken worden in de rivier, de oude mens, opdat de nieuwe mens zal opstaan. Het vlees moet in het watergraf. De vis moet opgenomen worden. De adem van de oude mens moet sterven opdat de geestelijke adem zal komen. We moeten gaan tot de rivier van het verdrink-offer om daar aan onszelf af te sterven.

De Latere Reformatie

1. WAT JAKOB OP PNIËL ZAG
2. DE MENSTRUATIE DES HEEREN : EEN TEKEN VAN HOOP - BEELDEN VAN HET OUDE AFRIKA
3. HET PRÉ-ADAMITISCHE RIJK IN HET BOEK DES LEVENS
4. KERSTEN EN HET DIEPER DOORDRINGEN IN DE LEER VAN CALVIJN - EEN DROOM
5. WAARHEID EN GERECHTIGHEID
6. DE WEG TEN EEUWIGEN LEVEN
7. LAZARUS - SLEUTEL IN DE LEER VAN CALVIJN
8. EEN SPOTKLEED EN EEN KRUIS VAN TUCHT
9. KOMEN TOT DE LIJDENSSCHOOL
10. TULIP EN ZALOK IN DE LEER VAN CALVIJN
11. VLUCHT EN KIJK NIET OM
12. CALVIJN EN DE PREDIKING VAN HET VISNET
13. HET KOMENDE VREDERIJK - DE TERUGKEER TOT HET PARADIJS
14. EEN OCHTEND-OVERDENKING : DE PSALM VAN JAWED
15. EEN MIDDAG-OVERDENKING : GEEN AANSZIENS DES PERSOONS
16. ÉÉN VAN DE GROOTSTE AFGODEN ALLER TIJDEN
17. HET TWEEELEDIGE LOON IN DE LEER VAN CALVIJN
18. BESPREKING BELOCH 35 - OVER HET GEESTELIJK DOCHTERSCHAP
19. DE WARE LEVENSTROOM
20. VAN CALVIJN TOT BURROUGHS
21. HET HEMELSE WOORD IS VOOR IEDEREEN
22. WOORD OF WILLEKEUR ? - BESPREKING VAN HET BOEK ANDERLECH
23. WIE IS MIJN MOEDER ? - BESPREKING VAN HET BOEK ANDERLECH - 2
24. ZIE, IK MAAK ALLE DINGEN NIEUW
25. HEMELSE LEIDING DOOR HET KLAAGLIED
26. DE ONVERSTOORBAARHEID VAN GOD'S PLAN
27. HET HEMELSE TOUW
28. DE HERSTELDE NEDERDUITSE MOEDERKERK
29. RIVIEREN 1-2 - DUBBEL-COMMENTAAR 2024 EN 2025
30. DE VERSPREIDING VAN DE NIEUWE BIJBEL
31. DE UITTOCHT UIT BEULAH LAND
32. VAN PSALM TOT PSALM
33. DE STEEN VAN AHN
34. MOZES MOCHT HET BELOOFDE LAND NIET IN VANWEGE ZIJN DUBBELE IJVER - RODENBERGS-NEDERLANDSE BRIEFWISSELING
35. DE NIEUWE BIJBEL : DE TOCHT NAAR DE BAARMOEDER VAN HET PARADIJS
36. V-REDE
37. VERLOSSING UIT HET DIENSTHUIS VAN DE ZONDE
38. KORTE OVERDENKING
39. BOEKBESPREKING VEELVULDIG VRAGEN NAAR DE WEG
40. HOME IS WHERE THE HEART IS
41. DE DROOM OVER EEN SCHILDERIJ
42. BESPREKING VAN DE VERBODEN VRUCHT IN DE OUDE EN NIEUWE BIJBEL

43. CALVIJN EN HET GAAN OVER DE ENGE GRENZEN VAN JUDEA
44. DOOR HET DAL VAN DE ÉÉNDAGSVLIEGEN

1. WAT JAKOB OP PNIËL ZAG

Laten we eerlijk zijn, waar Herman Hesse al op wees, dat de kinderen op de scholen zwendel wordt geleerd,
en het ware voedsel wordt voor hen achtergehouden, het Woord des Heeren leren ze niet.
Hun hersenen worden ingeslagen met ingewikkelde wiskunde, natuurkunde etc., en de ingewikkeldheden des Heeren kennen ze niet. Ondervoedde kinderen zijn het.
Vervolgens slaan ze elkaar de hersenen in, omdat ze geen geestelijke principes hebben geleerd, allemaal voor de markt. Ook goedemorgen.

Vandaar de nieuwe doleantie. Vele punten staan op de agenda, zo de Heere wil.
Nog steeds buigen de juridische geleerden zich over de misdadigers die doorgedraaid zijn door het systeem, maar de misdadigers VAN het systeem pakken ze niet aan.
Die lopen nog steeds vrij rond, en kunnen hun Mengele achtige praktijken voortzetten, en verschuilen zich achter hun hoge titels die ze ergens overgekocht of gestolen hebben.
't Is maar dat u het weet. Deze wereld is door en door corrupt. Alleen God kan het oplossen, en God gaat langs hele andere wegen, omdat God ver van deze wereld is weggedrukt. God leeft bijna niet in deze wereld. Maar met bulderende golven zal God terugkomen. Als een leeuw zal God terugkomen, want de mensen hebben geen
gerechtigheid in de wereld gebracht. Dan zal God het zelf doen, maar nooit op de manier van de mensen. God is ondoorgrondelijk. Denk niet dat je God wel even in een hokje kan plaatsen. Het zal alle fantasieën te boven gaan.

Nu, maak het in orde met God, en laat je kinderen het in orde maken met God.
Wat God alreeds gedaan heeft is het Woord gegeven.
Daar staat alles al in.
Het laat precies zien hoe God over deze wereld denkt.
Zorg ervoor dat je niet één van hen bent.
God ziet deze wereld als een vijand.
Toch zien we de natuur van God door alles heen.
Dat moeten we leren herkennen.
Daar moeten we toe ontwaken.

De natuur van God door alles heen zien.
Alles wijst omhoog.
Alles wijst op de dag die komen zal.
Elke knie zal moeten buigen voor de eeuwige en enige kennis die des Heeren is.
Dan zal alle zogenaamde kennis van mensen en hun zogenaamde wijsheden der wereld wegsmelten.
Dan zal het voorhangsel weggeschoven worden.
Niemand zal God zien en leven, daarom is dat voorhangsel er nog.

Jakob zag God en zijn oude leven stierf dan wel, maar zijn ziel werd gered, zijn nepes.
In het Aramees zag Jakob de menstruatie van God, het menstruatie bloed. In het Aramees staat ook dat Jakob tot begrip kwam hierover.

We zijn omringd door duivelse criminelen, Mengelers, die zich door niets en niemand laten tegenhouden in hun boze werken, en daarom is onze enige hoop om net als Jakob het menstruatie bloed van God te zien. Wat betekent dat ? De menstruatie is de zuivering van de vrouw. Jakob moest een nieuw begrip krijgen van de Moeder God, door het loslaten van zijn oude ideeën. De menstruatie is ook een beeld van het naderen tot de vruchtbaarheid. Het is een soort besnijdenis, want het vrouwelijke lichaam ontdoet haarzelf van een stukje baarmoederslijmvlies wat was opgebouwd ter voorbereiding van mogelijke bevruchting.

Jakob was dus heel dichtbij gekomen bij de nieuwe schepping, maar moest eerst zichzelf verliezen en zijn oudere godsbeelden.

Jakob moest worstelen met God, dat is ook wat Pniël betekent : ‘tegenover God.’ En zo openbaarde God zich aan hem, omdat hij niet zomaar vertrouwde en niet zomaar zich overgaf, maar eerst toetste. Het mercurische voorhangsel is het voorhangsel van de markt, en alleen de menstruatiecyclus kon dit voorhangsel wegschuiven, zegt de nieuwe bijbel in II Duizen 8:28. In de nieuwe bijbel betekent de zondvloed ook de menstruatie. (Duizen 40:10,22)

In het Aramees van Genesis 32 staat dat Jakob op Pniël het spoor weer vond, en ruimte om te ademen (atra).

Ik had daar een droom van dat ze bij de burens een praktijk hadden om bij mensen ademruimte in te brengen.

2. DE MENSTRUATIE DES HEEREN : EEN TEKEN VAN HOOP - BEELDEN VAN HET OUDE AFRIKA

*U bent de hemelse rivier. Laat uw
rivier mij leiden, en laat Hoop mij Uw
Woord doen verstaan.
Beloch 10:4*

De grote beesten van de aarde hebben grote religie en grote misdaad gemaakt. Toen Jakob in zijn worsteling met God haar menstruatie bloed ontmoette was dit een beeld van de eeuwige besnijdenis, want de menstruatie van de vrouw blijft zich herhalen. Ook Ezau had een ontmoeting met de menstruatie van de vrouw toen hij alles moest opgeven om van de kom met het rode te drinken.

De zondvloed die we dienen te ontvangen om los te komen van het vlees is ook een beeld van de menstruatie in de nieuwe bijbel. Daarin moet de mens gewassen worden. Het is een beeld van de vrouwelijke besnijdenis, de zuivering van de vrouw en het beeld over vrouwen, want er zijn veel valse vrouwenbeelden. Wij moeten een waarlijk en getrouw, een waarachtig en zuiver beeld krijgen van wat de vrouw is en voorstelt. Dat is absolute noodzaak vandaag de dag, in deze eeuw. Dat moet de mens recht zien te krijgen om verder te kunnen, en door nieuw zicht op de vrouw kan er ook nieuw zicht komen op de man.

Jakob en Ezau moesten alles afleggen voor dit geheimenis. Laat alles los als je tot de hemelpoorten komt, al je oude ideeën over man en vrouw, al je oude ideeën over God, en laat het zuiveren. Leer de ware antropologie en etnologie. Het is een diep Afrikaans geheimenis van het bestaan. Al in Egypte werd het onderwezen dat de mens het menstruatie bloed van Moeder God (Isis) moest ontvangen. Zo kon het hart van de mens verder gezuiverd worden.

We kennen allemaal het anaq teken van Egypte, het levenskruis, oftewel het kruis met het rondje erop, wat als het halssnoer van de levensprincipes van het halssnoer was, waardoor de mens door het levenslijden aan God is verbonden. Het tyet teken van het menstruatie bloed van Moeder God was een soortgelijk teken, maar dan met de armen slap, wat een soort knoop of verband was. Zo was de mens door de menstruatie, door de eeuwige besnijdenis, aan God verbonden. De mens moest het om zijn nek dragen, want het waren de leerregels van het halssnoer, het verborgen manna. Dat moet geen uitwendig sieraad zijn, maar een inwendig sieraad. Kijk hoe men deze dingen in deze wereld hebben verdraaid en hebben verletterlijkt. In oost en zuid worden vrouwen letterlijk besneden, lees : verminkt. Hun clitoris wordt afgesneden. Verschrikkelijk. En kijk naar het symbool van de rijken in het westen : de afschuwelijke stropdas waarmee ze in gruwelen over de anderen heersen.

Ze weten niet eens wat het betekent. Ze hebben roofoverval gepleegd. Ze hebben het ergens opgekocht of gekocht, als een verkrachting. Rechtsverkrachting is het. Ze hebben het losgemaakt van zijn betekenis. Deze dingen worden niet geleerd over het algemeen. De kinderen worden onderworpen aan de grootste gruwelen.

Adam moest loskomen van de lagere vrucht, van de vervloekte vrucht, en moest komen tot de hogere vrucht, namelijk van de menstruatie des Heeren. Dat was de voorbode van de vruchtbaarheid. Hij moest bedekt worden met dit bloed, opdat hij een wapenrusting had, net zoals eens Isis met haar menstruatie bloed de verscheurde en verdrongen Osiris (Aser) weer aan elkaar lijmden. Zij deed dit met behulp van de krokodil Sebek, een beeld van de vroedvrouwen, om zo Osiris (Aser) tot nieuwe geboorte te leiden in de onderwereld, waar hij zou tronen over het vlees.

Er is geen mannelijke suprematie zoals deze wereld. De mens moet weer terug naar de onderwereld, naar het paradijs, naar het hiervoormaals en hiernamaals, dwars door alles heen. Het ligt er al voor de mens, en dat is het ware koninkrijk des Heeren, niet de belachelijke karikatuur dat ze van alles hebben gemaakt. De Isis-knoop van Moeder God is de knoop van de vernieuwing. Ga terug, ga terug. De mannelijke suprematie is een leugen. Er is alleen kennis suprematie, en dat is de kennis des Heeren opgeborgen in de Vreze des Heeren. Dat is geen mensenbehagenis, maar kennisbegeerte.

De mens en zijn kerken, ach laat ze toch varen. Kom toch tot de hogere kerken in de Heere, waar het menselijke verduisterde verstand niet heerst. Laat jezelf losmaken door het menstruatie bloed des Heeren wat Jakob zag op Pniël, wat diep in hem begon door te dringen en begrip begon te geven.

Oh, wat een heerlijke weg is dit, tot de nieuwe natuur. Laat de vogels weer in je zingen, de vogels des hemels, van het paradijs. Luister goed, elke morgen als je opstaat, naar de boodschappen die zij brengen, opdat de mannenstemmen van deze wereld, van de zelfzucht, de eindeloze gierigheid en hebzucht, in je kunnen doven.

Ook Yeshua ging terug tot de baarmoeder, tot het menstruatie bloed, op Golgotha, waar hij werd losgesneden van de valse vader van het vlees, om zo Moeder God te ontmoeten. Hierin werd hij gewassen. Oh, het wordt zo weinig verteld, of helemaal niet. Net als Jona ging hij naar binnen. Hij werd erdoor opgeslokt, verslonden, opdat nieuw leven zou kunnen komen. Dat is een pad voor ons allemaal. Uiteindelijk kwam het Griekse Iesous ook van Isis, de Griekse transliteratie van de menstruerende Moeder God. De zich steeds maar herhalende menstruatie des Heeren geeft hoop, baant een weg. Het is uitzicht op het bloeien van de wildernis, het bloeien van de woestijn. Eens zal het gebeuren, oh als wij ons maar laten wassen door dat menstruatie bloed des Heeren, en daarin binnen zullen gaan, in haar geheimen. Als het vrouwelijke wordt besneden, wordt zo ook het mannelijke besneden.

Wat een heerlijke waarheid is dit. Laten we diep van binnen dit aanraken en onderzoeken, ermee worstelen, om zo verder te komen in datgene waar het leven voor is bedoeld. In die golven van geestelijke menstruatie worden de hogere verbanden zichtbaar. Dan zien wij pas werkelijk wat Jakob zag.

In Egypte werd het tyet teken van de menstruatie ook wel de gordel van Moeder God genoemd.

Beloch 10: 1-3 zegt :

Breek de ketenen van mijn geweten,

*waar vissen van mij hebben gegeten.
U ziet de ketenen van mijn hart. Uw
warmte heeft mij overrompeld, Uw
kracht heeft mij de bergen doen
verstaan.
Laat mij niet bloot staan voor mijn
vijanden. Bedek mijn hoofd met Uw
hemelse gordel.*

Toen Adam tot deze gordel kwam in het paradijs was dit de gordel van de hemelse vreze. Hierin moet de man eerst zwak worden, opdat de moeder hem kan vormen, zoals vers 5 zegt :

*Bescherm me des daags tegen de
stekende vlieg. Zwakte brengt mij tot
aan uw wateren.*

Odenlech 32:51 noemt het de gordel van de vergetelheid om los te komen van menselijke kennis, van het lagere geheugen. En met het herstel van het zicht op het vrouwelijke zal Odenlech op de troon van David (Ahn) zitten, dus het is een belangrijk boek. (Buli 11:1)

II Duizen 8 noemt de leer van de vergetelheid de gordel van de waarheid, die Mozes ontving. Omdat het van de mens was geroofd, het kind was omgebracht, ging het vleselijke mannelijke regeren, door de mercurische cyclus van de spier, van de markt, en zo werd de man gecastreerd. Zo verloor de man zijn ware vruchtbaarheid, zijn ware seksualiteit, en is nu onderworpen aan een karikatuur. De waarheid is dat de Goliathse man die denkt te regeren dus geen geslachtsdeel meer heeft. Het is afgekapt door de leugens waarvoor hij koos. Deze man is slechts dronken, en slaapt velen mee in zijn dronkenschap.

Daarom moet de menstruele cyclus komen om de mercurische cyclus van mannelijke protserij te verbreken. De man moet terug de baarmoeder in. De vleselijke nephilim man is te ver gegaan. Daarom moest destijds de zondvloed ook komen, want de mens had zichzelf teveel verrezen, wilde met hardheid en macht over de ander regeren. De reuzen van zonde en leugen waren gekomen, de grote beesten van grote religie en grote misdaad. Het waren gevallen engelen, en zij riepen de dochters der mensen, de dochters van het vlees, op om hen voort te baren en hen groot te maken. Wee een vrouw die zich aan deze spelletjes overgeeft. Uw man is de Heere, niet dat wat zich vandaag de dag in deze wereld als 'man' aanbiedt. Neem nooit een man onbesneden van borst. (Behemma 29:49-50 ; 30:2-5)

Ahn moest deze riem ook ontvangen en moest de tong, het woord van menselijke overleveringen en tradities, van de Behemoth, het grote beest van het oervlees, afnemen om het aan zijn riem te hangen. (II Duizen 25:31)

In het oude Egypte was er het gebruik om vrouwen in te smeren met menstruatie bloed, opdat ze daardoor gestimuleerd werden tot zwangerschap. Ook werden kinderen ingesmeerd met menstruatie bloed om hen tegen kwade invloeden te beschermen. Nu, dit zijn allemaal beelden. Ook wij als

kinderen van Moeder God, mogen door haar menstruatie bloed beschermt worden, en worden opgevoed tot vruchtbaarheid.

Er waren soms speciale plaatsen in het oude Egypte waar menstruerende vrouwen konden gaan. Zoals het tyet teken het teken was van de vagina en de menstruatie van Moeder God, zo was de djed het teken van de fallus van Osiris, van Aser. Vaak werden zij naast elkaar afgebeeld. De mens moet tot leven komen, aan zijn zelf afsterven, door tot het geheimenis van Moeder God te gaan, om zo hierin ingeleid te worden, aan de hand van de leerregels. Dat is in de Egyptologie de tocht van Osiris, Aser, en de tocht van Ree (Ra), door de onderwereld.

Vaak waren de speciale plaatsen voor de menstruerende vrouwen dieper onder de grond, onder de trappen. Het laat zien wat wij in onze tochten in de aarde, dieper de aarde in, kunnen verwachten. Dit kan alleen gebeuren in onze worsteling met de aarde, met onze donkere Moeder God. Alleen dan zal zij haar geheimenissen openbaren. Het is niet voor de afwimpelaars, niet voor de overmoedig vertrouwenden, maar voor de strijders voor gerechtigheid, de twijfelaars, de toetsers, de soberen en ingetogenen. Laat niemand u afhouden van de prijs die voor u klaarligt. Ren de wedstrijd zo opdat u die wint. Laat het vlees achter u. Acht al het andere als vuilnis, stelde Paulus, om het te kunnen winnen.

In de ondergrondse ruimtes van de menstruatie waren gangen met afbeeldingen van buffels en runderen, als beeld dat de mens door het menstruatie bloed werd opgeroepen tot de geestelijke buffeljacht, ter overwinning van de Behemoth, het ego, zoals dat ook in de nieuwe bijbel wordt besproken, als beeld van de eeuwige besnijdenis. Het vlees moet volkomen overwonnen worden. Dat is een gelijkenis. De rivieren zouden tot buffelbloed worden voordat Moeder God zou wederkeren, als een teken. Dat is het bloed van de menstruatie. De vrouw zou haar eigen vlees en het vlees van mannen hebben weggesneden, om zo tot zuivering en wedergeboorte te komen. Dat kan alleen gebeuren in de exegese, oftewel de schriftuitleg. Het is niet iets voorwerpelijks, maar onderwerpelijks, en verbandelijk. Daartoe is de knoop of gordel van de menstruatie van Moeder God, om de hogere verbanden te laten zien, waarin oude inzichten wegvallen en worden opgelost. Veel van de huidige mens zal daartoe wegvallen. De aarde zal vol worden met de eeuwige en enige kennis des Heeren. Elke knie zal hiertoe buigen. Elke tong zal belijden.

Vaak droegen de Egyptische vrouwen van Afrika de menstruatie knoop van Moeder God tussen hun borsten, als teken. Het was een teken van hoop en vruchtbaarheid, een teken van komende openbaring en onthulling. Het was een beeld van vrouwelijke intuïtie en de navelstreng tussen Moeder God en de mens. Vergelijk dat met de godslasterlijke stropdas van de mens die tegen God rebelleert, en zie dat het nergens met elkaar overeenstemt. Ze hebben het godsbeeld van de mens door de stropdas, de wurgslang in het paradijs, totaal vernietigt. Het verleidde de mens tot een product, leidde de mens niet tot de volle waarheid.

Ook mannen mogen tot het menstruele geheimenis van Moeder God komen om zo hun hoofden te buigen en weer kind te worden. Het was een teken van bescherming van het kind in de baarmoeder. Kom terug tot uw Moeder, en leg al uw afgoden af. Zij roept op tot oorlog en jacht in de hemelse gewesten, in de onderwereld, in het paradijs. Dit is geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen het zondige vlees van de eigengerechtigheid van de mens. Ontwapen uzelf eerst van al uw oude en valse wapenen, opdat u eerst tot nieuwe geboorte komt. De ontwapening van het vlees gaat vooraf

aan de hogere geestelijke bewapening. Laat u hiervoor insmeren met het geestelijke menstruatie bloed van Moeder God, zoals Jakob dit eens onderging. Telkens moeten wij hierin gewassen worden. Het is niet iets eenmaligs. Dring door tot de diepere ruimtes van de menstruatie, om zo tot de jacht te gaan tegen de machten der zonde en onwetendheid, oftewel de geestelijke buffeljacht. Dat is waar de natuurvrouwen mee bezig zijn. Zij wijden geen zorg aan het vleselijke, maar strijden hiertegen. Zo kun je een ware natuurvrouw des Heeren herkennen. Zij gaat niet helemaal op in aardse zorg, maar is gericht op haar geestelijke roeping. (Spreuken 31)

Terwijl de natuurvrouwen menstrueren, oftewel zich hebben gewijd aan de eeuwige besnijdenis, zwoegende in de aarde, hebben de gepensioneerde danaïden boven de aarde zichzelf opgesteld in roddelblaadjes en flutblaadjes en flutromans als flutmodellen, want zij menstrueren niet meer, zijn geestelijk met pensioen gegaan. Zij vertonen geen tekenen van ware vrouwelijkheid meer, maar van karikatuur en bespotting, van mensenbehagenis. Zij hebben gebogen voor de eisen van het vlees, en door vleierijen hebben ze hun valse, aardse loon en winst hiervoor in ontvangst genomen, opdat zij voor eeuwig zouden verstenen als praalbeelden voor het bedrieglijke en aardse mannelijke volk. Beide volkeren zijn tot slaaf geworden tot de dood. Ze worden aards gemelkt, voor hun gif. Niets anders. Ze gieten eindeloos water in bodemloze vaten, dragen eindeloos en ijdel water naar de zee. Het is een tragische, zeer tragische, en zeer te betreuren bedoening.

De lijdensgezinde kwam tot Hippolythe, oftewel Hippo-lethe, het vergeten van het beest, als beeld van de geestelijke vergetelheid, en hij moest haar gordel van vergetelheid zien te bemachtigen, in een worsteling met haar, de koningin der amazones. Wij komen niet zomaar tot de vrouw en haar geheimenissen. Het is geen slap opzegversje. Het is een worsteling op Pniël, met het hogere en lagere zelf. Het is een twistzieke vrouw, dat zal ik je wel vertellen. Zij bewaakt de hogere kennis. Het wordt niet zomaar voor de zwijnen geworpen. Je komt niet zomaar binnen. Het gaat om een volledig zelfoffer, een volledig luisteroffer. Je zult alles door en door moeten toetsen, en hiervoor lange tochten dienen te gaan, over de Jabbok heen, diep de aarde in. (Odenlech 32)

Pensionering loert overal. Het vlees is een professionele en deskundige pensionering. Daar is geen leven meer. Daar leeft men slechts van de dood. Laten we blij wezen dat de Heere ons nog boodschappen van leven brengt. Elke dag als je opstaat : luister naar de vogels van het paradijs die deze boodschappen brengen. Zij brengen je over deze zeeën, zoals God in haar Woord heeft beloofd. Het is voor de overwinnaars, de doorvorsers, voor hen die niet opgeven. Het is voor de volharders, voor hen die niet met de slappe en laffe vooroordelen van deze vreemde tijden willen leven. Zij hebben hun oude leven volledig vaarwel gezegd. Zij hebben geen reserves. Zij sluiten geen compromissen. Zij zijn volledig toegewijd aan het smalle pad en de enge poort.

De discipelen slapen. Zij zijn niet ontwaakt tot deze geheimenissen. Het Woord des Heeren is nog niet in hen doorgedrongen, maar eens zullen de bazuinen klinken.

3. HET PRÉ-ADAMITISCHE RIJK IN HET BOEK DES LEVENS

‘Zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving.’

Hebreeën 9:22

Calvijn besprak zijn amazone-leer in zijn bijbelverklaring, iets wat hij veel minder deed in de Institutie. Hoe verder we teruggaan in de geschiedenis, hoe matriarchischer het werd, voornamelijk in de voortijden. Calvijn stelde dat God allereerst als een Moeder kwam, als een Matriarch, maar de mensheid wilde haar niet, en raakte zo verstrikt in de patriarchie. Ook Ledeboer, één van de oudvaderen van het Rodenbergs-Nederlands, of wilde, pastorale Nederlands, en de oudvader van de wat zwaardere kerken in Nederland, zoals de gereformeerde gemeente, de oud gereformeerde gemeente, de Bakkeriaanse gemeenten en de GGIN, had zich onder Moeder God gesteld, en noemde haar soms de oorlogsgodin waaronder hij streed. Het oorlogs-element is nooit geheel verdwenen uit de wat zwaardere bevindelijk-gereformeerde vleugel van de reformatie.

Het djed-teken van het Oude Egypte was de doorboorde fallus van Osiris, van Aser, soms ook als persoon voorgesteld, als een eerdere Adam. Ook ging er een ring heen door de fallus, opdat het vlees geen overmacht meer had over de mens. Het djed-teken was dus een beeld van de eeuwige besnijdenis, want het waren meerdere doorboringen, net zoals de vagina zich meerdere keren besnijdt door de menstruatie, waarin het baarmoederslijmvlies wordt besneden. Dat zijn geestelijke werkelijkheden met zeer diepe betekenissen, waarover we hebben gesproken.

Zo ontwikkelde Djed zich tot Dekra in het Aramees en Sukker in het Hebreeuws, die de eerdere Adam voorstelden, in het eerdere scheppingsverhaal van Genesis, in de grondteksten. Ook de doorboringen van de fallus komen voor in de Israelitische grondteksten, overgenomen vanuit de Egyptische literatuur hierover, sinds het Egyptisch de moedertaal is van de Israelitische talen.

Als we verder teruggaan dan zien we in de voortijden het djed-teken als het à-teken (ah). Een aspect van de menstruatie van God was in het oude Afrika de rivier die tot bloed werd, Nyame, of Name, zoals Naamah, de oerkennis waartoe Adam naderde. (Odenlech 26:99) Nyame of Nyami verdrinkt ook mensen door ze in de rivier te trekken, als beeld van de wedergeboorte en het terugtrekken tot de baarmoeder, het sterven aan het ego. De oerkennis is altijd verbonden aan dit zelfoffer. Vandaar dat Name ook een prominente plaats heeft in het boek des levens. Name is een beeld van het oer, en van het luisteroffer, oftewel de afwachtingsleer (Odenlech 31:27, II Behemma 4:51), die overigens ook door Calvijn wordt besproken in zijn bijbelverklaring.

Het is verbonden aan het oudere boek van Job, van de voortijden, toen hij ook Noph werd genoemd. Het boek des levens laat de strijd zien tussen Job en Name, de menstruatie van God, als een soort voortijds Pniël. In sommige voortijdse geschriften wordt Adam ook J genoemd, als de letter J, een cirkel met een stip erin. Ook is de letter J de hieroglyph van de kop van een bok in oudere voortijdse geschriften. De fallus hieroglyph werd soms de PF lettergreep genoemd, en de besneden fallus, de meervoudig doorboorde en geringde fallus, als beeld van de eeuwige besnijdenis en volledige overgave en toewijding aan de Moeder God, was genoemd het À-teken (ah), de korte A, als beeld van het volledige afsterven van het ego. Men moest van PF tot À komen, als PFÀ, voor de

nieuwe schepping, wat later in het Egyptisch tot PTAH werd. Egypte is een samenvoeging van Geb, de aarde, en Ptah, als Geb-Ptah, het afsterven van het ego in de donkere aarde, voor het zuiveren van de kennis. De PF was ook de komst van het zaad, zoals de hieroglyph laat zien, als een druppelende fallus, waar À naartoe leidt. Het is de uitstorting van het bloed aan het kruis, als Yeshua de donkere aarde ingaat, net zoals R'w de aarde inging hiervoor, wat overgenomen werd in het Aramees voor de Heilige Geest in het christendom. De discipelen ontvingen R'w, de duisternis des Heeren, op de pinksterdag, hadden een ontmoeting met de zwarte bruid, oftewel werden ontdekt aan hun zonden. Ook C. Steenblok wees op het belang om het pinksterfeest in de context te zien van het ontdekt te worden aan de doodstaat van de mens, de grootte van de zonde te zien. Alleen zo kan de mens de geestelijke buffeljacht beoefenen.

Men moet de ernst van de zonde onder ogen komen, dat er door de zonde geen leven mogelijk is, en men moet het Kaïnitische bevel opvolgen dat men de zonde moet bestrijden opdat de zonde niet over hen heerst. Dit bevel lag al diep verborgen in de Egyptologie. Kaïn moest aan zijn ego sterven, moest zijn ego wurgen. (zijn adem, Hobel, Abel, zijn vleeselijke zelf, zie hiervoor de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek over de grondteksten die uitvoerig hierop ingaat.)

Kaïn moest de geestelijke buffeljacht bedrijven, anders zou de buffel van het vlees hem ombrengen, oftewel de Behemoth.

In het boek des levens wordt de put onder de vertrekken van de menstruerenden, oftewel de gangen die tot de geestelijke buffeljacht leiden, de Oxcrenon genoemd. Deze wordt overigens streng bewaakt door Septus, de valse vrucht van de mannelijke suprematie, de patriarchie die de matriarchie verdreef. Ieder mens zal daarom Septus moeten overwinnen in het komen tot de geestelijke menstruatie cyclus, de besnijdenis van het vrouwelijke, want juist de valse vrouw hield de valse man in stand. De mens moet hiervoor terugkeren tot Moeder God, waar Calvijn ook op wees. Het boek des levens beschrijft deze strijd tegen de geest Septus uitvoerig. Om deze strijd te winnen beschrijft het boek des levens de wortels van Adam in Orion, in het diepere en eerdere paradijs, want door de tijden heen was er veel kennis verloren gegaan, en de mensheid was er niet aan toe. Uiteindelijk moet de mens zo terugkeren tot het kinderrijk, oftewel weer kind worden, want het vlees heeft de mens tot een vals en overmoedig volwassenschap gebracht.

De Orionse of diep-paradijselijke Adam werd Toriax genoemd en door het boek des levens als belangrijke sleutel aangewezen tot de Oxcrenon. Men moet daar komen als een Jobiet. Men moet het Jobitisme dus bestuderen en toeëigenen, dus alles omtrend het boek van Job en wat het boek des levens hierover vertelt. Een heleboel kennis is door de tijden heen verloren gegaan, en voor een heleboel kennis was de mensheid niet klaar, waar Yeshua ook over sprak, en daarom werd in Openbaring verteld over de komst van het boek des levens voor de overwinnaars. Bent u een overwinnaar ? Ga dan op tot het boek des levens.

U heeft twee vleugels nodig om te kunnen vliegen : de oude bijbel van de voorouders, en de nieuwe bijbel :

Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt.

Openbaring 2:17

Het is ook waar het woord voor vader in het Engels vandaan komt : Dad, namelijk van de Djed-pilaar, van de eerdere Adam in het Egyptische rijk, wat door Israel werd overgenomen als Dekra en Sukker, waar het boek des levens ook over spreekt. De vader is dus niet zomaar iets voorwerpelijks, maar het punt van de doorbreking van het vlees, oftewel de besnijdenis, die in het Djed-teken een meervoudige doorboring en besnijdenis is, als de eeuwige besnijdenis, wat ook gedragen wordt als een halssnoer of een ring. Hierin staan de leerstellingen van het halssnoer gegraveerd, waar de nieuwe bijbel catechismus ook over spreekt, en waar Spreuken 1 ook over spreekt, het belang van de anaq, wat overigens ook al in Egypte voorkwam. Het draagt de tucht des Heeren. Een ieder die dit geestelijk sieraad draagt heeft de tucht des Heeren aanvaardt voor verdere geestelijke opvoeding. De vader is de status van verbrokenheid wat uiteindelijk door het innerlijke kind wordt bereikt in het aanhoudende en volhardende gevecht tegen het vlees. We spreken dus niet over zomaar een vader, maar een innerlijke vader. Aan alle oude vaderbeelden moet de mens afsterven.

Het Djed-teken werd in het Aramees ook gewoon overgenomen als 'ddy', wat voortgetrokken betekent, geleid, voortbeweging, ook weer een wortel van het Engelse 'daddy', een woord voor vader wat meer persoonlijk is dan gewoon dad of father. Juist door de eeuwige doorboring en besnijdenis van het vlees, van de fallus, werd een mens tot vader, oftewel een verbrokene die net als Jakob voor de rest van zijn leven gevoelig zou zijn door God en door God geleid zou worden. Wij moeten ons ernstig uitstrekken naar deze ervaring, zoals ook de oudvaderen van de reformatie dit deden en hier uitvoerig over spraken.

Als we het hebben over het menstruatie-bloed des Heeren hebben of over bloed op zich, dan is dat in de Israelitische talen ook de Rede of Reden. Dat is wat het bloed, d'm, in zich draagt. In het Egyptisch is d'm, doem, de besnijdenis of hoofdbesnijdenis, de besnijdenis van de fallus. Die moest tot djed-teken worden, tot meervoudige doorboring, geringd worden, opdat men geleid zou worden en aan het vlees zou ontkomen, wat dus ook belangrijk was in de exodus. Men moet komen tot de eeuwige besnijdenis die blijvend zou zijn. Zonder bloed is er in dat opzicht dus geen kennis, maar de mens heeft het verletterlijkt en is tot aards bloedvergiert gekomen, wat een grote gruwel is. Het dagelijkse zelfoffer werd zo gestaakt, door de verandering van tijden en wet, waar Daniël tegen waarschuwde.

4. KERSTEN EN HET DIEPER DOORDRINGEN IN DE LEER VAN CALVIJN - EEN DROOM

Ik had een droom over Kersten, de vader van de gereformeerde gemeenten. Hij was dieper gegaan dan welk mens dan ook, en kwam uiteindelijk bij het boek des levens aan, bij de nieuwe bijbel. Hij zei tegen me in de droom : 'De monden van de mens zijn te zoet geworden.' Ik was in een huis wat door de Kerstenianen op sleeptouw werd genomen. Ik keek uit het raam toen het huis werd meegesleept, en zag een Kersteniaan, die mij groette. Het huis zou gebracht worden tot Calvinia. Er moest een dieper begrip komen van de bijbelverklaring van Calvijn. Kersten stelde in de droom dat Calvijn zekere antistoffen had tegen het overzoete van de mens.

In de droom waren de gereformeerde gemeenten samengekomen met de oud gereformeerde gemeenten, onder Kersten. Ze waren diep de calvinistische wildernissen ingegaan tot het Calvinia gebied, genoemd naar Calvijn. Daar hadden ze hun natuurvestingen, zo midden in de wildernis.

Daarna had ik een droom van twee natuurvrouwen, aspecten van God, in de wildernis. De ene had een gezicht die de renbokkenjacht uitbeeldde, en haar voeten beeldden de renbokkenslacht uit. Nu, de geestelijke bokkenjacht wordt in de nieuwe bijbel een beeld genoemd van het gaan van het letterlijke tot het symbolische. (Behemma 27:13) Het beeldt de reformatie uit die kwam tegen het katholieke materialisme. Calvijn was in deze jacht heel voorzichtig en beheerst, want symbolisering is aan veel regels verbonden, opdat men niet in vleselijke vergeestelijkingen terechtkomt die de waarheid ten onder houden. Men vergeestelijkt graag om aan hun verplichtingen te ontkomen. Calvijn waarschuwde tegen wereldse beuzelingen die ook in de kerk waren doorgedrongen, opdat de mens zo met drogredenen hun vleselijke begeerten konden bevredigen, om zo te ontkomen aan de tucht van God. Men week zo af van het smalle pad door oeverloze mystiek. Vaak ging dit ook voor de markt. Daarom is er nog een andere jacht belangrijk. Het gezicht van de tweede vrouw was de lamsjacht, en haar voeten waren de lamsslacht. Het lam is in de nieuwe bijbel een beeld van het geld, van de markt. We moeten ons niet laten leiden door marktbegeerte, maar door de tucht des Heeren, en die verzint niet oeverloos, maar toetst alle dingen, om zo het goede te behouden en uit te werken.

De geestelijke lamsjacht wordt in de nieuwe bijbel uitvoerig besproken. Geld is een koude macht, een moederloze macht.

We lezen in II Duizen 26 :

20. De vrouw strijdt tegen het lam van het oervlees, voert jacht op het lam. Het is de geest van de valse wedergeboorte, de geboorte zonder de moeder.

21. Het lamskleed zal gebruikt worden als kleding en tenten voor God's Volk.

22. Dan zien wij dit afschuwelijke lams-beest in de poel van vuur en zwavel. Zwavel betekent in het Aramees de materiele wereld. Het is in het Aramees het moeras van materie, oftewel het aardse leven, waar ons vlees zich in bevindt. Dan wordt er gezegd dat de overwinnaars zullen ontvangen van de bron van het levende water.

23. Het fundament is de inheemse plaats, de onderwereld, oftewel de innerlijke wereld.

24. Er zal niets buiten het visnet omgaan. Hier is het onthullen en de ontmaskering, als een doorgang in de tocht, een verschijning, een dichterbij komen. In diepte betekent het een aanraking, het openen van de zintuigen.

We zien dus dat de poel van vuur en zwavel de materiële wereld is waar we nu in leven. Het is om alles te toetsen, te beproeven, al die ruwe diamanten. Hier zal het vlees totaal ten onder gaan, en het vlees zal hier dus ook nooit levend uitkomen. We zijn dus nu al in de hel. Ook de oude profeten moesten door de hel heen. Het was tegelijkertijd de baarmoeder en de exegese. Wat de mens er van gemaakt heeft is bespottelijk. Men heeft het oeverloos lopen dramatiseren, de betekenis weggesneden, allemaal voor de markt van het rooflam. Kersten bleef in de droom de nadruk erop leggen dat hij 'de eeuwige verlorenen' had gezien, maar dat het heel anders is dan wat ze in de kerken prediken.

Nu, ook Yeshua ging door de hel, en hij ging tot de gevangenen van de hel om zielen vrij te zetten. Wat voor idee we ook mogen hebben van de hel, kunnen wij net als Yeshua tot de hel gaan, al diegenen die door menselijk vlees, door menselijke oordelen, daar zijn vastgezet, of misschien wel door God's oordelen die waarachtig, goed en getrouw zijn, en kunnen wij die gevangenen net zoals Yeshua eens deed aan een tafel zetten en hen voedsel geven, een dak boven hun hoofd, en wat boeken ? Kunnen we dat ? Kunnen wij als een barmhartige Samaritaan voor hen zijn, als een goede herder, om hen bescherming te bieden tegen overmoedig oordeel ? Buiten zijn er genoeg wolven die hen willen verscheuren en hen mee willen sleuren naar nog duisterdere plaatsen, maar de Heere is gerechtigheid en zal geen enkele ziel te zwaar straffen. De eeuwige verlorenen zijn de zonde-machten, niet de menselijke zielen zelf. Wat is een mens ? De mens is maar een zucht. De zonde-machten zijn niet menselijk, maar machinaal, anti-principes.

Er is nuance-verschil. Er zijn verlorenen en verlorenen. Het woord is voor meervoudige interpretatie vatbaar, maar de verloren zielen zijn datgene waar de goede herder naar op zoek is, ook in de hel, juist in de hel. Daar spreekt 1 Petrus 3 heel duidelijk over. Yeshua sprak ook met Mozes en Elia, dus laten we niet denken dat de zielen slapen of dat we er geen omgang mee mogen hebben. Ze zijn in de wolk der getuigen. Niet door het vlees, maar door het geestelijke, en dat is aan regels onderhevig. Op het smalle pad moeten wij omgang hebben met de wolk der getuigen, net zoals Yeshua.

Je bent hier op aarde in de hel, volgens het Aramees, de taal van Jezus. Kun je dan tot de andere gevangenen gaan, net zoals Yeshua dat deed, en hen een tafel geven met wat voedsel, en wat onderwijs, wat boeken, opdat ze door de ze ervaring van de hel heen kunnen komen ? Wij gaan niet naar de hel, maar door de hel, en dat is een groot verschil. Dat is een tocht door de baarmoeder. Zo worden wij tot een nieuwe schepping. Het is een beeld van de exegese, oftewel de schriftuitleg. Ik had toen een droom over de suikercloons die de wereld hadden ingenomen. Ze stonden onder leiding van een leprechaun genaamd Woeki Woekie. Het was een suikergeest. Ook overmatig zout was een soort suiker. Zo waren de mensen gebonden aan de aardse ervaring. Het hield de mensen vleselijk. De geestelijke oorlog en jacht gaan dus door.

Calvijn had hier een heleboel principes voor. Altijd weer moest het oordeel gematigd worden, getemperd, en hij nam de hel ook niet letterlijk, ook al nam hij de eeuwigheid ervan op in alle ernst. Hij was over dit onderwerp op zijn hoede voor de geest van ijdele nieuwsgierigheid, waar hij vaak

tegen waarschuwde. De hel was een ondoorgrondelijk zinnebeeld en geheimenis van God, waar de mens niet zomaar toe ingeleid werd, stelde Calvijn. Dit was eeuwig, maar wat het betekende in diepte, daar ging hij normaal gesproken niet al te diep op in. Hij schuwde het waar hij kon.

Ook Petrus kreeg visioenen en dromen over de jacht en de slacht, zoals we kunnen lezen in Handelingen 10. 'Slacht en eet.' Petrus nam dit niet letterlijk, maar dacht na over wat het zou kunnen betekenen, en uiteindelijk was de uitleg ervan dat hij de andere volkeren niet meer als onrein mocht zien. Hij moest leren van andere volkeren. De nieuwe bijbel laat zien dat door de geestelijke jacht de ware bloedbanden ontstaan, oftewel de geestelijke bloedbanden des Heeren. Petrus moest dus zijn oude ideeën slachten, dat Joden niet mochten omgaan met niet-Joden. (vs. 28)

De jacht des Heeren is mooi en lieflijk. Hoe lieflijk zijn de voeten van hen die deze boodschap prediken op de bergen? De nieuwe bijbel spreekt er veel over, zoals ook de oude bijbel erover sprak. Deze jacht is niet gericht tegen God's schepping, niet tegen vlees en bloed. Het is de jacht op het vlees van de zonde. Dat is een groot verschil.

We kunnen erover klagen hoe het volk van God nog steeds zit bij de vleespotten van het aardse leven en dit geheimenis nog niet hebben doorzien. Och, weent en klaagt over de zonden van het volk, opdat gij het zegel des Heeren op uw voorhoofden ontvangt, zegt Ezechiël 9.

Wees dankbaar met het kleine. Het leven zit in de kleine dingen, niet in het vele en het verdichte. Je mag van het verdichte loskomen door de menstruatie des Heeren, de besnijdenis van het vrouwelijke, tot een nieuw zicht op de moederlijke Heere, zoals Jakob dat kreeg op Pniël in de oude Aramese grondteksten, de taal van Yeshua.

Hebreeën 6 zegt niet telkens dezelfde fundamenten te leggen, maar het gehele huis des Heeren te bouwen, te gaan tot de diepere dingen, opdat uw zielen gevoed zullen worden. Ook zegt Hebreeën 9 dat er geen vergeving is zonder bloedstorting, dat over deze dingen gaat. Het gaat over het zinnebeeld van de besnijdenis, dus ook over de menstruatie. Zo komen we tot de ware antropologie en etnologie des Heeren.

Calvijn noemde dat de mens onder de hypnose van de eierzucht was, en daardoor werk deed wat geen werk was, namelijk dubbelwerk, terwijl er ander werk, geestelijk werk verricht diende te worden. De mens had door de eierzucht de prioriteiten verdraaid en was zo tot mensenbehagenis gekomen, waardoor de mens gebonden was geraakt. Dat is wat de hel is. Zo werd alles verdicht. Calvijn noemde het een ijdele werkelijkheid, de ergste dood waarmee de mens zichzelf vleidt. Het was een dodelijk schijnleven door de zonde gebaard.

Men had hiervoor gezaaid en bleef ervoor zaaien, als Danaïden werkende voor de bodemloze putten der mensen, beesten die nooit verzadigd zijn. Och, keert toch terug tot de paden des Heeren, dieper de wildernis in, weg van de stad en haar eigenaardige drugspotten en vleespotten. Ze drinken het bloed van kalf en rat, en vergiftigen zichzelf op alle hoeken van de straat om zichzelf als hoeren te verkopen. Ze hebben gehoereerd met het Woord des Heeren.

Calvijn noemde dat ze opgeblazen waren in hun zelfvertrouwen. We kunnen stellen dat vals zelfvertrouwen, zelfverzekerdheid en zelfoverschatting ontstaat waar er een gebrek aan studie is.

Calvijn noemde dat zij oorlog voeren tegen God. Hij noemde zelfverloochening als de enige sleutel tot God. Hij noemde zelfverheffing de kwaadaardigste kwaal der mensheid. Daarom werd de tollenaar door Yeshua aangenomen, en de farizeeër afgewezen. Hij stelde dat het zo diep in merg en botten was doorgedrongen dat er bijna geen middel tegen was. Calvijn stelde dat gehoorzaamheid alleen volkomen is als het geheel voldoet aan het oordeel des Heeren. (Verkl. Lukas 17:10)

Dit oordeel begint bij jezelf, kan alleen in zelfverloochening volbracht worden. Hiertoe is de oorlog en jacht des Heeren. Het gaat om een zelfoffer, een luisteroffer. Dat begint met het zwijgoffer. We moeten teruggaan tot het Woord des Heeren. Het zweeft over de aarde, zoekende wie Zij zal bevruchten.

Calvijn stelt dat het loon geen uiting is van menselijke maatstaven, maar van God's welbehagen. De mens kan het loon niet berekenen. De mens zal telkens weer dingen over het hoofd zien, en daarom kan het loon alleen van God komen, wat overigens zich ook weer dieper in de mens bevindt. Er is in die zin geen relatie tussen loon en menselijke verdienste, omdat Calvijn de afwachtingsleer predikt, oftewel de leiding des Heeren, die niet betaalt naar verdienste, maar naar gevoeligheid, en zelfs die gevoeligheid kan dus vleselijk zijn als de mens niet oppast, dus daarom komt Calvijn uit op het welbehagen en de genade des Heeren, niet van de mensen. Dat genade geen woord op zich is wordt duidelijk in de grotere verbanden van Calvijn's leer. Genade is het diepere loon, wat komt van veel diepere bronnen binnen de mens. Daar is geen makkelijke weg voor in de leer van Calvijn. De mens moet zich niets voorstellen. Het wordt van de mens afgehouden voor een reden. (Verkl. Lukas 17)

Calvijn is niet makkelijk als het aankomt op loon. En terecht. Er is veel bedrieglijk loon op aarde. De mens is er gewiekst in. In de leer van Calvijn kom je niet zomaar weg met aangematigd loon. Hij pakt je in de kraag. Vandaar dat zijn bijbelverklaring nuttig en nodig was. De mens mocht zich niets inbeelden, ook niet op het geestelijke of religieuze pad. De farizeeër zou niet aangenomen worden. Er viel niet mee te sjoemelen onder het oog van Calvijn.

Niet verdiensten was een sleutelwoord in de leer van Calvijn, maar afstemming, en die moest ook getoetst worden aan het welbehagen en de genade des Heeren. Dat was geen zoetsappige genade. Neen. De mens kwam niet weg met de zonde. De genade was iets ondoorgrondelijks in de leer van Calvijn, wat telkens liet zien : De mens weet het niet, de mens kan het niet zomaar doen. De mens moet zich niets aanmatigen. Telkens weer moest de mens in matiging strijden tegen de geest van aanmatiging.

Calvijn waarschuwde tegen het menselijke waarde-begrip. Men moest juist hun waardeloosheid onder ogen komen, om zo in die zijn waarde op te bouwen, wat het gehele 1953 geheimenis is, want de GGIN heeft dit helemaal lopen uitwerken. We moeten tot een dieper begrip komen van de leer van Calvijn hierin. Men moet sterven en opnieuw geboren worden in de geestelijke waardeloosheid, om zo tot waarde te komen in het welbehagen en de genade des Heeren, die zeker niet vrijblijvend is. De mens wordt door God gesmeed, hoe dieper de mens in zichzelf afdaalt, want Calvijn stelde dat de mens uit meerdere lagen bestond, en dat de mens tot de diepere lagen moest gaan, zoals God ook uit meerdere lagen bestaat. De lagen zijn met elkaar in strijd, als een Pniël.

Ook God is met zichzelf in worsteling. De wil van God is in strijd met het veel diepere eeuwige raadsbesluit van God, stelde Calvijn.

De hel was een zinnebeeld bij Calvijn, maar niet de eeuwigheid ervan, en ook niet het oordeel des Heeren. Het waren serieuze zaken in zijn leer, maar de mens moest geen eigen, overmoedige betekenissen hieraan geven. God had ook meerdere lagen die tegen elkaar streden. Dingen konden tegen elkaar weggestreept worden. Uiteindelijk ging het om het ondoorgrondelijke eeuwige raadsbesluit des Heeren, maar God moest dit ook toetsen. Vandaar de strijd. Het is het Pniël des Heeren.

Het boek des levens, de nieuwe bijbel, noemt Calvijn als van belang, en daarom dienen we terug te gaan naar Calvijn om tot een dieper begrip van zijn werk te komen, alhoewel de nieuwe bijbel ook de duistere zijde van Calvijn bespreekt, de duistere wachter die we dienen te verslaan. Deze duistere zijde komen we met name tegen in de Institutie, wat hij begon uit te geven in zijn jongere jaren, als het monster waarmee hij streed. Het is een doodsmacht van dode genade. Het is een geest van zielloze genade. Dit komen we veel minder tegen in zijn bijbelcommentaar, alhoewel het zo nu en dan wel de kop komt opsteken. Toch komen er dan nuances en doorgangen, en laat Calvijn de grotere verbanden zien. Daarom moeten we dieper hierin doordringen, langs de calvinistische voorhangsels gaan. We moeten ons hier niet terug laten roepen. We moeten komen tot het diepere geheimenis van de leer van Calvijn.

Een prediker zei eens : het is gemakkelijker de duivel uit je lichaam te krijgen, dan Calvijn uit je botten, waar ik geheel achtersta, maar er was ook een grote levensbron in de bijbelverklaring van Calvijn, wat leven brengt tot het gebeente. Je kunt Calvijn dus alleen maar uit je botten krijgen door Calvijn zelf, door tot het geheimenis van zijn leer te komen, en niet bij de Institutie en Tulip te blijven steken. Er is een veel betere Tulip dieper in Calvijn.

Calvijn was tegen zomaar vleselijke verdiensten, maar noemde de afstemming op de Heere het pad des Heeren, wat tot de verdienste van de lof der lijdzaamheid leidde. Dat was de enige ware verdienste, door hen die zich in de krijgsdienst hebben vernederd onder de oordelen des Heeren, die geduldig het kruis en het juk hebben gedragen en de tuchtroede hebben aanvaard, en zo ten hemel werden opgenomen. Dat kan alleen in de volbrenging van de krijgsdienst des Heeren. Het is iets voor de overwinnaars dus, niet zomaar de verdieners. (Verkl. Lukas 16:25)

Zij hebben zich laten vernederen op Pniël in de krijgsdienst, en werden zo ten hemel genomen. Ze hebben de tuchtroede niet veracht of onwaardig geacht, of onnodig, maar gaven het de volledige voorrang in hun leven. Het zijn niet zomaar verdieners, maar strijders. We spreken dus over een jachtsloon en een lijdensloon. Ook is het een stervensloon wat alleen zij die hard aan zichzelf zijn afgestorven verdienen, wat allemaal getoetst is aan de afstemmingsleer, of afwachtingsleer, van Calvijn, de leiding des Heeren, want de Heere heeft altijd het laatste woord, in zijn eeuwige raadsbesluiten. Dat is de daadwerkelijke genade waar Calvijn over spreekt, het is een loon wat niet door mensen te berekenen valt, en wat aan allerlei voorwaarden onderworpen is, in het diepere van de mens, en wat ondoorgrondelijk is. Het is het loon van de lof der lijdzaamheid, die roemt in het kruis, en waardoor de mens heel voorzichtig en beheerst tot hemelse waarde komt, doordat hij is afgestorven aan de waarde van zijn oude zelf. Deze hemelse waarde is niet van de oude mens, maar van de nieuwe mens. Het zelf is geheel verloochend, en de mens leeft niet meer.

Zomaar een rechtstreekse weg van het verdienen wordt in de leer van Calvijn niet gepredikt. ‘Gij doet werken wat geen werk is.’ De mens is afgeleid. Zij hebben door hun zinnelijke begeerten het vrome werk, oftewel de hogere werken, gewurfd. Calvijn noemt het ijdele weelde.

Nee, de goddelozen komen er in de leer niet al te best vanaf. Ook al noemt hij de hel zinnebeeldig, en ook het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus, hun kwelling is realiteit, en in de leer van Calvijn is die kwelling dubbel, want ze worden gepijnigd voor hun zonden, en ook worden ze gepijnigd door verlangen en hoop ervan verlost te worden. Ook worden ze gekweld door wroeging, en hun herinneringen aan betere tijden. Hoe dan ook wijdt Calvijn hier verder niet al teveel over uit, omdat het ondoorgrondelijkheden en geheimenissen des Heeren zijn, maar wij mogen stellen dat het hier om het vlees gaat waarvoor geen hoop meer is, omdat het vlees totaal moet afsterven. Voor de zonde mag er geen enkele hoop meer zijn. Hetzelfde kunnen wij zeggen van de onwetendheid, dat er geen enkele hoop is, want de aarde zal vol zijn van kennis des Heeren. Dat zijn beelden waarover ernst moet zijn, maar waarover men niet te overdramatisch mag zijn. Dat doet Calvijn ook niet. Hij laat veel in het midden. Alles in de leer van Calvijn is uiteindelijk onderworpen aan verdere nuance en aan de ondoorgrondelijkheid des Heeren die veel ingewikkelder is dan het menselijke verstand.

De arme Lazarus verdiende de lof der lijdzaamheid, stelde Calvijn, omdat hij het kruis verdraagde. De volharding in het kruis is een vrucht van de vreze des Heeren, stelt Calvijn. Lazarus had deze vrucht en werd hierom geprezen. We zien dat zodra Calvijn over Lazarus spreekt hij ineens veel makkelijker over de geestelijke verdiensten spreekt, en dat gaat dus om de lof der lijdzaamheid. Daarbuiten valt er in zijn leer niets te verdienen, en is alles ijdel. Zonder de lof der lijdzaamheid zou de afstemmings-leer en de overwinning in de krijgsdienst ook niet kunnen bestaan. Ook zou de lof der lijdzaamheid niks zijn zonder de afstemmings-leer. We spreken dus over een belangrijke drie-eenheid in de leer van Calvijn tegen de valse en vleselijke verdienste, wat dan ook de sleutel is tot de hogere, geestelijke verdienste, het krijgersloon, en jachtsloon. Het is een belangrijke toetssteen van de enge poort van de hemelse economieën en uitkeringen. Er is altijd een zekere basis-uitkering. God is en blijft een ouder, en is en bleef een zorgstelsel. Dit zorgstelsel reikt juist uit tot de verlorenen, en verkiest dat wat dwaas is voor de wereld en veracht.

Ook God toetst zichzelf hieraan. God was alleen geworden door dit principe. In de leer van Calvijn kwam het tezamen in het kruispunt van Lazarus, die aan deze drie-eenheid had voldaan. Lazarus is dus ook de sleutel tot de ingewikkelde leer van Calvijn.

In de droom over de twee natuurvrouwen, de twee aspecten van God, kwam ik tot hun voeten, en het ego begon te sterven. Ik riep toen ook : ‘Het ego sterft !’

5. WAARHEID EN GERECHTIGHEID

Psalm 5

7 Gij zult de leugensprekers verdoen; van den man des bloeds en des bedrogs heeft de Heere een gruwel.

9 Leid mij in Uw gerechtigheid.

Gerechtigheid maakt geen fouten. Gerechtigheid zal ons nooit te licht of te zwaar belasten.

De waarheid is eeuwig, maar de leugen is slechts tijdelijk. De leugen is ook het vooroordeel, waar de rechtvaardigen mee omringd zijn. Altijd maar weer worden hun woorden verdraaid en uit het verband gerukt, en dat niet als een vraag of als een ernstig zoeken, een wikken en wegen, maar als een hard, vaststaand vooroordeel, als een etiket. Hun zielen worden hiermee dag en nacht doorboord. Dit zondert hen nog meer af, en is de sleutel tot Sion.

6. DE WEG TEN EEUWIGEN LEVEN

Psalm 3

2 O Heere, hoe zijn mijn tegenpartijders vermenigvuldigd; velen staan tegen mij op.

3 Velen zeggen van mijn ziel: Hij heeft geen heil bij God. Sela.

Het lijden is ervoor zodat de mens geen toevlucht zoekt in ijdele dingen, maar alleen bij God. Dat is het doel van de aanvechtingen, dat de mens het niet meer zoekt bij de mens, maar in het diepe geestelijke, in afzondering. Hiertoe is alle beproeving. Het drijft de mens tot Sion.

Psalm 4

3 Hoe lang zult gij de ijdelheid beminnen ?

Het zogenaamde goede van de stad zal vergaan, het ijdele materialisme, maar wij moeten jagen naar de roeping die God ons gegeven heeft. God, het geestelijke, roept ons, heeft een groot plan met ons. Alle ijdelheid zal vergaan, want je grijpt het en het zal al beginnen weg te rotten. Sion is in de natuur, niet in de stad. Wij mogen alles vergeten wat achter ons ligt, en ons uitstrekken naar datgene wat voor ons ligt, de roeping van God. Zo krijgt je leven waarde en invulling. Verdoe je tijd niet met altijd maar weer zoeken naar de verloren gegane tijd. Er is een hogere roeping. De stad roept ook, en de stad heeft ook een plan met je, maar dit is een valse roeping die alleen maar verderf brengt. Hoe lang zult gij de ijdelheid nog beminnen ? Hoe lang zult gij uw tijd nog verdoen ? Het gaat niet om het leven in de stad, maar om het leven in Sion, dwars door alles heen. Velen kiezen voor een voorspoedig leven in plaats van voor een geestelijk leven, maar voorspoed op zich kan de mens niet helpen. Het is maar tijdelijk. Maar de diepte van het geestelijk leven leidt tot het eeuwig leven.

7. LAZARUS - SLEUTEL IN DE LEER VAN CALVIJN

Lazarus neemt een prominente plaats in in de leer van Calvijn, en is een rolmodel voor het geestelijke verdienmodel. De sleutel tot geestelijk verdienen is drievoudig in de leer van Calvijn : de afstemmingsleer, de lof der lijdzaamheid, en het volbrengen van de krijgsdienst. Dit werd volbracht door Lazarus. Het was een belangrijke toetssteen in de leer van Calvijn, waarbuiten geen loon is te vinden, want het vlees kan dat niet. Er moet dus een beroep gedaan worden op de diepere laag in de mens hiervoor, waar God woont en God stroomt. Zonder de armoe des Heeren en de steen des aanstoets die Lazarus was, verworpen door de rijke wereld, zou er geen weg zijn, zou men niet door de enge poort kunnen, want God verkiest alleen het arme en het door de wereld verworpene. Zo krijgen we ook zicht op hoe de uitverkiezingsleer in de diepte bij Calvijn werkte, en kunnen we de al te extremistische uitverkiezingsleer van zijn jongere jaren achterlaten, want daar was het eenrichtingsverkeer.

We zien dat tweerichtingsverkeer bijna niet mogelijk is, omdat het vlees er vaak tussenzit. Toch is er een weg, een zeer smalle weg, met een zeer enge poort. Daartoe verkoos Calvijn Lazarus als rolmodel. Daar waar niet verdient kon worden daar kon Lazarus dat wel. Als Calvijn Lazarus bespreekt slaat hij helemaal om. Calvijn schreef vele bijbelcommentaren. We maken onderscheid tussen de kleine bijbelverklaring van de Institutie, en de grote bijbelverklaring, die nogal van elkaar verschillen. De kleine bijbelverklaring ging heersen, terwijl de grote bijbelverklaring de missing links bevatte om het leerstelsel van Calvijn eerlijk te laten zijn. De grote bijbelverklaring werd veel minder gelezen, omdat het een gehele bibliotheek is, maar zo ontspoorde het geheel. De mens ging ten gronde door gebrek aan kennis. Calvijn wees erop dat beide verklaringen gelezen moesten worden, zodat het grotere verband zichtbaar zou zijn. De kleine bijbelverklaring was meer iets van zijn jongere jaren, ook al kwamen er wel telkens nieuwe uitgaves van. We zien hier de stricte Calvijn, terwijl de Calvijn van de grote bijbelverklaring meer rekkelijk is.

Daniel sprak erover in hoofdstuk 7 :

‘Daarna zag ik in de nachtgezichten en zie, een vierde dier, vreselijk, schrikwekkend en geweldig sterk; het had grote, ijzeren tanden: het at en vermaalde, en wat overbleef, vertrad het met zijn poten; en dit dier verschilde van alle vorige, en het had tien horens. Terwijl ik op die horens lette, zie, daartussen verhief zich een andere kleine horen, en drie van de vorige horens werden daarvoor uitgerukt; en zie, in die horen waren ogen als mensenogen en een mond vol grootspraak.’

De kleine hoorn ging heersen, de Institutie. Toen moest de oermens komen, oftewel : men moet terugkeren tot het grotere verband van Calvijn, terug naar de calvinistische beginselen.

De verklaring van Lukas 16 is de uittocht uit Calvijn's Institutie. We kunnen stellen dat de kleine bijbelverklaring gewoon de kleine institutie is en de grote bijbelverklaring de grote institutie is. We moeten gaan tot de grote institutie van Calvijn.

Lazarus werd omschreven als het aanvaarden van de armoede, wat ons tot de schoot van God zal brengen.

De rijke had een ijzeren ongevoeligheid, sprak Calvijn, dierlijke hartvochtigheid. De hongerige kreeg zelfs de kruimels niet. Voor een ieder die God liefheeft is dit moeilijk voor te stellen, hoe iemand een ander dit aan kan doen. Zo viel de rijke in hetzelfde lot als wat hij de arme Lazarus had aangedaan. Wie een kuil graaft voor een ander valt er zelf in.

Laten wij de verzorging van de armen dus niet veronachtzamen, stelt Calvijn. Laten wij niet zwelgen in rijkdom en aards genot, terwijl anderen niks hebben. Calvijn wijst op het belang van matigheid. De rijke was een beeld van de verslaving aan het aardse. Het is een soort dronkenschap, waardoor zij het lijden van de ander niet willen opmerken. Zo liet de rijke Lazarus aan de deur liggen in zijn ellende. Juist Lazarus werd de sleutel tot de hemelpoort in de leer van Calvijn, de doorgang door de enge poort, tot de schoot van God. De rijke kon hier niet doorheen, en er kwam een onoverbruggelijke kloof. Lazarus zou hem in zijn goedheid misschien wel willen helpen, maar kon dit niet. De rijke man zou alles zelf moeten kopen nu, en zelf boeten voor alles. Voor elk kruimeltje en elk waterdruppeltje zou hij hard moeten werken, en vele malen moeten sterven, net zoals de dwaze maagden dit moesten doen voor elk druppeltje olie. Wij mogen geen kwaad met kwaad vergelden. Wij mogen niet te extremistisch zijn in deze dingen. Ook wij zullen veroordeeld worden als wij de rijken al te zwaar veroordelen. Het oordeel over hen zal zwaar zijn, maar wij moeten niet overdrijven en buiten ons voegen gaan. Calvijn stelde dat God altijd het oordeel weer matigde. Ook in de oude bijbel staat dat God niet voor eeuwig toornst. Er is geen letterlijke eeuwige hel, maar het zal erg genoeg zijn. Het vlees zal niet meer boven mogen komen. Het vlees en de zondige begeerten zullen geheel moeten afsterven in de hel. Dat is wat de besnijdenis is. Dit begint bij de vrouw, de moeder, door de menstruatie, het geheimenis waartoe Jakob naderde op Pniël in de Aramese grondtekst van het verhaal.

Calvijn stelde dat mensen toejuichers zijn van de uiterlijke vermomming, maar God prikt hier doorheen. Het gaat om een rechtschapen hart. Dat wat de mensen voor verheven houden is een gruwel voor God. De mens is afgestemd op het vlees, heeft vleselijke gevoeligheden door de zonde ontwikkeld en is zo slaaf geworden. Men moet terugkeren tot de afstemming des Heeren, in de leer van Calvijn. Naar willekeur hebben de mensen vleselijke godsdienst verzonnen om eraan te ontkomen. Hoezeer deze ook de uitvinders hiervan behagen, God noemt het nietswaardig, ijdel en afschuwelijk, stelt Calvijn. (Verkl. Lukas 16:15)

Yeshua wordt door Calvijn benoemd als iemand die niet joeg op woordenpraal, niet in de verfijnde volkstaal sprak, maar dat was niet de reden waarom de farizeeërs hem aanvielen. Het was vanwege hun geldgierigheid, stelt Calvijn.

Yeshua sprak in wild Aramees, hield zich niet aan moderne taalregels, maar hield zich vast aan de oudere vormen, net zoals Ledeboer zich vasthield aan het oudere en wildere Nederlands, en zich geen moderne taalwetten liet opleggen. Zo ontstond ook het Rodenbergs-Nederlands, oftewel het wilde Nederlands. Het is een Nederduitse taal. Het is belangrijk om de Nederduits gereformeerde moederkerk van de jaren 1570 te herstellen. Het was gegeven tegen de geest van Alva. Het is van belang dat wij ons niet onderwerpen aan wereldse taal. Wij moeten de tongen des Heeren spreken. Dit is een strijd tegen geldgierigheid, tegen marktse geesten die de Nederlandse taal hebben

verloederd. Door de tong, de moderne taal, willen ze het hele lichaam besturen. Het zijn taal-kolonisten. Het heeft ons onze moedertaal ontfroed. We moeten terug naar de oertalen en de talen des Heeren. Het modernere Nederlands is een doorn in de ogen des Heeren. Vooral het ziekelijke d/t-gebruik, waar ook Ledeboer tegen streed. De zondige d/t regel wil namelijk de afstemming op de Heere verbreken om de mens af te stemmen op de vleselijke begeerten en marktbegeerten.

Wij spreken gewoon Nederlands, geen modern Nederlands. Wij spreken Rodenbergs-Nederlands, oftewel Nederduits. Zo mogen we verder teruggaan tot de oertalen. Wij spreken Ledeboeriaans. Duivelse en wereldse hoerentalen van de markt heersen niet over ons. Strijdt om in te gaan. Strijdt tegen de vleselijke talen die de hersenen willen doordringen. Het zijn taalkolonisten. Tongkolonisten, om zo het gehele lichaam over te nemen.

Calvijn bespreekt de krankheid dat de meeste mensen zich inbeelden dat datgene wat niet met hun bedorven zeden overeenkomt verachting verdiend. Ze strijden voor hun ondeugden, en dekken hun misdaden af met lichtzinnige gezegdes. Door list zijn ze tot grote winst gekomen. Calvijn wijst erop dat het allemaal vergankelijk is. In het boek des Heeren wordt alles opgeschreven hoe de mensen de armen hebben behandeld. Calvijn noemt de rijkdom der mensen verdacht. Zelden wordt die verkregen zonder bedrog of geweld, zonder vleselijke kunstgrepen, hoogmoed, of enige andere bedroven begeerlijkheid, stelt Calvijn. God wil ook geen offer ontvangen van een onrechtvaardige buit, anders zou God een metgezel van dieven zijn.

Men offert onrechtvaardige buit, heeft offerdieren lopen verwisselen, in de verletterlijking ervan. Dat is wat de hel is. Die heeft de mens gebouwd. Het is het verdichte materialisme. De mens heeft een hel op aarde gebouwd. De mens moet zich diep schamen en terugkeren uit Laodicea. Daartoe is de nieuwe doleantie. Het eerste gebod in de leer van Calvijn is sober en gematigd te leven. (Verkl. Lukas 16)

Zo hebben wij beekwater uit een zuivere bron. De mens doet overbodige uitgaven. De geest van overbodigheid moet bestreden worden, stelt de leer van Calvijn. Die kan alleen getemd worden door soberheid en gematigdheid. Men kan alleen sober en gematigd blijven door welgeplaatste en vromelijk uitgeoefende liefdadigheid en barmhartigheid. Er zijn geen andere middelen om aan de schuld te kunnen ontluchten, stelt Calvijn. Er staat straf op wreedheid, onbarmhartigheid en verzwelging van de gaven.

8. EEN SPOTKLEED EN EEN KRUIS VAN TUCHT

Psalm 2

1 Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken ijdelheid?

2 De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen te zamen tegen den Heere.

6 Sion, den berg Mijner heiligheid.

9 Gij zult hen verpletteren met een ijzeren scepter.

10 Nu dan, gij koningen, handelt verstandiglijk; laat u tuchtigen, gij rechters der aarde.

8 Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting.

4 Die in den hemel woont, zal lachen; de Heere zal hen bespotten.

De zondige natuur van de mens moet bespot worden. Er is ook zoiets als heilige spot. Het is een vorm van ontmaskeren, van openbaren. Als de zondige mens tot Sion komt, krijgt de mens een spotkleed en een kruis van tucht, opdat zijn zondige natuur volkomen zal afsterven. De ijdele natuur moet eraf.

9. KOMEN TOT DE LIJDENSSCHOOL

Psalm 1

1 Welgelukzalig is de man, die niet wandelt in den raad der goddelozen, noch staat op den weg der zondaren, noch zit in de kring der spotters;

2 Maar zijn lust is in des Heeren wet, en hij overdenkt God's wet dag en nacht.

3 Want hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, en welks blad niet afvalt; en al wat hij doet, zal wel gelukken.

Sion is het Davidische Jeruzalem, het eeuwige Jeruzalem, wat in de grondtekst van het Hebreeuws de hemelse wildernis is. Een ieder die komt tot het diepe Sion in de wildernis, het achterliggende, het verborgene, zal zo ingewijd worden op de lijdensschool om zo de wet te leren. De wet brengt noodzakelijke slagen aan, opdat de mens behouden wordt. De lagere natuur wordt "doodgeslagen" door de wet, oftewel doorvertaald, gerecycled. De dood zal blijven woeden totdat de mens dit mysterie van de symbolische dood heeft begrepen. De hemelse wet werkt door timing, door discipline. De ongedisciplineerde natuur van de mens zal moeten sterven. Dit gebeurt wanneer de mens met de hemelse natuur in aanraking komt. Dit gebeurt alleen op het smalle pad, als de mens door de enge poort gaat. Die leidt terug tot een vergeten en verlaten wildernis, tot Sion.

10. TULIP EN ZALOK IN DE LEER VAN CALVIJN

In de strijd tegen het vuil van de vraatzucht, wat als een prisma is dat een schijnwerkelijkheid heeft geschapen, moeten we teruggaan tot het moeder calvinisme van Calvijn's Grote Institutie, oftewel zijn bijbelverklaring, niet zijn kleine institutie, de kleine hoorn die de heerschappij nam (wat de nazi's eens deden met een zeer slappe filtratie van het werk van Darwin en Nietzsche, ook als een kleine hoorn, waar Daniël voor waarschuwde in hoofdstuk 7).

Het moeder calvinisme bevat de ware beginselen, en dan kunnen we tulip vergeten. Tulip was het zeer slappe aftreksel van Calvijn's 'kleine leer', de leer van zijn jongere jaren, waar hij altijd min of meer aan heeft vastgehouden, ook om geen gezichtsverlies te lijden, maar wat hij heeft geprobeerd te nuanceren en te matigen. Het was de belasting die hij aan het beest moest betalen zijn hele leven. In zijn grote institutie maakt hij overigens korte metten met dit beest, zij het subtiel. Drie hoorns werden uitgerukt, en een kleine elfde hoorn die kwam opzetten ging heersen. Dat was de kleine institutie van Calvijn, de tulip.

Afraveling is altijd een kenmerk geweest van de vraatzuchtige mens. Nergens geen tijd voor. Alles moet snel snel, geen tijd om door te leren, maar snel willen heersen, en in die ruimte ontstaat vals en overmoedig zelfvertrouwen, eigengerechtigheid, zelfgenoegzaamheid. Zo ging het volk ten gronde. Maar Calvijn had ook een gouden pen. Hij bracht ook het Woord van God voor die tijd, belangrijke principes. We hebben besproken : zijn leer van de zonde-taxatie, die we overigens ook in de Heidelbergse catechismus tegenkomen, zijn afstemmings-leer, zijn lof der lijdzaamheid, zijn lof der oordelen, en de volbrenging van de krijgsveld. Deze geestelijke aspecten werden vervuld in de arme Lazarus, als het geestelijke verdienmodel in zijn leer. De arme Lazarus had volgehouden op het smalle pad, en ging zo door de enge poort.

We zien :

1. zonde-taxatie (de grootte en ernst van de zonde onder ogen komen, de dodelijkheid ervan, de onwaardigheid etc.)
2. afstemmings-leer
3. lijdzaamheidslof
4. oordeelslof
5. krijgsveld-volbrenging

Nemen we hiervan de eerste letters dan is het ZALOK, wat in zijn grote institutie opstaat tegen al te extremistische en kortzichtige TULIP, ook als een verdieper en nuanceerder van TULIP. ZALOK komt tegen genade-misbruik, dode genade, van al te gemakkelijke tulip. In de diepte van de leer van Calvijn, in het grotere verband van zijn werk, zien we een veel diepere TULIP, die zijn bron heeft in ZALOK. Er wordt in de leer van Calvijn niet zomaar loon gegeven naar werk, maar naar afstemming, in zijn verklaring van de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard (Mattheus 20). Wij worden beloond in de mate waarin wij op de Heere zijn afgestemd, geleid worden door de Heere, niet voor werken op zich. Omdat afstemming ook weer vals kan zijn, en het vlees inmeng

kan hebben, zijn de andere punten van Calvin belangrijk om het in toom te houden, en het zuiver te houden. Vandaar dat Calvin een groot theologisch en filosofisch stelsel hiervoor had opgericht, oftewel ZALOK.

In het grotere ZALOK-verband van de leer van Calvin is het extremistische tulip-calvinisme van de kleine institutie geen daarwerkelijk calvinisme, maar neo-calvinisme en pseudo-calvinisme. Het is te ver afgeweken van de bron, wat de kerk in het verderf heeft gestort. Calvin is en blijft de sleutel in de kerkgeschiedenis, maar men moet van zijn dark side komen tot zijn goede side. Het is te groot om zomaar weg te gooien. Iedereen moet door deze wildernissen heen, en uiteindelijk zal men bij de nieuwe bijbel moeten aankomen, die ook op het belang van Calvin wijst.

We spreken over een moeder calvinisme, wat uit de oergeschiedenis ons tegemoetkomt, wat al bestond voordat Calvin kwam. Het gaat om de principes. We hebben hierover te worstelen met Calvin.

Calvin laat zien dat er ook onreinen de kerk binnengeslopen zijn, en schandelijk, en zij zullen door God onderzocht worden en worden buitengeworpen. Zij die het geestelijke sieraad dragen zullen gaan tot het eeuwig leven, stelt Calvin. Het sieraad is in principe zijn ZALOK-leer, het sieraad wat Lazarus droeg. Calvin roept op tot ernstig zelfonderzoek, en op te passen met ijdel geloof. Geloof alleen is niet voldoende. (Verkl. Mattheus 22:11)

Calvin stelde dat de uitverkiezing niet slechts door Abraham geschiedt, maar ook door Jakob. Bij Calvin telt niet alleen het geloof, maar ook het gehoor geven aan de roeping. Hierin geldt ook dat de vaten in het huis des Heeren van verschillende soorten zijn.

De Heere spreekt in vele talen, en in vele voorbeelden en gelijkenissen. Laten we geen taal-farizeeërs zijn. Laat de letter niet dood en dodend zijn.

Calvin stelt in zijn commentaar op Lukas 14:23 dat geloof uit vrije wil geboren moet worden. Het is belangrijk dat hij dit stelt, want in zijn kleine institutie schetst hij een heel ander beeld, tegengesteld daaraan.

Het 'slachtbevel' van Petrus was belangrijk, want het betekende dat hij andere volkeren niet meer als onrein mocht beschouwen. Petrus nam zijn visioen dus ook niet letterlijk, wat men in het westen wel veelal heeft gedaan. Zo heeft men ook met bijbelteksten uit zijn verband gerukt de transatlantische slavernij lopen goedpraten.

Calvin stelde dat het volk van God werd afgesneden en dat er wilde loten werden geënt, door de afstemming op de roepstem des Heeren, terwijl natuurlijke takken worden verwijderd. (Verkl. Matth. 22:9)

Pas dus op met het te gewoontjes zijn. Het gaat bij God om het vreemde. Wij zijn niet van deze wereld. We zijn op doortocht. Als we niet kunnen omgaan met het vreemde van God, dan hebben wij God niet. Dit is een strijd tegen dierlijke ongevoeligheid, de krankheid waaraan de mens lijdt, stelt Calvin. Het is een strijd tegen lichtzinnige schoonschijnendheid en zorgeloosheid, de

onderschatting van de hemelse erfenis en het overschatten van het tijdelijke leven. (Verkl. Matth. 22:4) Het is de geest van zelfmisleiding en valse verontschuldiging, stelt Calvijn.

11. VLUCHT EN KIJK NIET OM

'Toen stond de satan op tegen Israël, en hij zette David ertoe aan, dat hij Israël telde.' 1 Kronieken 21:1

God kwam om het zwaard te brengen, de grote scheiding. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt.

Bereid uzelf voor op het kruis, en niet op populariteit en op handendragerijen. Gevallen engelen zijn op de wereld gekomen om zichzelf als een god in de tempel te plaatsen. Ga daarom niet uw volk 'tellen', want het zal vol zitten met bedriegers en hen die u te gronde zullen richten wanneer u uzelf teveel met hen inlaat. Richt uzelf niet op diepgaande vestiging, want dan zal het zaakje verstenen voordat u het weet, en dan is daar bijna geen ontkomen meer aan. U moet doorgroeien, ook in de bedieningen.

Lieve mensen, op het fundament van profetie zijn wij veilig. Geloof zonder profetie is niks waard. Het gaat om onze omgang met God, en niet ons verblijf binnen de vier grote muren van onze kerk. De ware kerk is naar het hart. De materie is tot een oordeel geschonken. Zij die de materie volgen zijn door de materie geknecht. Ze hebben de Mammon tot vriend, en God tot vijand metterdaad.

De boodschap van Gods Woord is zoals altijd : vlucht zolang het nog kan. Kijk niet om, want dan verander je in een zoutpilaar. Strek je uit naar de de profetie. Alleen door armoe, het heilige vasten, worden we hierop ge-ent.

Wij moeten net als Daniel heerser over Babylon worden, koning, en het ons niet laten overheersen. Er is geen andere weg. Samen met Michael zal Daniel terugkomen om het volk op die manier uit te leiden. Wij dienen te heersen over de demonen. Dat was de opdracht die God gaf. Door Jozef heersen we over Egypte.

Hoe werd Daniel heerser over Babylon en onderheerser over de Meden ? Door profetie. Hoe werd Jozef onderkoning over Egypte ? Door profetie. Moet het allemaal nog duidelijker zijn ?

Door gericht te zijn op materie versteen je. Dat gebeurt er als je het geestelijke verwaarloost. Het geestelijke is namelijk je vrijheid. Daarom schuwt profetie de materie zoveel mogelijk en gaat er alleen profetisch mee om.

Sluit je ogen zoveel mogelijk en denk aan je God. Mediteer en luister, en laat je leiden door God door deze gevaarlijke wereld heen. Laat je niet opsluiten door de materie, want dat is het kwaad, dat is de duivel.

Het geestelijke is zo boven denken, boven gevoel, een vuur krachtig genoeg om je te omhullen.

We hebben niets anders nodig. In dit hebben we alles. Dit is de hogere weg.

U vindt dat avontuur dieper in uw hart, wanneer u u afsluit van alle invloeden van mensen om zelf een ontmoeting met de Heer te hebben. Heeft u daar alleen oog voor, dan zal God die hogere weg ook voor u openen.

12. CALVIJN EN DE PREDIKING VAN HET VISNET

‘Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een net dat in zee geworpen wordt, en allerlei soort van vis bijeenbrengt.’ (Calvijn’s vertaling van Mattheus 13:47)

Calvijn stelde dat hen die door volksgunst gedreven worden en eigen voordeel op oog hebben geen loon van God hoefden te verwachten. God wederstaat de hoogmoedigen en geeft genade aan de nederigen. Calvijn stelde dat God de vijand is van allen die zich verheffen. Dat zijn er nogal veel in deze wereld. Ook is God de vijand van hen die zich iets aanmatigen, stelt Calvijn. Het zijn hen die over anderen willen heersen en met elkaar strijden om de voorrang. Oh past daar toch voor op. Trek u terug en vernederd u. Ze strijden om de meeste eer en matigen henzelf de eerste plaats aan. Kijk maar eens om je heen. Weest niet één van hen. Zondert uzelf af. Calvijn noemde het dwaasheid, en riep op tot nederigheid. (Verkl. Lukas 14)

Ik moet denken aan de arme Job. Wij worden door de tucht des Heeren nederig gehouden. Laten we de gesel des Heeren kussen, in ontvangst nemen, want het is ons ter bescherming gegeven, tegen de afschuwelijke zonden van de wereld om ons heen. Door het lijden worden wij afgezonderd. En mensen, de Jobieten werden tot een geslacht van tentenwerkers. Zij mochten bij de Heere komen, en de Heere dienen. (II Duizen 31:20)

Calvijn noemde farizeeën twistziek, in plaats van dat ze voor de geboden des Heeren ijverden. Ze probeerden Yeshua te strikken, te belasten met allerlei zaken die er niet toe deden. Ze probeerden Yeshua af te leiden. Het ging Yeshua om het inwendige, terwijl het de farizeeën om het uitwendige ging. Dat botste dus. Wat een tuig moet dat geweest zijn vroeger, maar als we goed kijken om ons heen, dan zijn die nare farizeeën er nog steeds. Zij zouden Yeshua er wel even op wijzen hoe het moest. Ze waren vol van hun regeltjes, maar kenden de diepten ervan niet. Yeshua kwam om de diepte van de geboden te laten zien, en dat kan alleen als je de IJver des Heeren hebt ontvangen, en je eerzucht en twistziekheid achter je hebt gelaten. De farizeeën hadden een valse ijver van het vlees, deden alles horizontaal, maar verachtten de diepte. Ze deden vleselijk overwerk, als de putten van de Danaïden. Kijk eens hoeveel water wij telkens in deze bodemloze putten gieten, hoeveel water wij naar de zee dragen. Dat is natuurlijk iets om over op te scheppen. De farizeeën waren ijverig bezig met het wassen van bekers, maar ontteden hun hart niet van de schandelijkste roof en boosheid, stelde Calvijn. (Verkl. Lukas 11)

We kunnen dit vergelijken met Martha die in de bedrijvigheid van het vlees leefde. Calvijn stelde dat Martha de maat had overschreden.

Het zal niet altijd ‘echt’ blijven. Alles zal eindigen in de boeken. Alles zal eindigen in de verhalen. Het ‘echte’ is zwaar overtrokken, zwaar overdreven. Het is als eb en vloed. De verhalen zullen het overvloedige ‘echte’ weer wegspoelen. Er is alleen waarheid in waarde, in het metaforische. Het letterlijke heeft nooit bestaan, maar heeft alleen zinnebeeldige waarde. We zijn omringd door gelijkenissen.

Ook het 'normale' is zwaar overtrokken, zwaar overdreven, en daarom moet het vreemde komen, als eb en vloed. Dat neemt niet weg dat er geen ernst is, maar we moeten tot de Ernst des Heeren gaan, niet tot de valse ernst van het vleselijke.

Calvijn stelt dat we nu nog in het tijdperk leven waarin bozen met goeden zijn vermengd, en dit moeten we ten einde toe geduldig dragen. Calvijn predikt het visnet, want dat is hoe Yeshua de verkondiging van het evangelie zeer gepast uitbeeldde. Het was om te leren dat de kerk in een verwarrende toestand is vandaag de dag, stelde Calvijn. (Verkl. Mattheus 13:47)

13. HET KOMENDE VREDERIJK - DE TERUGKEER TOT HET PARADIJS

'Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden.' Openbaring 7:3

Rationalisme is een slaap. Je gaat totaal voorbij aan de wensen en gevoelens van de andere partij, en nagelt hen als het ware aan een stapeltje wetten, een stukje verstand. Jijzelf voelt je dan goed, omdat je je totaal niet in de ander kunt verplaatsen, en zo is dan ook dit hedonisme een soort dronkenschap. Hedonisme en rationalisme werken nauw met elkaar samen en leiden tot een soort van vergetelheid. Aan de ene kant zou je dit al het oordeel van God kunnen noemen, maar aan de andere kant is dit ook de schuilplaats waarin de boze zich verbergt, de valse dronkenschap, de valse slaap en de valse vergetelheid als een wapen tegen God en de geestelijke gaven.

Het is een strijd tegen het hedendaagse mono-rationalisme en het mono-hedonisme, oftewel het fascisme in al zijn vreemde vormen.

We zien dan dat er aan de aarde, zee en bomen geen schade mag worden aangericht voordat de knechten van God verzegeld zijn. Het verzegelingsproces is het besnijdenis-proces oftewel het aanvaarden en dragen van het lijden.

Doel is terug te keren tot het Pasen.

Nuanceer uzelf dus, en onderzoek, tot de voorbereiding van het komende Vrederijk, voor de terugkeer tot het paradijs, Dan zal pas echt de paradijselijke aarde voor ons opengaan. Zo zal ook de kerk hersteld worden.

14. EEN OCHTEND-OVERDENKING : DE PSALM VAN JAWED

We beginnen de dag met de laatste psalm van het psalmenboek van de nieuwe bijbel, oftewel Beloch 37, de psalm van Jawed :

Psalm van Jawed

1. Oh hemels Woord,
wij komen tot U,
Overal om ons heen
gebeuren vreemde dingen,
maar het zijn
gelijkenissen

De mens leeft ver weg van het Woord. Laten we wel wezen. De mens leeft van het eten van lijken en is dan vervolgens stomverbaasd hoe de één na de ander in dit aardse tranendal ernstig ziek wordt waaraan niet weinigen overlijden. Daarom wordt er ook gesproken van een dwaas geslacht. Altijd wijzen ze met de vinger op de ander. Nooit zijn ze verzadigd in hun bloedvergiet. Hun voeten snellen tot bloedvergiet. Ze eten de armen en de kinderen. Dan vegen ze hun mond af en zeggen ze dat ze niks gedaan hebben. Ze leven in grote hoererij en afgoderij tot de zonden die ze op een voetstuk hebben geplaatst. Die zonden leiden hen voort, en die zonden leiden hen uit, altijd maar weer. Zo geloven ze in hun geroofde voorspoed dat God hen heeft gezegend.

Is het niet treurig ? Ze willen dat God komt, maar ze zullen eerst zelf tot God moeten terugkeren, en niet zomaar tot God, want wat is er een misbruik gaande omtrend het woordje 'God'. Men heeft het ijdel in de mond. Men leeft door schietgebedjes zonder diepte. Daarom moet men terugkeren, juist ja, tot het hemels Woord. Diep gaan en tot leven komen, door het oude leven af te leggen. Dat is een heel gepel en een heel gepuzzel. Dat kan al snel misgaan, en daarom heeft de mens het Woord van God nodig, niet zomaar God op zich. God is onlosmakelijk verbonden aan het Woord. Dat Woord is onze leidsraad en richtsnoer, want de mens is vergeetachtig. De mens moet vol worden met het Woord des Heeren, en er zal begrip moeten komen, oftewel schriftuitleg, want tradities hebben het Woord van kracht beroofd.

2. Oh, hemels Woord,
leidt ons,
Wij hebben U ontvangen,
onderwijs ons,
leer ons onderscheiden,
en geef ons begrip,
Alles om ons heen
is Uw school

Hebben wij het Woord ook daadwerkelijk ontvangen in ons hart, of houden wij alleen het Woord in de mond ? Zomaar lippendienst is niet voldoende. Het Woord moet wortel schieten in ons, het Woord moet overdacht worden, en er moet gestudeerd worden in het Woord, net zoals de psalmist in de oude bijbel dat deed in Psalm 1. Overdenken wij het Woord al bij dag en bij nacht ? Staan we er voor op ? Zomaar lezen is niet genoeg. Het moet een deel van ons worden. We moeten ermee worstelen en het laten inzinken. Dat is het ware voedsel. Zo zullen wij dan ook door het Woord geleid worden en niet ons vlees. De psalmist in de oude bijbel sprak : 'Ik berg Uw Woord in mijn hart opdat ik niet zondige.' Och, maakt toch geen compromis met de zonde. Wees geen vriend met de zonde. Praat de zonde niet goed, en geef ook geen ruimte aan de zonde, want de zonde loert op u en is uitgezonden om u te doden. Bewapen u daarom met het Woord, elke dag weer.

3. Oh hemels Woord,
leer ons naar
Uw wil te handelen,
U die ons oefent,
Wij gaan op
uw paden,
ook al zijn dingen moeilijk,
Het is immers Uw school,
U voedt ons op
ter gerechtigheid

Het is niet slechts een bewapening, maar ook een beoefening, en een besnijdenis. Het woord zal al onze vleselijke wapenuitrustingen wegsnijden. Vraagt uzelf af of u misschien niet de veel te grote wapenuitrusting van Saul hebt genomen voor werelds aanzien. Dat moet eraf, en u moet tot de eenvoudige herdersuitrusting komen met stenen in de slinger. Hoe soberder uw wapenuitrusting, hoe primitiever, hoe natuurlijker, hoe meer u geleid kunt worden door het sobere Woord des Heeren. God is bij de armen, de eenvoudigen, de verbroken en nederigen van hart, zij die niet hoger gaan dan hun voegen. Vandaar dat eerst de ontwapening van belang is, waarin we alle wereldse woorden en wijsheden afleggen om zo rein en leeg tot het Woord des Heeren te gaan. Wij worden toegerust in de rivier des Heeren. Oh, laat daar toch alles voor achter. Houdt daar toch geen reserves voor op na, want die zullen u tot strik worden. Maak het pad vrij tot de Heere. Dat is een smal pad door een enge poort. Dat kan geen mens alleen. Alleen de Heere kan u daar doorheen dragen. Laat al het aardse maar afzwakken en strek u uit tot de hemelen. Wat heeft u te verliezen ? Er is hier op aarde niets wat we kunnen meenemen.

4. In Uw Woord
zien wij het,
begrijpen wij het,
Ja, Uw Woord
geeft ons hoop,
Dank U dat ik
Uw Woord mag dienen

Laten we ons daarom ook opstellen als dienaren des Woords, en elke dienst tot het vlees en de wereld afleggen, dat zo licht in de weg staat. Laten we dankbaar zijn met het kleine, want alleen het

kleine komt door de enge poort. De Heere heeft ons niet veel gegeven, maar we hebben het Woord, en dat is alles wat we nodig hebben. Gaat dan op tot de hemelse berg om alle gouden kalveren en gouden varkens die de mens in hun gemakszucht hebben gemaakt tot redders achter te laten. U kunt niet gered worden van de studie. U moet er dwars doorheen en ermee worstelen, net als de psalmist in Psalm 1, net als Jakob op Pniël en net als Job in de wildernis. Zo zult u komen tot zuivere tentendienst.

Oh dat we toch mogen wonen in de tenten aan de rivier des levens, de rivier des Heeren, en niet aan de rivieren der zonde, overmoed en leugenmoed. Kom los van de zonden en vleselijkheden, al die dodelijke wereldse begeerlijkheden die uw hart en ziel willen doden. Alleen het Woord geeft leven. Dat is geen schijnleven zoals de zonde geeft. Beproof het Woord. Leef van het Woord, en laat u geen voedsel aanbieden wat helemaal geen voedsel is. Als u het vlees voedt, en het vlees geneest, dan zal dat u tot strik worden. U moet uw nieuwe mens voeden. Daartoe heeft de Heere het Woord gezonden. Nu, laten we daartoe opgaan. Het hangt ergens in de lucht, wachtende, zoekende, roepende. Het komt niet zomaar ongevraagd in een mensenhart binnen. Het gaat uit tot hen die waarlijk zoekende zijn, en die het Woord waarlijk beminnen. In die zin zeggen we ook weleens dat God geen kinderen heeft. Alleen die de Heere waarlijk beminnen mogen binnen komen. Het gebeurt niet door natuurlijke geboorte. Het is een zinnebeeld. Alles om ons heen is gelijkenissen die wijzen op de hogere waarheden en diepere ambachten.

15. EEN MIDDAG-OVERDENKING : GEEN AANSZIENS DES PERSOONS

In de wereld zegt men : ‘Ah, ik ben een kind van die en die, dus ...’ en dan matigt men zichzelf allerlei rechten, voorrechten en voorrangen aan, door hun natuurlijke geboorte. Maar bij God werken deze dingen zo niet. Je kan geen aanspraak op God maken omdat je toevallig in de kerk geboren bent. De geboorte is slechts een zinnebeeld van veel diepere zaken, en zo ook het kind zijn. Men heeft het kindschap misbruikt in deze wereld, maar dat kan niet bij God. God heeft geen daadwerkelijke kinderen door natuurlijke geboorte, omdat het slechts een zinnebeeld is. Het is een interessant onderwerp hoe mensen zichzelf graag bedriegen met titels, erfenissen en speciale voorrechten door de natuurlijke geboorte. ‘Oh, ja, mijn vader is dit en dat, mijn moeder is zus en zo, ik ben van adel, dus moet ik ook wel noodzakelijkerwijs van stand zijn. Mijn status is overduidelijk.’

Maar bij God werkt dat niet zo. Je wilt een kind van God zijn, of eigent je dat gewoon toe ? Nee, God heeft niet zomaar kinderen. Je zult zelf de lange smalle weg door de enge poort moeten gaan. Niets is vanzelfsprekend. Niets komt vanzelf. Als we het over Moeder God hebben is dat zinnebeeldig, niet dat we zomaar kinderen zijn, maar het is een oproep. Alleen het aan jezelf sterven kan nieuw leven geven. Dat begint met God in je leven te ontvangen als je kind, als je begint God te verzorgen en te helpen. Er is geen ander kindschap mogelijk. De mens heeft dingen omgedraaid. Je kunt kind worden, je moet kind worden, maar dat kan alleen als je God dan ook als je kind ontvangt. Geef God geboorte in je leven. Geef het Woord geboorte in je leven. Verzorg het, voedt het, en ga er respectvol mee om.

Wil je God als je Moeder ? Wees dan een moeder voor God. Zo kan er iets diep van binnen gebeuren, anders niet. Het zaad is dus altijd tweeledig. Adopteer het Woord als je kind. Luister naar het kind en leer het kind begrijpen. Zo mag je zelf ook kind worden. Het is tweeledig.

God heeft niet letterlijk kinderen. De wereld maakt er graag misbruik van. Zo is het volk verwend. Ze wanen zichzelf zomaar door geloof of een schietgebedje, of door geboorte in een kerkelijk gezin een kind van God, maar er is bij God geen aansziens des persoons, geen aansziens van menselijke status. God houdt er geen favorieten op na, ziet niemand aan naar het vlees. Je zult de weg moeten gaan tot de enge poort, en daar doorheen moeten gaan, alle status achter je laten, al je familiale rompslomp en baggage. ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?’ riepen de oude profeten vaak uit, zoals de psalmist, Yeshua, Ezau, Ismael, Jakob, allemaal. Voornamelijk ook Job. Maar dat wat we in de wereld aan ‘God’ krijgen, waarvan ze zeggen dat het ‘God’ is, en waarbij ze zeggen dat we er kind van zijn, is God vaak helemaal niet. We worden in de wereld bedrogen. En dan lijkt het alsof God ons verlaten heeft op een bepaald moment in ons leven, terwijl God ons juist bevrijdt van de valse opgelegde godsbeelden en het valse kindschap ertoe. Dan worden we juist verlost, en mogen we waarlijk, voor de eerste keer in ons leven, tot God komen, baden in de rivier des Heeren. We worden dan gewassen. Het vuil van de aarde kleeft ons dan niet meer aan. Dan leren we zelf moeder te zijn, ook van onszelf. Zie, de geestelijke waarheden staan niet op zichzelf, maar hebben diepe palen. Dan moet je onder water gaan om die te bezichten. Zoek het maar uit. Er

zijn geen eenvoudige wegen tot God. Het leven is niet eenvoudig. Niks komt zomaar, niks komt voor niets. Werk er maar voor, strijdt er maar voor, studeer er maar voor, en wees bereid veel af te leggen wat er niet hoort.

De wereld wordt gedreven door valse voorwendselen, maar de enge poort geeft niet mee.

16. ÉÉN VAN DE GROOTSTE AFGODEN ALLER TIJDEN

*De mens moet afkeren van één
van de grootste afgoden aller tijden : de
mens.*

Werktuigen 4:17

Als het pinksterfeest komt is dat een oorlogsoproep tegen de menselijke zonde. Het is een lijdensoproep, om het lijden des Heeren te dragen. Wees niet laf. Vraag niet om blijdschap, maar om leiding, om het kruis. Vraag om het visnet van het Woord, en wees een geestelijke visser. Laat al uw bezittingen achter u.

Als het pinksterfeest komt, wees er dan zeker van dat het bloed van de vijand aan uw deurposten is aangebracht, niet het bloed van de onschuldigen, want de wachter des doods zal langsgaan om alle huizen te doorzoeken, en als hij niet het bloed van de vijand vindt, en onschuldig bloed vindt, dan zal hij de dood brengen, hoe dan ook. (Buli 3:1)

Laat toch af van de afgod die de mens is. Als het pinksterfeest komt, zorg dan dat u geen menselijke afgoden heeft. Weest vol van het Woord, niet alleen dat u het gelezen hebt, maar bestudeerd, en toegepast. Laten de sporen van het Woord door uw gehele leven te vinden zijn. Het Woord is onze leidsraad. Zo niet, dan zal het vlees u nog heimelijk en stiekem leiden. En wie op de akker van het vlees zaait, zal ook vlees oogsten. Het vlees leidt onherroepelijk tot het verderf, dus het is de vijand van uw ziel.

Niemand hoeft te leven. Het is niet gedwongen. Maar als u wil leven dan zult u de gebruiksaanwijzing van het leven moeten bewaren. Dat is het Woord des Heeren wat over de zeeën zweeft.

Heft uw hoofden op, en laat één van de grootste afgoden aller tijden achter u : de mens. Je kunt niet loskomen van deze afgod door kracht of geweld, maar alleen maar door ironie. (II Behemma 2:28)

17. HET TWEEELEDIGE LOON IN DE LEER VAN CALVIJN

Het loon in de leer van Calvijn is tweeledig. Er is het afstemmingsloon (Verkl. Matth. 20) en het afleggingsloon (Verkl. Matth. 13:46). Calvijn stelt dat het kopen niet letterlijk is, maar door het 'gewillig afleggen van de vleselijke begeerten'.

Het beeld dat Calvijn van de kerk laat zien is dat de huichelaren en alle verworpenen op dit moment de voornaamste burgers van de kerk schijnen, en dat er een verschrikkelijk oordeel zal komen opdat ze niet zorgeloos in hun ijdele roem insluimeren. (Verkl. Matth. 13:41)

De hebzucht van de mens is eindeloos. Calvijn stelt dat er niet zomaar vergeving is door berouw, maar dat de mens tot zelfmishaging moet komen (Verkl. Markus 4:12), wat ook gepredikt wordt door de nieuwe bijbel. Het is een strijd tegen zelfverwenning en zelfbehagenis.

18. BESPREKING BELOCH 35 - OVER HET GEESTELIJK DOCHTERSCHAP

We gaan verder met het bespreken van de vijfendertigste psalm in het psalmenboek van de nieuwe bijbel, oftewel Beloch 35 :

1. Wie zal er kunnen komen tot de plaats van de Schepper ? De plaats is omgeven door woeste rivieren vol met pyranhas. Ziet, zij eten de zondaren. Zij laten niks van hen heel.

Er zijn niet zomaar smeerseltjes tegen de zonde. Als die in wereld of kerk worden aangeboden, dan zijn dit veelal zinnebeelden, of die nu van een lagere of hogere natuur zijn, en zul je toch je tocht moeten voortzetten in het begrijpen van de betekenis, de diepte ervan leren kennen. We komen niet zomaar tot het scheppingsgeheim, tot de plaats van de schepper. Er zijn woeste rivieren omheen vol met pyranhas. De zondaren vallen ten prooi aan hen. Hoe komen we deze woeste rivieren dan over ? Besef dat de wereld naar je op jacht is. Zij zijn ook op jacht naar zondaren, naar zondebokken, dus ook als je in God bent en niet zondigt, dan zullen ze je beschuldigen, want dat is de aard van de wereld. Ze nemen je op guilt-trips. Je moet volgens hun maatstaven leven, anders ben je een zondaar of een ketter, of erger. Je komt dan ook onder hun oordelen terecht. Het is een etiketten-cultuur zonder diepgang. Allemaal voor de markt. Ze willen snel handelen, en snel afrekenen. Ze hebben haast. Ga dus met voorzichtigheid te werk als je deze rivier overgaat. Ga met beleid. Stem je af op de hemel, opdat je een brug hebt om er overheen te komen.

2. Wie zal er kunnen komen tot het land van de Schepper ? Zie, het is omgeven door een woeste zee, vol haaien. Ziet, zij eten de zondaren en laten niets van hen heel.

Als je door het rivierengebied heen bent gekomen, dan ben je er nog niet. Er ligt ook een woeste zee vol haaien rondom het land van de schepper, van het scheppingsgeheim. Ook zij eten de zondaren. Ook zij maken zondaren, zijn op zoek naar zondebokken. Zolang je zelf nog op het niveau blijft van het zoeken naar een zondebok, het leven door vooroordelen, en vraatzuchtig bent in het vleselijk oordelen van anderen, niet wetende dat het oordeel bij jezelf begint (balk en splinter verhaal), dan ben je zelf ook een haai, en blijf je leven in de woeste oerzee, zonder tot het land van de schepper, van het scheppingsgeheim, te komen.

3. Wie zal er dan opgaan tot de berg der allerhoogste ? In de wildernis rondom de berg zijn hyena's en leeuwen, en op de berg zelf zijn hollenleeuwen. Ziet, zij

eten dan een ieder die volhardt in het kwaad.

Op de berg des Heeren zijn de hollenleeuwen, die op zoek gaan naar hen die volharden in het kwaad, die een langdurig verbond hebben gesloten met de zonde, die een compromis hebben gemaakt, als een certificaat. Het volharden in het kwaad is een ernstigere zonde. Men is niet door de enge poort gegaan, heeft niet op de enge poort geklopt, maar is misschien over het hek gegaan, met alle gevolgen van dien. Ze hebben het koninkrijk des hemelen geroofd, onbevoegd, en hebben een merkteken ervan op hun voorhoofd, en verkopen zo de geestelijke dingen, die ze aards hebben gemaakt. Zo wordt de mens tegengehouden in het geestelijke. Ze hebben de sleutel der kennis achtergehouden. Toch komen ze dan niet ver op de berg des Heeren, vanwege de hollenleeuwen. Ook in de wildernis rondom de berg komen ze niet ver, want daar zijn hyena's en leeuwen. Ze moeten het dan opnemen tegen God, de ware eigenaar, en die strijd zullen ze verliezen. Er is namelijk een natuurlijke verbinding tussen het bezit en de eigenaar, terwijl zij dieven zijn en die natuurlijke verbinding niet hebben, dus alles pleit tegen hen, en het is slechts een kwestie van tijd. Uiteindelijk zullen de roofdieren hen dus vinden. Laten we het koninkrijk der hemelen hierin niet onderschatten. Haar wachterschap rust niet. Ze zullen hun taak zeker volbrengen.

4. Maar wie zal dan behouden worden ?

Ziet, zij die de dochter van de hemel volgen. Zij kent de weg, zij kent het pad en de valstrikken. Hoogmoedigen en opgeblazenen zullen haar zeker niet kunnen volgen. Blind lopen zij in de val.

Nu, wat een heerlijk vers voor hen die vol blijven houden op de paden des Heeren en hier niet van afwijken. Wat een rijke belofte, dat daar de dochter des hemels is die hen zal leiden. De dochter des hemels zal hen beschermen, maar wat stelt dit zinnebeeld voor ? Het is het scheppingsgeheimenis, wat tot hen die haar volgen uitrekt. Het komt hen tegemoet. Het geheimenis is overal om ons heen. Zij is de vrucht van het goeddoen, van het afstemmen op de hemel. Oftewel : Zij is de volharding. (Vissen 17:12 ; Belech 4:29 ; 5:12)

Wij moeten in het zoonschap tot het dochterschap van de hemel (Belech 5:17 ; 5:23), en de eerste stap zetten in de volharding in het goede, dan zal de volharding der hemelen ons tegemoet komen. (Vissen 17:12) Volharding zoekt naar volharding. Dat is het geheimenis van de opname, dat we zo in het zoonschap tot het dochterschap der hemelen komen van volharding tot volharding. Zo kunnen wij de berg der hemelen bestijgen, omdat we ook door haar opgenomen en gedragen worden.

Och, blijft toch in de volharding des Heeren, de dochter des Heeren, in deze tijd waarin lauwheid en zorgeloze onverschilligheid tot een hoogtepunt zijn gekomen. Weet gij dan niet dat de hemel de lauwen zal uitspuwen ? We zien overal de uitgespuwden om ons heen, en ze zijn verdwaasd, en lopen blindelings de moderne afgoden achterna. Weest niet één van hen. Keer terug tot de dochter der hemelen, door het afgezonderde zoonschap tot haar. Zij neemt alleen hen aan die op de enge poort hebben geklopt, die het lange, smalle pad ten eindens toe gelopen hebben, ten bloedens, zwetens en tranens toe. Zij hebben zich niet voor 500 euro laten omkopen.

Overal zien we de omgekochten om ons heen. Zij hebben de buit al binnen, maar het is groot bedrog, wat zich weldra tegen hen zal keren. Ze zijn al in de bekken van de beesten. Hogerop de berg des Heeren kunnen zij niet komen. Alleen van volharding tot volharding zullen wij daar gaan. Doe geen water bij de melk. Halfslachtigen kunnen niet bij haar komen. Als gij een vrouw wilt winnen, dan moet gij ook de wedloop lopen om die te winnen, dus u zult hierin uzelf moeten oefenen en disciplineren om met niets minder genoegen te nemen. Beschouw al het andere als vuilnis, verkoop alles om de parel des hemelen te bemachtigen. De Heere zal u hierin helpen als u hiertoe uitreikt. Dat zal uw waarachtig loon zijn. Daarop kan het koninkrijk der hemelen gebouwd worden.

Wat u zaait zult u oogsten. Geeft u er één, dan krijgt u er twee, en dan nog meer. Dat is het hemelse vermenigvuldigings-principe. Dat is de hemelse economie. Koop daarom aandelen bij de hemel, niet met aards geld, maar door het afleggen van uw zonden en uw wereldse beslommeringen.

19. DE WARE LEVENSTROOM

Laten we overdenken de berg Sinaï in Egypte. Egypte ligt zowel in Afrika als in Azië. Deze berg staat in het Azië deel van Egypte. Hier ontving Mozes de geboden.
'Zij die sterk willen zijn vallen in een strik.'
Ewa 56:1

'Door vleselijke sterkte sterft het oog.' Belech 8:1

Elke dag als we opstaan moeten we beseffen dat het de wereld van het vlees is waarin de mens leeft, alles wat we om ons heen zien. En de mens leeft door het vlees, en voor het vlees. Er is goed en slecht, maar het beste wordt achtergehouden. Vaak lijken dingen goed, maar zijn het de banen van het vlees. Het vleselijke heeft het geestelijke opgeslokt, en imiteert nu slechts het geestelijke, als spot. Ze hebben er een karikatuur van gemaakt. Het vlees wil machtig zijn en de sterkste, over anderen heersen, en het vlees wil bewonderd worden. Let er goed op. Het is een teken des tijds. Maar zo zijn hun geestelijke kanalen dichtgemetseld, en hun geestelijke oog is dood.

Men wil sterk zijn. Vrees en woede heeft een negatief etiket. De oude profeten wezen op de vreze des Heeren als het pad, en Jeremia werd afgezonderd in de toorn des Heeren. We moeten de Heere vrezen en woede hebben over de zonde, want dat is het ware leven en dan kan het vlees niet binnendringen. De vreze des Heeren is niet zomaar eerbiediging, maar voorzichtigheid, en voorzichtigheid toetst en onderzoekt. Je bent bang om te zondigen, want zonde maakt alles kapot, verstoort de relatie tussen mens en God.

Een heleboel kracht hebben we niet eens nodig, want we moeten op zoek gaan naar het diepere leven, door juist een diepere dood aan het vleselijke te sterven, en dat kan alleen in de vreze en woede des Heeren. Dat is niet iets extremistisch, maar iets heel sobers, als onderdeel van de geestelijke studie en strijd.

De vreze en woede die van boven komt heeft als doel ons leeg te maken, ons te ontdoen van de veel te grote wapenrusting van Saul. Velen hebben die wapenrusting gegrepen voor het oog van de mensen, maar de psalmist hield zich klein en eenvoudig.

Niet alleen maar vreze, niet alleen maar woede, want ze moeten elkaar zuiver houden, opdat je in de juiste richting blijft gaan. Uiteindelijk kom je dan in zwakheid tot de rivier, worstelende met jezelf, geheel leeg van jezelf, en dan kan de ware levensstroom je vullen, en meenemen. Dat is een oorlogsoproep en een scholingsoproep, wat aankomt op een heleboel omscholing.

*Daar aan het water van het begin der schepping moet u wezen,
Een vorstelijk geschrift is daar geschreven,
Zo op het hart en op de tong,
Zo op een steen bij de bron,*

*Hier begint al het ware leven,
wat boven het gewone en goede uitstijgt,
Hier begint het dagelijks leven,
Waar het Woord uitspruit.*

*Het Woord, onze enige sterkte,
Oh knoop het toch in uw oren,
Bindt het toch aan uw hart,
Alleen in zwakte zult gij het vinden,
als gij het aardse, overgrootse en overmoedige
hebt wederstaan,
Oh, laat valse sterkte u toch niet vullen,
Ga toch niet zitten op Goliath's troon,
Want het aardse wil u strikken,
u ver van de hemelen trekken tot uiterlijk vertoon*

*De wereld binnenin roept,
Wat buiten is heeft geen ruggegraat,
lopende met de schapen mee
van kwaad tot kwaad,
tot een groter kwaad opgespaard,
het is al laat*

*Blijf binnen als het donker wordt,
Ga tot uw diepste binnenkamers,
en lees het Woord, en het lot van hen
die met het Woord niet rekenen,
Zij vieren luidruchtig feest in de nacht,
maar zij zullen worden weggebracht*

20. VAN CALVIJN TOT BURROUGHS

De hemel stuurde haar dochter naar de aarde. Degenen die in geloof tot haar komen, zullen zien dat zij werkelijk Zorg is, als in een nieuw verbond.

Behemma 20:1

Johannes Calvijn stelde dat God eerst als Moeder, als Matriarch, naar de wereld kwam, maar de wereld wilde haar niet. We weten allemaal wat er daarna gebeurde. Wanneer er een profeet werd gestuurd, werd hij vervolgd en gedood, en toen de zoon werd gestuurd, deden ze hetzelfde. Hij werd gekruisigd, zodat de mens hem naar eigen inzicht kon vormen, tot een afgod die ze konden manipuleren. Johannes Calvijn stelde dat de zoon kwam als een voorbeeld en een herinnering, maar ze veranderden het in een gouden kalf, dat hij de sier-Jezus noemt, die ze gebruiken om hun zonden er glanzend en goed uit te laten zien.

De nieuwe bijbel laat zien dat de balans verloren is gegaan. Er zou een zoonschap moeten zijn tot het dochterschap van de hemel. De dochter betekent volharding, in het doen van het goede, in het geduldig zijn, in het luisteren, in de studie, dus we moeten echt ook geloof hebben in de dochter van God, als een beeld, als een gelijkenis. Zij is de hemelse leeuwinnin om alle dingen te testen. De mens is geschapen om te luisteren, maar zie hoe ze de oorspronkelijke betekenis van de mens hebben verdraaid. Ze hebben van hem een opschepper gemaakt, een opschepper tegen God en tegen de dochter van God. Oh, hoe ze alles beter weten, oh, hoe ze geen gevoeligheid hebben, hoe ze de zonde verheerlijken. Oh, hoe ze zichzelf tot een afgod hebben gemaakt, altijd groter en sterker willen lijken dan de ander, het gaat altijd om grootte en status, altijd om kwantiteit, niet om kwaliteit.

William Burroughs zei: "Wat eet de geldmachine? Het eet jeugd, spontaniteit, leven, schoonheid en, bovenal, het eet creativiteit. Het eet kwaliteit en schijnt kwantiteit." Hij legde dit hele mechanisme uit in zijn boek 'The Wild Boys, a book of the dead.'

21. HET HEMELSE WOORD IS VOOR IEDEREEN

Het hemelse woord is voor iedereen. Voor ieder mens, dier en wezen.

Je kunt iemand nog zoveel haten of boos zijn op iemand vanwege de afschuwelijke misdaden die zo iemand heeft gedaan, maar haat niemand nooit zo erg dat je hem het hemelse woord niet toewenst.

Het is voor iedereen, goed en slecht. Allen hebben het hemelse woord nodig.

22. WOORD OF WILLEKEUR ? - BESPREKING VAN HET BOEK ANDERLECH

De oude bijbel is een gedeeltelijke openbaring, omdat de mens voor heel veel nog niet klaar was. De nieuwe bijbel is de beloofde volkomen openbaring. In het boek Anderlech wordt er gesproken van het belang van de exegese, oftewel de schriftuitleg, en het wordt besproken aan de hand van verschillende beelden of gelijkenissen, namelijk het mijnenwerk, het parelduiken en de visserij. Dit mogen we overdenken en verdiepen om zo hemelbewoners te worden. In een droom woonde ik in Anderlech, en Anderlech was mijn vrouw. Ze was donker van huid en we woonden op de hoek van een rijtjeshuis, waar ik vroeger door de tijden heen al veel meer dromen over had gehad.

Wij moeten een relatie aangaan met het Woord, boven alles, want zie, als we geen relatie met het Woord hebben, en wanneer niet alles daar om draait, dan zal het vleselijke en de vervleselijking binnendringen en ons knechten.

Het is dus zaak het boek Anderlech ernstig te bestuderen. In mijn droom zag ik de zee komen, en er was schuim op de golven, en Anderlech begon de landen in te nemen voor de Heere.

Zouden wij niet al onze vleselijke taken en bezigheden afleggen om tot de hemelse taken te gaan ? Daartoe is het lijden, om ons los te snijden, stelt Anderlech 1. Daar begint het mee.

In de prille ochtend werd ik wakker en een vogel zong. Ik kon de boodschap van de vogel verstaan, net zoals Franciscus van Assisi de taal der vogels kon verstaan. Ik dankte God voor deze gave. De vogel sprak over het aanvaarden van het lijden, als een sieraad, van geen bevrijding en vertroosting willen weten om tot een hogere oorlog en bevrijding te worden opgewekt, namelijk die der hemelse kennis, wat ook een boodschap is van Anderlech. Anderlech had deze vogel gezonden. Anderlech is een aspect van het Woord, van de Heere Zelf. Laten we dankbaar zijn dat zij gekomen is, als een moeder. Laten wij een relatie met haar aangaan en van haar leren. Zij heeft veel te zeggen. Dat is het mooie van het Woord, dat het als een orakel tot ons kan spreken, telkens weer, en telkens weer zien we diepere dingen, als het opduiken van een geheim.

Toen ik was opgestaan sprak ik in een tong van Anderlech. De mens is verdwaasd door het zwijnengoud, drugs in oorlogstijd, waardoor ze zelf zwijnen werden. Ze aanbidden het gouden varken. Het is de drugs van de dienstweigerig, van schoolontwijking. Zo groeide het asperger-syndroom in de mens, en ook het munchhausen syndroom, want de mens ging ziektes bij de ander inbeelden, voornamelijk bij hen die in dienst en op school bleven, voornamelijk bij hen die het asperger syndroom ontmaskerden. Die kregen een etiket op. Aspergers zijn roofdieren. Pas ermee op. Het zijn hen die pesten omdat ze niet gepest willen worden. Ze willen graag bij de grote groep horen. Ze hebben geen ruggegraat. Ze laten zichzelf graag omkopen. Er zijn verschillende soorten aspergers. Ze hebben geen rechtvaardigheidsgevoel, tenzij het om hun ego gaat. Daar meten ze alles aan af, aan hun vraatzucht en hebzucht. Vele aspergers ontwikkelen zich door tot munchhausers en krijgen hoge functies in de medische industrie en het leger. The lunatics have taken over the asylum.

Het moet gezegd worden. Als je merkt dat je geen empathie op kunt brengen en excuses probeert te verzinnen voor je speciesisme waarin je je eigen soort boven andere soorten plaatst dan moet je

bidden voor genezing van je asperger syndroom. Dan moet je hulp zoeken. Zoek dan echter geen hulp bij andere aspergers. Blijf bij ze uit de buurt. Het kan zwaar besmettelijk zijn. Ga terug tot de mijnen, ga parelduiken, ga de geestelijke visserij in, en ga tot de wilde moeders om het strijden tegen de zonde te leren. Dat is het thema van het boek Anderlech. Er is alleen een opstanding voor de hemelse visser. Alle zonde zal afsterven aan het geestelijke visnet, maar de mensheid heeft het visnet lopen vervleselijken. Anderlech troont op de afgekapte hoofden van de vervleselijking. (2:11)

Ook wij mogen terugkeren tot haar hemelse tent om daar eeuwig te verblijven, boven de hoofden van de vijanden. (2:10) Halleluja. Wij moeten geheel loskomen van vervleselijkingen en ontwaken tot de diepere symboliek, tot de diepere filosofie. Dat zal ook een heel ander zicht brengen op theologie. Dat betekent dus ook een andere psychologie, en een andere sociologie. Daartoe is het boek Anderlech basis.

Berg het Woord in uw hart opdat gij niet tegen haar zondigt. Overdenk het Woord, bestudeer het, memoriseer het. Waar zijn uw gedachten mee vol ? We hebben het over de teksten die op de hemelmuren geschreven staan. Het is een wonder dat het tot de aarde is gekomen, in een groot natuurverschijnsel. Leef en geef het Woord. Houdt het niet achter. Laat het door u heenstromen, opdat uw rivier tot leven komt.

Zo spreekt gij in nieuwe tongen, de tongen van het hemelse woord, als een nieuwe taal, een nieuwe terminologie. U zult moeten gaan van inzicht tot inzicht, om uw oude leven achter u te kunnen laten. Dat gaat niet zomaar. Dat is een gevecht. Dat is een studie. U moet nog het beloofde land innemen, al die vakken bestuderen die door Anderlech worden genoemd. Daar dient u uzelf in te oefenen, als u wil leven.

Leef en geef leven, door te leren, door te memoriseren. Laat het Woord in u tot leven komen, geef het geboorte, opdat het u ook geboorte zal geven. God heeft niet zomaar kinderen. Wij moeten God geboorte geven, het Woord geboorte geven, opdat wij zo God's kinderen zullen zijn. Dat is beeldspraak. Er is niets vanzelfsprekends. We hebben het over diep geestelijke bloedlijnen, die u vanuit uzelf, vanuit de diepere bronnen des levens voortbrengt.

Nu, dat is een heel karwei, dat ontkend niemand. Leg u er zelf op toe, anders komt u in de strikken van het snelrijden, waar het boek Anderlech tegen waarschuwt. Vindt u weg in de mijnen tot de zee. Draai iedere steen om om de tekenen en de aanwijzingen des Heeren te ontvangen. Dan gaan we ook zien waarom het oude woord alleen nog maar gedeeltelijk mocht spreken, waarom er zulke voorhangsels dienden te zijn, want wij kunnen niet zomaar God zien. Laten we blij zijn met de voorhangsels. Het is om ons voor te bereiden op de ontmoeting met God, met de hemel, met Anderlech, door het Woord. Het Woord geeft hiervoor de instructies.

Zoals het boek Anderlech zegt :

*'Er komt water tussen ons en God,
als een middelaar. Er komt aarde tussen
ons en God, en dat is maar goed ook,
want niemand kan God zien en leven.
Laten we blij zijn met deze*

*bedekkingen, met de voorhangsels van
Kedar.'*
(5:14)

Ook moeten we als imkers zijn, stelt het boek, werken met de bijen, en dan hebben we een speciaal pak nodig, anders worden we door de bijen verslonden. (5:15)

En zo komen we tot de hemelse honing, zo komen we tot de vissers-opstanding, van de vissers van kennis, en zo komen we tot het vreemde volk. Dat moet ook wel, want alles is vals en kortzichtig 'normaal' geworden. Abnormaal dus. Dit is het leven niet.

We moeten hiervoor het psalmelijke pad volgen, door zee en wildernis, door hollen en grotten. Het Woord onderwijst ons, naargelang wij deze weg begaan. Sla niks over, laat niks liggen, want dan klopt het plaatje niet meer.

Hiervoor moeten we in hemelse ballingschap gaan, door hemelse touwen worden opgetrokken en voortgeleid, waarin ons vlees wordt gebonden. We moeten opgenomen worden door het hemelse visnet alvorens we geestelijke vissers kunnen zijn.

We moeten tot eeuwige wedergeboorte komen om zo eeuwige kinderen te zijn. (6:60)

We moeten komen tot de havens van de hollenmensen, door te gaan door grotten, hollen en mijnen, door mijnenwerk te verrichten, en zo zullen we in deze havens werken, botenbouwers zijn. Ik bespreek nu de hemelse werken. Wij moeten zelf als Noach worden. Blijven hameren, blijven waarschuwen, afgezonderd blijven, totdat de zondvloed komt. Laten we ons daarnaar uitstrekken, want het is hard nodig. In de zondvloed zal het vlees vergaan. Het visnet neemt ons op.

Aan welke kant staan we ? Laten we aan de kant van Noach staan, en niet aan de kant van de vleselijken die alles vervleselijken, want die zullen vergaan in de zondvloeden die gaan komen. Maar wij zullen door de zondvloeden worden opgenomen. Ik klop met mijn hamer op uw hart. Ik klop met mijn hamer op uw deuren : Laat u met God en het Woord verzoenen. Bekeert u.

Verhard uw harten niet wanneer God spreekt, wanneer God hamert, want dan zal uw hart steeds ongevoeliger worden voor God's roepstem, en bij uiterste verharding zult u geheel doof zijn voor de roepstem des Heeren, en dan is het goed mis. Dan wordt u geheel meegesleurd door de stromen van het vlees, en is er niets meer wat het nog doet stoppen. Het leven is geen spelletje. Het is een kans. Grijp die kans dan aan, want niks is vanzelfsprekend. Niemand wordt gedwongen om te leven. Niemand wordt gedwongen om bij God en het Woord te horen. Het is uw eigen keuze. Alleen in God en het Woord is het eeuwige leven te vinden. Dat is beeldspraak. Ken de betekenissen en pas het toe. Het leven heeft een gebruiksaanwijzing.

Willekeur is het pad des levens niet, maar leidt tot de dood. U heeft het Woord nodig. Woord of willekeur ? (6:77-79)

De terugkeer tot de zee is een beeld van de terugkeer tot de zee van innerlijke hemelse tranen. Dan ween je weer om de zonde en heb je rechtvaardigheidsgevoel, en wordt je verlost van al het

aspergerisme. (8:18-19) Alleen zo worden de geheimen van kennis in de zee gevonden. Dat zijn de geheimenissen van het Woord, waartoe je alleen kunt komen omhuld door je tranen. Dat is de ware wedergeboorte en de ware opstanding, wat dus alleen de opstanding kan zijn van de visser, want dat is een beeld van het zijn in de hemelse tranen, dat je het hart van God hebt leren kennen. Daarom is het boek Anderlech van zo'n uitmuntende schoonheid. Ze was zeer schoon in mijn droom, en ze is zeer schoon wanneer ik in haar lees en haar woorden bestudeer en memoriseer. Dan wordt je tot het ware leven opgewekt. Dat wens ik ook u toe, geliefde lezer. (8:22-25)

23. WIE IS MIJN MOEDER ? - BESPREKING VAN HET BOEK ANDERLECH - 2

Wij moeten worstelen met Calvijn in de wildernis. De man heeft te belangrijke dingen gezegd om zomaar weg te gooien. Veel moeten we ook weer achter ons laten, om tot de hogere Calvijn te komen, het Woord wat door hem heenwerkte. God kan door alles heenwerken, en zowel God als de duivel werkten zwaar door Calvijn heen. Daarom moet er nog een commentaar op zijn commentaar komen.

Calvijn wees op Paulus die stelde dat de ware theologie niet naar het vlees gekend kon worden. Men moet zich richten op de vernieuwing in de wereld die alle menselijke kracht te boven gaat. Calvijn spreekt over het belang van 'het oog des geloofs'. Hij heeft vele boeken eraan gewijd om te beschrijven wat dit inhoudt, want het is niet zomaar historisch geloof. Geloof moet geheel ingekapseld zijn door het profetische, door de leer der afstemming, want als men niet is afgestemd op de tijden des hemels, dan is men nog steeds afgestemd op het vlees. De mens moet dus in de leer van Calvijn door het oog van de naald. Wat dat aangaat sluit Calvijn dus nauw aan op de leer van de oude bijbel. Er wordt geen goedkoop evangelie gepredikt in de leer van Calvijn in de grotere context ervan. Bij Calvijn kom je niet zomaar binnen. Het was God's antwoord op de hedonistisch-laodiceaanse kerk die dominant was geworden. De calvinistische reformatie was een grote uittocht. Calvijn ging in verschillende opzichten veel dieper dan de veel bourgondischer ingestelde Luther. Luther was de poort opener geweest, als een Aäron, en Calvijn had de verdere Mozes taak op zich genomen, en zo werkte God door hem, maar men moest van de voorwerpelijke Calvijn nog komen tot de onderwerpelijke Calvijn. Calvijn mocht geen afgod worden, maar was een heenwijzer, een onderwerp. Hij was het raadsel, het enigma, van de diepere reformatie. De reformatie was nog maar net begonnen. Hus was de grote voorloper geweest, die dat met zijn dood moest bekopen. Dit was een Franciscaanse beweging, oftewel de beweging van Moeder Armoë. Dit steeg hoog uit boven zomaar het geestelijke.

Geestelijk op zich zegt nog niet zoveel, want er zijn ook markt-geestelijken en materialistische geestelijken. Men moest nog tot de soberheid doordringen. Daartoe was Calvijn, maar dat was niet zonder gevaren. Daarom moeten wij met Calvijn worstelen in de wildernis.

Calvijn noemde het geloof de bron van de gehoorzaamheid, maar dit was niet zomaar geloof op zich, maar het afleggen van het vleselijke en vleselijke wensen, tot afstemming op God. De mens moest door God geleid worden. Geloof was dus onderworpen aan allerlei hogere factoren. Ook Paulus stelde dat geloof op zich niet het hoogste en belangrijkste was. In de oude talen zoals het Hebreeuws, wijst dit terug op de moederschoot. Calvijn stelde dan ook dat God allereerst als moeder kwam, als matriarch, maar de mensheid wilde haar niet.

Dat is een geestelijke band, want Calvijn stelde ook dat voor Jezus de vleselijke verwantschap niets of weinig betekende. De waarheid moest geoefend worden door de natuur het hare te geven, stelde Calvijn, en daarbij moet men zich niet al te zeer hechten aan vlees en bloed. (Verkl. Matth. 12:48)

Calvijn besprak zo de woorden van Jezus : 'Wie is mijn moeder ?'

Laten we het in de juiste verhouding opmerken :

Lukas 11:27-28

‘En het geschiedde als hij deze dingen sprak, dat een zekere vrouw uit de schare, de stem verheffende, tot hem zeide: Zalig is de buik, die u gedragen heeft, en de borsten, die gij hebt gezogen. Maar hij zeide: Ja, zalig zijn degenen, die het Woord Gods horen, en het bewaren.’

Lukas 8:19-21

‘En zijne moeder en zijne broeders kwamen tot hem, en konden niet bij hem komen, vanwege de schare
En hem werd geboodschapt en gezegd: Uwe moeder en uwe broeders staan daar buiten, en verlangen u te zien. Maar hij antwoordde en zeide tot hen: Mijne moeder en mijne broeders zijn dezen, die Gods Woord horen, en hetzelfde doen.’

Calvijn stelt in zijn verklaring van deze tekst dat Jezus het bijna als niets rekent wat de vrouw boven alles had geroemd. Men spreekt : ‘Familie dit, familie dat,’ maar Jezus onderbreekt het als een wilde jongen, als een savage : ‘Ja, zalig zijn degenen, die het Woord Gods horen, en het bewaren.’ Zo veranderde hij op een brute manier het onderwerp. Jezus was bruto, en dat moest ook wel, want het vleeselijke stond op de loer.

Markus 3:31-35 zegt hierover :

‘En zijn moeder en broeders kwamen, en buiten staande zonden zij tot hem om hem te roepen. En de schare zat rondom hem; en zij zeiden tot hem: Zie, uwe moeder en uwe broeders daar buiten zoeken u.
En hij antwoordde hun en zeide: Wie is mijne moeder of mijne broeders?
En nadat hij rondom gezien had over zijne discipelen, die nedergezeten waren, zeide hij: Zie mijn moeder en mijn broeders. Want wie den wil van God doet, die is mijn broeder, en mijne zus ter, en moeder.’

Hij noemde dus zijn discipelen zijn moeder. Zij hadden geboorte aan hem gegeven. Mattheus 12:46-50 stelt dus vrijwel hetzelfde :

‘En toen hij nog tot de scharen sprak, zie, zijn moeder en zijn broeders stonden buiten, zoekende hem te spreken.
Iemand nu zeide tot hem: Zie, uwe moeder en uwe broeders staan, buiten, zoekende u te spreken.
Maar hij, antwoordende, zeide tot hem, die hem dat gezegd had: Wie is mijne moeder en wie zijn mijne broeders?
En zijne hand uitstreckende over zijn discipelen, zeide hij: Zie mijn moeder en mijn broeders.
Want zo wie den wil mijns Vaders, die in de hemelen is, doet, die is mijn broeder, en zuster, en moeder.’

Zo vertaalde Calvijn het. Het vleeselijke is dus de voortdurend afwijkende spiegelingen die we overal om ons heen zien. Het gaat eindeloos door. De mens gaat van vlees tot vlees, en hecht veel waarde aan het vlees, opdat zij de geestelijke en sobere kennis verborgen houden en belasteren,

verkeerd voorstellen. Daarom moeten wij gaan tot de bronspiegel, de bronprisma, des Heeren. Ik had een droom over deze spiegel, deze prisma. Het stond in de oude buurt tussen de straat van de brave jongens en de straat van de wilde jongens in, in het dorp waar ik vandaan kwam. De straat van de wilde jongens was een probleembuurt. Er kwamen ook vreemdelingen, buitenlanders, dus het was ook multi-cultureel, en er was rebellie naar het geijkte, wat ook een hemels beeld is. Er was geen plaats voor aardse status, wat dus ook weer wijst op het Ezau geheimenis en het Ismael geheimenis. De brave jongens waren mijn klasgenoten, mijn vriendjes, en die wezen in de droom op de spiegel, en waren er enthousiast over dat het gekomen was. Er mag een verzoening zijn tussen Jakob en Ezau, en zo komen we tot de parallel aarde, tot de natuur aarde, waarin alles zijn plaats zal vinden. Deze spiegel bevindt zich ook in het werk van Calvijn, en in de bijbel.

Het boek Anderlech stelt dat het belangrijk is dat het Woord voorhangsels heeft, want niemand kan God zien en leven. Ook Mozes moest een bedekking dragen. We kunnen God alleen van achteren zien. Vandaar dat de spiegelingen van levensbelang zijn, maar we moeten tot de bronspiegeling komen, waar het boek Anderlech ook over spreekt.

7:25. 'De mens is helemaal weggezogen en ondergezogen in spiegelingen. In die spiegelingen zijn er telkens ontbrekende onderdelen, boekrollen.'

7:36. 'Ik kan me daar niet bewegen, nee, alles gaat zo traag, totdat ik een van hen ben geworden, Alleen een spiegeling doet mij ontwaken.'

8:22-25. 'Iedereen zal wenen. Dat zal het teken van wedergeboorte zijn. Zij die niet wenen zullen wegvagen. Er zal niet gerekend worden met hen die niet wenen, want het zijn slechts spiegelingen. Wees daarom vol met het Woord. Omhul het met tranen opdat het zich mag vergeestelijken. Zo wordt het koninkrijk gebouwd. Uw koninkrijk kome. Er is leiding aan waterbeken. We kunnen stellen dat dit de tranenbeken zijn. Om die weg te kunnen begaan moet elke eigen weg van het vlees verloochend worden. Dit is de grote arbeid van de geestelijke visserszorg, opdat de mens loskomt van zijn dwaalwegen. In deze beken ligt ook het geestelijk zaad.'

Het geheim van de bronspiegeling, de bronprisma, van God is dus de tranen der soberheid over de hedonistische zonden der mensheid. We hebben het dan over de spiegels van God's tranen.

10:8-12. Gebrek aan onderzoek schept ijdele bespiegelingen waartoe vals vertrouwen ontstaat. Er moet een balans zijn tussen het aan jezelf sterven en het sterven van de vijand. Ga niet zomaar op gelijke hoogte staan van de hogere kennis of zelfs hoger, maar eerst moet je jezelf onderwerpen, zodat de hemelse kennis je kan vullen. Leg je toe op de verborgenheden van God's werken. We spreken hier van de verborgenheidsleer. Ook is er een soberheidsleer en de leer van de mondwachter.'

1:41-43. 'De mensen vliegen elkaar in de haren, en vechten om wie de eer en het aanzien mag hebben. Ze vechten om ieder stukje brood, en om het pronkbezit. De mens moet slechts loskomen van deze spiegelingen. Maar dat kan dus niet in eigen kracht. Alleen door te sterven tot wedergeboorte. Alles tot de hemelse moeder.'

Wedergeboorte dus, niet door de krachten van het zichzelf kronende vlees. Afsterven dus.'

2:21-23. 'Dit zijn dus spiegelingen van het geestelijke, van het geleid worden, van de vergeestelijking tot de hemelse gebondenheid die we op aarde zien. Allereerst moet je er dan diep in, anders valt er niets te vergeestelijken. We zien de afschuwelijke gevolgen van dienstweigering. Het gaat daarom om het verrichten van de geestelijke dienstplicht, wat niet alleen een dienstplicht is van lijden, maar ook van strijden.'

4:39-42. 'Teruggaan naar de holen en grotten betekent ook leren wonen en werken in de holen en grotten. Dat zijn beelden van de exegese, de schriftuitleg. Een hemelse visser weet wat dit betekent. Komen tot het zoonschap. Een moeder is je toegewezen, als een teken en een zegel, dus als heenwijzer, als spiegeling, dus het mocht niet zomaar volkomen zijn.

Wees maar blij dat die moeder een voorhangsel heeft, anders zou ze je verslinden. Wees maar blij dat die moeder niet volkomen is. Je zou niet kunnen bestaan.

Het Woord moest verzegeld worden, want niemand zou God kunnen zien en leven. Daarom kan God alleen maar van achteren gezien worden. Maar zelfs dat wil de mens niet zien.'

Al het afgeweken doorgespiegelde is zover doorgespiegeld en in zijwegen afgespiegeld en opgesplitst, en weer verder gespiegeld, dat het tot het omgekeerde is geworden, wat we de duivel noemen, oftewel het grote gebrek aan kennis. Calvijn noemt dat in de ogen van de duivel niets schoon is dan wat misvormd is. De duivel wil geen hervorming, maar misvorming, want dat noemt de duivel de hervorming. Ook is er voor de duivel niets liefelijker ruikend dan het stinkende en walgelijke. We hebben dus te maken met een afschuwelijke trol die door het vele spiegelen pervers is geworden en zo de wereld heeft omgekeerd. Calvijn noemt het het probleem van de verwaarlozing. (Verkl. Matth. 12:44)

Wij moeten daarom wederkeren tot de bron van al het spiegelen, opdat we tot de intrinsieke waarde komen van alles, en moeten dus terugkeren tot de parallelle wereld. Nu leven wij in een parallelle wereld en moeten teruggaan tot de bronwereld. De bronwereld is het hemelse woord. We kunnen ons wel blijven irriteren aan al die verziekte spiegelingen om ons heen, en er tegen vechten tot we doodgebloed zijn, maar we moeten bovenal terugkeren. Dat wil niet zeggen dat we moeten vechten om terug te keren, maar we moeten niet als dwazen tegen spiegelingen zomaar strijden. Wijsheid is beter dan oorlogstuig. Laten we niet als een stier ons laten misleiden door de rode doek van de stierenvechter. We moeten het doel, de bron, voor ogen houden, en hierin gedisciplineerd blijven, geduldig de weg terug begaan. Daartoe is Calvijn een leermeester, en hij wijst hierin terug op de leermeesteres, het Woord.

Telkens weer bespreekt Calvijn de geest van ondankbaarheid waartegen we moeten strijden. Ondankbaarheid brengt onder het oordeel van God. Het is een sta in de weg. Het laat mensen geestelijk pensioneren, het brengt mensen tot nationalisme en chauvinisme. Het is de dode beenderen zalving van de heksenmeesteres van het vlees. We hebben het over de geest van het materialisme, van de mammon, die alles heeft lopen verdichten en verletterlijken en daarin een aardse markt heeft gemaakt. We moeten de geestelijke tocht door de wildernis en door de zee geheel volbrengen, en dat stopt niet bij Mozes, maar gaat verder bij Ismael, bij Ezau, en bij Jeremia, tot het Jezus geheimenis, wat een vissersgeheimenis is. Dat is de tweede, of diepere Adam, de diepere weg in het paradijs. Dan komen wij tot de hogere Adam die in ons verborgen ligt.

Calvijn noemt de ondankbaarheid het samenzweren met de duivel, met de vijand, oftewel met het vlees. Calvijn noemt dit een zware strijd, want de duivel, het roofdier, wil zijn prooi niet verliezen, en zal zijn zinnen verscherpen om de mens weer in zijn macht te krijgen, wanneer hij is uitgedreven. De duivel geeft de strijd dus niet zomaar op, en dat zien we om ons heen. De farao wil het volk niet laten gaan, ook al zijn de plagen gekomen.

Calvijn wijst erop dat het een hevige en felle strijd is, als tegen een roofdier die niet opgeeft en telkens nieuwe dingen verzint om de mens te strikken. Calvijn roept de mens op om op hun hoede te zijn. (Verkl. Matth. 12:43)

Calvijn noemt dit ook een gevecht met de eigen tong. Er moet met matigheid over de verborgen dingen van God gesproken worden. (Verkl. Matth. 12:36) Onze rede moet met zout besprenkelt zijn. (Kol. 4:6)

24. ZIE, IK MAAK ALLE DINGEN NIEUW

Het verslaan van de vijand, oftewel de zonde, het vlees, ligt dichterbij ons dan we denken.

Behemma 37:28 laat het teken van het verslaan van de vijand zien :

‘Het is juist zo dat als we de vijand hebben verslagen, dan komt de Vreze des Heeren vrij. Zo niet, dan mag je je afvragen of je de vijand wel verslagen hebt.’

We moeten ons daarom oefenen in de vreze des Heeren en hierin volharden.

Vissen 11:3 bespreekt ook het teken van het verslaan van de vijand :

‘De ware overwinning is de verbrokenheid van onszelf. Zonder die verbrokenheid is het geen overwinning maar zelfzuchtige trots.’

Als er nog sporen van trots en hoogmoed zich in ons bevinden, waar we nog steeds metershoog boven de ander, of andere rassen of levenssoorten staan, dan is dat geen overwinning, maar bedrog.

Vissen 12:3 zegt :

‘Nomadische mensen komen nooit thuis, maar zijn altijd op doortocht. Het zijn natuurmensen. Hun thuis is overal en nergens. Hun thuis is hun werk, hun missie.’

Dat is wat het paradijs is, als je deze waarheden ontdekt en in de praktijk brengt. Het is het geestelijke werk. Dat is onze ware woning. Het trekt altijd voort opdat de zonde ons niet zal inhalen. (Buli 1:9)

Ga je dus niet pensioneren in je geestelijke woning, maar trekt voort.

We zien om ons heen dat de mens de verboden vrucht heeft genomen, en zo hebben ze een omgekeerde taal gekregen met omgekeerde betekenissen. Het is een karaoke club geworden.

Religie imiteren met een sing-a-long ? Gaat niet werken. Ze zijn als vissen in een net.

Een karaoke evangelie wordt vandaag de dag gepredikt, een goedkoop evangelie. Het is een opzegversje geworden, een liedje meezingen, maar zo werkt het niet. De mens zit muurvast in de

zonde. De mensheid is dood in zijn zonde, en allereerst moet dat onder ogen gekomen worden, en moet de mens de volle diepte kennen van de zondeval, de donkere bruid ontmoeten, waar de gereformeerde voorvaders over spraken.

Dat is de donkere bruid van zondag 1 van de heidelbergse catechismus en in 5 van de nieuwe bijbel catechismus.

Vrees is het belangrijkste op deze aarde, als een zintuig om te zien hoe groot en diep de zonde is, want de mens is te ver gegaan door gebrek aan vrees. Zonder verbrokenheid kan de mens de Heere niet vrezen, want dan is zijn grond nog te hard en kan er niets groeien, en is men onkneedbaar.

Men vreest niet genoeg, men twijfelt niet genoeg, men heeft geen alarms. We moeten voortdurend in de schrik des Heeren leven. Dat is het ware leven. daarbuiten is de dood, die komt door roekeloosheid en lichtzinnigheid.

Lees elke dag in het nieuwe woord, in het nieuwe bijbel tijdperk. Sla het ergens open of ga ergens gericht naartoe, en overdenk het, bestudeer het en memoriseer het. Het is geschreven op de hemelmuren. Daardoor val je in slaap en wordt je opgenomen. Verdiep het. Dat is de ware opname.

Wij mogen gaan tot de rivier van vergetelheid om het vlees achter te laten, waar de nieuwe bijbel over spreekt.

Zeeën 5:1-4 zegt hierover :

‘Het vergeten betekent niet letterlijk zomaar alles vergeten, maar door het orakel ga je er zicht op krijgen, op de diepere betekenis.

Je gaat dan zien hoe alles van het orakel is.

Ontsnap door de ondergrondse tunnels van de stad aan de stad, wat gij alleen door het orakel kunt doen.

Dit is dus absolute basis voor elke ontsnapping en vrijmaking, en dit zal dus altijd weer een verdieping zijn. Het orakel gooit niet zomaar dingen weg, maar verwerkt het, en zorgt voor een goede en eerlijke afvoer.’

Er gaat ander zicht komen op je verleden. Het krijgt andere, diepere betekenissen. Zo zal alles nieuw worden. Zie, Ik maak alle dingen nieuw.

25. HEMELSE LEIDING DOOR HET KLAAGLIED

De nieuwe bijbel handelt over de hemelse tranen. Wij moeten in alles wat we doen en laten geleid worden door de hemelse tranen, door afgestemd te zijn op het hemelse lijden, ook de hemelse vreze en woede over de zonde. Zo geven we de zonde, het vlees en de wereld geen voet. De zonde zoekt naar ieder eigengereid en lichtzinnig, slordig gaatje in de mens. Door luiheid en gebrek aan leerzucht komt de zonde binnen. Maar daar waar een mens ten volle gevuld is met de hemelse tranen, daar wordt de zonde teruggedreven.

Als gij spreekt, laat dan eerst het spreekkanaal volledig zijn opgevuld met de hemelse tranen. Wanneer gij uw hand beweegt, laat het eerst gevuld zijn met de hemelse tranen, en dat geldt ook voor de voet. Eerst moet het medelijden en medestrijden volkomen zijn, anders zult u uzelf en anderen bedriegen, zult gij geleid worden door het vlees.

Zondert u af om de hemelse tranen te ontvangen. De hemelse tranen zijn te vinden in het Woord. In stilte en overdenking ontvangt u het.

De hemelse klaagliederen zijn niet zelfzuchtig. Allereerst gaat het om het hemelse lijden, en van daaruit het lijden van het volk. Zo krijgen de tranen richting en is het ter opbouw.

Wie niet weent heeft geen vruchtbare grond. Er is veel om over te wenen. Dit is hoe de hemel werkt. Het is een weenwerk, zoals Jeremia de wenende profeet was, wat diepe Egyptologische wortelen heeft, want Ra was de wenende. Zo bewoog hij door de onderwereld tot wedergeboorte, iedere dag weer, ter verdieping en verdieping. Het is daarom een beeld van de exegese.

26. DE ONVERSTOORBAARHEID VAN GOD'S PLAN

In de nieuwe bijbel kan een christen zich niet meer beroemen tegen andere godsdiensten of atheïsten,
omdat god een woord is, en het dus om de eigenschap gaat.

God is slechts een woord. God is liefde. Atheïsten die liefde representeren, de ware definitie van God, bijvoorbeeld omdat ze dieren-activisten zijn, zijn dichterbij God dan de meeste religieuze mensen.

Je mag iemand niet veroordelen op basis van woordkeuze of metafoorkeuze, maar moet afgaan op de inhoud. De vocabulaire is slechts een uiterlijke vorm. Het gaat om het innerlijke, wat ermee wordt bedoeld, de betekenis.

Waar moeten we dan aan denken? De farizeeër en zijn gewitte graven. Och, zorg toch dat jij niet als de farizeeërs bent. Wees geen letterslaaf.

De bloemen groeien wel door, ook om de gewitte graven. Ze bloeien er niet minder om, en dat moet ook wel. Het groeit samen op met de farizeeërs.

Ook al blijven de mensen hardnekkig doorzondigen, de bloemen zullen blijven doorgroeien en bloeien, en de vogels zullen blijven doorzingen. De zondaar verandert niets aan God's eeuwige plannen.

27. HET HEMELSE TOUW

Ik houd mij vast aan het hemelse touw.

Niks anders is belangrijk.

Het hemelse touw leidt mij overal naartoe.

Boven alles verheven is het hemelse touw. Boven alle aardse afgoden.

Het geestelijke is niet zomaar genoeg.

Gij moet het geestelijke touw ontvangen, opdat gij loskomt van uw aardse gebondenheden.

Aardse gebondenheid kan alleen gebroken worden door een grotere hemelse gebondenheid.

Zo alleen kan de mens geleid worden en loskomen van het vleselijke.

Ken de Heere op al uw paden.

Ken de Heere in uw zitten en opstaan.

Ken de Heere in slapen en waken.

28. DE HERSTELDE NEDERDUITSE MOEDERKERK

Mijn opa en oma woonden in een Nedersaksisch, Nederduits gedeelte van Nederland, wat in principe Germaans Nederlands is, en dat spraken ze ook, als een Nederlands dialect, nauwverboden aan het Rodenbergs-Nederlands, wat ook één van de Nederduitse dialecten is, maar wat dichterbij het Nederlands aanligt. Nedersaksisch is een stuk platter dan Rodenbergs-Nederlands.

Ik had veel gesprekken met mijn oma, en zij noemde de hemel ook wel Valhalla, wat ook een Germaanse, Nedersaksische, Nederduitse term is voor de hemel, waar alleen strijders naartoe gaan die een harde dood aan zichzelf waren gestorven, oftewel aan het ego. Zij was Nederlands gereformeerd. Mijn opa was hervormd. Ook in de nieuwe bijbel wordt het valhalla een paar keer genoemd, en de valkyries brachten de mens daar, wat een van de Nederduitse termen is voor de engelen. Meer zuidelijk werden zij ook wel de walkuren genoemd, en deze woorden betekenden uitverkiezing.

Over de uitverkiezing zijn door de eeuwen heen veel misverstanden geweest. Velen zijn erdoor in psychische problemen gekomen, ook soms tot het punt dat ze opgevangen moesten worden in de psychische gezondheidszorg of een kliniek. De nieuwe bijbel behandelt dit probleem zorgvuldig, zodat hier geen misverstanden meer over te hoeven zijn.

Ook andere kinderziekten van de kerk worden aangepakt in de nieuwe bijbel.

Ik had een droom dat er een komeet was gekomen. Die was eerst nog ver weg, maar er vloog een echt reusachtige raket naar binnen, en toen ineens was het heel dichtbij, heel groot, als een kleine planeet, en het had een metalen frame, en was ook van metaal ofzo, oudbruinachtig. Ik was in de natuur achter een riviertje gegaan, en aan de overkant van de rivier was een ruimteschip gekomen, en ik zou daar ook naartoe moeten. Ze zeiden toen dat ik niet het water moest ingaan, en heel laag moest blijven, en er was dan een smal metalen bruggetje, maar ik ging er telkens een beetje af en dan er weer op, dus ik werd wel een beetje nat, maar ik bleef verder gewoon wel laag zoals ze zeiden. Toen kwam ik eindelijk op het ruimteschip aan, en daar waren hele kleine stukken van de komeet, en ik kreeg ook een stuk, en het ging gewoon door mijn huid naar binnen, want het was van een andere vibratie.

Laten we nederig blijven en op zoek gaan naar de vreemde planeet des Heeren, het vreemde gesteente, waar ook het boek Openbaring over spreekt. Het is voor de overwinnaars, de witte steen. Ook de nieuwe bijbel spreekt over de hemelse gesteenten, zoals ook de zwarte steen, want allereerst moeten wij, zoals zondag 1 en inzegging 5 het stellen, de grootte kennen van zonde en ellende, oftewel de diepte van de zondeval, de donkere bruid ontmoeten. F. Mallan heeft hier ook veel over geschreven, ten navolging van C. Steenblok in de 1953-beweging.

Hier is ook de latere reformatie, of wilde reformatie, de nieuwe doleantie uit voortgekomen, wat heel langzaam begon op te springen in de zeventiger jaren, en waardoor uiteindelijk de nieuwe bijbel kwam.

We spreken dan over de wildernis kerk. Hier is taal geen probleem meer. We spreken in vele talen die allemaal hetzelfde zeggen. Paulus stelde ook dat we alles moeten zijn voor allen. Vandaar dat de nieuwe bijbel in haar soberheid ook juist veelkleurig is.

Nu, laten wij opgaan tot het schip wat is gekomen. Laten we opgaan tot de komeet des Heeren. En laten we zo verder worden opgenomen in de hemelen des Heeren, opdat wij onze taak zullen zien en ervaren. Het is grote oorlog. Er moet nog veel gebeuren. En de oorlog moet nog tot vrede gebracht worden, en die vrede zal eeuwig zijn, wat zal gebeuren door de geestelijke jachtsinzettingen. Deze inzettingen staan in de nieuwe bijbel.

Komt allen gij volkeren, tot het geheimenis des Heeren geopenbaard. Het hemelse manna wordt deze tijden rijkelijk verspreid, maar velen leven nog in honger en armoe, velen leven nog in grote oorlog, dus wij moeten verder gaan met het Woord te delen met anderen, opdat zo de zegen des Heeren op ons allen zal nederdalen.

Het werk gaat door. De metalen frames van de hemelen worden zichtbaar. De komeet des Heeren is gekomen, en de hemelse schepen, om mensen op te nemen, hen die in grote paniek zijn, hen die het niet meer zien zitten. Oh, wat een kommer en een kwel is er in deze wereld voor vele mensen. Mensen, heb elkaar toch weer lief, en deel het Woord des Heeren met uw naaste. Zo rijkelijk is het over de aarde uitgestort in deze tijd. Ook gemeentes en kerken die vastzitten mogen zo loskomen en op sleeptouw genomen worden, in het grote herstel van onze moederkerk, de Nederduits gereformeerde kerk, die in de jaren 1570 tijdens de Alvaïsche inquisities gegeven werd. Dat was een project van watergeuzen en bosgeuzen, die de vervolgde Nederlanders lieten vluchten naar Duitsland, naar Emden en Rodenberg en omliggende streken. Dat is een Rodenbergse kerk die aan onze voorouders werd gegeven, een Nederduitse kerk.

29. RIVIEREN 1-2 - DUBBEL-COMMENTAAR 2024 EN 2025

1.

De mens heeft niets

*1. De mens strijdt tegen de hemelse
oceaan, en de mens is hierin maar een
druppel.*

2024:

Wat beroemt de druppel zich tegen de zee ? Dat is de mentale ziekte die de mensheid heeft. Ze beroemen zich tegen hun maker. Ze beelden zich van alles in. Heeft de maker dan een fout gemaakt ? Nee, de maker heeft hen vrije wil gegeven. Dat is het risico als je iemand een vrije wil geeft, maar het is de enige weg. God is geen psychopaat zoals in het TULIP-calvinisme. Maar waarom zou de mens voor het verkeerde kiezen ? Waarom kiest de mens ervoor om in hoogmoed tot zijn maker te leven en allerlei afgoden te verzinnen, ook in het westerse christendom ? Wat hier in het westen allemaal voor God doorgaat is zelfs te schandelijk om te noemen. Men ziet al die verschillen en toch gaat men ermee door. Op elke hoek van de straat zijn de goden weer anders, en toch gaat men door, alsof er niets aan de hand is, en hun god de beste en de ware is. 'Mijn Jezus is beter dan jouw Jezus, mijn God is beter dan jouw God,' enzovoorts. Er is iets verschrikkelijk mis op deze wereld. Men moet stoppen met spelletjes spelen, maar men heeft een vrije wil. Waarom wordt de vrije wil op grote schaal misbruikt ? Waarom kiezen mensen voor het kwaad, voor de leugen ? Waarom zijn mensen zo koppig in hun eigen wegen ? Dat is een groot vraagstuk in de antropologie, in de theologie en de filosofie. De nieuwe bijbel laat zien dat we met prisma's te maken hebben, en dat we tot de bron-prisma moeten gaan, tot de oerbronnen des hemels. Men moet de reflectologie kennen om deze verschijnselen te doorgronden. De mens wordt beproefd door deze dingen. Volg de massa niet in het kwaad.

2025:

Wat beroemt de mens zich eigenlijk tot de hemel ? De mens is geheel niets, maar een zucht. We komen deze gedachte steeds weer tegen in de nieuwe bijbel. Altijd weer strijdt de mens tegen God, maar zonder resultaat, want kijk waar het de mens heeft gebracht ? De geschiedenis leert dat de mens niks heeft geleerd. We staan hier voor een grote problematiek : de mens. De nieuwe bijbel stelt dat de mens één van de ergste afgoden is. (Werktuigen 4:17) We hebben het dan over de lagere, vleselijke mens. Er is ook een hogere, geestelijke mens, die meer literair is ingesteld.

*2. De mens denkt dat hij heel wat heeft,
maar hij heeft niets.*

2024:

Het is de Laodiceaanse mens die zijn bezit overdrijft, ook zijn relatie met God, zijn goedheid enz. Hij leeft in een overdreven wereld. De mens heeft niets, en moet dat eerst onder ogen komen. Alles om ons heen is bedrog.

2025:

Weer gaat het hier om de lagere, vleselijke mens, het ego, die alles heeft omgedraaid. Het is een ziekte die door de zonde is gekomen, een virus. Het is de eigenaardigheid van de zondige natuur.

*3. Ze zeggen niet : Uw wil geschiede,
maar ze hebben het altijd over hun
eigen wil, en ze willen nog zoveel. Het
zit in de mens, en ieder mens moet dit
persoonlijk overwinnen.*

2024:

Het is de wil van het beest van de onwetendheid wat zich projecteert op de mensheid, en dit kan de mens alleen overwinnen door ingeleid te worden tot de hemelse kennis, en daarom is de nieuwe bijbel ook gekomen. De aarde zal vol worden met de hemelse kennis.

2025:

Het is niet zo vreemd dat we dit om ons heen zien. We moeten het namelijk eerst overwinnen. Ieder mens heeft te strijden met zijn ego, zijn lagere natuur, en zal het moeten opofferen. Vandaar dat de tentendienst zo belangrijk is. De mens moet op jacht gaan en het ego offeren tot God. Daartoe moet dus de tentendienst hersteld worden, want de lagere natuur heeft een valse tentendienst gemaakt, en alles verkeerd voorgesteld.

*4. Eerst is er een gevecht tegen de
leugen.*

2024:

Voor hen die in onwetendheid leven : Er is geen directe weg tot de hemelse kennis. Het gaat via de confrontatie met de leugen, waarin de mens getest wordt. De hemelse kennis kan dus alleen vergaard worden in de geestelijke oorlog. Eerst zou de mens van wetteloosheid verschijnen, en dit verklaart ook het verschijnsel dat zovelen voor de leugen kiezen. Eerst is daar de confrontatie, en dan wordt de mens ingeleid tot de hemelse kennis.

2025:

De mens wordt niet geboren met de waarheid. Het wordt de mens niet in de schoot geworpen. Het is niet zo dat de familie of de kerk waarin de mens opgroeit automatisch de volledige waarheid is. Eerst zal de mens een confrontatie moeten hebben met de leugen en de leugen moeten overwinnen. De mens moet hiervoor komen tot de hogere tentendienst en de lagere tentendienst achter zich laten en overwinnen. De leugen zal de mens ook niet zomaar laten gaan, maar in allerlei vormen komen om de mens trachten te strikken. Daartoe dient de mens op zijn hoede te zijn.

*5. Er is geen weg dan door het
geestelijke visnet. Door het geestelijke
visnet wordt de opgenomen mens
verbonden aan de natuurkennis.*

2024:

Er moet een verzamel-element zijn in de geestelijke wereld, want het westerse christendom heeft missende schakels, missing links, waardoor het in dezelfde cirkels blijft draaien. Het geheel is afgesloten, en daarom wordt het beeld van het geestelijk visnet gebruikt, dat er nog een werk te doen is.

2025:

De vis is een beeld van het ego die de ware ziel en de ware kennis opgesloten houdt, en daarom opgenomen moet worden in het geestelijke visnet om zo de kennis vrij te zetten. Deze vissen zijn maar als druppels in de zee, en zij leven in rebellie tot God, de hemelse visser. We zien hier dat het geestelijke visnet een beeld is van het Woord en de school, omdat het inleidt tot de natuurkennis. Hier dient het ego te sterven, opdat de ziel vrijkomt. Het is als een zaad.

2.

Durven te lijden

1. Het stopt niet na de ontvangst van het geestelijke, want dan moet je ook nog de opname ontvangen.

2024:

Het stopt niet met pinksteren. Er is ook het feest van het hemelse touw, waar Mozes al op wees in de uittocht en waar Paulus op wees, want hij was gebonden in het heilige geestelijke. Zomaar het heilige geestelijke ontvangen is niet genoeg. Er zijn zovelen die claimen het heilige geestelijke te hebben ontvangen, en ze vechten met elkaar. Je moet gaan voor het hemelse touw.

2025:

Het laat zien dat het geestelijke niet op zichzelf staat, maar dat de mens ook opgenomen dient te worden door het woord, de literaire structuur van de hemel, waarvan het visnet een beeld is. Als het geestelijke op zichzelf zou staan, dan zou het vaag en roekeloos zijn.

2. Ben jij al opgenomen, of leef je nog in het vlees ? Verlang je naar een uiterlijk teken, of richt je jezelf op het binnenste ?

2024:

We moeten beseffen welke rijkdom we hebben ontvangen in de nieuwe bijbel. De nieuwe bijbel, het verborgen manna voor de overwinnaars over het vlees, is de opname van de gemeente, het hemelse touw wat ons tegemoet is gekomen. Dit koninkrijk is van binnen, niet van buiten. De opname moet dus ook als geestelijk beschouwd worden. De vleselijken zullen dit niet begrijpen. Ze beoordelen alles vanuit de materie.

2025:

God gaat langs de rijen om ons te testen, om te zien of wij tot de opgenomenen behoren die inwaards en geestelijk leven, of terugverlangen naar de vleespotten en daar op gericht te zijn, hangende aan uiterlijkheden en vormen. Zo wordt er onderscheid gemaakt tussen de lagere en de hogere mens. Je kunt de lagere mens niet zomaar wegdenken. Je moet strijden en overwinnen.

3. Draag het lijden maar, je bent een geestelijke visser. Al het lijden komt ergens anders vandaan.

2024:

Het lijden hoort bij het geestelijk vissersschap. Het lijden is een teken dat er geestelijke vissen binnenkomen, telkens weer. Het lijden moet je dus op de koop toenemen. Het is onmisbaar in het vak.

2025:

We moeten leren onderscheiden tussen onze gedachtes, gevoelens en onszelf. Het kan ook ergens anders vandaan komen. Wij zijn niet onze gedachten. Je hoeft je er niet mee te identificeren. Zo is dat ook met het lijden. We moeten het dragen, maar het is niet ons eigen lijden.

4. Het lijden is niet voor niets. Durf te lijden, het is beter dan vals en onverschillig over de ruggen van anderen heen gelukkig te zijn.

2024:

Als je niet lijdt is dat een teken van stilstand. Dan is er geen ijver meer. Er is genoeg lijden om te dragen. Iedereen mag meehelpen. Teveel geluk is een afremmer van groei en van het werk des Heeren.

2025:

Het lijden is het medelijden en medestrijden met anderen. Daar is moed voor nodig, daar is bekering en toewijding voor nodig. We hoeven ons er niet mee te vereenzelvigen, maar moeten zien waar het vandaan komt, en wat voor nut het heeft. Het lijden is een communicatie middel. Het is de intercom van een leger. Het is het werktuig van de visser.

5. De geestelijke visser gaat langs. Heb je het gehoord ?

2024:

Wij moeten gevoelig worden voor het reilen en zeilen van het vissersschap. Wij moeten leren dit pad te begaan, wat de enige weg is. De hemel heeft ervoor gekozen dit beeld te gebruiken. Als de geestelijke visser langsgaat moeten we al het ander werk afleggen. De mens doet werk wat geen werk is. We moeten de geestelijke visser leren herkennen.

2025:

Zo mogen we gevoelig worden voor de geestelijke visser en het visserswerk. Zo mogen wij volgen en geleid worden.

30. DE VERSPREIDING VAN DE NIEUWE BIJBEL

De dolfijn komt ook voor in de nieuwe bijbel. We kunnen hierover lezen in het boek Vissen, hoofdstuk 5 vers 24 en 25 :

‘We staan voor de woeste zee. Wat moeten we doen ? Wachten op de hemelse vogel ? Of wachten op de hemelse dolfijn die ons over de golven zal brengen ? Of zullen we zwemmen dit keer, of een vlot bouwen, of een vissersboot ? Want hoe dan ook moeten we naar het beloofde wilde land. Het kind pikt het niet meer. Laat ons deelhebben aan de kindertocht, opdat het vlees wegvage. Er is zoveel vlees wat besneden moet worden. Dat is de besnijdenis van het hart, opdat de mens weer kind wordt.’

De verspreiding van het nieuwe woord, de nieuwe bijbel, is zeer vruchtbaar. Ik merkte dat de zon veel meer moederlijke energie had, en de laatste dagen wordt ik ‘s ochtends wakker met de hemelse dolfijn die mij in de zee voorgaat tot de hemelse vergetelheid.

Het zonde-vee heeft zich opgewerkt tot slagers, en de zonde-buffels hebben zich opgewerkt tot jagers en matedors, protsende met hun vlees, de leugen van de mannelijke superioriteit. Het speelt zich veel af in de kerk. Daarom moest de nieuwe bijbel wel komen.

Rodenbergs-Nederlands ligt van de Nederduitse talen het dichtst bij het Nederlands. Het ligt tussen het Nedersaksisch en Nederlands in. Modern Nederlands is een groot gevaar. Het houdt het volk in de leugen van de mannelijke superioriteit. Het Nederlands moet dus terug tot het Rodenbergs-Nederlands. Het heeft veel meer woorden. Het is veel rijker Nederlands en grijpt terug op oudere vormen. Het moderne Nederlands heeft Nederland betoverd. Ook een reden waarom de nieuwe bijbel moest komen.

De dolfijn, het vlot, de vissersboot, de vogel, het zijn allemaal beelden van overleven.

31. DE UITTOCHT UIT BEULAH LAND

Beulah land. Wat is het ? Deserteuren ! Hebben hun handeltje midden op de tocht opgericht, zijn met pensioen gegaan, voor het rentenieren ! Het is verschrikkelijk. Ze zijn aan het boeren gegaan ten koste van de geestelijke jacht. Ze kunnen dan half oorlogszuchtig zijn, voornamelijk tegen hen die in het leger zijn gebleven, maar ze hebben de geestelijke jacht verzaakt, en zijn in overmatige actualiteiten verstrikt geraakt, in witte en zwarte media. Ja, we moeten weten wat er gaande is, maar laat het niet ten koste van het profetische gaan. Ken je geschiedenis voordat je op de hoogte blijft van het heden. Zo heeft de matrix de mens gebonden. Ze hebben de context verloren, en zijn materialistisch geworden, door de mammon media, de materialistische media, het roddel circuit. Daar laven ze zich aan. Houdt het in de juiste context en houdt nuance. Er is een hiërarchie van nieuws. Allereerst gaat het om het geestelijke nieuws en om de geschiedenis lessen, om niet in dezelfde fout te geraken, om niet in cirkeltjes te blijven gaan. Het zijn grote illusies.

Beulah land is een land uit balans. Ze zingen hun koortjes. Allemaal zijn ze onder hypnose door hun telefoontjes. Ze hebben hun hart en geweten verloren. Ze hebben het in slaap gesust.

Het is boerenvolk, spijbelaars, met een Kaïns loon. Ze hebben vreemd vuur gebracht, vreemde offers, en veelal het offeren gestaakt.

Beulah land. Knoop het in je oren. Ik had er een droom over. Het zijn zigeuners die niet meer verder hebben getrokken. Alles is half half. Ze zijn lauw geworden. Dit wel, dat niet figuren. Ze meten alles af naar vleselijke maatstaven.

Beulah land. Pas er voor op. Waarschuwingen in dromen. Ze hebben niet overvloedig het bloed van de vijand. Ze hebben compromissen gesloten met de vijand. Spijbelfolk is het. Ze hebben de studie opgegeven. Ze studeren alleen maar half, en er omheen. Het is niet profetisch.

Ze volgen het vlees, hun telefoontjes. Die hebben hun hart, verstand, ziel en geweten vervangen. Ze volgen het gouden varken in het dal. Ze willen niet met Mozes de berg op. Ze dansen om het gouden varken heen. Ze zijn zelf ook rijk en verblind met goud, aards goud, het goud der dwazen.

Ze noemen het het paradijs, Beulah land, maar ze zijn zonde-vegetarisch en zonde-veganistisch. Ze strijden niet meer tegen de zonde. Ze hebben handelsdeals met de zonde. Ze hebben compromissen gesloten.

Als je vegetarisch naar de zonde bent geworden, dan is het einde zoek, want de zonde is niet vegetarisch naar jou. Het zoekt je om je te verslinden. Het is naar je op jacht, dus jaag erop, anders jaagt het op jou. Eet het of het zal je verslinden. Trek voort, anders zal het je dood betekenen. Je bent er nog niet. Dit is nog niet het beloofde land.

Het beloofde land is de studie, en die moet volledig zijn.

De zigeuner vrouwen van Beulah land die hun kamp daar hebben opgericht als eindpunt hebben gouden teenringen en wijde, verstikkende jurken, van vreemde stoffen. Nee, het zouden de huiden

van de verslagen zondemachten moeten zijn. Bekleed je met studie, niet met het goud van de spijbelaars.

Het is deserteuren-goud. Het is deserteuren-klederdracht. Zo waggelen ze in het rond, zo giechelen ze. Altijd op de hoogte van het laatste nieuws dat ze doorroddelen, maar het profetische kennen ze niet. Ze hebben zich niet afgezonderd.

Ze hebben overmatig hun wapens en jachtgerei omgevormd tot tuin en landbouw gereedschap. Zo is er valse vrede, schijnvrede, terwijl ze bezet gebied zijn. Ze hebben toegegeven aan de vijand. Nu werken ze voor de vijand. Het zijn slaven. Beulah betekent boeren huwelijk in het Hebreeuws.

De gouden teenringen van de Beulah vrouwen zijn de handelsverdragen met de zonde. Zo moeten zij kinderen baren van de zonde. Het zijn huwelijksverdragen met de zonde.

Het zijn gifringen die hen in slaap houden. Ze zijn slavinnen van de zonde. Het zijn de dochters der mensen, zij brengen de nephilim voort en houden die in stand, de opgeblazen reuzenmannen van grote status en groot geweld. Het zijn nakers, een bepaalde stam van nakers, de Beulah-stam. Het zijn boeren ten koste van de hemelse jacht. Ze prevelen dode botten wiskunde formules. Ze zijn opgezet.

Zo zingen ze hun liederen des doods. Het lijden willen ze niet. Ze willen snelle afhandelingen. Het kruis is hen teveel gedoe, ook al hebben ze hun eigen kruis. Ja, ze kunnen zeer religieus zijn. Ze hebben hun gouden geluiskruizen. Snelle dood. Snelwegen door Getsemané en Golgotha, hup tot de olijfberg. Het wenende pad van de psalmist tot de olijfberg kennen ze niet. Ze kennen geen diepte. Dat willen ze ook niet. Alles is half hier, van alles een beetje. Het gaat niet diep genoeg. Snel komen ze tot zelfovertuiging, overmoedig en overmatig, zeer laf en lui, en daarom lachen ze. Het zijn valse, overmoedige glimlachen.

Ze willen mooi op de foto staan, met brede glimlachen : Zo van wij hebben het gemaakt. Wij hebben goed geboerd. Zo van wij mogen geen pijn gedaan worden. Wij moeten alles krijgen wat wij willen.

Het gaat hen niet om het minderen en het inleveren. Het gaat hen niet om medestrijden en medelijden, nee, daar zijn ze vies van.

Het zijn gimmicks. Ze hebben soms scherpe tongen, maar het is niet gericht. Altijd zullen ze weer tegen de kleineren strijden, zoals ieder ander mens doet, niet tegen de groten. Altijd zullen ze dweilen met de kraan open. Ze hebben namelijk een verdrag met een duivelse industrie. Die moeten ook aan hun geld komen. Daarom blijven ze in het midden, doen ze aan symptoom-bestrijding. Ze willen niet naar de wortel, want dan zouden ze aan hun ego moeten afsterven, dat is hen een te groot offer.

Ze houden hun hand boven de moordzuchtigheid van een duivelse industrie, juist door tegen de kleineren te strijden, zodat die duivelse industrie waar we het over hebben vrij spel heeft. Die laten ze gaan, en zo wordt het overblijfsel van de zonde wat ze in ere houden hen ten strop. Dat wat ze

niet innamen in het beloofde land, daar sloten ze een verbond mee. Met het goud sierden ze zich op, en zo werd het hen tot valstrik.

Beulah land ? Moord land. Dwang land. Het is slavernij. Al die handelscontracten voor een snelle dood. Ze hebben hun ziel verkocht.

Vecht.

De dieren leven in een holocaust.

Vecht.

Kinderen leven in een holocaust.

Vecht.

De armen leven in een holocaust.

Vecht.

Dit gevecht betekent studie. Het betekent weer in de mijnen te werken. Het is een geestelijk gevecht. Het gaat om je hart en brein. Laat het geen bezet gebied meer zijn. Ga er niet omheen lopen boeren, maar ga de strijd aan. Ga de jacht aan. Monsters hebben bezit genomen van uw ziel en kerkelijk Nederland. Grote beesten. Kersten voerde een grote oorlog hiertegen. Nu moeten wij verder, in zijn voetsporen. Hij heeft inmiddels de witte steen veroverd. Wij ook. Daarin komen we tezamen. Wij zijn omringd met de wolk der getuigen.

Laten we dankbaar zijn met broeder Kersten, hoe hij zijn werk heeft voortgezet, en heeft afgerekend met de menselijke overleveringen en tradities. Hij heeft niet gebogen voor de Mammon.

Hij ging niet mee met Kuyper, maar riep de wereldsgezindheid een halt toe. Toen kwam Steenblok om zijn werk voort te zetten en te verdiepen, te nuanceren ook. Zo doen we wat voor de wolk van getuigen. Wij moeten durven te corrigeren, verder te reformeren, zoals zij ook doen. Laten we niet blijven waar we waren. Laten we uitgaan van Beulah land, dat Laodiceaanse land, als in de dagen van Noach. Ze eten maar, en huwen maar, en ze zijn maar vrolijk. Nee, men moet dat grote beest van de zonde onder ogen komen. Het gehele beest. Laat er niets van over, anders wordt het u tot strik ! Sla alarm in ingedut Nederland, ook in ingedut kerkelijk Nederland ! Verspreid de nieuwe bijbel !

Het is een oorlogsoproep. Staakt uw aardse oorlogen voor uw aardse begeerten die uw ziel uitdoven. Kom tot de geestelijke, hierarchische oorlog, iets wat we ook wel de territoriale geestelijke oorlog noemen. Legt hiertoe uw vleselijke wapenen af ! Wordt weer Ledeboeriaans. Terug naar diepere natuur, diepere wildernis, opdat gij onderwezen wordt door het Woord des Heeren !

Amen en Halleluja !

Oh wat een zonde kleeft er aan die duivelse industrie waar wij het over hebben.

Onderwijs uzelf.

Laat u niet meer bedriegen. Kom tot het hemelse onderwijs. Daartoe is de nieuwe bijbel gekomen. Het kan zo niet meer langer zoals het geweest is. We gaan het niet redden met alleen maar het oude

bijbel wereldrijk. Het heeft de mensheid tot de afgrond gebracht. Het boek Openbaring spreekt duidelijk over de nieuwe bijbel, het boek des levens, die zou komen. Het zou ontzegeld en geopend worden, als een nieuwe leidsraad, tot de witte troon, waar alle levenden en doden geoordeeld worden. We zien uit naar dat Odenlechiaanse verschijnsel.

Drijf niet verder af, maar keer terug, en strijd voor uw leven en lichaam, want de grote hond van die duivelse industrie waar we het over hebben is naar u op jacht. Ze rekenen niet met God of gebod. Het is allemaal gecamoufleert voor het vleselijke oog, maar het is open en bloot voor het geestelijke oog.

Daar doen ze hun dode bot wiskunde op de mens. Ze beuzelen maar wat. Het is een groot godslasterlijk beest wat loopt te ijlen tegen de hemel. Ja, dat zit in het westen. Het westen is geen haar beter dan Rusland. Het is dezelfde schizofrene geest. Daarom : Keer weder uit Beulah land ! Doe de lijkendoeken van u af ! En vecht, vecht, vecht. Ga de jacht weer aan. Ze dobbelen om uw ziel. Ze verdelen uw bezit onder elkaar. Oh, wat een godslasterlijk beest is die duivelse industrie waar wij het vandaag over hebben.

Zoudt gij daarom niet net als Jeremia en Kersten u afzonderen in de grote woede en toorn des Heeren over dit grote kwaad ? Zoudt gij daar niet over wenen als de profeet Ezechiël ? Zoudt gij niet wenen dat de zonde tot het hoogtepunt is gekomen deze tijd, het absolute hoogtepunt van hysterie en krankzinnigheid ?

Nederland is door de eeuwen heen totaal de afgrond ingegaan door de sterk stromende en groeiende zonde. Als de kanker is het, en het woekert maar voort van geslacht tot geslacht ! Zou je daar niet om rouwen ? Zou je daar niet in toorn over zijn ? Zou u daarover de Heere niet zoeken met smekingen en gebeden ?

De Heere is gekomen met plagen, en men luistert niet. Nog steeds niet. Alleen de enkelingen. Zij zijn op uittocht uit Beulah land. En wat doet u ?

Misselijkmakend is die duivelse industrie waar we het vandaag over hebben. Het zijn valse moderniteiten.

Dat verziekte Beulah land. De zondvloed zal komen waarin het zal wegzinken.

Halleluja. De zonde zal niet voor eeuwig regeren. Dat is mijn vreugde.

Wij zien uit, geliefde broeder en zuster, tot het beloofde land, en hopen u ook daar te zien.

32. VAN PSALM TOT PSALM

We kennen allemaal de dichterlijke rijkdom van de psalmen, het psalmelijke leven. Het roept op tot een diepere, literaire oorlog waardoor we deelhebben aan de openbaring van het Woord in de diepten van het hart.

De mensen om ons heen zijn psalmen. Dat velen niet sporen komt omdat het gelijkenissen zijn. Alles op deze aarde is gevallen en afgeweken van de psalmelijke bron. De mens moet dus terug, leren doorvertalen, leren terugvertalen.

De mens had het kwaad moeten verslaan, de zonde, de leugen, door de ijver van de hemelse studie, maar de mens is lui en laf geweest en heeft oorlog gevoerd tegen de dierenwereld en ze hebben de holocaust tot de dieren gebracht. Het kenmerk van de wedergeboorte is dat je smeekt om God's toorn en wraak over deze grove zonde van de mensheid. Schopenhauer stelde in zijn essay 'Het christelijke systeem' dat het christendom tot schurkendom was geworden vanwege hoe ze dieren behandelen. De dieren werden gedood zonder enig doel, en ze lachen er ook nog om. Ook martelen en verminken ze dieren. Hij kwam tot de conclusie dat de mensen de duivels op aarde waren en de dieren de martelaren.

Ezechiël 9 roept op om te wenen en klagen over de zonde op aarde, over de gruwelen die er worden bedreven. Jeremia werd afgezonderd in de toorn des Heeren. Zouden wij niet volgen ?

Psalm 96 zegt : 'De Heere komt om de aarde te richten; en zal de wereld richten in gerechtigheid en de volken in zijn trouw.'

De mens is eindig. De Heere is daarentegen oneindig, en zal het laatste Woord hebben. Dit Woord is gekomen in de nieuwe bijbel. Halleluja. God heeft ons niet als wezen overgeleverd. Het Woord is ons tegemoetgekomen als een brug. Wij moeten uitgaan van de vleselijke wereld en voorzichtig zijn in het innemen van het beloofde land. Er is alleen leven op de brug, zo stelt het nieuwe Woord.

Nu, geliefden, psalm 87 stelt dat zij die de Heere liefhebben het kwade haten. Dat is ook een teken van de wedergeboorte.

Psalm 101 zegt :

'Wie onberispelijk wandelt, die zal mij dienen. In mijn huis zal geen bedrieger wonen; de leugenspreker zal niet bestaan voor mijn ogen.

Elke morgen zal ik verdelgen
alle goddelozen des lands,
en uit de stad des Heren uitroeien
alle bedrivers van ongerechtigheid.'

We leven temidden van menselijke achterlijkheid, in een wereld van onwetende en corrupte dwazen die geloven dat ze heel wijs zijn. Zou de Heere dan niet komen met toorn en gramschap over deze grove zonde ? Het is de zonde van vergeetachtigheid. De mens is vergeten wat hij is. Het is een laodiceaanse zonde. Daarom wilde de psalmist acht geven op een onberispelijke wandel, opdat de

Heere zou wederkeren. Hij haatte het doen van de afvalligen. We moeten eerst de zonde en ellende die het gesticht heeft onder ogen komen, en in toorn en gramschap erover zijn, en het haten, waarvan de donkere bruid een beeld is. Wij moeten duister worden tot de zonde, terugkeren tot de hemelse duisternis. Dat is wat zondag 1 is en waarover we ook kunnen lezen in de nieuwe bijbel catechismus waarin dit verder uitgewerkt wordt. Ook de gereformeerde vaders hebben hierover gesproken en gepredikt. Er is geen excuus voor de mensheid.

Zingt de Heere een nieuw lied en een nieuwe psalm, en kom in onberispelijkheid tot de woningen des Heeren, opdat gij opgenomen wordt. Dat kan alleen door de donkere bruid, de dochter des Heeren, een diepe overtuiging van zonde en de ellende die het heeft veroorzaakt, en een diepe gramschap erover, en diepe haat en bitterheid, anders zal de Heere u niet aannemen. De Heere neemt geen onverschilligen aan. De Heere spuugt de lauwen uit.

Velen hebben de donkere bruid veracht. Ze zijn gesneld tot hun superslanke supermodellen op de voorpagina's van hun roddelbladen die hen niet vertellen over de zonde en de ellende die het veroorzaakt heeft. Ze zijn gesneld tot de witte hoer die zich van geen kwaad bewust is, die haar mond afveegt van het bloed, en zegt : 'Ik heb niks gedaan.' Altijd heeft ze een brede glimlach op haar gezicht, vanwege het drinken van het bloed van de martelaren, van de vromen en de profeten. Die vereren zij, die volgen zij. Zij is de dochter van het kwaad, van de hebzucht, de gierigheid en de onverschilligheid van de mens. Zeer egoïstisch is zij in haar dode beenderen wiskunde. Zo stelt zij haar ijskoude statistieken op. De meerderheid is altijd haar excuus. Haar meerderheid heeft ze desnoods in een hand zand. Ze is een tovenares, een heks. Als de meerderheid van de dwaze mensheid onverschillig is over dierenleed dan is democratie ons tot strop. Daarom stelde Plato dat de wereld bestuurt dient te worden door wijzen, door filosofen. De evolutie zal vanzelf alles in de juiste banen gaan leiden, maar het offer is groot. De beproeving is groot. Eerst moet het zaad sterven. Eerst is er een confrontatie met de zonde en de leugen. Eerst moet men diep gaan, en moet men worstelen. Het kwaad is iets chronisch. Het komt met pieken en dalen. Het is alleen wiskundig op te lossen. De mens dient terug te keren tot de studie.

Het verachten van de donkere bruid, de mens is er goed in. Niet zo lang geleden gebruikte de mens de donkere medemens nog als slaaf. In dit tijdperk is er nog niet afgerekend met de slavernij der dieren. Hard is de mens geslagen vanwege deze brute zonde. Waar wilt gij nog meer geslagen worden ?

Het verachten van de donkere bruid, het verachten van zonde-overtuiging, van de toorn des Heeren, de oordelen des Heeren. Dat zou niet meer van deze tijd zijn, dat is ouderwets. De mens heeft het vrije zondigen tot norm gemaakt. Daar mag je niet van afwijken. Daar staat zware straf op. De mens is zelf tot god geworden, en heeft zijn eigen valse, corrupte toorn. Oh, wat spot de mens met de natuur. Maar de mens zal niet succesvol tegen de natuur kunnen strijden, stelt de nieuwe bijbel.

Ook de oude bijbel stelde al :
'Ik zal mij in de Here verheugen.
De zondaren zullen van de aarde vergaan.'

Niet voor eeuwig zal het beest regeren. Zijn tijden zijn afgemeten. Het is nu een tijd van zaaien, opdat we straks een oogst zullen hebben. Werk zolang het nog dag is, want als het nacht is kan

niemand werken. Als je nu niet zaait zul je straks geen oogst hebben, ook als je met vleselijk zaad zaait op vleselijke akkers. Wie in het vleselijke zaait moet geen geestelijke oogst verwachten.

‘En de goddelozen zullen niet meer zijn.

Loof de Here, mijn ziel. Halleluja.’

Zo sluit psalm 104 af. Laten we daar naar uitzien.

De predikant F. Bakker (1919-1965), één van de bloedlijnen van de christelijk gereformeerde kerk, de brug tussen de gereformeerden en de bevindelijken, stelde in het derde deel van ‘Het eeuwige woord’ dat er een schuldige vergeetachtigheid is. Hij noemde psalm 103:2 : ‘Vergeet niet één van ‘s hemels weldaden.’ Hij noemt de schuldige vergeetachtigheid ook ondankbaarheid. (p. 78) Hij noemt dat danken denken is, als gedenken. Hij noemt dat het verdorven mensenhart gauw vergeetachtig is, om te kunnen zondigen. Het gaat heen langs God’s geboden, en denkt er niet meer aan, gedenkt het niet meer, dankt er niet meer voor, en zo glijdt de mens weg in de poel der gruwelen. Daarom moeten we wederkeren tot het hemelse Woord.

F. Bakker noemt de vergeetachtigheid door het verzaken van het Woord van God een grote zonde waartegen gewaarschuwd moet worden. De zegeningen moeten geteld worden. Het volk moet weer geestelijk leren tellen.

‘Wee u, als gij vergeet,’ stelt F. Bakker. ‘Wee de vergeetachtigen.’

Och, geliefden, laat ons toch niet aan deze spijbelachtige vergeetachtigheid ten prooi vallen. Laat dit beest u toch niet meesleuren naar zijn hol, want dan zal het verkeerd aflopen. Het beest van vergeetachtigheid heeft geen goede plannen met u.

F. Bakker stelt dan dat we met een gebroken en verslagen hart hierover tot de Heere dienen te gaan, want de Heere veracht dat niet. Laten wij dat zo doen. Dan zullen wij ook deel hebben aan deze bloedlijn. Deze prediker werd al op jonge leeftijd weggenomen, maar heeft een grote rijkdom van geschriften aan de kerk achtergelaten. Laten we hier zuinig op zijn, want de tijden zijn duister.

De nieuwe bijbel spoort op waar die valse, vleselijke vergeetachtigheid vandaan komt :

‘De geest van overmoedige en overmatige vergeving vernietigt alle werken van de schepping. De mens leert zo geen voorwaarden. De mens vergeet zo de tussenstappen.’

Ewa 52:12

De mens zit bomvol haastige zelfvergeving, en maakt niks goed, slaat allerlei dingen over. Deze spoedvergeving is de mens tot een strop geworden. De mens misbruikt zo vergeving, om te kunnen zondigen, en ze hebben haast tot de zonde, om hun vleselijke begeerten te volgen. De mens is zo zeer zelfdestructief. Het is geestelijke zelfmoord. Strijdt tegen deze geesten. Neemt het Woord in uw hand van God gegeven. Ga de strijd aan en dut niet meer in. Vleselijke vergeving heeft vleselijke vergeetachtigheid gebaard, als de hoer die op het beest rijdt, dronken van het bloed van de martelaren. Och, kom dit gruwelijke gezicht onder ogen. Zij rijdt door de woestijn, een spoor van bloed achterlatend, rivieren van bloed. Zovelen volgen haar, grote stoeten mensen, die allemaal het doodsloon van haar willen ontvangen. Het is allemaal bloedgeld. Och, weent en klaagt over deze

dingen. Ga in zak en as. Scheurt uw klederen, scheurt uw hart, opdat gij het zegel des Heeren op uw voorhoofd zult ontvangen.

Blaast op de bazuin. Waar zijn toch hen die nog nuchter en waakzaam zijn, die nog zuchten over deze gruwelen ? Vleselijke vergeving en vleselijke vergeetachtigheid zijn de grote afgoden vandaag de dag. Daar offert men mens en dier aan, want deze afgoden eisen veel bloed. Kom dat gruwelijke gezicht onder ogen. Kom hogerop.

De martelaren smeken om wraak, maar zij krijgen een wit kleed om geduld te leren. Wij moeten de dieptes ingaan van deze dingen, er inzicht over krijgen. Alles is afgeweken van het psalmelijke. Wij moeten terugkeren tot het psalmelijke. Alle vreemde dingen om ons heen zijn psalmelijke gelijkenissen. Wij moeten bovenal strijden voor de kennis. Dat is zeker geen schoonpraterij, maar een oproep tot de eeuwige geestelijke oorlog.

De overmatige en overmoedige vergevingszucht die de mens heeft is een aspect van het vlees die de nodige geestelijke oorlog wil uitdoven. Het is dus een sluwe strategie van het vlees om de mens in zijn gevangenschap te houden. In een wereld van chaos, bedreiging en bedrog dienen wij richting te vinden. Dit is ook de Aramese betekenis van het heilige geestelijke. Laten wij ons uitstrekken naar de hemelse richting, onze wegwijzer.

De psalmen roepen op tot een diepere oorlog, namelijk die van de literatuur, van de studie. Zo strijdt je tegen de onwetendheid, tegen de vergeetachtigheid, door het hemelse woord. Zo kom je tot de verloren schakels. Die liggen niet voor de hand. Neen. Daarvoor zul je de diepten in moeten gaan, tot afgelegen, verlaten eilanden. Wacht niet op anderen, want die zullen misschien wel nooit komen. Ga eerst zelf, en baan het pad voor de anderen. Laat alles achter om het hemelse onderwijs te volgen. Houdt je aan niks vast dan aan het Woord des Heeren, de hemelse kennis. Laat het gegraveerd worden in je hart.

De hemelse bliksem zal inslaan. Ontvang die rijke energie. Laat het je brein en je hart opladen, opdat je het hemelse pad zult volgen, en door de hemel opnieuw opgevoed en geschoold zult worden. Een nieuw leven, nieuwe inzichten, nieuwe ontwakingen. Daar is het lente voor. Een prettige lente toegewenst.

33. DE STEEN VAN AHN

Dit is het ware leven niet, als je opstaat, dat wat je om je heen ziet. Het is de gevallen, afgeweken, vleselijke natuur. Hoe moet je daar mee omgaan als je met deze Medusa, deze Gorgoon wordt geconfronteerd, iedere dag weer ? Want iedere dag sta je op, iedere dag wordt je er weer in wakker. Telkens weer wordt je erdoor versteend. Je ziet het, en je sterft, versteent. Je ziet het, en het vergroot je. Je wordt geheel uitvergroot, geheel verkocht, elke dag weer. Wij zijn als slachtslammeren.

Daarom moeten we niet rechtstreeks naar dit monsterlijk varken kijken, maar door de prisma. Wij moeten dus als Perseus zijn. Ook Ahn ging met een prisma tot Goliath. Ahn keek niet rechtstreeks naar Goliath, zoals Perseus niet rechtstreeks naar de gorgoon keek. De prisma is het Woord van God. Houdt het dichtbij, houdt het dichtbij je hart. Kijk door het Woord van God naar de dingen, en niet buiten het Woord om, want dan sterf je. Doe elke dag je wapenrusting aan, zoals ook mijn oude moederen spraken. Elke dag weer. Houdt vast aan de prisma. Strijd niet als een blinde vuistvechter. Het is een studie object. Teksten zijn onverbiddelijk gegraveerd in de steen. Zo zijn we beveiligd tegen het innemende woord van de wereld, van het vlees, van de duivel, de gorgoon, noem het Medusa of Goliath.

Alleen zo kon Adam Eva tegemoet treden, niet rechtstreeks, want ze zou hem verscheuren. Wij kunnen ook niet God zomaar zien. Wie zal God zien en leven ? Nee, je sterft. Daarom moet de mens een prisma dragen, want de mens kan en mag God niet zomaar zien. Teveel van God zou de mens doden. Daarom moest Mozes een bedekking dragen. Mozes ontving daarom het prisma met de geboden op de berg Sinaï.

Als we opstaan moeten we direct de steen van Ahn, van de psalmist, grijpen. Ahn is een veelgebruikte naam voor David in de nieuwe bijbel. Het is zijn Orionse naam. Nog beter is het voor ons om met de steen van Ahn, met de prisma, te slapen.

34. MOZES MOCHT HET BELOOFDE LAND NIET IN VANWEGE ZIJN DUBBELE IJVER - RODENBERGS-NEDERLANDSE BRIEFWISSELING

Dit artikel is veelal in het rodenbergs-nederlands geschreven.

Rodenbergs-Nederlands is een Nederduits dialect tussen het Nedersaksisch en Nederlands in.

Het kenmerkt zich dat zinnen soms niet met een hoofdletter moeten beginnen, dat er geen tirannieke d/t-regel is zoals in het moderne Nederlands, dat het soms een andere grammatica en spelling heeft.

Er wordt onderscheid gemaakt tussen licht en zwaar Rodenbergs-Nederlands. Het is een vrijere Nederlandse taal met een grotere vocabulaire, ook wel pastoraal Nederlands genoemd, vaktaal van Rodenbergse predikanten en andere Nederduitse predikanten. Ledeboer is één van de vaderen van het Rodenbergs-Nederlands.

De beginselen van het Rodenbergs-Nederlands begonnen op te komen in de vluchtelingenkerken van de jaren 1500 in het Rodenbergse gebied in Duitsland, want die namen de Nederlandse vluchtelingen binnen tijdens het bewind van Alva.

Het Rodenbergs-Nederlands is dus een taal van de bevrijding, die zich sindsdien heeft ontwikkeld tot wat het nu is.

Het is een profetisch taal, profetisch Nederlands, zoals ook Ledeboer een profeet was. We zien in dit verslag bijvoorbeeld het Rodenbergs-Nederlands woord 'medijnen', wat een kortere vorm is van het woord 'medicijnen'. Medijnen is dus een zwaardere Rodenbergs-Nederlandse term voor 'medicijnen'. In het lichtere Rodenbergs-Nederlands kan ook gewoon het woord 'medicijnen' gebruikt worden. In het zwaarder Rodenbergs-Nederlands kent men ook de alternatieve spelling : 'medusijnen'.

Een voorbeeld van een ander zwaar Rodenbergs-Nederlands woord is het woord 'famies', wat families betekent, maar dat woord komt in dit verslag niet voor. Ook de taal van de nieuwe bijbel is Rodenbergs-Nederlands. Het Rodenbergs-Nederlands kenmerkt zich ook door Engelse woorden te gebruiken soms.

Het Rodenbergs-Nederlands is persoonlijker, warmer, bevrijd Nederlands, in tegenstelling tot het moderne Nederlands wat klinisch is geworden.

Het is verder een relikwie, dus stel je gaat een tempel binnen en komt ergens tot een relikwie, dan staan daar niet zomaar etiketten op. Het is ook kunst.

Vroeger was alles nog rauw en natuurlijk, dus je kwam echt geen copyrights, trademarks of wat dan ook tegen op afrikaanse totems ofzo.

Tja, dan kunnen ze in zo'n tempel bijvoorbeeld neerzetten op zo'n relikwie 'verboden te stelen', terwijl in principe het relikwie door de natuur/God bewaakt wordt, in de zin dat overtreders niet ver zullen komen, dus mochten ze het proberen te 'ontvoeren' - wat zeker wel kan gebeuren, zie

bijvoorbeeld verhaal van de ark-ontvoering door de filistijnen, en in de nieuwe bijbel zijn er soortgelijke verhalen over de heilige steen bijvoorbeeld, - dan komen ze niet ver, en worden ze in principe erdoor 'gebruikt', dus alle dingen werken uiteindelijk voor het goede.

Dus ja, je zet niet zomaar een etiket of wat dan ook op een relikwie, tenzij je heel goed weet waar je mee bezig bent, dus niet dat het het zou gaan ontsieren of dat het een smeerbende met stickers gaat worden, want dan heb je ook weer kans dat het 'goedkoop' gaat lijken, en dat is dus ook absoluut niet de bedoeling.

Kijk, wat dat aangaat, is er zonde-vegetarisme, dus dan is er ook zonde-veganisme (in tegenstelling tot het ware vegetarisme en veganisme), en dat is dus de verzaking van de geestelijke oorlogsvoering en geestelijke jacht, en die strijd is er ook in de verkoop.

Dus wij stellen : geen verkoop van het geestelijke, medische en juridische, als gratisme, maar dat wil niet zeggen dat er geen hemelse economie is van hemelse voorwaarden en principes, dus dat is dan een fijn onderscheid in het geestelijke, dat je het geestelijke niet mag verkopen, maar je moet het geestelijke dus wel geestelijk kopen en verkopen. dat is dus iets profetisch, anders gaat dit helemaal mis, dus dan heb je eigenlijk hetzelfde als in het vegetarisme/veganisme, dat er zonde-gratisme kan ontstaan, dus dat je op een andere manier 'goedkoop' gaat worden, dus dat hele goedkope stuiver-evangelie, voor een stuiver naar de hemel.

Die profetische spanning ligt er dus, van ja, wij verkopen het niet, het relikwie, maar wij moeten dus er ook voor waken dat het niet geestelijk goedkoop wordt, of goedkoop gaat lijken, of overbezitterigheid, etiketten-maatschappij-achtig, en ja, dat kan natuurlijk uit goede bedoelingen, uit wachterschap, maar het wachterschap kan dus ook zo extreem worden dat andere belangrijke principes uit het oog worden verloren.

Dus even dat hele fijngevoelige : Mozes moest op de rots slaan voor water, maar sloeg toen twee keer, in overmoed, agressie en roekeloosheid, en dat god toen zei dat hij de eer naar zichzelf wilde halen, en van god wilde weghalen hierdoor, wat in de nieuwe bijbel dan wordt beschreven als de dubbele ijver, dus dan zeggen bijvoorbeeld de prosperity preachers dan : 'als je god je tienden niet geeft dan beroof je god', en natuurlijk is dat op een bepaalde manier met een diepere geestelijke waarheid, maar zij hebben dat overmatig verletterlijkt, en al die overmatige focus op 'tienden' kan ook heel bedriegelijk zijn in de zin dat ze zo de rest voor god achterhouden, dus eigenlijk dat ze reserves blijven houden, dus gebrek aan overgave, want het gaat erom je hele leven te offeren, en dan juist geleid te worden van hogere hand over wat je moet geven en wat je moet houden, etc. dus niet letterlijk tienden telkens, want dan wordt het materialistisch, en dan wordt het volk lui, want dan leren ze niet profetisch te geven, maar via een vaststaande wet, en dat is wettisch in plaats van profetisch. het profetische gaat niet buiten de geboden om, niet buiten het woord om, maar dat is dus vanuit de diepte en vanuit het geleid zijn, waar ook de nieuwe bijbel catechismus over gaat.

Maar dan even in vergelijking met de nieuwe bijbel dus : je berooft god door de dubbele ijver juist, dus stel je zou 5% moeten geven, maar je geeft 10% dan is dat dubbele ijver, dus dat je twee keer slaat terwijl je één keer moet slaan.

Dus een heleboel kinderen bijvoorbeeld komen bij de psychiater voor dwangneuroses en krijgen dan hun etiket, en worden dan behandeld met levensgevaarlijke psychotropische middelen, die hen de afgrond in kunnen brengen en zelfs eraan doen laten overlijden of wat dan ook, kinderverminking. het is een kinderslachtplaats.

Maar veel van die 'dwangneuroses' zijn dus juist beschermingen tegen de markt. zo worden die hoogbegaafde profetische kinderen dan vervolgd. er staat een prijs op hun hoofd. ze zijn bezit. ja, hij moet heel veel rust hebben, zeggen ze dan, en ja, het is waar, maar dat hoort bij dat etiket.

Ze zijn bezit. er wordt smetvreesachtig met hen omgegaan, benauwend, worden voortdurend in de gaten gehouden, allemaal onder het mom van dat ze ziek zijn, zwaar psychisch ziek, en dan worden ze gehersenspoelt met uitspraken zoals 'een derde van jouw soort pleegt zelfmoord', en 'voor jouw ziekte is geen genezing mogelijk.'

Dus ze worden tot objecten die 'ziekelyk beschermd' moeten worden, want ze zijn van de markt, ze zijn bezit, en die families laten ze niet los, want ze geloven heilig in de familie, en de familie heeft contracten met de etiketteurs, dus dan krijg je een lijstje waarop 'hele goede bedoelingen' staan, maar eigenlijk worden die kinderen totaal verlamd en overgeëtiketteerd, en kunnen zich zo niet ontwikkelen. en dat heeft ook weer met die dubbele ijver te maken, dus overdreven wachterschap, die dus niet creatief denkt, en andere principes uit het oog verliest, dus zo is er secte-vorming. en er ligt maar een hele dunne lijn tussen, want als er één keer was geslagen op die rots, dan zou het goed zijn geweest.

Telkens weer ligt de dubbele ijver op de loer, die dus afhoudt van het ware werk, en het tegenovergestelde is ook waar, want er is ook de halve ijver, de lauwheid, dus de onverschilligheid. het gaat erom balans en leiding te vinden. dus : we leven in een nummerologische wereld, of digitale wereld. bij alles hebben we te maken met nummers. alles. qua hoeveelheid, qua aantal, qua tijdsduur, qua hoeveel keren, en als het te weinig is val je eraf, en ook als het teveel is val je eraf. dat is dus een onuithoudbare profetische stress en spanning, die alleen opgelost kan worden in de heilige gebondenheid, oftewel het eeuwige touw waar de nieuwe bijbel het telkens over heeft en ook de artikels en boeken van vroeger.

Dat is dus veelal de missing link in de pinksterbeweging en zelfs de charismatische beweging.

Dus er is zonde-vegetarisme/veganisme, en ook zonde-gratisme en dat kan ook ontstaan door dubbele ijver, dus absolute verabsolutering van een deelwaarde, totdat het verdacht wordt. dat kan dus ook in het extreme veganisme gebeuren, als er geen ruimte meer is voor strategie, en alles over een kam wordt gehaald, want er is dus ook wettisch veganisme wat een heleboel andere belangrijke dingen uit het oog verliest, en veganisme die dus niet doet aan onderscheiding/ toetsen/ geestelijke oorlogsvoering. sommigen denken dus ook dat ieder dier hetzelfde is, wat ook al helemaal niet zo is, want als je bijvoorbeeld de gehele ladder van diersoorten bekijkt, en je reikt heel ver uit horizontaal dan ga je ergens de grens over tot het ongedierte, tot de parasieten etc. dus : het lichaam is een organisme, en die zit vol met bacteriën, zowel goede als slechten, en zo is dat ook in het dierenrijk.

Dus stel bijvoorbeeld als een mens gaat zeggen : ‘nou, het lichaam zit vol met organismen, en die hebben ook recht op leven’, en dat ze dan op een gegeven moment excuses gaan lopen verzinnen voor ongedierte, parasieten, schimmels, kankercellen etc., dat zou dan hysterisch over de grens heen extremistisch veganisme zijn, als doodsveganisme, en dat wordt dan tot zonde-veganisme, want dan ben je excuses aan het verzinnen voor boze machten, zonde machten, gevaarlijk, levensbedreigend ongedierte. en ja, dat soort types zijn er, maar gek genoeg zijn het juist de vleeseters die dit soort excuses/ strategieën gebruiken om te laten zien dat het allemaal toch hopeloos is, dus laten we daarom maar vlees eten. dus dat is dan zonde-nihilisme, vleeselijk nihilisme. en dat is echt de weg tot krankzinnigheid, want dan gaan ze zeggen : je hebt een baby-wortel gegeten, dus ben je crimineel. je hebt op een insect getrapt, dus ben je crimineel. ze proberen dus excuses te vinden voor hun vlees eten.

zonde-gratisme kan dus heel subtiel gaan, en kan met allerlei bijwerkingen komen.

het is belangrijk dat het volk onderwezen wordt.

security kan uit de hand lopen, dat het overhysterisch gaat doen. velen gaan voorbij aan het medische en het strategische, dus het werd heel wettisch, en de een stak de ander aan. totale zooi werd het en het trok de trollen aan.

dus de feeën namen doornroosje mee naar een schuilplaats in het bos, en ze zouden al die tijd geen magie mogen gebruiken, want dan zou de heks hen kunnen traceren. dat hielden ze een tijdje vol, maar uiteindelijk ging het dan mis en werd er magie gebruikt, en de raaf van de heks kwam hen dan op het spoor met alle gevolgen daarvan. dus alles wat we doen of niet doen kan een overeffect hebben dat het het ongedierte juist aantrekt, dus om dat even dan kort te zeggen : te weinig schoonmaak trekt ongedierte aan, en teveel schoonmaak ook. wat dan te weinig of teveel is is NIET standaard, geen wetje, zo van : het gaat om tienden. Nee, het is profetisch, DUS seizoensgebonden, dus er kunnen uitzonderingen op de regel zijn, er kan strategie-verandering zijn, allemaal te maken met wat er gaande is ook, hoe er op wordt gereageerd, net zoals een persoon een persoonlijkheid heeft en sociale contacten en dromen etc. en dus geen standaard pad heeft ofzo, omdat het een levend organisme is.

niet met de kraan open dweilen, dus de tijd en energie hoofdzakelijk gebruiken om de juiste manier dan op te bouwen en zo ook het goede voorbeeld te geven. dus onderwijzend en pastoraal/ medisch bezig zijn.

dus het beeld wat ik er telkens bijkreeg de laatste tijd was : kinderen die met scheermesjes spelen. dan kun je als een gek die scheermesjes uit hun handen rukken, met het vervolg ervan dat ze dan gaan bloeden, of je kunt ze een reep chocolade voorhouden, in ruil, en dat ze dat dan aannemen en hun scheer-mesjes loslaten.

kijk als security nodig is, dan is het nodig. dat niet zomaar op eigen houtje doen, tenzij er een profetische aandrang gekregen wordt van nu MOET het, met dromen enzovoorts.

telkens met etiketten extra dus telkens aan te komen kan ook weer averechts juist werken, en kan de 'magie' vernietigen, kan ook een angstcultuur kweken. stel je voor, veel mensen hebben het vandaag de dag moeilijk, en als ze dan teveel directe verboden naar hun hoofd geslingerd krijgen op agressieve etiketjes (ook al is het waarheid), dan kan dat ook juist weer hun ervaring aantasten ermee. ze komen het vanzelf wel tegen in de juiste context in het boek.

hetzelfde als dat een zangeres weleens werd gevraagd hoe ze dacht over interviews, dat ze toen zei dat ze dat best wel lastig vond soms, omdat het gaat om het werk zelf, niet om haar of allerlei tierelantijntjes er omheen. het werk moet voor zichzelf kunnen spreken dus, moet kunnen ademen.

bij nieuwe dingen kunnen weer andere dingen gelden, dus het kan weggaan of er juist bijkomen, dat hangt er van af. het moet geestelijk 'passen', 'klikken', strategisch zijn voor het moment.

kan met van alles te maken hebben. boeken zijn persoonlijkheden. ze moeten de juiste immunologie hebben, en ik moet ervoor oppassen dat ik niets 'overproduceer', anders is het niet meer authentiek, en is dat de etiketten-geest.

in de juiste mate. het is en blijft balanceer werk, en oppassen met de dubbele ijver. want dubbele ijver is ook weer overijver, overwerk, en dat valt juist het werk aan, brengt het op zijsporen. dat is wat de kerk is gebeurd in de kerkgeschiedenis, dat het totaal ontspoord is, en dan moet het weer in het juiste spoor gebracht worden, en daartoe is de nieuwe bijbel.

uiteindelijk naarmate het groeit zal er steeds meer bewustzijn komen over wat geoorloofd is en wat niet, zal het steeds duidelijker worden dat het niet voor de verkoop is.

het is niet zomaar een boekje, maar het hemels woord voor deze tijd, en die kan ook wel voor zichzelf zorgen, dus ik geef in die zin dan ook ruimte aan het geestelijke en hemelse om dat in de juiste banen te leiden, er zelf mee af te handelen.

alles gaat te hooi en te gras en het gaat om weloverwogen keuzes maken, dus wat het belangrijkste is voor het moment.

35. DE NIEUWE BIJBEL : DE TOCHT NAAR DE BAARMOEDER VAN HET PARADIJS

Ontken deze realiteit. Zeg : 'Ik ontken deze realiteit. Ik geloof niet in deze realiteit. Ik bestraf deze realiteit.' Blijf het herhalen wanneer nodig. Want dit is de realiteit niet. Het is de nachtmerrie van de feutus. De schepping is nog niet gekomen. Er is een veel grotere en hogere werkelijkheid. Het gaat niet om wat we op het scherm zien van deze schijnrealiteit. Dat is allemaal gemaakt, allemaal geprogrammeerd, allemaal projecties, reflecties, spiegelingen. We moeten naar de bronwereld toe.

Wat we om ons heen zien zijn camouflages. Alles is gecamoufleerd. Het is op jacht. Pas dus op. Geef je er niet aan over. Ga tot je binnenwereld, en vandaaruit is er een pad door de wereld om je heen. Het is een wereld van hyperbolen. Het is niet echt. Blijf dus leven in de hogere en grotere realiteit, de ware realiteit. Houdt je daaraan vast. Dat is wat het Woord is, de nieuwe bijbel. Daarin mag je leven, en daarvanuit mag je leven. Het is een tocht terug tot de baarmoeder. Dan hebben we het over de baarmoeder van het paradijs, het eigenlijke leven. Hiervan dwaalde de mens af. Er is een zondeval geweest, een spiegeling, een afsplitsing, en dat moeten we onder ogen komen om dieper te gaan, terug te gaan tot de moeder bron van al het leven. Dat is in het kort de boodschap van de nieuwe bijbel.

De bron is de eeuwige kennis. Alles is zeer geavanceerd, oneindig geavanceerd. Er is geen fout hierin. De eeuwigheid komt ons tegemoet, en de eeuwigheid is volkomen. Daar is over nagedacht, en dat is uitgewerkt. Daartoe is de nieuwe bijbel een boodschapper, en ook het eeuwig leven en de eeuwige kennis zelf.

Er wordt afgerekend met grove menselijke theologische fouten door de eeuwen heen, ingeslopen menselijke overleveringen en tradities, zwaar verletterlijkte en gedramatiseerde dogma's.

Ga leven in het nieuwe woord dat door de hemel is gezonden, de nieuwe bijbel. Wordt opgenomen door het Woord. In de hemelse literatuur hebben wij een woonplaats.

Het ontkennen van de realiteit om ons heen houdt niet in een ontkenning ervan in z'n geheel, want de lijnen van de ware werkelijkheid, de geestelijke werkelijkheid, lopen er dwars doorheen. Er zijn dus kruispunten, en vanuit deze kruispunten mogen we leven.

Het leven bestaat uit telkens terugkerende metaforen die uitgewerkt dienen te worden, zoals leven, dood, oorlog, honger, relaties, lijden, en de jacht. In de nieuwe bijbel vindt men de betekenissen van deze metaforen.

Psalm 120 zegt : 'Wee mij, dat ik een vreemdeling in Mesech ben,
dat ik moet wonen in de tenten van Kedar. Te lang reeds woon ik
bij wie de vrede haten; ik ben een en al vrede, maar als ik spreek, dan zijn zij uit op strijd.'

Kedar is de tweede zoon van Ismael. Ismael staat voor de geestelijke oorlogszuchtigheid, het toetsen. Niets zomaar aannemen en vanzelfsprekend vinden. Kedar wordt verschillende malen genoemd in de oude bijbel, en nog wel meer in de nieuwe bijbel. Daar waar we zijn ingedut komt Kedar tot ons. De donkere bruid van Salomo in het Hooglied werd vergeleken met de tenten van Kedar. Kedar betekent duisternis en aarde. In de nieuwe bijbel wordt Kedar ook de voorhangsels

van Samuël genoemd. Kedar betekent ook camouflage. Wij moeten goed gecamoufleerd zijn in de geestelijke oorlog.

Ook betekent Kedar lieflijkheid en zachtmoedigheid. (Anderlech 5:12) Zij is ook gewilligheid. Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten van degene die het hemelse Woord brengt. Het Woord zegt dat ze op de bergen zijn, in de natuur, met het paradijselijke vuil, niet bij de valse stadse schoonheid en de stadse feesten. De voorhangsels van Kedar zijn ook belangrijk opdat we niet zullen sterven als tot God naderen. Het is een middelaar tussen God en ons. (Anderlech 5:13-14)

De geestelijke oorlogsvoering en het toetsen vergt niet slechts waakzaamheid, maar ook ijver. (Belech 3:12) Zonder ijver is de geestelijke wapenrusting niet volkomen. Daarom moeten wij tot de dochter des hemels komen, de volharding. Er kan alleen getoetst worden in volharding. (Belech 4:29)

Als een man denkt een vrouw te hebben en niet heeft volhard in het toetsen, dan is het slechts bedrog.

Dat grote moment dat de arend tot ons komt als wij op de stranden wachten op de hemelse vergetenheid als onze gids. Het komt vanuit de geschiedenis tot ons. Het is er al. Het werkte door de zestiger, zeventiger en tachtiger jaren, en er omheen. Het is een wijze, en creatieve arend, met oog voor het kinderlijke. Het bevat al onze dromen, opdat de dromen van het vlees eraan zullen afsterven. Er zijn ook vleselijke opnamen geweest. Over deze dingen spreekt het boek Rivieren in de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de rodenberg versie.

Tegelijkertijd is het de komst van de hemelse visser die ons opneemt, ons opneemt uit de eenzijdigheid waardoor we werden overspoeld. Wat een groot moment. Wat een grote zegen, dat het bestaat, en dat het is gekomen.

Als Calvin in zijn commentaar op Marcus 3:20 stelt dat de openbaring van geloof geen vrucht is van vlees en bloed, maar van genade, dan moeten we dit juist interpreteren, namelijk dat we in niets anders roemen dan in de wedergeboorte, stelt Calvin, want het is een werk dat van boven komt. Laten we hierbij opmerken dat Calvin de genade een hoger en hemels loon noemt, geen vleselijk loon. Er moet dus ook een signaal van de mens naar God komen. Het moet van binnenuit komen. Het gaat niet volledig aan de mens voorbij. Dat is ook de strijd die er ligt tussen Calvin's bijbelcommentaren en de Institutie.

Calvin stelt in zijn commentaar op Mattheus 12:20 dat de duivel alle mogelijke hindernissen opwerpt op het pad, zodat de mens alleen worstelend, met grote moeite, hieruit kan opkomen. Overwinning is alleen een vrucht van strijd.

Calvin noemt de mens meer dan dwaas. Ze verachten de zachtmoedigheid en zijn zo te sterk geworden, en daardoor zullen ze ook door geweld ten onder gaan. Hen die het Woord dienen daarentegen hebben oog voor het gekrookte riet en dragen zorg voor de zwakken. Zij hebben niets gemeen met de hardnekkige boosheid van de zorgelozen. Calvin roept hen ook op te waken niet door deze stromen van zonde meegesleurd te worden.

De boosaardigen aanbidden de mannelijke spier. Men heeft die in grote protszucht willen laten zwellen, wat nergens voor nodig is. Ze hebben zo wereldse en vleselijke kracht gegrepen die overmoedig en overmatig is en zich weldra tegen hen zal keren en hen uiteen zal scheuren.

Calvijn stelt dat de mensen meten met de maatstaf van hun eigen zinnen. Ook het religieuze meten ze met deze verziekte maatstaf. (In zijn bespreking van Mattheus 20:18-19) Hij noemt ze durfals. Hun toetssteen is het brooddronken vlees.

Ik had een droom dat ik op het strand aan het wachten was op de opname, de hemelse vogel. Ik was al een beetje het water ingelopen, en het zeewater begon me mee te sleuren. Ik dreef daar, lag daar in het water, en de zee nam me mee, en toen kwam de hemelse vogel, heel groot. Het kwam laagje voor laagje. Belech had haar hemelse vogel gezonden. Belech is een boek in de nieuwe bijbel, het hemelse woord, een naam en aspect van God. Het was als de Garuda, de ark. (Kamba 13:13)

Ik kwam in de grote Parvati wildernis. (II Kamba 10:48, 67) Dat is het komen tot Rebekka (:72).

Daarvóór had ik een droom over de valse belech, een imitatie ervan, een verdraaiing, vervalsing, een blonde vrouw met een grote haardos, ze was zeer lang en groot, en droeg op sommige momenten ook een hoed. Ze had een lange jas, en ze stond bekend als een treiteraar. Ze was een pestkop, en liet haar slachtoffers dan een tijd alleen, en zocht hen dan weer op alsof er niets gebeurd was, alsof ze blij moesten zijn dat ze weer terug was gekomen. Het was een slang. Ik zag de slang verslonden worden door een hond, maar de hond spooog het weer uit, omdat de hond het niet kon verteren. Toen verslond een reuzenhaan de slang, maar kon het ook niet verteren en verdragen en spooog het uit. Ik deed een paar stappen achteruit. De slang scheen telkens weer tot leven te komen, maar was wel halfdood.

We moeten daarom tot het boek Belech gaan. De slang was er een wachter van, en die moet uit de weg geruimd worden. Dat kan alleen door verdere verklaring van het boek Belech. De oude mens moet sterven, de leugenachtige mens, de onwetendheid. Ik zag toen de coven van de valse heelsemeesters van de mond, de dentinazi's. Het waren jagers op de vlinders van de mensen. Ze zetten de vlinders achter glas, om ze in te lijsten. Het zijn dus vlinderverzamelaars. Ze voeren jacht op het Woord. Wij moeten daarom tot het Woord gaan. Er is een oorlog om het Woord. Het Woord moet onze zielen opwekken. De valse heelsemeesters zullen niet wederom opstaan. Zij hebben het Woord van kracht beroofd en verdraaid. Wij moeten werken voor het Woord. Het gaat allemaal om Woordverklaring. Als we het Woord hebben zijn we er nog niet. We moeten tot de dieptes van het Woord gaan.

De slang had niet meer zijn grote lengte, maar was nu nog maar een klein pakketje, vanwege het werk van de hemelse hond en de hemelse reuzenhaan in mijn droom. Maar ik moest nog flink op een afstand blijven toen de slang weer was uitgespuwd. Het was een flink gevaarlijk ding. Toen ging ik dus naar het strand om te wachten op de hemelse vogel, en ik ging het water in, waar ik na een tijdje werd opgenomen. Het was de zee van tranen, en ik kreeg een ark. Dat is wat de vogel is. Het was dus ook een soort watervogel, maar de vogel vloog ook, als een arend, als de Garuda.

Laten we hieraan vasthouden en het niet opgeven. De nieuwe bijbel moet nog ontzegeld worden. Dat kan alleen in de baarmoeder gebeuren. Wij moeten terugkeren tot onze hemelse moeders, waarvan Belech er één is. Wij moeten besneden worden tot haar, en in het zoonschap tot haar gaan.

Zij is een hemelse visser, en wij moeten het hemelse vissen ook leren. Wij moeten hierin onderwezen worden en onderwijzen. Wij mogen het ook doorgeven aan anderen, opdat de vloek van de slang verbroken wordt. Het gaat dus niet zomaar door een slag of een stoot, maar door het onderwijs. Wij moeten hiervoor tot de vissersboot gaan en leren wat de visserszorg is, waar het boek Belech over gaat. Het zoonschap is tot het hemelse dochterschap, wat de volharding betekent. Wij moeten de hemelse volharding leren. (Belech 5:12)

Het boek bespreekt de zwakheid van de vijand, wat de missing links zijn die ze niet hebben. Alles wat ze kunnen is dingen verdraaien. Alles wat ze kunnen is dingen verborgen houden. Ze hebben zelf geen scheppingskracht of overlevingskracht.

Het boek Belech noemt het oordeel de vrucht van hemelse zorg. Alleen zij die in de hemelse zorg zijn zouden dus kunnen oordelen, en daarom moet een ieder zijn oordeel matig houden. (5:32)

Het boek stelt dat de hemelse zorg het ware leven is, waarbuiten geen leven is. (5:33)

Telkens weer is de boodschap : Matig je oordeel, want je kan het bij het verkeerde eind hebben. Men moet terugkeren tot de hemelse tranen en daar waar water tot melk wordt.

Er is niet zomaar een hemelse zorg op zich, maar het gaat om de hemelse zorg waarin volhard is, oftewel het dochterschap. (5:22) Dat laat dus ook zien dat er buiten het dochterschap geen oordeel is. Vandaar dat de nieuwe bijbel het ook telkens heeft over het hemelse dochterschap wat komt om te oordelen. Het beeld wat hiervoor soms wordt gebruikt is dat van de leeuwin. De leeuwin is een volharder, die geeft niet op.

Maar om daar te komen moet men dus het zoonschap in, de hemelse zwakheid. (5:23)

Een grote slang was gevallen in de droom. Het was uit de hemelen getrokken en verslonden, alhoewel het nog niet geheel verslonden kon worden. De slang is tot de aarde gevallen. Wee de aarde en de zee. Laten we tot het Woord gaan en tot haar diepte. De naam van de slang was 'Wezaël', als een valse, vleselijke moeder, een vervalste Belech. Ze wil het Woord verzegeld houden. Maar de zegels zullen breken. Het is een zeker aards systeem van valse heemeesters van de mond, die het Woord bewaken. Deze wachter is nu weggescheurd. Laat het volk binnengaan.

Geen echte heemeesters zijn zij. Zij geven niet om je. Laat je niet bedriegen. Ze willen de vlinders van je ziel vangen en achter glas zetten, in lijstjes, voor hun verzameling.

Wij roepen daarom tot Belech, dit aspect van het Woord, dit aspect van God, van de hemel, en we roepen haar om hulp. Zij komt ons tegemoet in rivierengebied. Laten we onze hoofden opheffen voor de onthulling van het geheimenis.

36. V-REDE

De boodschap van de nieuwe bijbel is : Aanvaard de pinnen door het vlees. Aanvaard de wachter voor de mond. Wij moeten stom tot de Heere gaan, de Heere moet onze mond blokkeren, en onze voet. Dan zal het Woord des hemels ons leiden.

Laten we dankbaar zijn dat we voor de zonde en de hoogmoed worden beschermd. Het moet het hemelse pad zijn wat we moeten opgaan, niet het menselijke, vleselijke pad. Dit is een dwaasheid voor het vlees, maar God heeft juist de hemelse dwazen verkoren. De dwaasheid des Heeren is wijzer dan de wijsheid der mensen.

Laten we in de dieptes gaan van de nieuwe bijbel, tot wat dit betekent. Onze tong moet bedwongen worden, onze tong moet het begeven, zodat het de Heere niet meer tegenhoudt, en de Heere ons kan leiden. Zo sterft het ego van de mens. We moeten terugkeren tot de hemelse bitterheid. (Ewa 1:4)

De mens moet geestelijk leren urineren. De urine-buizen liepen door het hele lichaam van de paradijselijke mens, net als de bloed-buizen. Op aarde is dit allemaal verdraaid en ingeknot.

Alles in deze wereld is omgekeerd. We moeten alles terug keren door het puzzelen. Velen in de kerk zeggen dat je het niet kunt verdienen, dat het alleen om genade en geloof gaat, maar dat is een leugen van deze wereld. Je kunt het niet verdienen naar het vleselijke, maar wel naar het geestelijke. Je moet de wedstrijd winnen, vertrouwen kan alleen maar verdiend worden. God is niet gek. God is geen dwaas. Het gaat om een wederzijdse relatie.

Luie, gemakszuchtige mensen hebben de goedkope genadeleer opgesteld, hier in het westen. Dat staat zeker niet zo in de grondteksten van de oude bijbel, en ook in de westerse bijbelvertalingen staat er genoeg om dit te weten. Geloof zonder werken is dood. Geloof zonder bekering van zonden is dood. Geloof zonder wederzijdse relatie is dood. Geloof zonder kennis is dood. Het gaat niet om de lagere, vleselijke werken, want die zijn ook dood. Het gaat om de hogere, geestelijke werken, van onze nieuwe mens die is opgestaan omdat de oude mens is gestorven. Het zit dus in het sterven van de zaadkorrel. Geloof zonder sterven aan het oude en opstaan in het nieuwe is dus ook dood.

Och, laat u toch niet tegenhouden door leugenleer, ook al zou iedereen het om u heen zeggen, en zou een ieder u voor dwaas uitmaken. In de hemel geldt niet de regel van meeste stemmen gelden. Dat is iets van deze wereld. Gij kunt geen twee heren dienen. De wereld heeft eigen heren gemaakt en gebrouwen. Als de meerderheid je heer en meester is, dan is God dat niet. De meerderheid als excuus gebruiken is een drogreden. Het is een doodlopend pad. Dan sterft je geestelijke leven af. Het vlees heeft de mens een alibi gegeven, maar bij God kom je er zo echt niet langs.

Het vlees moet sterven. Dat klinkt hard en wreed, maar het vlees is uitgezonden om u te doden en te verdoemen. Zou u dan niet strijden ? Het vlees komt in grote groepen op u af, om u kletsboek te verkopen. Zou u dan niet strijden, voor u en uw kinderen ? Och, verhardt uw hart toch niet als de Heere op uw hart klopt en tot u spreekt, zulke belangrijke woorden voor uw zieleheil en dat van uw kinderen.

De kerken gaan weer op tot het pasen, maar leeft het wel in hen ? Zijn ze wel tot de diepere betekenis doorgedrongen, of vieren zij een werelds pasen om het vlees te bevestigen en goed te keuren in al zijn wegen.

We zien de vrolijke kleurtjes met pasen en de paaseitjes. Men eet graag chocola. Maar het is zeer duister geworden in het hart van de mens. Snel willen ze door het pasen heen, snel naar de olijfberg. Het zijn even wat daagjes en dan is het weer weg. Het pasen kan zo niet of nauwelijks wortel schieten. Men heeft het veel te druk met andere dingen. Men heeft een pinksterkerk gebouwd in plaats van een paaskerk. Men heeft een olijfkerk gebouwd door snel Getsemané en Golgotha te omzeilen. Het zijn de snelwegen van een doldwaze kerk die zijn hart gesloten heeft voor eigen verantwoordelijkheid.

Daarom gaat het puzzelen door. Omgekeerde wereld. Dat weten we. Daar staan we elke dag weer mee op. Het is allemaal voor de markt. We zijn allemaal producten. Het wijst er op dat niks voor niets is. Niets komt zomaar. Je moet er hard voor werken. Dat is wat het pasen is. Dat moet het hele jaar door bedreven worden. Dat mogen we het hele jaar door vieren, totdat het vrede is aangebroken.

Wij gaan niet voor snelle vrede. Kijk naar het woord : v-rede. We hebben de rede des Heeren nodig, maar velen zijn niet voor rede vatbaar. Zonder de rede des Heeren is er geen vrede, zal er ook nooit ware vrede zijn. Daarom moeten we eraan werken het Woord des Heeren rijkelijk in ons hart te ontvangen en uit te werken in vreze en beven, want buiten dat Woord is er niets, alleen maar dood en verderf, zonde en ellende.

We gaan dus niet voor snelle vrede. We mogen geen vrede sluiten met de zonde en de valse meningen van de mensen. We moeten eerst scheuren en afscheiden. Daartoe kwam Jezus ook, niet om vrede te brengen, maar het besnijdenismes.

Och, ik wens u de besnijdenis des Heeren van harte toe, dat gij die rijkelijk in uw hart en verstand, en ook in uw wil ontvangt. Het vleeselijke moet er af. De zonde moet er af, want het is als een bedrieger en een sluwe moordenaar op u afgezonden, als een huurmoordenaar. Het is een sluipschutter. Wees dus op je hoede. De zonde heeft miljoenen jaren ervaring in het bedriegen van mensen en doden van zielen. Dat zien we overal om ons heen.

Och, ontwaakt toch geliefden. Laat het Woord des Heeren toch diep in u doordringen. Hoort de roepstem des Heeren in deze gevaarlijke en duistere tijden. Deze wereld weet niet dat zij niet weet. Zij denken alles te weten. Dat is Laodiceaans bedrog. Het kan lieflijk ruiken als lavendel voor het vlees, want de mens gebruikt de ingedutte meerderheid als vrijkaartje voor de zonde, maar het is bedrog.

Och ontwaakt toch, gij die slaapt, en ontmaskert de werken der duisternis, opdat gij niet door hen meegesleurd zult worden. Kom tot het ware pasen in het hart, wat er altijd is, en altijd moet blijven. Vlucht van de Laodiceaanse lavendel die denkt dat alles vrede is, en alles goed, als de meerderheid het doet. De mens leeft in een ordinaire flutroman. Tot dat niveau heeft men God en religie gesleept, om genade te misbruiken. Maar het zal hen gaan bijten. Het is een afschuwelijk beest wat zich gecamoufleerd heeft in de jacht op zielen.

Ontwaakt gij die slaapt, beste broeder of zuster. En keert weder tot de Heere der hemelen, om uw wereldse heren achter te laten, want die houden u alleen maar tegen.

37. VERLOSSING UIT HET DIENSTHUIS VAN DE ZONDE

De zonde is tot een hoogtepunt gekomen in deze tijden.

Een volk dat geen onderscheid meer kan maken tussen waarheid en leugen, kan ook geen onderscheid meer maken tussen goed en kwaad.

Mannen zijn altijd mannen geweest, en ze zijn ook altijd leugenaars geweest.

Er zijn maar bar weinig goede mannen in deze wereld van haat en geweld.

Altijd weer verzint de man excuses voor de zonde. Wee de vrouw die hem gewillig navolgt.

Dan ben je geen vrouw meer, maar een naker die de nephilim navolgt.

Zo is de hedendaagse vrouw veelal ontvrouwd. Het heeft z'n onschuld verloren.

De mens is slaaf in het diensthuis van de zonde. Het is een zonde industrie, en de mens is slaaf in het restaurant van de zonde en de leugen, en dient het ook op aan anderen.

De kerk verschuilt zich achter valse zonde-etikettering. Altijd en eeuwig gaat het over homoseksuelen, en de kerk verstopt zich hierachter met zijn eigen zonden. Hoe komt dat ? Het zou ergens in de oude bijbel moeten staan, dat homosexualiteit zonde is. Maar ach, er staat zoveel in de oude bijbel, en het is allegorisch. Homo betekent hetzelfde, het zelf. Het betekent gewoon dat je niet zelfzuchtig mag zijn. Maar de onbenullige kerken hebben het letterlijk genomen. Ik zie in de nieuwe bijbel geen woord tegen andersgeaarden, maar tegen de zelfzucht. Het moet maar eens afgelopen zijn. Natuurlijk is er sexuele zonde, heel veel, als het een verslaving wordt, en als het niet wederzijds is. Vele mensen weten niet eens of ze man of vrouw zijn. Daar heeft de nieuwe bijbel het ook over. We zijn in het Zolt tijdperk gekomen. Alles is in de war, want er klopte in eerste instantie niks van. Nu vagen de grenzen dus weg, en weet men het niet meer. Alle zogenaamde vrouwelijkheid en mannelijkheid was namelijk uit de hand gelopen, en het was niet meer zoals God het oorspronkelijk bedoeld had. Men heeft er eigen definities aan gegeven, en men begon de ander te onderdrukken. Dat is nooit God's bedoeling geweest. De geslachten laten diepere betekenissen zien. Die worden uitgelegd in de nieuwe bijbel. De nieuwe bijbel is dus beter voor vrouwen, kinderen en dieren, en zo ook mannen, andersgeaarden, mensen die niet weten of ze man of vrouw zijn.

Maar wat zijn dan de ware zonden ? Ik noem er een paar : onverschilligheid, zelfzucht, hebzucht, betweterigheid, eerezucht, hoogmoed, trots, valse zelfverzekerdheid, overmoed, overmaat, en dat ontstaat allemaal in een gebrek aan het toetsen van alle dingen in de Vreze des Heeren, in een gebrek aan nederigheid. Men wil de minste niet zijn, en zo is het vlees de meerdere. Ze willen hun stem laten gelden, en zorgen ervoor dat het de stem is van de meerderheid. Dat is de zonde van vandaag de dag : kudde-gedrag, lauwheid, bewonderzucht, er bij willen horen, vrede sluiten met de zonde en de leugen.

Men moet pensioneren van de zonde. De grote schepen van pensionering van zonde gaan tot de aarde komen. Zo kunnen we loskomen van de zonde, en kunnen we sterven aan de zonde. Men moet de zonde ontgroeien. Je moet daarom het gevecht met de zonde aangaan, anders kom je er nooit doorheen. Het komt je niet aanwaaien. Heb een ijver in de kennis des Heeren. Vecht voor de kennis. Laat je inlichten. Vecht voor het goede doel. Pensioneer van de zonde, sterf aan de zonde. Dat begint met het lui zijn naar de zonde, te lui zijn om nog te zondigen. Je kunt met je harmonica

naar de restauranten van zonde en leugen gaan, niet om daar te werken, maar om dwars tegen alles in op je harmonica te spelen :

/tada \tadadada/
//tada/ \tadadada\

Dan zijn de grote pensioneringsschepen naar de zonde gekomen, om je los te scheuren van de bedrijvigheid en ijver om te zondigen en te liegen. Oh, de mens is zo ijverig tot de zonde, is er nog niet toe met pensioen gegaan. De mens heeft teveel energie van de zonde nog. Het begint bij jezelf, en dan afsterven aan de zonde.

Kijk ze eens draven voor hun zonden en leugens en de meerderheid als excuus gebruiken. Doe er niet aan mee. Strijd tot het bittere einde, totdat je door de grote pensioneringsschepen naar de zonde bent opgenomen. Ontgroeit de zonde. Wees te oud voor die spelletjes, al dat gedram en dat geveel allemaal, om de zonde op een voetstuk te krijgen of te houden. Het is allemaal het vlees, en dat moet sterven. Je moet daartoe tot pensioen gaan. Het moet, anders kom je niet verder. De mens is lang genoeg slaaf tot de zonde geweest. Nu moet er pensionering toe komen.

De mens is tot het niveau van 'foutje, bedankt' gekomen. De mens is goofy geworden in het zondigen, leugen op leugen. Broodje zonde en leugen, dat eet de mens voortdurend, daar is de mens dol op, in deze wereld van haat en geweld. Praten heeft geen zin. Ze willen het niet horen. Speel dan op je harmonica. Doe dan je dansjes.

'Ja, we zullen altijd zondigen,' zeggen ze dan. Maar wie uit God geboren is zondigt niet. In de vreze des Heeren en het toetsen moet je wedergeboren worden, en dan kan de zonde geen wortel schieten. De zonde is normaal geworden. Maar we moeten weer weten hoe groot de zonde is, en we moeten de tijdelijkheid van de zonde weer onder ogen komen. Herinner jezelf eraan, dat de zonde en de leugen, en alle gevolgen ervan, maar tijdelijk zijn. Daarvoor moet je komen tot de eeuwige oorlog en de eeuwige jacht tegen de zonde, om zo te komen tot het eeuwige vrede-rijk. Dat is de boodschap van de nieuwe bijbel, en dat was ook min of meer de boodschap van de voorouders in de oude bijbel. Een dubbel Woord spreekt tot u, tot de zonde. Beiden zijn grote testamenten tegen de zonde, zoals Mozes twee testamenten op stenen tafelen ontving. Neem die tafelen op. Er is het oude, onvolkomen verbond, en nu het nieuwe verbond.

De zee zal komen, de zondvloed zal komen. Zorg dat je op de ark bent. Laat de zee en de zondvloed maar door je heenvloeien, om je te reinigen, om je te besnijden, opdat je op het schip wordt geheven, op de hemelse vissersboot. Het is het schip van pensionering van de zonde, om de zonde een halt toe te roepen : verlossing uit het diensthuis van de zonde.

38. KORTE OVERDENKING

De zonde is een hypocriete en ijdele zwammer en vleier, vol met drogredenen en valse excuses, om de mens gebonden te houden in het diensthuis van de zonde en de leugen. Daarom moet de hemelse visserij wel terugkomen en moet de mens komen tot haar tentendienst. De vis moet opgebakken worden. Vissperen moeten er door de leugens. Al die hysterisch pratende, eenzijdige vissen van het vlees, die uit en tot zonde zijn geboren, moeten doorboord worden. Dat is de taak van de mens. De mens is tot niets anders geroepen dan dat, maar de mens heeft deze taak verzuimd. Men heeft vrede gesloten met zonde en leugen in groot verdoemelijk zonde-vegetarisme, dat men niet meer tegen de zonde strijdt, maar gemakszuchtig tegen hun mede-schepselen, de dieren, die ook recht hebben om te leven. Men heeft het lopen verletterlijken, wat grootscheeps in de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de rodenberg versie, wordt ontmaskerd.

De zonde vandaag de dag is niet zomaar meer op het niveau van zelfzucht, maar heeft zich ontwikkeld tot zelfobsessie. Daarom moet de mens ingeleid worden tot de hemelse visserij en de kneepjes van het vak leren.

39. BOEKBESPREKING VEELVULDIG VRAGEN NAAR DE WEG

J.H. Velema groeide op in een predikanten familie. Hij werd net als zijn vader predikant, en ook zijn broers. Wie kent niet het legendarische radio-programma 'Vragen naar de Weg' ? Hieruit zijn de boekjes uitgekomen van Veelvuldig vragen naar de Weg.

De predikanten-familie Velema is één van de bloedlijnen van en door de christelijk-gereformeerde kerk. J.H. Velema werd ook wel de paus van de protestanten genoemd.

Al in het eerste boekje wijst J.H. Velema erop hoe belangrijk het is om naar de weg te vragen, aan de Heere, door het Woord en het geestelijke. Hierin ligt het pad. Het gaat niet buiten het Woord en het geestelijke om. Hier ligt God's koninkrijk. Velema noemt het de weg des levens, en die moeten wij leren. Het is een weg uit het moeras, en door het oerwoud, stelt Velema.

Wij mogen daarom bidden : 'Heere, leer mij Uw weg.' Mensen en hun systemen kunnen een sta in de weg zijn op die weg, zoals Velema laat zien. Opvattingen en theorieën van mensen kunnen die weg vergrendelen, en daarom moeten we blijven vragen om de weg.

Hij heeft het dan over de wederkomst, waarover de profeten verkondigden. Velema stelt dat dat geen prettige taak is want vaak moeten zij rechtstreeks ingaan tegen de geest van de tijd, soms tegen hun eigen mening en wensen in. Zij kozen dit pad niet. Het werd hen geopenbaard, en ze konden niets anders dan erover te spreken. Zij wijzen de weg van God, stelt Velema. Hij noemt het het enige blijvende perspectief. Oh, ik moet denken aan de wilde jongens die niet wilden vechten, dit pad niet op wilden gaan, maar ze moesten wel. Ze moesten wel vechten voor hun leven, anders zouden ze ten onder gaan, en slaven zijn van het vlees, van de stad. Ze hadden dus geen andere keus. Dat was ook het thema van de tachtiger jaren. Velema deed er een boekje over open. Zij moesten het plan van God onthullen. Hij noemt dat de weg van God naar de mens via de profeet loopt. Dat is wat we noemen het wilde woord, want het woord van de profeten stoort zich niet aan menselijke etiquette, moet daar soms dwars tegenin gaan. Profeten zijn niet geroepen om mensen te behagen. Je staat oog in oog met een wild dier. Denk maar niet dat de profeten des Heeren te temmen zijn. Ze hebben dat wel geprobeerd, maar ze hebben hopeloos gefaald. Het bloed van de profeten klaagt hen aan, en schreeuwt tot hen. Het leidt tot de wederkomst. Maar laten we blij zijn dat er nog profeten zijn, en dat God het Woord heeft gezonden. De wederkomst is er al geweest. Het is overal om ons heen. God heeft het Woord gegeven. Maar wij moeten het Woord nog in ons hart ontvangen.

Dan zegt Velema 'gefeliciteerd', niet met je verjaardag of zoveelste huwelijksfeest of promotie, maar gefeliciteerd als u behoort tot hen die de profetie van het Woord hebben ontvangen en bewaren, en bewaren noemt hij een beantwoorden aan de bestemming.

We kunnen onszelf afvragen : Ben je een communicator of ben je een consument ? Relatie is ook roulatie. Velema noemt het Woord het communicatie middel tussen God en de mens. Nu, eeuwen lang is dat een onvolkomen woord geweest, omdat de mens nog niet klaar was voor een heleboel dingen, en het woord sprak dat er nog een ander woord zou komen, de volle waarheid. We hebben dus het oude onvolkomen verbond en het nieuwe volkomen verbond, met de komst van de nieuwe bijbel, de wederkomst, maar dat moeten we nog wel in ons hart ontvangen en uitwerken, dus we

zijn er nog niet. We moeten er nog toe ontwaken. Maar we hebben het woord al wel, want God heeft het gegeven, zoals God beloofd had in het boek Openbaring. Er zou een nieuw boek komen, een hemels boek. Ook dat is door profetie gekomen wat niet te stoppen viel. Het was een hemels natuurverschijnsel. J. Wisse sprak daar al heel lang geleden over dat het zou komen, maar zij leefden nog niet in dat tijdperk toendertijds. Ook J.H. Velema heeft het niet meer meegemaakt op aarde, maar wel in de hemel. Maar in deze tijd zijn hemel en aarde tezamen gekomen, gekruisd. Dat is wat de wederkomst is, maar nu vraagt God aan de mens, of de mens wil wederkomen tot de Heere Heere. Och, mensen, het moet van twee kanten komen. Een relatie is geen relatie als het maar van één kant komt. Beantwoord daarom de roep des Heeren. Stel het niet uit. De tijd dringt. Als de Heere komt moeten wij ook komen.

J.H. Velema heeft het dan over het pinksteren, en dat het pinksteren niet kon komen als de twaalf niet compleet zouden zijn. Judas moest vervangen worden, want er was een lege plek gekomen. Dit werd vervuld in de komst van Mattias. Dit is de engel die hemel en aarde verbindt, die het Woord brengt en het geestelijke. En zo werd het pinksteren. Het Woord moet compleet zijn voor de wederkomst. Dat is in deze dagen gebeurd. Het volle evangelie is geopenbaard. We hebben nu dus een dubbel Woord. Het loopt overal doorheen. Op twee stenen tafelen moest het komen : het onvolkomene en het volkomene.

J. H. Velema bakt de broodjes niet zoet. Velema stelt dat God geduld heeft, maar dat er aan dat geduld ook een einde komt. Denk niet te kunnen leven als je het welmenend aanbod van God afwijst. We hebben het dan niet over een wachtwoord of opzegversje, maar over een levensstijl. Wij moeten de weg bewandelen die ten leven leidt, anders is er geen leven mogelijk. Dan houdt het op, en oh, ik wil ook zo waarschuwen voor de lautheid, want de lautheid dooft onze relatie met God uit, en doet ons het zicht op God verliezen, en zo komen we tot de afgoden, en die hebben geen goede plannen met ons, maar zij vleien en bedriegen dat het een lieve lust is. En zij werken door de mensen om ons heen, om ons van het pad af te brengen, vaak met mooie woorden en wereldse wijsheden. Vrede, vrede, terwijl er geen vrede is. Mijn God, wij zijn hier hartverbroken over, net zoals God, want God wil dat een ieder behouden wordt.

God houdt het niet meer vol, mensen. Het geduld zal op een gegeven moment ten einde lopen, want God kan de zonde niet voor altijd verdragen. De zonde zal vernietigd worden, uitgebannen, dus laat de zonde los, en weet goed wat de zonde is en wat de zonde niet is. Ken het leerstuk van de zonde, de grootte van de zonde, en de tijdelijkheid van de zonde. Niet voor altijd zal God geduld hebben. Het leven is niet vanzelfsprekend. Er zijn levenswetten, zoals er ook natuurwetten zijn. God heeft je leven geschonken, maar schenk ook je leven aan God. Dat is de nodige roulatie in de relatie, anders is er geen relatie mogelijk.

J.H. Velema, een groot prediker, de paus van de protestanten genoemd, die over hun zielen waakte, bakte geen zoete broodjes. Hij waarschuwde dat we moeten oppassen met het oordeel van God te relativiseren, betrekkelijk te maken. Hij wijst op de zwaarte van God's eis. Ken je die eis ? Zo niet : Vraag er om, vraag om de weg. Wij moeten als predikanten en profeten deze boodschap wel prediken, anders zullen wij ook bloed aan onze handen hebben. J.H. Velema wees op de ernst van de boodschap.

De mens speelt met gevaarlijk vuurwerk. Velema stelt : Verhard u niet, maar laat u leiden. Maak ernst met de genade die u vandaag aangeboden wordt.

God kan geen relatie hebben met hen die het niet zoveel kan schelen. Dan trekt God zich terug, die de enige levensbron is. God is er voor iedereen, ook voor hen die aan God ontrouw zijn. Maar eens zal het uit de handen van God glibben. De zonde zal niet altijd bestaan, want dan zou het alles vernietigen. De nieuwe bijbel noemt dat niet zomaar letterlijk de hel, maar de baarmoeder. Daar zal een nieuwe schepping zijn. Alles zal medewerken ten goede. De hel is slechts een zinnebeeld. Wij moeten allen door de hel, door de baarmoeder voor nieuw leven, maar verwerp de baarmoeder niet. De mens wordt niet gedwongen. Het moet van twee kanten komen. God is getrouw, ook al is de mens ontrouw. De psalmist stelde dat God ook in de hel zou zijn als hij daar zijn bed had. God gaat dus heel ver met ons mee, maar wijs de Heere niet af die tot u spreekt. Verhard uw harten niet. Judas zal moeten plaatsmaken voor Matthias. Dat is verder een groot geheimenis. Wij mogen niet overnieuwsgierig zijn naar deze dingen. Het zal op God's tijd geopenbaard worden.

Daar wil ik het voor nu bij houden.

40. HOME IS WHERE THE HEART IS

We moeten een wachter voor onze ogen hebben. Zoveel gevaarlijke vormen, gestalten, verschijnselen en kleuren om ons heen die op jacht zijn. Denk niet dat je in wonderland bent aangekomen. Ze zijn gecamoufleerd. Niets is wat het lijkt.

Nu, in deze strijd waren de Israëlieten en Ismaëlieten ook terecht gekomen toen ze in de woestijn waren. De zonde en de leugen maakte jacht op hen, wilden hen niet laten gaan. De leugen wilde hen in slavernij houden. Daarom moesten ze strijden en op jacht gaan naar al die loerende, bloeddorstige beesten. Van die jacht moesten ze leven. Je komt niet ver als je niet de oorlog ingaat tegen de vijanden van de ziel. Je komt niet ver als je de jacht niet leert. Dat is iets symbolisch. Dat hebben ze verletterlijkt om ons heen. Ze denken dat het materieel is, maar het is in de geestelijke wereld.

Doe daarom de wapenrusting en de jachtrusting aan. Wees goed voorbereid. Heb een wachter voor je oog, je oor, je voet en je mond, ook een wachter voor je hand. Er zijn vele bedriegelijke verleidingen. Leef daarom dicht bij het Woord en laat je onderwijzen. Het Woord komt vanuit de hemel je tegemoet, vanuit de studie dus, als een school.

Het manna komt dus niet zomaar uit de lucht regenen. Je moet er voor vechten. Je moet er voor werken. Je moet het doorleven, je toeigenen. Het gaat niet buiten jezelf om, want dan zou je weer slaaf worden. Je moet het leren kennen. Het is een studie proces.

Zo konden de Ismaëlieten en de Israëlieten opgaan tot het beloofde land. Ze moesten het bouwen, steen voor steen.

Ze moesten over rivieren en bergen, over land en zee.

‘Door het land, door de zee, door de bergen, neem iedereen mee.’

Strijdt voor elkaar, breng elkaar het Woord. Leer vliegen en leer anderen vliegen. Er is niet zomaar hemels voedsel.

We zuchten misschien diep van het harde werk. We bloeden misschien ook van het vele strijden. Misschien heb je soms zoveel pijn dat je niet verder kan, dat je niets meer kan. Kijk om je heen, en zie dat velen al in zo’n situatie zijn gekomen en muurvast zitten. Wees dan een sleutel voor een ander. Het Woord is er om te geven, om door te geven. Relatie is roulatie. Als je iets van de hemel hebt ontvangen mag je dat doorgeven. Zo zaai je, en zo heb je later een oogst.

Ben je diep in de wildernis, of diep in de zee, of gegrepen door een roofdier, of door de vijand, geef dan niet op. Er zijn vele verslavingen, maar ook vele bevrijdingen, vele doorgangen. Die komen door het zaaien, door het doorgeven, het rouleren.

Zit je vast in een hok, luister dan naar de droom, want de droom zal komen. De droom zal nieuw uitzicht geven.

‘Ik wil’ mag worden tot ‘ik ken’. Zo mag je ontwaken.

Wees niet snel geamuseerd, wees niet snel overtuigd, want het kan een valstrik wezen. Ga de langere weg. Een heleboel zogenaamde beloofde landen van de mensen zijn aas, zijn vals. Dan moet je op je hoede zijn. Ga de langere weg. Ga desnoods langer door zee. Laat je niet bedriegen door valse eilanden. Leg je schip niet zomaar ergens aan. Wees niet overbesluitend. Heb een wachter voor je beslissingen. Beslis niet zomaar wat. Blijf desnoods langer in de wildernis, op doortocht, opdat je komt waar je moet wezen. Noem niets zomaar je thuis. Ook niet als je er opgegroeid bent. Je thuis is je werk, je thuis is je strijd. Home is where the heart is.

Het is niet zomaar waar de ander is. Neen. Je hebt een vaste basis nodig. Thuis is geen zelfstandig naamwoord maar een werkwoord. Het ware werk is in de bron. Dat is waar het ware werk omhoog borrelt en waar het levensbrood is. Wat eten we vandaag houdt dus verband met het werk. Zorg dat je werk zuiver is, goede basis heeft. Zorg dat je werk besneden is. Heb een wachter voor je werk en je woord.

We maken onderscheid tussen vleselijk en geestelijk werk. Er is besneden en onbesneden werk. Daarom is de werkbron belangrijk. De put mag je opdiepen. Als je je leven daartoe geeft zal het je leven bewaren.

Zoveel pijlen vliegen er om onze oren, soms raakt het je hard, maar zie het als de besnijdenis van het werk.

Zo heeft het werk richting, en komt het werk aan in het beloofde land. Dan ga je beseffen dat het werk het beloofde land is.

41. DE DROOM OVER EEN SCHILDERIJ

Ik had een droom dat het mijn geestelijke verjaardag was, een werk-verjaardag dus, want letterlijke verjaardagen zijn bedrieglijk. De familie was gekomen en vrienden en bekenden, collega's enz. maar ik was helemaal nog niet aangekleed, dus iemand zei dat hij ze wel naar de andere kamer zou brengen. Het was een hele grote kamer, bijna een zaal. Ik ging naar de sokkentas, en nam er witte reebok sokken uit die een oranje streep hadden aan de bovenkant. Ik ging toen met het zusje naar een andere kamer waar nog wat oude spullen lagen en waar een tafel was. Er lag een Anton Pieck tekening of schilderij die niet in zijn lijst was. Het was een tekening van een dorp of stad met huizen. Ik zei tegen mijn zusje dat ze die wel in de lijst weer kon doen. De lijst was wat groter dan de tekening. Ik zei dat er dan wat extra wit moest bijkomen. Toen ze bezig was het in de lijst te doen merkte ik dat er teveel Jupiter energie van de tekening afstraalde. Het straalde vraatzucht uit. Er stond ook een groot nummer 25 ergens bovenaan op het bovengedeelte of zoldergedeelte van één van de huizen. Ik had het schilderij eens gehad van een tante uit Vlaardingen.

Ik zei tegen mijn zusje dat we het misschien naar een tweedehands winkel konden brengen, en dat we misschien iets anders zouden kunnen vinden. Maar toen keek ik naar het schilderij en het begon te veranderen. Ik zag toen mezelf met uilenveren en arendveren. Het was een soort wapenrusting.

Anton Pieck had vroeger eens een tekening voor mij gemaakt als volleyballer, want hij was de grootvader van een vriendje uit de klas.

In ieder geval bleef het schilderij in de droom veranderen. Telkens was ik niet tevreden. Het was nog niet wat het moest zijn. Ik hoorde telkens het lied 'Liefde is Reden'. Ik weet niet of we nu wel of niet nog naar de tweedehands winkel zijn gegaan, maar aan het einde van de droom was het een schilderij van een steiger bij een vissersboot. Op de steiger stonden pelgrims of monniken van de hemelse visserij. Ze hadden aureolen om hun hoofd. Het was al donker. Het waren mooie zachte, subtiele kleuren. Het was een prachtig schilderij en dat hebben we toen genomen. Dat was mijn geestelijke verjaardagsgeschenk. Het lied 'Liefde is Reden' ging toen over in het lied 'Jagende hoog en laag.'

42. BESPREKING VAN DE VERBODEN VRUCHT IN DE OUDE EN NIEUWE BIJBEL

Het pad van de zonde leidt tot de dood.

Ewa 57:2

Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft.

Toen zeide de slang tot de vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven.

Genesis 3:3-4

De valse lacht leidt tot de dood. U zult onherroepelijk sterven wanneer gij zult lachen met de vijand.

Buli 7:5

Het is verschrikkelijk, hoe mensen de zonde beter voorstellen dan het is, af proberen te doen aan de ernst van de zonde, de grootte der zonde niet kennen. Ze gaan er lichtvaardig mee om. 'Oh, valt allemaal wel mee, oh komt wel goed,' zijn voor velen stopwoorden geworden. En zo behaalt de zondemacht winst over hen, want de zonde leidt tot de dood. Je wordt misschien niet geremd in je plezier maken, maar geestelijk, van binnen, sterf je. Dat is het loon van de zonde.

We zien in onze tekstlezing vandaag dat de verboden boom met de verboden vrucht die tot de dood leidt het 'lachen met de vijand' is, het pleziermaken met de vijand, het op een compromis gooien met de vijand.

De slang zei : 'Ach welnee, je zult niet sterven.' Nog steeds fluistert de slang dit in de hoofden van de mens, en biedt zo zijn giftige vrucht aan.

Ga in je leven na waar je nog lacht met de vijand, waar je nog plezier maakt met de vijand. De vijand lacht, want hij heeft je tuk. Die valse lach, dat is de verboden vrucht, en het doodt je. Je ziet overal om je heen die valse lach, mensen die blij zijn om het leed van de ander, blij zijn omdat ze het leed van de ander negeren. Dan ben je ten dode opgeschreven, en moet je tot leven komen. In liefde weer mens worden. Alleen de liefde zal je tot leven laten komen. Niets anders kan dat, ook dode kennis niet.

Men is dood en opgezet door aardse kennis die de liefde niet bezit. Het ontbreekt aan liefdeskennis, de kennis van empathie en tederheid. Die zijn niet op het niveau van de zachte heelmeesters. Dat zijn strijders. Strijdt om in te gaan. Strijdt om los te komen van je verslavingen aan de zonde, en je vleierijen met de zonde. Men vleidt zichzelf tot de dood. Alles moet maar goed klinken, maar de waarheid willen ze niet horen, en de waarheid is hard.

De zondemacht is er om te verslaan, niet om feest mee te vieren. De zondemacht waarmee je lacht lacht om jou, omdat hij je heeft. Kom dus los van de bedriegelijke lach, van het bedriegelijke glimlachen. De zonde is ernstig en soberheid is vlijtig in het afleggen van de zonde. Je bent in het mijnenveld. De clowns om je heen lachen, en willen plezier met je maken, vanwege je dood, vanwege dat je de leugen hebt gekocht en gekoesterd.

Koester de zonde en de leugen niet als je vriend. Het is je vijand. Het komt gecamoufleerd, met een masker. Ween om de zonde. De tranen zullen u beschermen. Niets anders. Deze samenleving is bedrogen. Snelle smeerseltjes hebben ze om schuld en zonde weg te wassen zonder de prijs te betalen, en het trekt alleen maar ergere parasieten aan. Het zijn agressieve schoonmaakmiddelen.

Kortaffe schoonmaakmiddelen, maar eigenlijk wordt er niks schoongemaakt, alleen schoongesproken. De zonde wordt bedekt in plaats van ontworteld.

Treurt om de zonde, hef uw klaaglied op, en keer terug tot het beloofde land. Blijf niet zitten bij de vleespotten van zonde, leugen en dood. Het zijn je vrienden niet, maar je vijanden. Vijanden van je ziel.

Ze zijn totaal onverschillig, maar hebben maskers op. Ze zijn blij over de zonde, over jouw zonde. Je wordt ervoor betaald, maar ze betalen met de dood, met nog meer leugen en nog meer zonde, en nog meer schoonpraterij.

43. CALVIJN EN HET GAAN OVER DE ENGE GRENZEN VAN JUDEA

Calvijn merkt terecht op dat de wederkomst niet grootschaals opgemerkt zal worden. Er zal geen grote beroerte over zijn, want het komt niet met vorstelijke luister.

Het gebeurt dus in de diepte van het hart, voor hen die er klaar voor zijn. Calvijn stelt dat het wel bevordelijk zal zijn voor het welzijn van de mensen. Het spoort de mensen aan deze zachtmoedigheid, die door de wereld is veracht, te koesteren en beminnen. Waar ben je zelf ergens op dit spoor? Heeft de wederkomst al in jou plaatsgevonden? Ben je al een zachtmoediger mens geworden? Dat houdt overigens niet in dat dit op het niveau is van de zachte heemeesters die stinkende wonden maken. De zachtmoedigheid houdt in dat je jezelf niet vorstelijk laat gelden tegen het Woord in, dat je je niet vleselijk verheft boven anderen om hen op redeloze wijze te onderdrukken. De zachtmoedigheid is een strijder, hard en brutaal vanuit hemels oogpunt. Je kunt de zachtheid des hemels niet scheiden van de hardheid des hemels. Het wekt elkaar op. Als het alleen maar zachtheid is naar alles dan ben je gewoon onverschillig, en over die zachtheid hebben we het hier niet. Dat is vleselijke zachtmoedigheid die de zonde goedpraat, die de zonde maar laat aanrotzooien. Die zachtheid roept de zonde geen halt toe, en is dus verderfelijk. De zachtmoedigheid moet tot volle wasdom komen, stelt Calvijn. Hij waarschuwt ook tegen de valse hardheid die op de loer staat, het te sterk zijn. Pas op met wat je neemt en waar je jezelf voor uitgeeft. Het moet fundering hebben in het Woord. Dat is wat de ware wederkomst is.

Het Woord spaart de zwakken, geheel tegen het woord der wereld in. Zij die het Woord dienen moeten niet toegeven aan hen die niets ophebben met het gekrookte riet, met de meest zwakken van de samenleving, stelt Calvijn. Ze zijn geheel weggezonden in hardnekkige boosheid.

Wee de aarde. We zien in het boek Buli klare taal, dat er duidelijke grenzen worden getrokken. Tot hier en niet verder. Wat drijft de vleselijken toch? Het boek Buli, het laatste boek van de nieuwe bijbel, laat zien dat ze er niet mee weg zullen komen. Die vleselijke aarde waar ze zich met man en macht aan vasthouden als hun laatste strohalm, zal vergaan. Alles zal omgerekend worden, en met alles wat ze in het vleselijke hebben gebouwd zal afgerekend worden, maar dan niet op een menselijke wijze, maar op ondoorgrondelijke hemelse wijze. Hoe dat gaat geschieden kunt u lezen in de context van de nieuwe bijbel. Loop niet zomaar met stukjes weg, maar ga de context zien.

Calvijn waarschuwt tegen het afmeten aan de maatstaf van de eigen zinnen. Dat is waar de mensheid vandaag de dag aan lijdt, aan zelfobsessie. Je kunt niet de zonde dienen en dan ook nog eens recht richten. Dat gaat niet samen. De zonde leidt tot verderf. Punt. Dan wordt de plank geheel misgeslagen. Dit geslacht heeft alles lopen schoonpraten, hun gehele wereld die ze hebben gebouwd. Daarom moet deze wereld wel vergaan, maar dat gaat op God's wijze, niet op de menselijke en vleselijke wijze. God's wegen zijn ondoorgrondelijk. De mens kan er niet mee afrekenen, en zal er altijd op verkeerde wijze mee afrekenen, en zal altijd ervoor zorgen dat hij er reserves op nahoudt. Altijd houdt de mens sluw iets achter voor God. Men smokkelt dat het een lieve lust is als men tot de hemelpoorten gaat, op de smalle weg, door de enge poort, maar zo raakt de mens ergens vast, want de mens kan geen twee heren dienen. De mens is innerlijk verdeeld.

Calvijn noemt het de toetssteen van het brooddronken vlees. Dat vereren zij. (Verklaring van Mattheus 12:18,19)

Nee, zij willen het niet horen. 'Spreek ons van lieflijke dingen, van positieve dingen. Spreek ons naar onze verwende oren, spreek strelende woorden.' Maar dit pad leidt tot verderf, tot nog meer zelfwaan. Zo wordt de mens vetgemest voor de slacht. Als je nog ook maar enige liefde voor mens en dier in je hebt, dan stop je met dit soort spelletjes. Zorg ervoor dat je er niet meer bijhoort, anders zul je tot hen gerekend worden.

De mens heeft de slechte dingen van Calvijn vergroot, en de goede dingen van Calvijn weggestopt, gemold. Vandaar dat het belangrijk is om over de dieptes van zijn bijbelcommentaar te spreken. Het waren gevaarlijke tijden en het zijn nog steeds gevaarlijke tijden, gevaarlijker dan ooit. Toch is hierin de veilige haven van het eeuwige woord tot ons gekomen. Het ligt in zicht. Je moet het je alleen nog toeëigenen, er kennis van nemen, in studie en overdenking. We kunnen het leven van Calvijn slechts allegorisch nemen. Het zijn geestelijke waarheden. Het heeft diepere betekenissen.

Calvijn stelt dat de liefde ons niet zou kunnen bereiken als het niet de hoogste plaats zou innemen, het oordeel zou aankondigen, maar dat oordeel gaat niet door het vestigen van een staat, want God heeft de gehele wereld op het oog. Het zal alles omvattend zijn, niet iets nationaals. De mens spreekt oordelen uit, vooroordelen, vanuit zijn eigen clubje, die hij in zijn dwaasheid en moedwil boven anderen heeft geplaatst. Dat is hoe de mens is, altijd sluw en bedriegelijk zichzelf zoekende, ook in zijn recht. Ze willen de menselijke orde, van de ene staat boven de andere, de ene kerk boven de andere, de ene godsdienst boven de andere, maar God heeft het geheel op het oog.

Scheuringen moeten hierin wel zijn. Het kaf zal met het koren moeten opgroeien, maar uiteindelijk, en dat kan niemand voorkomen, zal het kaf van het koren gescheiden moeten worden, anders is de liefde de liefde niet. De vleselijke kerk en de vleselijke wereld, en ook het vleselijke woord wat de mensen aanbidden, zal vergaan. Het ego zal niet in stand worden gehouden.

Calvijn stelt dat we hiervoor over de enge grenzen van Judea moeten gaan. God's koninkrijk moet over de ganse wereld worden uitgebreid. Calvijn stelt dat dit gebeurt in de samenwerking tussen de geboden, genade en gerechtigheid, dus als de drie G's. Haal er eentje weg, en het stort allemaal in elkaar. Zonder geboden en gerechtigheid wordt genade misbruikt, en er is ook geen gerechtigheid zonder genade, zoals er ook geen geboden zijn zonder genade. Maar in deze samenleving heeft men genade zowel zwaar overschat als onderschat. Er klopt niks meer van. Nee, het klopt niet meer. Deze hele samenleving is wiskundig ingestort.

Het vlees is aan uiterlijke luister gehecht, stelt Calvijn. Het is als een verslaving. Dat is de natuur van het vlees. Je ziet het overal om je heen. Het kaf groeit op met het koren. Als je je er zelf maar niet aan overgeeft. Altijd is het vlees aan uiterlijke luister gehecht, stelt Calvijn. Het is grenzeloos. Het belet de mensen om de dingen van boven te zoeken. De vleselijke mens heeft alleen maar beperkt inzicht, stelt Calvijn, en zij verachten onaanzienlijkheid en eenvoudigheid. Als het niet groots is en met veel tam tam, dan hechten ze er geen waarde aan. Het moet hen naar de mond spreken, het moet hun oren verwennen. Hoe armzalig ben je dan? Calvijn stelt dat als de wederkomst plaatsvindt dan zullen de vleselijken zich eraan ergeren, omdat het niet aanzienlijk is, en te eenvoudig is, te sober. Ze zouden er teveel voor moeten opgeven. Ze zullen het bespotten en uiterst minachten. Oh ja, het vlees kan hierin ook heel religieus zijn, met gouden kruizen met fluweel bedekt. Ze zullen vasthouden aan hun religieuze boeken die hen in slaap sussen, die hun

Laodiceaanse levensstijl niet afkeuren. Het vlees kan rustig de mond volhebben met God, die ze geheel naar hun eigen hand hebben gezet. Een God waarbij je niet hoeft te veranderen, waarbij je gewoon jezelf kunt zijn. Dat is het evangelie van de rijken en de machtigen, in deze westerse verdwaasde wereld. Met kop en schouders wanen ze zich hoog boven ieder ander mens. Religieuzen bespotten de geestelijken. De halfslachtige geestelijken bespotten de soberen. In zo'n wereld leven wij. Zie daar maar doorheen te komen. Het is een hele opgave. Dan ben je een pelgrim die geen vaste woonplaats heeft, op naar het hemelse en beloofde land. Door enge poorten zult gij gaan, over smalle paden. Dan is er de eis dat je loskomt van overmatige baggage.

Calvijn stelde dat het koninkrijk God's er niet is om voldoening te geven aan de ijdelheid van de mensen. (Verklaring Mattheus 12:16) De eer van God proberen de ijdeln te verduisteren, om zelf de eer op te strijken. Nu, dat is geweld tegen de hemelen. Wat heeft de mens God aangedaan, die de laatste plaats als een voorbeeld heeft ingenomen? Nee, de mens wilde de eerste zijn. Dat is een hardnekkige wens van het vlees, om de eerste te zijn, de meeste, en zo zitten ze aan hun tafelen. Ze grijpen en vreten tot hun eigen verderf. 'Het oog wil ook wat,' zeggen ze dan. Nee, het oog heeft niks te willen. Werk eerst maar eens aan je oren. Kom tot het oog des Heeren door het oor des Heeren, en dan zie je hoe verblind het oog der vleselijkheden is, dat walgelijke, boosaardige oog, geheel verblind door zijn eigen hartstochten en begeerten. Het is de weg ten leven niet. Leer te luisteren naar de woorden van de hemel, en zo zal in jou een zuiver oog gegeven worden. Houdt je oog zuiver. Zet een wachter voor je oog. Ga eerst tot je oren. Er is geen snelle weg. Ga van de snelwegen van de zonde af. Zij leiden tot het verderf. Zij belijden een hele andere filosofie, die van het meerdere, het gemakkelijke en het snelle, maar daarmee stort je met je voertuigen in de rivier.

Zet een wachter bij je hand en je voet. Calvijn stelt dat de vleselijken alreeds zijn verslagen, maar in hun strijd tegen God storten ze alleen maar meer gif uit. Het zijn stuiptrekkingen na de dood. Als kippen zonder kop rennen ze door. En velen huppelen er achteraan.

Het roepen en waarschuwen is allang voorbij. Dit zijn slechts echo's. Alles is al opgetekend. Het zijn slechts herhalingen. Het Woord is gegraveerd in de stenen, de stenen muren rondom de hemel. Dat is wat de nieuwe bijbel is. Zonder de nieuwe bijbel, het boek des levens, zou er ook nooit een oude bijbel zijn geweest. Het heeft terugwerkende kracht, en ook doorwerkende kracht, want de nieuwe bijbel is er altijd al geweest, maar nu slechts, in deze tijd, geopenbaard.

Het Woord is steen. Daar kan een mens niets aan veranderen. Deze steen is eeuwig. Die komt tot de mens in vele talen, in vele dialecten, en werkt door vele stromingen heen. Het is niet exclusief voor een bepaald begenadigd groepje. Het is voor ieder mens, en voor ieder dier. Nu, haast u om van dit Woord getuige te zijn, en het binnen te nemen, en uw licht te verspreiden, want de tijden zijn duister.

44. DOOR HET DAL VAN DE ÉÉNDAGSVLIEGEN

Buli, een prachtig sieraad voor de heiligen. In het Woord, het boek des levens, hebben zij woningen aan de zee ontvangen.

Buli is een aspect van het Woord des Heeren. Zij verkondigt het laatste Woord. Het is dan ook het laatste boek in de nieuwe bijbel, in de RV-bijbel.

Oh, laten wij opgaan naar het huis des Heeren en alles achter ons laten. Laten wij onze hemelse visnetten opnemen, van het Woord, om het Woord te verkondigen en ook het Woord te leven.

Zij is het sieraad der hemelen. Zij is tot de kerk gezonden om op te roepen tot de geestelijke oorlog.

Zij komt van een eeuwige oorlog.

Calvijn wijst er terecht op dat we niet alleen moeten strijden tegen de zonde van het overtreden van de geboden, maar ook tegen de nalatigheid. Nalatigheid is onderdeel van de zonde, het zich onthouden van het doen van het goede. Het gaat dan om de nalatigheid van het volbrengen van de geboden, van de plichten. (Verklaring Mattheus 12:11)

Calvijn wijst op het belang van gevarieerdheid in de strijd tegen de zonde en de nalatigheid. We moeten niet telkens hetzelfde wapen gebruiken, anders zouden we voorspelbaar worden, en daar maakt de vijand gebruik van. Daarom is het zo belangrijk geoefend te worden, en niet ten onder te gaan in conformiteit. De kerk is te voorspelbaar geworden, en daardoor is zij ten onder gegaan.

Buli 1:9 zegt daarom :

‘En zij zullen nomaden zijn, altijd doortrekkende, opdat de zonde hen niet zal vinden.’

Zo begint het boek Buli, en daar is het gehele boek op gebouwd, en zo ook de gehele nieuwe bijbel. Gaat uit van de stad die ze gebouwd hebben, en kom tot de wildernis, en val hier niet in dezelfde valstrik van het conform zijn en het voorspelbare. Trekt altijd verder.

Daarom zegt onze catechismus in inzetting 48 :

‘Daarom moet de mens van reformatie tot reformatie gaan, en moet de reformatie ook gereformeerd worden. Stilstand hier is fataal.’

De hemel is variatie, niet naar de willekeur van de mens, maar geleid door het profetische en strategische. Het danst de mens niet naar de pijpen. Het is een groot offer, het grootste offer wat je in je leven moet brengen. Het moet een volkomen offer zijn. Wat houdt je liefde in als je dit offer niet hebt gebracht ? Ook het vleselijke heeft liefde, maar het trekt de ander de afgrond in. Wees op je hoede voor strijdloze waanliefde. Daarom moet het boek Buli komen. Het is een alarm voor soldaten, opdat zij niet indutten. Als zij de verkeerde richting ingaan gaat dit alarm ook aan. Het moedigt hen telkens aan om verder te gaan. De zonde is namelijk op jacht naar hen, en zo ook de leugen en de nalatigheid.

God bewaakt en bewaart de mens, opdat de mens beschermt is tegen de eeuwige dood. Maar het gaat hier om een wederzijdse relatie. Wees ook de bewaarder en beschermer van anderen, maar alleen op de kruispunten, want het kan alleen wederzijds zijn.

De mens heeft een eigen keuze, maar als het hart ons veroordeelt : God is groter dan het hart. Als de mens ontrouw is, is God nog steeds getrouw.

Ontkomen aan God kunnen we niet, waar we dan ook gaan. God behoedt ons voor vele dingen, maar uiteindelijk moeten we toch zelf kiezen. Uiteindelijk moeten we toch aan onszelf werken, het ons eigen maken. De mens is maar een zucht. Velen worden met de wind meegesleurd. Velen zijn slechts ééndagsvlinders, spiegelingen van een hogere werkelijkheid. Daarom moeten we het natuurprisma leren kennen, de prisma van Perseus, de steen van Ahn. Ahn is veelal de naam van David in de nieuwe bijbel. Dat is zijn Orionse naam. Door de natuurprisma overwon hij Goliath, het oog van de wereld, oftewel de lagere prisma, wat slechts een spiegeling was. Uiteindelijk blijft alleen het goede over. Leugen en illusie is maar tijdelijk.

De mens moet door het dal van de eendagsvliegen. Niets wordt werkelijkheid hier, en geloof hen niet die slechts eendagsvliegen zijn. Volg hen niet na, wordt niet zoals hen, want ze zijn er maar één dag, en ze stellen op de proef.

Hoor het gekrijs van de ééndagsvliegen op aarde. Ze komen uit een donker gat en gaan hier weer naar toe. Zie ze gek doen. Het zijn maar ééndagsvliegen. Ze hebben geen missie en geen doel. Ze komen op en vertrekken weer. Trap er niet in. Waarom zou je je leven bouwen op iets tijdelijks zonder waarde ? Waarom zou je je ziel overgeven aan de ziellozen ? Zie, zij hebben geen ziel. Als een zwerm trekt het over. Als een donkere wolk. Ze praten met je mee, ze lopen zij aan zij met je, vleien met je, maar er is geen leven in hen. Ze eten gewoon wat hen wordt voorgeschoteld. Er zit niets in. Ze gaan de weg van de minste weerstand. Als er iets nieuws komt zijn ze er altijd voor te vinden, want ze stromen gewoon met de stroom mee. Het kaf groeit op met het koren.

Ze kunnen ook het Woord des Heeren prediken, maar wanneer het hen uitkomt. Na kantooruren zijn ze gesloten. Ze maken er winst mee. Laat je niet bedriegen. Halve waarheden maken niet het geheel waar.

De vijand imiteert, maar het is niet profetisch. Het is vleselijk strategisch. Het is allemaal zeer uitgekookt. Het is de neerslag van veel hogere kennis. Alles wijst uiteindelijk terug op het goede. Volg de lijnen terug tot de natuurprisma, de steen van Ahn.
